

2. Uluslararası Hemşirelik Eğitiminin Geleceği Kongresi
2nd International Congress on the Future of Nursing Education
17-19 Eylül –September 2025, Ankara



2. ULUSLARARASI HEMŞİRELİK EĞİTİMİNİN GELECEĞİ KONGRESİ

Mükemmel Bakım için Mükemmel Eğitim

17-19
EYLÜL
2025

Yer: Başkent Üniversitesi Bağlıca Kampüsü
Prof. Dr. İhsan Doğramacı
Konferans Salonu



Kongre Organizasyon
Şehit Temel Kuşoğlu Cad. Yonca Apt.
No:28/4 Bahçelievler Ankara
Tel: 0312 215 51 60
www.buto-org.com



KONGRE BİLDİRİ ÖZETİ KİTABI

2. Uluslararası Hemşirelik Eğitiminin Geleceği Kongresi
2nd International Congress on the Future of Nursing Education
17-19 Eylül –September 2025, Ankara

KONGREMİZ,
Hemşirelik mesleğine
olan adanmışlığıyla
Türkiye’de hemşirelik
eğitimi ve hizmetlerinin
gelişmesine öncülük
eden değerli hocamız
Prof.Dr. Gülten UYER
anısına
düzenlenmektedir.



Prof.Dr. Gülten UYER
1931-2025

Profesör Dr. Gülten Uyer, 9 Eylül 1931 tarihinde İzmir’de doğdu. İlk ve ortaokulu İzmir’de bitirdi. 1950 yılında Kızılay Hemşire Okulundan mezun oldu. 1952 yılında İzmir Hemşirelik Koleji ve Türk Hemşireler Derneği İzmir Şubesi kurucuları arasında yer aldı. Sağlık Bakanlığı ve Dünya Sağlık Örgütü işbirliği ile Ankara Refik Saydam Hıfzıssıhha Enstitüsünde 1953 yılında açılan Hemşire Tekâmül Kursuna katıldı. Kurs sonunda Dünya Sağlık Örgütü bursu ile gönderildiği İngiltere Oxford’da bir yıl süreli Sağlık Ziyaretçiliği eğitimi aldı. 1956-1960 yılları arasında Hemşire Tekamül Kursu öğretmenliği ve müdürlüğünü, 1960-1961 yıllarında Gevher Nesibe Sağlık Eğitim Enstitüsü müdürlüğünü yaptı. 1957 yılında İskoçya Edinburg Üniversitesinde Eğitim Yönetimi kursuna, 1959 yılında Almanya’da Badhomburg’da yönetim kursuna katıldı. 1962-1966 yıllarında Hacettepe Üniversitesi Hastaneleri’nde ilk Hemşirelik Hizmetleri Müdürü olarak görev yapmıştır. 1969 yılında ABD Boston Üniversitesi’nde yüksek lisans eğitimini ve 1974 yılında Hacettepe Üniversitesi’nde doktora eğitimini tamamladı. 1971 yılında Michigan Eyaletinde William Beaumont hastanesinde yaklaşık 5 yıl süreyle Hemşirelik Müdür Yardımcısı olarak çalışmıştır. Hacettepe Üniversitesi Hemşirelik Yüksek Okulunda 1982 yılında doçent ve 1988 yılında profesör oldu. Prof. Dr. Uyer, 1994 yılında Hacettepe Üniversitesi Hemşirelik Yüksekokulundan emekli olmasının ardından 1994-1999 yıllarında Başkent Üniversitesi Hemşirelik Yüksekokulu’nun kurucu müdürlüğünü yaptı.

Hocamızın Yurt içi ve yurt dışı birçok bilimsel çalışma ve yayınları bulunmaktadır. Pediatri Hemşireliği, Hemşirelik Eğitimi ve Hemşirelikte Yönetim anabilim dallarında dersler verdi, konferans ve seminerler düzenledi. Ülkemizde 1982 yılında ilk kez Hemşirelikte Yönetim Yüksek Lisans eğitimini Hacettepe Üniversitesinde başlatmış, hemşirelikte yönetim ve öğretim alanında bilimsel gelişmelerin öncülüğünü yapmıştır.

2013 yılında “Dünyaya Açılan Kapı: Hemşirelik” isimli anı kitabının önsözünde de yazdığı gibi kitabın adını dünyaya açılan pencere değil de dünyaya açılan kapı olarak adlandırmasının nedenini şöyle açıklamıştır: **“...Çünkü pencereden sadece dışarıya bakarız. Ancak, kapıdan çıktığımızda, gitmek istediğimiz kadar gideriz. İşte hemşirelik eğitimi ile bana açılan kapı da, beni hayal ettiğim hatta hiç etmediğim yerlere götürdü...”**.

Yurt içi ve yurt dışı eğitim ve deneyimlerini ülkemizde hemşireliğin ve hemşirelik eğitiminin iyileştirilmesinde kullanarak kendisinden sonraki meslektaşlarının da gelişimine katkı sağlamıştır.

Hem hemşirelik eğitimine katkıları hem de Başkent Üniversitesi Hemşirelik Lisans eğitiminin kurucusu olması nedeniyle kongremiz bu yıl kaybettiğimiz hocamızın anısına düzenlenmiştir.

İÇİNDEKİLER

DAVET			10
KURULLAR			11
KURSLAR			13
KONGRE BİLİMSEL PROGRAMI			14
SÖZLÜ BİLDİRİ PROGRAMI			17
SÖZLÜ BİLDİRİLER			27
Sözlü	ID	Bildiri Başlığı	
Bildiri			
SB-1	1528	Hemşirelik Öğrencilerinin ChatGPT Kullanımı ve Yapay Zekaya Hazır Bulunuşluk Düzeyleri	28
SB-2	1592	Mesleki İngilizce Dersinde Kahoot Kullanımının Hemşirelik Öğrencilerine Yönelik Çıktıları	30
SB-3	1614	Hemşirelik Mezunundan Beklenen Profesyonel Yeterlikler Ölçeği'nin Geliştirilmesi, Geçerlik ve Güvenirliği	32
SB-4	1645	İşe Yeni başlayan Hemşirelere Uygulanan Mentorluk Programlarının İncelenmesi: Sistemik Derleme	34
SB-5	1675	Hemşirelik Öğrencilerinin Akreditasyon Algısı ve Akreditasyona Yönelik Metaforik Algıları	36
SB-6	1676	Yeterlilik Tabanlı Hemşirelik Eğitimi: Bibliyometrik Bir Analiz	38
SB-7	1681	İşe Yeni Başlayan Hemşirelerde Geçiş Şoku ve İşe Hazır Olma Durumu: Mesleki Öz-Yeterliliğin Aracılık Rolü	40
SB-8	1685	TSAM (Kademeli Beceri Kazanım Modeli) Modeline Göre Oluşturulan Klinik Eğitim Programı: Rehber Hemşire/İşe Yeni Başlayan Hemşire Görüşlerinin Alınması	42
SB-9	1686	Hasta Güvenliği Uygulamalarına Yönelik Yapılan Simülasyon Eğitiminin Katılımcılardaki Yansıtıcı Düşünme Becerilerine Etkisinin Gözlenmesi	44
SB-10	1689	Hemşirelikte hizmet içi eğitim: 2010 ve 2025 yılları arasındaki bibliyometrik bulgular	46
SB-11	1745	Hemşire Öğretim Elemanlarının Ölçme Değerlendirmeye İlişkin Yeterlik Algılarının, Yaşadıkları Sorunların ve Çözüm Önerilerinin Öğretim Elemanı-Öğrenci Bakışıyla Değerlendirilmesi	48
SB-12	1746	Hemşirelik Öğrencilerinin Akran Danışmanlığı Deneyimleri: Odak Grup Görüşmesi	51
SB-13	1748	Öğrenci Hemşirelerin Akran Destekli Simülasyona Dayalı Öğrenme Deneyimlerinin Değerlendirilmesi	53

2. Uluslararası Hemşirelik Eğitiminin Geleceği Kongresi
2nd International Congress on the Future of Nursing Education
17-19 Eylül –September 2025, Ankara

SB-14	1753	Dijital Bilgi Kartlarının Öğrenme Süreci ile Kısa ve Uzun Dönem Hatırlama Üzerine Etkisi: Randomize Kontrollü Bir Çalışma	55
SB-15	1754	Hemşirelik Eğitiminde Çıktıya Dayalı Program Değerlendirmede E-portfolio Kullanımı	57
SB-16	1756	Watson insan bakım teorisine dayalı ruh sağlığı bakımı yaklaşımlarının sistematik derlemesi	59
SB-17	1758	Manisa Celal Bayar Üniversitesi Hemşirelik Bölümü "Standart 4: Öğrenciler" Deneyim Paylaşımı	61
SB-18	1759	Sanal Hastalarla Empati ve İletişim: Hemşirelik Öğrencilerinin ChatGPT Destekli Senaryolarla İlgili Deneyimlerine İlişkin Fenomenolojik Bir Çalışma	62
SB-19	1760	Hemşirelik Birinci Sınıf Öğrencilerinin CORE ve OSCE İle İlgili Görüşlerinin Belirlenmesi: Tanımlayıcı Kesitsel Bir Araştırma	64
SB-20	1765	Hemşirelik Öğrencilerinin Metaverse Algıları ve E-Öğrenmeye Yönelik Tutumlarının Bakım Davranışlarına Etkisi	66
SB-21	1767	Gerçek Hasta İle Öğretim: Stoma Bakımında Hasta Katılımına Dayalı Yenilikçi Bir Eğitim Deneyimi	68
SB-22	1770	Hemşirelerin Mesleki Değerler Ölçeği-3'ün (NPVS-3) Türkçe versiyonunun psikometrik analizinin incelenmesi	70
SB-23	1771	Türkiye'deki deprem nedeniyle uzaktan eğitim sırasında birinci sınıf hemşirelik öğrencilerinin akademik dayanıklılığını belirleyen faktörler: Tanımlayıcı bir çalışma	72
SB-24	1772	Geleceğin Hemşirelerinin Akreditasyon Algısı: Sistemik Derleme	74
SB-25	1773	Dahili Bilimler Dersinde Farklı Bir Öğrenme Deneyimi: Pecha Kucha Yöntemi ile Öğrenci Sunumları	76
SB-26	1774	Hemşirelik Öğrencilerinin Program Akreditasyonu ve Klinik Uygulamalara Yönelik Tutumları Arasındaki İlişki	78
SB-27	1775	Ameliyathane ve Travma Hemşireliği Derslerinde Kullanılan Yapay Zekâ Araçlarının Öğrencilerin Akademik Öz Yeterliliği ve Yapay Zekâ Tutumuna Etkisi	80
SB-28	1776	Perioperatif hemşirelik becerilerinin geliştirilmesinde senaryo tabanlı öğrenme yaklaşımı	82
SB-29	1777	Uluslararası Hemşirelik Öğrencilerinin Psikomotor Beceri Öğretiminde Laboratuvar Deneyimlerinin İncelenmesi: Nitel Bir Araştırma	84
SB-30	1778	Hemşirelik Öğrencilerinin Ağrıya Yönelik Tutumlarının Bakım Davranışlarına Etkisi	86
SB-31	1779	Hemşirelik Eğitimi ve Bakımında Yeni Ufuklar: Uluslararası Hemşire Liderlerin Gelecek Perspektifleri	88
SB-32	1782	Hemşire öğretim elemanlarının dijital okuryazarlık düzeylerinin incelenmesi	90
SB-33	1783	Hemşirelik Eğitiminde Hemşirenin Eğitici Rolü Üzerine Bir Değerlendirme	92
SB-34	1785	Kritik Bir Yanılgıyı Fark Etmek: Kalp Pili Olan Hastada Şoklama ile Karıştırılan Nöbet Tablosuna Hemşirelik Müdahalesi	94

2. Uluslararası Hemşirelik Eğitiminin Geleceği Kongresi
2nd International Congress on the Future of Nursing Education
17-19 Eylül –September 2025, Ankara

SB-35	1786	Yatağa Bağımlılıktan Fonksiyonel Bağımsızlığa: Polinöropatide Hemşirenin Rehabilitasyon Odaklı Rolü	96
SB-36	1788	Parenteral ilaç uygulamasının sanal simülasyonunun hemşirelik öğrencilerinin bilgi ve becerileri üzerindeki etkisi: Randomize kontrollü deneysel çalışma	98
SB-37	1790	Senaryo Sonunda Yapılan Çözümleme İle Hızlı Döngülü Geri Bildirim Odaklı Çözümleme Etkinliğinin Karşılaştırılması	100
SB-38	1792	5E Modeline Temellendirilen Eğitim Becerileri Eğitim Programının Geliştirilmesi Ve Değerlendirilmesi: Hemşire Araştırma Görevlileri Örneği	102
SB-39	1793	Cerrahi kliniklerde uygulama yapan hemşirelik öğrencilerinin ağrı değerlendirmesine yönelik tutumları ve klinik muhakeme düzeyleri arasındaki ilişki	104
SB-40	1794	Simülasyon Temelli Öğrenmede Hemşirelik Öğrencilerinin Klinik Karar Verme Becerileri: Tanımlayıcı Kesitsel Çalışma	106
SB-41	1796	Klinik Uygulama Becerilerinin Geliştirilmesinde Yenilikçi Yöntemler: Dijital ve Etkileşimli Öğrenme Modelleri	108
SB-42	1797	Hemşirelik Öğrencilerinde Uyku Kalitesinin Hasta Güvenliği Yeterlilikleri Üzerindeki Etkisinde Klinik Tutumların Aracı Rolü	110
SB-43	1798	Yoğun Bakım Ünitelerinde Çalışan Hemşirelerin Klinik Yeterliliklerinin Karar Verme Düzeyleri Üzerindeki Etkisi: Yapısal Eşitlik Modelleme Yaklaşımı	112
SB-44	1800	Rehber hemşirelik uygulamasının yeni mezun hemşirelerin gerçeklik şoku, klinik uyumu ve mesleki yeterlikleri üzerindeki etkisi	114
SB-45	1803	Hemşirelik Öğrencilerinin Yapay Zekaya Yönelik Tutumları ve Öz Yönetimli Öğrenme Becerileri Arasındaki İlişkinin Değerlendirilmesi	116
SB-46	1804	Rehber Hemşireler İçin Bir Yol Haritası: Mesleki Gelişim Odaklı Eğitim Programı Tasarım, Uygulama ve Değerlendirme Çalışması	118
SB-47	1805	Biçimlendirici bir değerlendirme yöntemi olarak kliniğe yönelik mantık yürütme sınavının (CORE) değerlendirilmesi: bir karma yöntem araştırması	120
SB-48	1806	Hemşirelik Eğitiminde Çocuk İzlem Becerilerinin Geliştirilmesinde Sanal Gerçeklik Uygulamasının Etkisi: Randomize Kontrollü Çalışma Protokolü	122
SB-49	1807	Halk Sağlığı Hemşireliği Eğitiminde Yapay Zekâ ve Dijitalleşme: Uygulama Alanları, Güçlü ve Zayıf Yönleri	124
SB-50	1808	Müfredata Entegre Zihin-Beden Temelli Uygulama Dersi Alan Hemşirelik Öğrencilerinin Gerçek Yaşam Deneyimleri: Nitel Bir Analiz	126
SB-51	1809	Çevirim içi Derslerde ve Klinik Uygulamalarda Video Destekli Eğitim Alan Hemşirelik Öğrencilerinin Görüş, Memnuniyet ve Öz Etkililik-Yeterlik Düzeylerinin Belirlenmesi	128
SB-52	1810	Instagram Destekli “Öğren & Paylaş” Uygulaması: Hemşirelikte Liderlik Dersinden Bir Deneyim	131
SB-53	1811	Hemşirelik Hizmetleri Yönetimi Dersinde Pecha Kucha Kullanımı: Öğretim Elemanı Gözünden Deneyim Paylaşımı	133

2. Uluslararası Hemşirelik Eğitiminin Geleceği Kongresi
2nd International Congress on the Future of Nursing Education
17-19 Eylül –September 2025, Ankara

SB-54	1812	Hemşirelik Öğrencilerinde Akademik Kariyer Farkındalığı ve Lisansüstü Eğitime Yönelik Tutum	135
SB-55	1813	Türkiye’de Hemşirelik Eğitiminde Yüksek Gerçeklikli Simülasyon Kullanımı	137
SB-56	1815	Lisansüstü Hemşirelik Öğrencilerinde Eğitime Yönelik Tutum ve Bilimsel Araştırma Yetkinliği	139
SB-57	1816	Klinik Öğrenme Ortamının ve Rehber Hemşire Yeterliklerinin Hemşirelik Öğrencilerinin Klinik Performans Öz Yeterliklerine Etkisinin İncelenmesi: Karma Yöntem Çalışması	141
SB-58	1818	Veri Tabanlı Bakımdan Akıllı Sisteme: Hemşirelik Eğitiminde ve Klinikte Yapay Zekâ Kullanımı	143
SB-59	1829	Hemşirelik Öğrencilerinde Eğitim Kaynaklı Stres ve Uyku Kalitesi: Bir Derleme Çalışması	145
SB-60	1830	In Situ Simülasyonun Hemşirelik Bakım Kalitesine Etkisi Randomize Kontrollü Çalışmaların Sistemantik Derlemesi	147
SB-61	1836	Klinik Eğitimde Kullanılan Teknolojik Uygulama Örnekleri	149
SB-62	1865	Hemşirelik Eğitiminde Dijital Dönüşüm: Yapay Zeka, Benzetim Ve Benzetim Tabanlı Meslekler Arası İşbirliği	151
SB-63	1867	Hemşirelik Eğitiminde Standart Hasta Kullanımının Öğrencilerin Öz Yetkinliklerine Etkisi	153
SB-64	1869	MAES© Metodolojisi: Simüle Ortamlarda Kendi Kendine Öğrenmeye Yönelik Yenilikçi Bir Yaklaşım	155
SB-65	1870	Hemşirelik Öğrencilerinde Yapay Zekâ Kaygısı ve Hazır Bulunuşluğun, Yapay Zekâ Tutumları Üzerindeki Aracılık Rolü	157
SB-66	1871	Hemşirelik Bölümü Öğrencilerinin Bilimsel Araştırma Yapmaya Yönelik Kaygısı İle Lisansüstü Eğitim Yapma Niyeti Arasındaki İlişkinin Belirlenmesi	159
SB-67	1873	İklimden Kliniğe: Hemşirelik Eğitiminde Sürdürülebilirlik	161
SB-68	1874	Hemşirelik Öğrencilerinin Hasta Güvenliği Yetkinlik Düzeyleri İle Tıbbi Hata Tutumları Arasındaki İlişki	163
SB-69	1875	Hemşirelerde değişime direncin kanıta dayalı uygulamalara etkisi: hizmet içi eğitimin aracı rolü	165
SB-70	1876	Hemşirelik öğretim elemanlarının performansına yönelik bir değerlendirme: Kurumsal bir uygulama örneği	167
SB-71	1877	Türkiye’de Hemşirelik Eğitiminde Sürdürülebilir Kalkınma Hedefleri Doküman Analizi: Güncel Ders Profili Nasıl Şekilleniyor?	169
SB-72	1878	Hemşirelik Öğrencilerinin Yeterliliklerinin Geliştirilmesinde Yapay Zekâ Destekli Klinik Simülasyonların Rolü: Derleme	171
SB-73	1879	Yapay Zekâ Destekli Klinik Simülasyon ile Hemşirelik Eğitimi Dönüştürmek: Fırsatlar, Yetkinlikler ve Etik Boyutlar	173
SB-74	1880	Yapay Zeka Kaygısının Hemşirelik Öğrencilerinin Mesleki Öz Yeterliğine Etkisi: Derleme	175

2. Uluslararası Hemşirelik Eğitiminin Geleceği Kongresi
2nd International Congress on the Future of Nursing Education
17-19 Eylül –September 2025, Ankara

SB-75	1882	Hemşirelik Öğrencilerinde Öz Bakım Aktivitelerinin Psikolojik Sağlamlığa Etkisi	177
SB-76	1884	Akademisyen Hemşirelerin Uluslararası Hemşirelik Öğrencilerinin Eğitiminde Karşılaştıkları Sorunlar, Olumlu Deneyimler ve İyileştirme Önerileri: Nitel Bir Çalışma	179
SB-77	1885	“Hemşirelik Öğrencilerinin Hemşirelik Sürecine İlişkin Tutumları” Ölçeği: Geliştirme Çalışması	181
SB-78	1886	Hemşirelik Öğrencilerine Uygulanan Kanıt Dayalı Uygulama Eğitim Programının Etkileri: Randomize Kontrollü Bir Çalışma	183
SB-79	1888	Kalite ve Akreditasyon Süreçlerinde Görev Alan Üniversite Öğrencilerinin Sürece İlişkin Deneyimleri: Fenomenolojik Çalışma	185
SB-80	1889	Hemşirelik Öğrencilerinin Yapay Zeka Kaygısı, Yapay Zeka Hazır Bulunuşluk Düzeyi ve Mesleki Değerleri: Yapısal Eşitlik Modeli Çalışması	187
SB-81	1890	Kanıt Temelli Hemşirelik Bakımı Rehberliğinde İstenmeyen Hipotermi Yönetimi	189
SB-82	1891	Oyun Temelli Eğitimin Hemşirelik Öğrencilerinin Broşür Hazırlama Bilgi ve Becerilerine Etkisi	191
SB-83	1892	Hemşirelik Öğrencilerinin Mesleki Yetkinlik Algıları ile Beyin Göçüne Yönelik Tutumları Arasındaki İlişkinin İncelenmesi	193
SB-84	1893	Jigsaw tekniğiyle uygulanan basınç yaralanması yönetim programının hemşirelik öğrencilerinin basınç ülseri bilgi, tutum ve öz yeterliliklerine etkisi: Randomize kontrollü çalışma	195
SB-85	1894	Teknoloji ve Hemşirelik: Dijital Çağda Ortaya Çıkan Roller	197
SB-86	1895	Hemşirelik Öğrencilerinde İletişim Becerileri ile Yaşam Boyu Öğrenme Eğilimleri Arasındaki İlişki: Bir Vakıf Üniversitesi Örneği	199
SB-87	1896	Hemşirelik Öğrencilerinde Eleştirel Düşünme, Profesyonel Değerler ve Yaşam Boyu Öğrenme Eğilimi Arasındaki İlişki: Bir Vakıf Üniversitesi Örneği	201
SB-88	1897	Hemşirelik Lisans Eğitim Programı Ulusal Yeterlilikleri Değerlendirme Ölçeği (HLEP-UYDÖ)’nin Geliştirilmesi ve Psikometrik Testi	203
SB-89	1898	Kanıt Dayalı Hemşirelik Yaklaşımları ile Cerrahi Hasta Güvenliğinin Güçlendirilmesi: Sistemik Derleme	205
SB-90	1899	Hemşirelik Eğitiminde Program Değerlendirmeye Yönelik Sistemik Bir Yaklaşım	207
SB-91	1900	Hemşirelik Öğrencilerinin Dijital Kaçış Oyununa İlişkin Deneyimleri: Nitel Bir İnceleme	209
SB-92	1901	Hemşirelik Öğrencilerinin Bilişsel Duygu Düzenleme Ve Yaşantısal Kaçınma Stratejilerinin Psikolojik Distresi Yordama Rolünün İncelenmesi	211
SB-93	1902	Hastalara ve Yakınlarına Yönelik Yalan Söyleme/Aldatma: Hemşirelik Öğrencilerinin Aldatma Etiğine İlişkin Tanımlayıcı Kesitsel Bir Çalışma	213
SB-94	1903	Hemşirelik Öğrencilerinin Dijital Yeterlilikleri ve İlişkili Faktörler	215

2. Uluslararası Hemşirelik Eğitiminin Geleceği Kongresi
2nd International Congress on the Future of Nursing Education
17-19 Eylül –September 2025, Ankara

SB-95	1904	Hemşirelik Öğrencilerinin Yapay Zekâ Okuryazarlık Durumlarının ve Tıbbi Yapay Zekâ Hazır Bulunuşluklarının İncelenmesi: Tanımlayıcı ve İlişkisel Bir Çalışma	217
SB-96	1905	Sağlık Bilimleri Fakültesinde Öğrenim Gören Öğrencilerinin E-Sağlık Okuryazarlığı ve Yapay Zekaya Yönelik Tutumlarının Belirlenmesi: Kesitsel Bir Çalışma	219
SB-97	1906	Bulmaca Etkinliğinin Hemşirelik Öğrencilerinin Yaşlı Bireylerle Çalışma İstekliliği ve Gerontolojik Hemşirelik Yeterliliğine Etkisi: Randomize Kontrollü Bir Çalışma	221
SB-98	1908	Hemşirelik Öğrencileri ve Eğitimcilerinin Toplumsal Cinsiyet Temelli Deneyimlerinin İncelenmesi	223
SB-99	1909	Hemşirelik Öğrencilerinin Beyin Göçü ve Kariyer Kararı Arasındaki İlişkinin Belirlenmesi	225
SB-100	1910	Hemşirelik Eğitiminde Program Çıktılarına Ulaşma Durumunun Belirlenmesinde Bir Yol Haritası: Doğrudan ve Dolaylı Değerlendirme Yöntemlerinin Kullanımı	227
SB-101	1911	Diyaliz ile İlişkili Stigma Algısı Ölçeğinin Türkçe Geçerlilik ve Güvenirliliği	229
SB-102	1912	Hemodiyaliz Hastalarında Sağlık Okuryazarlığı, Öz Yönetim ve Hasta Güçlendirme Düzeylerinin İncelenmesi	231
SB-103	1914	Mezun Aşamasındaki Hemşirelik Öğrencilerinin Profesyonel Değerleri ile Lisans Programına Yönelik Değerlendirmeleri Arasındaki İlişki	233
SB-104	1915	Nadir Hastalıkların Farkında Mıyız? Bir Sağlık Bilimleri Fakültesi Örneği	235
SB-105	1916	Klinisyen Hemşirelere Yönelik Hizmet İçi Eğitimler ve Teknoloji Destekli Eğitim Araçları	237
SB-106	1917	Hemşirelik Eğitiminde Mikro Öğretim; Önemi, Katkıları ve Sınırlılıkları	239
SB-107	1918	Hemşirelikte Sürdürülebilir Kalkınma İçin Dijital Dönüşüm: Bir Hastane Deneyimi	241
SB-108	1919	Hemşirelikte Öğretim Elemanlarının Oryantasyonu Deneyimleri	243
SB-109	1920	Hemşirelik Son Sınıf Öğrencilerinin Kanıta Dayalı Hemşireliğe Yönelik Tutumları ile Sağlık Okuryazarlığı ve Akademik Motivasyon Düzeyleri Arasındaki İlişki	245
SB-110	1921	Hipovolemik Şokta Hemşirelik Bakımına Yönelik Dijital Kaçış Odası Oyun Tabanlı Eğitimin Öğrenci Bilgi ve Performansına Etkisi: Yarı Deneysel Bir Çalışma	247
SB-111	1922	Hemşirelik Öğrencilerinin Etik Duyarlılıkları ile Yapay Zekâyâ Yönelik Tutumları Arasındaki İlişki: Tanımlayıcı ve İlişkisel Bir Çalışma	249
SB-112	1923	OSCE ve Hemşirelik Eğitimi: Bibliyometrik Bir İnceleme	251
SB-113	1924	Yeni Mezun Hemşirelerin 21. Yüzyıl Becerileri, Gelecek Vizyonu ve Mesleki Hazır Oluş Algılarının İncelenmesi	253
SB-114	1925	Olgu Sunumu: Hemşirelik Programı Öğrenci Ders Değerlendirme Sonuçlarına İlişkin PUKÖ Döngüsü Örneği	255
SB-115	1926	21. Yüzyıl Hemşirelik Eğitiminde Yenilikçi Bir Yöntem: Sanal Oyunlar	257

2. Uluslararası Hemşirelik Eğitiminin Geleceği Kongresi
2nd International Congress on the Future of Nursing Education
17-19 Eylül –September 2025, Ankara

SB-116	1927	Sanal Hastalar, Gerçek Beceriler: Hemşirelik Eğitiminde Güncel Trendler	259
SB-117	1928	Hemşirelik Lisans Öğrencilerinin Akademik Memnuniyet Düzeylerinin Sınıflara Göre Karşılaştırılması: Boylamsal Bir Çalışma	261
SB-118	1929	Hemşirelerin Hizmet İçi Eğitimde Teknoloji Kullanımı	263
SB-119	1930	Teoriden Uygulamaya: Kadın Doğum Hemşireliği Eğitiminde Sanal Gerçeklik Yönteminin Kullanımı Kapsam İncelemesi	265
SB-120	1931	Koroner Anjiyografi Planlanan Hastalarda Anksiyetenin Öz Yeterlilik Üzerine Etkisi	267
SB-121	1933	Klinik Uygulamalarda Yeni Öğretim Yöntemleri: Kadın Sağlığı Hemşireliği Dersi İçin Öneriler	269
SB-122	1934	İkinci Derece Haşlanma Yanığı Hastasının Greft Ameliyatı Öncesi - Sonrası Yaşam Boyu Öğrenme ve Hemşirelik Bakımı: Olgu Sunumu	271
SB-123	1936	Bilişsel Yük Kuramına Göre Tasarlanmış Simülasyona Dayalı Eğitim Programının İlaç Uygulama Yeterliliğine Etkisi	273
SB-124	1937	Hemşirelik Öğrencilerinde Maslow'un Temel İnsan Gereksinimleri Teorisi Temelli Akran Yönderlik Programının Etkinliğinin Değerlendirilmesi: 3 Yıllık Retrospektif Çalışma	275
SB-125	1938	Hemşirelik Öğrencilerinin Yapay Zekâ Destekli Simüle Hastalarla Görüşme Deneyimleri: Fenomenolojik Bir Çalışma	277
SB-126	1939	Randevulu Hemşirelik Beceri Laboratuvarı Deneyimi: Akreditasyon Sürecinde Bir Uygulama Örneği	279
SB-127	1940	Hemşirelerin Kültürel Yeterlik Durumları ile Hasta Eğitim Uygulamaları Arasındaki İlişki	281
SB-128	1941	Hemşirelik Eğitiminde Oyunlaştırma, Ciddi Oyunlar, Sanal Hasta ve Dallanmış Ağaç Yöntemi: Sistematik Bir Derleme	283

2. Uluslararası Hemşirelik Eğitiminin Geleceği Kongresi
2nd International Congress on the Future of Nursing Education
17-19 Eylül –September 2025, Ankara



BAŞKENT ÜNİVERSİTESİ



**2. Uluslararası Hemşirelik
Eğitiminin Geleceği Kongresi**

DAVET MEKTUBU

Değerli Meslektaşlarımız,

Sizleri, 17-19 Eylül 2025 tarihleri arasında yüz yüze gerçekleştirmeyi planladığımız “2. Uluslararası Hemşirelik Eğitiminin Geleceği Kongresi” kapsamında düzenleyeceğimiz ve “Mükemmel Bakım İçin Mükemmel Eğitim” temalı kongremize davet etmekten büyük mutluluk duyuyoruz. HEMED-HEPDAK işbirliği ile 2018 yılından bu yana ulusal düzeyde düzenlediğimiz üç sempozyumun ve bir uluslararası kongrenin ardından bu yıl da uluslararası düzeyde ikincisini düzenleyeceğimiz kongremiz için yola çıktık. Bundan sonra gerçekleştireceğimiz kongrelerimizi akredite olan hemşirelik programları ile birlikte düzenlemeye karar verdik. 2. Uluslararası Hemşirelik Eğitiminin Geleceği Kongresi’ni bu nedenle Ankara’da Başkent Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü, HEMED ve HEPDAK ortaklığı ile gerçekleştireceğiz.

Son yıllarda tüm dünyada hemşirelik eğitiminde, hemşirelik bakımında ve akreditasyon çalışmalarında önemli gelişmeler yaşanmaktadır. Bu bağlamda kongrenin temasını “Mükemmel Bakım İçin Mükemmel Eğitim” olarak belirledik. Kongremizde tema çerçevesinde, hemşirelik eğitiminin geleceğini şekillendirecek konular ele alınacak; hemşirelik eğitimi ve bakım kalitesinin artırılması üzerine güncel araştırmalara, eğitim içeriklerine ve en iyi uygulama örneklerine yer verilecek; son yıllarda hızlanan hemşirelik eğitiminin dönüşümü tartışılacaktır. Kongremizde ayrıca sözlü bildiri oturumları ve çeşitli kurslar yer alacaktır. Siz değerli katılımcılarımız ile hep birlikte öğreneceğimiz ve iyi bir hemşirelik eğitimi için birbirimizi geliştireceğimiz kongremizin hemşirelik eğitimine katkı sağlayacağını düşünüyoruz. Uzun bir aradan sonra kongremiz için sizlerle Ankara’da yüz yüze buluşmayı sabırsızlıkla bekliyoruz. Düzenleme Kurulu olarak göstereceğiniz ilgi ve destek için şimdiden teşekkür ediyoruz. Saygılarımızla.

KONGRE EŞ BAŞKANI
Prof. Dr. Azize KARAHAN
BAŞKENT ÜN. SBF. HEM. BÖL. BŞK.

KONGRE EŞ BAŞKANI
Prof. Dr. Dilek ÖZMEN
HEPDAK BAŞKANI

KONGRE EŞBAŞKANI
Doç. Dr. Havva YÜRÜMEZOĞLU
HEMED BAŞKANI

2. Uluslararası Hemşirelik Eğitiminin Geleceği Kongresi
2nd International Congress on the Future of Nursing Education
17-19 Eylül –September 2025, Ankara



BAŞKENT ÜNİVERSİTESİ



**2. Uluslararası Hemşirelik
Eğitiminin Geleceği Kongresi**

ONURSAL BAŞKANLAR

Prof. Dr. Gülseren KOCAMAN
(Dokuz Eylül Üniversitesi Emekli Öğretim Üyesi)
Prof. Dr. Hülya OKUMUŞ
(Dokuz Eylül Üniversitesi Emekli Öğretim Üyesi)

KONGRE BAŞKANLARI

Prof. Dr. Azize KARAHAN
(Başkent Üniversitesi)
Prof. Dr. Dilek ÖZMEN
(Manisa Celal Bayar Üniversitesi)
Doç. Dr. Havva ARSLAN YÜRÜMEZOĞLU
(Dokuz Eylül Üniversitesi)

DÜZENLEME KURULU

Prof. Dr. Ebru AKGÜN ÇITAK
(Başkent Üniversitesi)
Prof. Dr. Gülsüm Nihal ÇÜRÜK
(İzmir Ekonomi Üniversitesi)
Prof. Dr. Sultan KAV
(Başkent Üniversitesi)
Prof. Dr. Özen KULAKAÇ
(Ondokuz Mayıs Üniversitesi)
Prof. Dr. Medine YILMAZ
(İzmir Katip Çelebi Üniversitesi)
Doç. Dr. Sevcan AVCI IŞIK
(Başkent Üniversitesi)

Doç. Dr. Banu ÇEVİK
(Başkent Üniversitesi)
Doç. Dr. Serpil İNCE
(Akdeniz Üniversitesi)
Doç. Dr. Ziyafet UĞURLU
(Başkent Üniversitesi)
Dr. Öğr. Üy. Yasemin AYHAN ÖNCÜ
(İzmir Katip Çelebi Üniversitesi)
Dr. Öğr. Üy. Gülşen IŞIK
(İzmir Katip Çelebi Üniversitesi)
Dr. Öğr. Üy. Çiğdem Gamze ÖZKAN
(Manisa Celal Bayar Üniversitesi)

KONGRE SEKRETERYASI

Prof. Dr. Rukuye AYLAZ
(İnönü Üniversitesi)
Prof. Dr. Fatma ORGUN
(Ege Üniversitesi)
Dr. Öğr. Üy. Yasemin ESKİGÜLEK
(Başkent Üniversitesi)

2. Uluslararası Hemşirelik Eğitiminin Geleceği Kongresi
2nd International Congress on the Future of Nursing Education
17-19 Eylül –September 2025, Ankara



BAŞKENT ÜNİVERSİTESİ



**2. Uluslararası Hemşirelik
Eğitiminin Geleceği Kongresi**

BİLİMSEL KURUL

- | | |
|---|---|
| Prof. Dr. Ayşe Ergün
Marmara Üniversitesi | Prof. Dr. Nesrin Nural
Karadeniz Teknik Üniversitesi |
| Prof. Dr. Ayşegül Dönmez
Ege Üniversitesi | Prof. Dr. Selda Çelik
Sağlık Bilimleri Üniversitesi-Hamidiye |
| Prof. Dr. Azize Karahan
Başkent Üniversitesi | Prof. Dr. Sema Kuşuoğlu
İstanbul Medipol Üniversitesi |
| Prof. Dr. Dilek Aygün
Sakarya Üniversitesi | Prof. Dr. Serap Parlar Kılıç
İnönü Üniversitesi |
| Prof. Dr. Emel Ege
Necmettin Erbakan Üniversitesi | Prof. Dr. Sultan Ayaz Alkaya
Gazi Üniversitesi |
| Prof. Dr. Emre Yanikkerem
Manisa Celal Bayar Üniversitesi | Prof. Dr. Şeyda Seren İntepeler
Dokuz Eylül Üniversitesi |
| Prof. Dr. Fatma İlknur Çınar
Sağlık Bilimleri Üniversitesi Gülhane | Prof. Dr. Tülin Yıldız
Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi |
| Prof. Dr. Hatice Balcı Yangın
Akdeniz Üniversitesi | Prof. Dr. Türkan Pasinlioğlu
SANKO Üniversitesi |
| Prof. Dr. Hatice Yıldırım Sarı
İzmir Katip Çelebi Üniversitesi | Prof. Dr. Türkinaz Aşti
Bezmialem Üniversitesi |
| Prof. Dr. İlknur Aydın Avcı
Ondokuz Mayıs Üniversitesi | Prof. Dr. Ükke Karabacak
Acıbadem Mehmet Ali Aydınlar Üniversitesi |
| Prof. Dr. Leyla Özdemir
Hacettepe Üniversitesi | Doç. Dr. Memnun Seven
University of Massachusetts Amherst |
| Prof. Dr. Melek Nihal Esin
İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa | Doç. Dr. Birgül Cerit
Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi |
| Prof. Dr. Mürüvvet Başer
Erciyes Üniversitesi | Dr. Oya Gümüşkaya
University of NewcastleEmekli Öğretim Üyesi |
| Prof. Dr. Nadiye Özer
Erzincan Binali Yıldırım Üniversitesi | Prof. Ayhan Aytekin
Lash - Northern Illinois Üniversitesi |

2. Uluslararası Hemşirelik Eğitiminin Geleceği Kongresi
2nd International Congress on the Future of Nursing Education
17-19 Eylül –September 2025, Ankara

Kurslar

2. Uluslararası Hemşirelik Eğitiminin Geleceği Kongresi
17-19 Eylül 2025

17-19 EYLÜL 2025

2. ULUSLARARASI HEMŞİRELİK EĞİTİMİNİN GELECEĞİ KONGRESİ

17 EYLÜL 2025 ÇARŞAMBA	
KURSLAR	
Kurs-I: Ölçme Değerlendirme	
09.00-12.30	Kurs Koordinatörleri: Doç. Dr. Banu ÇEVİK-Araš. Gör Tuğçe UÇĞUN
Salon: C 10	Eğiticiler: Dr. Öğr. Üyesi Hande Özçelik-Öğr. Gör. Esra Kınay Çiçek
Kurs-II: Eleştirel Düşünme Becerilerinin Geliştirilmesi	
13.00-16.30	Kurs Koordinatörleri:
	Doç. Dr. Sevcan AVCI IŞIK-Araš. Gör. Kübra Nur KABAKCI SARIDAĞ
Salon: C 10	Eğiticiler: Doç. Dr. Zuhale YENİÇERİ KÖKDEMİR
Kurs-III: Sürekli İyileştirme	
09.00-12.30	Kurs Koordinatörleri: Prof. Dr. Özen KULAKAÇ-Araš. Gör. Esmâ KÖYLÜ
Salon: C 11	Eğiticiler: Prof. Dr. Emine TÜRKMEN, Prof. Dr. Özen KULAKAÇ
Kurs-IV: Öğrencilerin Güçlendirilmesi	
13.00-16.30	Kurs Koordinatörleri: Prof. Dr. Ebru AKGÜN ÇITAK- Öğr. Gör. Betül ŞAHİN KILINÇ
Salon: C 11	Eğiticiler: Prof. Dr. Ebru AKGÜN ÇITAK, Prof. Dr. Ebru KILIÇARSLAN, Prof. Dr. Sultan KAV, Prof. Dr. Azize KARAHAN
Kurs-V: Yükseköğretimde Üretken Yapay Zekâdan Yararlanma: Komut Mühendisliği	
09.00-12.30	Kurs Koordinatörleri: Dr. Öğr. Üyesi Ahmet ÇELİK-Araš. Gör. Rukiye Kevser SAĞLAM
Salon: C 09	Eğiticiler: Dr. Öğr. Üyesi Ahmet ÇELİK
Kurs-VI: ARCS Modeli İle Etkileşimli Ders Tasarımı	
13.00-16.30	Kurs Koordinatörleri: Dr. Öğr. Üyesi Çiğdem Gamze ÖZKAN-Araš. Gör. Aylin GÜNAY
Salon: C 09	Eğiticiler: Doç. Dr. Yeter KURT, Dr. Öğr. Üyesi Çiğdem Gamze ÖZKAN

2. Uluslararası Hemşirelik Eğitiminin Geleceği Kongresi
2nd International Congress on the Future of Nursing Education
17-19 Eylül –September 2025, Ankara

Bilimsel Program

2. Uluslararası Hemşirelik Eğitiminin Geleceği Kongresi
17-19 Eylül 2025

18 EYLÜL 2025 PERŞEMBE	
Saat	Program Akışı
09.30-10.00	KAYIT
10.00-10.45	AÇILIŞ KONUŞMALARI
10.45-11.15	KAHVE ARASI
11.15-12.00	1. Oturum: Eğitimde Liderlik: Geleceği Şekillendirmek Oturum Başkanları: Prof. Dr. Sergül DUYGULU Doç. Dr. Havva ARSLAN YÜRÜMEZOĞLU
11.20-11.40	Eğitici Rolünü Güçlendirmek (Eğiticileri Mükemmel Eğitim için Hazırlamak)- Prof. Dr. Sadegül AKBABA ALTUN (Başkent Üniversitesi)
11.40-12.00	Kalite Engellerini Kaldırmak için Liderlik- Prof. Dr. Füsün EYİDOĞAN (Başkent Üniversitesi)
12.00-12.15	KAHVE ARASI
12.15-13.00	2. Oturum: Yapay Zekâ ve Dijital Teknolojilerle Hemşirelik Eğitimi Oturum Başkanları: Prof. Dr. Sultan KAV Doç. Dr. Fatoş KORKMAZ
12.20-12.40	Eğiticilerin Yapay Zekâ Yetkinliklerinin Geliştirilmesi- Dr. Sinem ULUTÜRK CİNBİŞ
12.40-13.00	Yapay Zekânın Hemşirelik Eğitimine Entegrasyonu- Doç. Dr. Barış SEZER (Hacettepe Üniversitesi)
13.00-13.45	ÖĞLE YEMEĞİ
14.00-14:45	3. Oturum: Yeterliliğe Dayalı Eğitim Oturum Başkanları: Prof. Dr. Hülya OKUMUŞ Doç. Dr. İmatullah AKYAR
14.05-14.25	Yeterliliğe Dayalı Hemşirelik Eğitimi- Prof. Dr. Nancy R. REYNOLDS (Johns Hopkins School of Nursing)
14.25-14.45	Mezuniyet Sonrası Yeterliliğe Dayalı Bitirme Sınavı- Prof. Dr. Winnie K.W. SO (The Chinese University of Hong-Kong)
14.45- 15.30	KONFERANS Oturum Başkanı: Prof. Dr. Özen KULAKAÇ
14.45-15.30	Bakım Odaklı Hemşirelik Eğitimi- Prof. Dr. Firdevs ERDEMİR (Emekli Öğretim Üyesi)

2. Uluslararası Hemşirelik Eğitiminin Geleceği Kongresi
2nd International Congress on the Future of Nursing Education
17-19 Eylül –September 2025, Ankara

2. Uluslararası Hemşirelik Eğitiminin Geleceği Kongresi
17-19 Eylül 2025

SÖZLÜ BİLDİRİ OTURUMU	
18 EYLÜL 2025- 16.00-17.30	
Salon	Oturum Başkanları
1. salon (C-09)	Prof. Dr. Fatma ORGUN (Ege Üniversitesi) Dr. Öğr. Üy. Yasemin ESKİGÜLEK (Başkent Üniversitesi)
2. salon (C-10)	Doç. Dr. Sevcan AVCI IŞIK (Başkent Üniversitesi) Dr. Öğr. Üy. Elif BUDAK ERTÜRK (Başkent Üniversitesi)
3. salon (C-11)	Prof. Dr. Kadriye BULDUKOĞLU (Akdeniz Üniversitesi) Doç. Dr. Ziyafet UĞURLU (Başkent Üniversitesi)
4. salon (C-105)	Prof. Dr. Aynur UYSAL TORAMAN (Ege Üniversitesi) Dr. Öğr. Üy. Yasemin AYHAN ÖNCÜ (İzmir Kâtip Çelebi Üniversitesi)
5. salon (C-104)	Doç. Dr. Serpil İNCE (Akdeniz Üniversitesi) Dr. Öğr. Üy. Ayşe AY (Başkent Üniversitesi)

SÖZLÜ BİLDİRİ OTURUMU	
19 EYLÜL 2025- 08.30-09.30	
Salon	Oturum Başkanları
1. salon (C-09)	Prof. Dr. Gülsüm Nihal ÇÜRÜK (İzmir Ekonomi Üniversitesi) Prof. Dr. Ebru AKGÜN ÇITAK (Başkent Üniversitesi)
2. salon (C-10)	Prof. Dr. Rukye AYLAZ (İnönü Üniversitesi) Dr. Öğr. Üy. Yasemin ESKİGÜLEK (Başkent Üniversitesi)
3. salon (C-11)	Doç. Dr. Serpil İNCE (Akdeniz Üniversitesi) Dr. Öğr. Üy. Çiğdem Gamze ÖZKAN (Manisa Celal Bayar Üniversitesi)
4. salon (C-105)	Doç. Dr. Ziyafet UĞURLU (Başkent Üniversitesi) Dr. Öğr. Üy. Ayşe AY (Başkent Üniversitesi)
5. Salon (C-104)	Dr. Öğr. Üy. Gülşen IŞIK (İzmir Kâtip Çelebi Üniversitesi) Dr. Öğr. Üyesi Cansu AKDAĞ TOPAL (Başkent Üniversitesi)

2. Uluslararası Hemşirelik Eğitiminin Geleceği Kongresi
2nd International Congress on the Future of Nursing Education
17-19 Eylül –September 2025, Ankara

2. Uluslararası Hemşirelik Eğitiminin Geleceği Kongresi
17-19 Eylül 2025

19 EYLÜL 2025 CUMA	
Saat	Program Akışı
09.15-09.50	1. Oturum: Akreditasyon Hemşirelik Eğitiminde Fark Yaratıyor mu? Oturum Başkanları: Prof. Dr. Sevgi HATİPOĞLU Prof. Dr. Fatma İlknur ÇINAR Prof. Dr. Gülseren KOCAMAN (HEAK Başkanı) Prof. Dr. Dilek ÖZMEN (HEPDAK Yönetim Kurulu Başkanı)
09.55-11.15	2. Oturum: Sağlıkın Sosyal Belirleyicileri ve Hemşirelik Eğitimi Oturum Başkanları: Prof. Dr. Ayla BAYIK TEMEL Prof. Dr. Ümit SEVİĞ
09.55-10.15	EBSCO (Dijital Çağda Hemşirelik Araştırmaları: Araştırma Kaynakları, Kanıta Dayalı Araçlar ve Yapay Zekâ Desteği)
10.15-10.35	Bugünün Hemşirelerini Hazırlamak: Sağlıkın Sosyal Belirleyicileri ve Hemşirelik Eğitimi- Prof. Dr. Aynur UYSAL TORAMAN (Ege Üniversitesi)
10.35-10.55	Küresel Sağlık Sorunlarına Hazırlıkta Geleceğin Hemşirelerinin Yetiştirilmesi: ESEL'in Sosyal Sağlık Belirleyicileri ve Sürdürülebilir Kalkınma Amaçları Yaklaşımı- Prof. Dr. Cláudia BACATUM (Escola Superior de Enfermagem de Lisboa) Prof. Dr. Lina ANTUNES (Escola Superior de Enfermagem de Lisboa)
10.55-11.15	İlerlemenin Yolları: Sürdürülebilir Kalkınmada İleri Hemşirelik Eğitimiyle Küresel Sağlıkın Güçlendirilmesi- Prof. Dr. Maria MALLIAROU (University of Thessaly)
11.15-11.30	KAHVE ARASI
11.30-12.30	3. Oturum: Meslekler Arası İş Birliği Oturum Başkanları: Prof. Dr. Azize KARAHAN Prof. Dr. Ükke KARABACAK
11.30-11.50	Meslekler Arası Eğitim: İş Birliğinden Güce Giden Yol- Doç. Dr. Aysel BAŞER (İzmir Demokrasi Üniversitesi)
11.50-12.10	Sağlık Eğitiminde Meslekler Arası İş Birliği: Hacettepe Üniversitesi Örneği- Doç. Dr. Çiğdem YÜCEL ÖZÇIRPAN (Hacettepe Üniversitesi)
12.10-12.30	Meslekler Arası Sinerji ile Hemşirelik Eğitimine Yenilik Katmak- Assoc. Prof. Dr. Lydia Siew Tiang LAU (National University of Singapore)
12.30-13.45	ÖĞLE YEMEĞİ
13.45-15.00	4. Oturum: İyi Uygulama Örnekleri Oturum Başkanları: Prof. Dr. Emel EGE Prof. Dr. Ayşe ERGÜN
13.45-14.00	Ölçme Değerlendirmede Kullanılan Çoklu Yöntemler- Prof. Dr. Hasibe KADIOĞLU (Marmara Üniversitesi)
14.00-14.15	Çok Boyutlu Program Değerlendirme: Meta-Değerlendirme- Doç. Dr. Zehra KAN ÖNTÜRK (Acıbadem Mehmet Ali Aydınlar Üniversitesi)
14.15-14.30	Hemşirelik Öğrencilerinin Desteklenmesinde Psikososyal Danışmanlık: Akdeniz Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi Örneği- Doç. Dr. İlkay KESER (Akdeniz Üniversitesi)
14.30-14.45	Portfolyo Uygulaması: Hemşirelik Öğrencisi Gelişim Modeli (HÖGM)- Doç. Dr. Kübra YENİ (Ondokuz Mayıs Üniversitesi)
14.45-15.00	Olağanüstü Durumlarda Hemşirelik Hizmetleri Dersi- Prof. Dr. Emine İYİĞÜN (Sağlık Bilimleri Üniversitesi)
15.00-15.15	KAHVE ARASI
15.15-16.00	5. Oturum: Akreditasyon Süreciyle İlgili Sık Sorulan Sorular Prof. Dr. Kadriye BULDUKOĞLU Prof. Dr. Ayla KEÇECİ Prof. Dr. Fatma İlknur ÇINAR Prof. Dr. Ayşe ERGÜN Prof. Dr. Ükke KARABACAK Prof. Dr. Emel EGE
16.00-16.30	BİLDİRİ ÖDÜLLERİ VE KAPANIŞ

2. Uluslararası Hemşirelik Eğitiminin Geleceği Kongresi
2nd International Congress on the Future of Nursing Education
17-19 Eylül –September 2025, Ankara

Sözlü Bildiri Programı

SÖZLÜ BİLDİRİ OTURUMU 18 EYLÜL 2025- 16.00-17.30			
Salon	Alt Başlık		Oturum Başkanları
1. SALON (C-09)	YETERLİLİĞE DAYALI EĞİTİM HEMŞİRELİK EĞİTİMİNDE LİDERLİK		Prof. Dr. Fatma ORGUN (Ege Üniversitesi) Dr. Öğr. Üy. Yasemin ESKİGÜLEK (Başkent Üniversitesi)
No	İD	Başlık	İsim
1	1794	Nursing Students' Clinical Judgment in Simulation-Based Learning: A Descriptive Cross-Sectional Study	Esra SEZER, Hilal YILDIZ CELİK , Vesile ÜNVER, Ükke KARABACAK
2	1778	Hemşirelik Öğrencilerinin Ağrıya Yönelik Tutumlarının Bakım Davranışlarına Etkisi	Zehra ESKİMEZ, Sevban ARSLAN, Osman ALAMAN , Kıymet MESES, Alev KESKİN
3	1777	Exploring International Nursing Students' Laboratory Experiences in Psychomotor Skills Education: A Qualitative Study	Esra SEZER, Sevim ŞEN OLGAY, Hilal Yıldız CELİK , Esra UĞUR, Ükke KARABACAK
4	1681	Transition Shock and Job Readiness in New Nurses: The Mediating Role of Self Efficacy	Merve BEKE , Hülya KAYA
5	1676	Yeterlilik Tabanlı Hemşirelik Eğitimi: Bibliyometrik Bir Analiz	Adife Ahsen CETİN , Ozan ÖZKOL
6	1800	Rehber Hemşirelik Uygulamasının Yeni Mezun Hemşirelerin Gerçeklik Şoku, Klinik Uyumu Ve Mesleki Yeterlikleri Üzerindeki Etkisi	Selma KARAKAPLAN , Sevim ULUPINAR
7	1798	Yoğun Bakım Ünitelerinde Çalışan Hemşirelerin Klinik Yeterliliklerinin Karar Verme Düzeyleri Üzerindeki Etkisi: Yapısal Eşitlik Modelleme Yaklaşımı	Zehra ESKİMEZ, Kıymet MESES , Alev KESKİN, Osman ALAMAN,
8	1811	Hemşirelik Hizmetleri Yönetimi Dersinde Pecha Kucha Kullanımı: Öğretim Elemanı Gözünden Deneyim Paylaşımı	Eda EREN , Hilal ERSAN YAMAN, Emine KURUCA ÖZDEMİR, Seher BAŞARAN AÇIL, Sergül DUYGULU
9	1812	Hemşirelik Öğrencilerinde Akademik Kariyer Farkındalığı ve Lisansüstü Eğitime Yönelik Tutum	Sema KÖMÜRKARA , Züleyha GÜRDAP, Şerife İNCE, Zeliha CENGİZ
10	1816	Klinik Öğrenme Ortamının ve Rehber Hemşire Yeterliliklerinin Hemşirelik Öğrencilerinin Klinik Performans Öz Yeterliliklerine Etkisinin İncelenmesi: Karma Yöntem Çalışması	Yağmur ŞEN, Emine ŞENYUVA, Nazik YALNIZ , Ümran GÖRÜGEN
11	1867	Hemşirelik Eğitiminde Standart Hasta Kullanımının Öğrencilerin Öz Yetkinliklerine Etkisi	Hediye Dilara KILAVUZ, Ceren KARACA, Rukiye KÖKKIZ, Nermin EROĞLU
12	1874	Hemşirelik Öğrencilerinin Hasta Güvenliği Yetkinlik Düzeyleri İle Tıbbi Hata Tutumları Arasındaki İlişki	Öznur GÜRLEK KISACIK, Münevver SÖNMEZ, Gül BÜLBÜL MARAŞ, Ezgi EYİLER
13	1892	Hemşirelik Öğrencilerinin Mesleki Yetkinlik Algıları ile Beyin Göçüne Yönelik Tutumları Arasındaki İlişkinin İncelenmesi	Ferzan KALAYCI EMEK , Şenay TAKMAK
14	1936	The Effect of Simulation-Based Training Program Designed to Cognitive Load Theory on Medication Administration Competency	Hilal YILDIZ ÇELİK, Esra UĞUR
15	1810	Instagram Destekli “Öğren & Paylaş” Uygulaması: Hemşirelikte Liderlik Dersinden Bir Deneyim	Hilal ERSAN YAMAN, Emine KURUCA ÖZDEMİR, Eda EREN , Seher BASARAN-ACİL, Sergül DUYGULU

2. Uluslararası Hemşirelik Eğitiminin Geleceği Kongresi
2nd International Congress on the Future of Nursing Education
17-19 Eylül –September 2025, Ankara

SÖZLÜ BİLDİRİ OTURUMU			
18 EYLÜL 2025- 16.00-17.30			
Salon	Alt Başlık		Oturum Başkanları
1. SALON (C-10)	HEMŞİRELİK EĞİTİMİNDE LİDERLİK SAĞLIĞIN SOSYAL BELİRLEYİCİLERİ KLİNİK UYGULAMALARDA ÖĞRENME YÖNTEM VE TEKNİKLERİ HEMŞİRELİK EĞİTİMİNDE AKREDİTASYON		Doç. Dr. Sevcan AVCI IŞIK (Başkent Üniversitesi) Dr. Öğr. Üy. Elif BUDAK ERTÜRK (Başkent Üniversitesi)
No	İD	Başlık	İsim
1	1779	Hemşirelik Eğitimi ve Bakımında Yeni Ufuklar: Uluslararası Hemşire Liderlerin Gelecek Perspektifleri	<u>Hasan Fehmi DİRİK, Mario DESMEDT</u>
2	1829	Hemşirelik Öğrencilerinde Eğitim Kaynaklı Stres ve Uyku Kalitesi: Bir Derleme Çalışması	Fidan BALKAYA, <u>Rukuye AYLAZ</u>
3	1882	Hemşirelik Öğrencilerinde Öz Bakım Aktivitelerinin Psikolojik Sağlamlığa Etkisi The Effect of Self-Care Activities on Resilience in Nursing Students	Ebru AKGÜN ÇITAK, <u>Tuğçe UCGUN,</u> Zeynep ŞENLİK, Beyza KALE
4	1931	Koroner Anjiyografi Planlanan Hastalarda Anksiyetenin Öz Yeterlilik Üzerine Etkisi	Papatya KARAKURT, <u>Sevda YETGİNLER MEMİŞ,</u> Yaren Zuhal CABAK
5	1793	Cerrahi Kliniklerde Uygulama Yapan Hemşirelik Öğrencilerinin Ağrı Değerlendirmesine Yönelik Tutumları Ve Klinik Muhakeme Düzeyleri Arasındaki İlişki	<u>Berna DOĞAN,</u> Elif BUDAK ERTÜRK
6	1790	Senaryo Sonunda Yapılan Çözümleme İle Hızlı Döngülü Geri Bildirim Odaklı Çözümleme Etkinliğinin Karşılaştırılması	<u>Emine Tuğba YORULMAZ,</u> Canan YÜKSEL ACAR, Nurten ÖZEN, Vesile ÜNVER
7	1786	Yatağa Bağımlılıktan Fonksiyonel Bağımsızlığa: Polinöropatide Hemşirenin Rehabilitasyon Odaklı Rolü	<u>Gülfiğar GÜLKAYA</u>
8	1785	Kritik Bir Yanılgıyı Fark Etmek: Kalp Pili Olan Hastada Şoklama ile Karıştırılan Nöbet Tablosuna Hemşirelik Müdahalesi	<u>Gülfiğar GÜLKAYA</u>
9	1776	Perioperatif Hemşirelik Becerilerinin Geliştirilmesinde Senaryo Tabanlı Öğrenme Yaklaşımı	<u>Nuran Aysen PAMİR AKSOY,</u> Nermin OCAKTAN, Nergis DURUKAN, Berrak FULSER
10	1771	Predictors of First-Year Nursing Students' Academic Resilience During Remote Education Caused by The Earthquake in Türkiye: A descriptive study	<u>Fatma DURSUN ERGEZEN,</u> Ayşe YACAN KÖK, Emine KOL
11	1767	Gerçek Hasta İle Öğretim: Stoma Bakımında Hasta Katılımına Dayalı Yenilikçi Bir Eğitim Deneyimi	<u>Büşra CAZ,</u> Fatoş KORKMAZ
12	1748	Öğrenci Hemşirelerin Akran Destekli Simülasyona Dayalı Öğrenme Deneyimlerinin Değerlendirilmesi Evaluation of Student Nurses' Peer-Assisted Simulation-Based Learning Experiences	<u>Nermin OCAKTAN,</u> Vesile ÜNVER, Emine Tuğba YORULMAZ, Tülay DEMİRAY, Seda ER
13	1686	Hasta Güvenliği Uygulamalarına Yönelik Yapılan Simülasyon Eğitiminin Katılımcılardaki Yansıtıcı Düşünme Becerilerine Etkisinin Gözlenmesi	Nazife UTLU TAN, <u>Müge Filiz KARAKUS,</u> Fatma ÇITRAK SATICI
14	1836	Klinik Eğitimde Kullanılan Teknolojik Uygulama Örnekleri	<u>Nihal ALTUN,</u> Tuba ÖTÜN
15	1675	Hemşirelik Öğrencilerinin Akreditasyon Algısı ve Akreditasyona Yönelik Metaforik Algıları	Gülşen ÜNAL, İlayda AYDAR, <u>Adife Ahsa CETİN,</u> Fatma ORGUN

2. Uluslararası Hemşirelik Eğitiminin Geleceği Kongresi
2nd International Congress on the Future of Nursing Education
17-19 Eylül –September 2025, Ankara

SÖZLÜ BİLDİRİ OTURUMU			
18 EYLÜL 2025- 16.00-17.30			
Salon	Alt Başlık		Oturum Başkanları
1. SALON (C-11)	KLİNİK UYGULAMALARDA ÖĞRENME YÖNTEM VE TEKNİKLERİ HEMŞİRELİK EĞİTİMİNDE AKREDİTASYON		Prof. Dr. Kadriye BULDUKOĞLU (Akdeniz Üniversitesi) Doç. Dr. Ziyafet UĞURLU (Başkent Üniversitesi)
No	İD	Başlık	İsim
1	1830	In Situ Simülasyonun Hemşirelik Bakım Kalitesine Etkisi Randomize Kontrollü Çalışmaların Sistemik Derlemesi	Nergis DURUKAN, <u>Denizhan YILDIZBAS</u> , Esra UĞUR
2	1869	The MAES© Methodology: An Innovative Approach to Self-Learning in Simulated Environments	Mehmet Halil ÖZTÜRK, José Luis DÍAZ AGEA, <u>Vesile ÜNVER</u>
3	1941	Hemşirelik Eğitiminde Oyunlaştırma, Ciddi Oyunlar, Sanal Hasta ve Dallenmiş Ağaç Yöntemi: Sistemik Bir Derleme	<u>Buket KILINCOĞLU</u> , Fatma ORGUN, Nilay ÖZKÜTÜK
4	1893	Jigsaw Tekniğiyle Uygulanan Basınç Yaralanması Yönetim Programının Hemşirelik Öğrencilerinin Basınç Ülseri Bilgi, Tutum Ve Öz Yeterliliklerine Etkisi: Randomize Kontrollü Çalışma	<u>Senay TAKMAK</u> , Necibe DAĞCAN ŞAHİN, Ferzan KALAYCI EMEK, Burcu NAL
5	1906	Bulmaca Etkinliğinin Hemşirelik Öğrencilerinin Yaşlı Bireylerle Çalışma İstekliliği ve Gerontolojik Hemşirelik Yeterliliğine Etkisi: Randomize Kontrollü Bir Çalışma	<u>Zühal ERDOĞAN</u> , Sultan AYAZ ALKAYA
6	1917	Hemşirelik Eğitiminde Mikro Öğretim; Önemi, Katkıları ve Sınırlılıkları Microteaching in Nursing Education: Its Importance, Contributions, and Limitations	<u>Alive ÇAYIR</u>
7	1930	Teoriden Uygulamaya: Kadın Doğum Hemşireliği Eğitiminde Sanal Gerçeklik Yönteminin Kullanımı Kapsam İncelemesi	Cansu AKDAĞ TOPAL, <u>Melike SOYSAL KAHYA</u>
8	1933	Klinik Uygulamalarda Yeni Öğretim Yöntemleri: Kadın Sağlığı Hemşireliği Dersi İçin Öneriler	<u>Gülşen İŞİK</u> , Nuray EGELİOĞLU CETİŞLİ
9	1788	Effect Of Virtual Simulation Of Parenteral Medication Administration On Knowledge And Skills Of Nursing Students: A Randomized Controlled Experimental Study	<u>Sule BIYIK BAYRAM</u> , Emel GÜLNAR, Nurcan ÇALIŞKAN, Hacer ÖZYURT, Aysun BAYRAM
10	1774	Hemşirelik Öğrencilerinin Program Akreditasyonu ve Klinik Uygulamalara Yönelik Tutumları Arasındaki İlişki	<u>Gülsüm CONOĞLU</u>
11	1758	Manisa Celal Bayar Üniversitesi Hemşirelik Bölümü "Standart 4: Öğrenciler" Deneyim Paylaşımı	<u>Sevgi NEHİR</u> , Nihan DURGU
12	1746	Hemşirelik Öğrencilerinin Akran Danışmanlığı Deneyimleri: Odak Grup Görüşmesi	Emine AKÇİN ŞENYUVA, <u>Nazik YALNIZ</u> , Ayşe Nur AYDEMİR
13	1939	Randevulu Hemşirelik Beceri Laboratuvarı Deneyimi: Akreditasyon Sürecinde Bir Uygulama Örneği	<u>Ciğdem Gamze ÖZKAN</u> , Ali TAYLAN

2. Uluslararası Hemşirelik Eğitiminin Geleceği Kongresi
2nd International Congress on the Future of Nursing Education
17-19 Eylül –September 2025, Ankara

SÖZLÜ BİLDİRİ OTURUMU			
18 EYLÜL 2025- 16.00-17.30			
Salon	Alt Başlık	Oturum Başkanları	
1. SALON (C-105)	HEMŞİRELİK EĞİTİMİNDE AKREDİTASYON HEMŞİRE EĞİTİMCİLERİN EĞİTİM BECERİLERİ HEMŞİRELİK EĞİTİMİNDE YAPAY ZEKÂ VE DİJİTALLEŞME	Prof. Dr. Aynur UYSAL TORAMAN (Ege Üniversitesi) Dr. Öğr. Üy. Yasemin AYHAN ÖNCÜ (İzmir Kâtip Çelebi Üniversitesi)	
No	İD	Başlık	İsim
1	1772	Geleceğin Hemşirelerinin Akreditasyon Algısı: Sistematik Derleme	Gülsüm Nihal ÇÜRÜK , Ecem ÖZGÜL
2	1876	Hemşirelik Öğretim Elemanlarının Performansına Yönelik Bir Değerlendirme: Kurumsal Bir Uygulama Örneği	Adalet KUTLU , Nurgül GÜNGÖR TAVŞANLI, Cansu KOŞAR, Dilan DENİZ, Nurcan BİLGİN, Dilek ERGİN
3	1888	Kalite ve Akreditasyon Süreçlerinde Görev Alan Üniversite Öğrencilerinin Sürece İlişkin Deneyimleri: Fenomenolojik Çalışma	Gülsüm ÇONOĞLU , Nisa Nur YALÇINÖZ
4	1919	Hemşirelikte Öğretim Elemanlarının Oryantasyonu Deneyimleri Orientation Experiences Of Nursing Faculty Members	Adalet KUTLU , Dilan DENİZ AKAN, Özden DEDELİ ÇAYDAM, Nurgül GÜNGÖR TAVŞANLI, Cansu KOŞAR,
5	1925	Olgu Sunumu: Hemşirelik Programı Öğrenci Ders Değerlendirme Sonuçlarına İlişkin PUKÖ Döngüsü Örneği	Selvinaz ALBAYRAK , Tülay KAVLAK, Tuğba YEŞİLYURT, Serpil TOPÇU, Gizem Yağmur YALÇIN, Fatma ATKAN, Meryem ERCEYLAN, Sennur KULA ŞAHİN, Emine TÜRKMEN
6	1928	Hemşirelik Lisans Öğrencilerinin Akademik Memnuniyet Düzeylerinin Sınıflara Göre Karşılaştırılması: Boylamsal Bir Çalışma	Tülay KAVLAK , Fatma ATKAN, Selvinaz ALBAYRAK, Tuğba YEŞİLYURT SEVİM, Serpil TOPÇU, Gizem Yağmur YALÇIN, Meryem ERCEYLAN, Zülal SOYLU, Sennur KULA ŞAHİN, Emine TÜRKMEN
7	1773	Dahili Bilimler Dersinde Farklı Bir Öğrenme Deneyimi: Pecha Kucha Yöntemi ile Öğrenci Sunumları	Gülsüm Nihal ÇÜRÜK ,
8	1782	Hemşire Öğretim Elemanlarının Dijital Okuryazarlık Düzeylerinin İncelenmesi	Ayşe Kübra ERKAN , Nilay ÖZKÜTÜK
9	1792	5E Modeline Temellendirilen Eğitim Becerileri Eğitim Programının Geliştirilmesi Ve Değerlendirilmesi: Hemşire Araştırma Görevlileri Örneği	Özgül EYCAN , Sevim ULUPINAR
10	1783	Hemşirelik Eğitiminde Hemşirenin Eğitici Rolü Üzerine Bir Değerlendirme	Buse TUNA
11	1775	Ameliyathane ve Travma Hemşireliği Derslerinde Kullanılan Yapay Zekâ Araçlarının Öğrencilerin Akademik Öz Yeterliliği ve Yapay Zekâ Tutumuna Etkisi	Pınar ONGÜN , Ceren YALÇIN, İbrahim Enes MUSLU, Naciye KAYA
12	1765	Hemşirelik Öğrencilerinin Metaverse Algıları ve E-Öğrenmeye Yönelik Tutumlarının Bakım Davranışlarına Etkisi	Zehra ESKİMEZ, Alev KESKİN , Kıymet MESES, Osman ALAMAN
13	1759	Sanal Hastalarla Empati ve İletişim: Hemşirelik Öğrencilerinin ChatGPT Destekli Senaryolarla İlgili Deneyimlerine İlişkin Fenomenolojik Bir Çalışma	Aysegül KORKMAZ DOĞDU , Ayşe DAĞISTAN AKGÖZ
14	1753	Dijital Bilgi Kartlarının Öğrenme Süreci İle Kısa Ve Uzun Dönem Hatırlama Üzerine Etkisi Randomize Kontrollü Bir Çalışma	Nergis DURUKAN , Nermin OCAKTAN, Ayşen Pamir AKSOY, Berrak FULSER
15	1940	Hemşirelerin Kültürel Yeterlik Durumları ile Hasta Eğitim Uygulamaları Arasındaki İlişki	Merdiye ŞENDİR, Hacer ÖZEL , Esra EKMEKÇİ, Kübra ERGÜN, Kübra TÜRKMEN, Demet SEMİZ, Emine GÜVEN, Rukiye KÖKKIZ

2. Uluslararası Hemşirelik Eğitiminin Geleceği Kongresi
2nd International Congress on the Future of Nursing Education
17-19 Eylül –September 2025, Ankara

SÖZLÜ BİLDİRİ OTURUMU			
18 EYLÜL 2025- 16.00-17.30			
Salon		Alt Başlık	Oturum Başkanları
1. SALON (C-104)		HEMŞİRELİK EĞİTİMİNDE YAPAY ZEKÂ VE DİJİTALLEŞME	Doç. Dr. Serpil İNCE (Akdeniz Üniversitesi) Dr. Öğr. Üyesi Ayşe AY (Başkent Üniversitesi)
No	İD	Başlık	İsim
1	1592	Mesleki İngilizce Dersinde Kahoot Kullanımının Hemşirelik Öğrencilerine Yönelik Çıktıları	<u>İlkay ÇULHA</u>
2	1528	Hemşirelik Öğrencilerinin ChatGPT Kullanımı ve Yapay Zekaya Hazır Bulunuşluk Düzeyleri	<u>Hale SEZER</u> , Hande YAĞCAN
3	1803	Hemşirelik Öğrencilerinin Yapay Zekaya Yönelik Tutumları Ve Öz Yönetimli Öğrenme Becerileri Arasındaki İlişkinin Değerlendirilmesi	<u>Aydan BAYSAN</u> , Dilay AÇIL
4	1806	The Effect of Virtual Reality Application on the Development of Child Observation Skills in Nursing Education: A Randomized Controlled Trial Protocol	Seda DÜLCEK, <u>Fatma Nevin ŞİSMAN</u>
5	1807	Halk Sağlığı Hemşireliği Eğitiminde Yapay Zekâ ve Dijitalleşme: Uygulama Alanları, Güçlü ve Zayıf Yönleri	<u>Fatma Nevin ŞİSMAN</u> , Seda DÜLCEK, Ayşe ERGÜN
6	1809	Çevirim içi Derslerde ve Klinik Uygulamalarda Video Destekli Eğitim Alan Hemşirelik Öğrencilerinin Görüş, Memnuniyet ve Öz Etkililik-Yeterlik Düzeylerinin Belirlenmesi	Arzu TUNA, Çiğdem KAYA, Pınar ONGÜN, <u>Zahide GÜLER EZER</u>
7	1818	Veri Tabanlı Bakımdan Akıllı Sisteme: Hemşirelik Eğitiminde ve Klinikte Yapay Zekâ Kullanımı	<u>Beste YASAR</u> , Betül ŞAHİN KILINÇ
8	1865	Hemşirelik Eğitiminde Dijital Dönüşüm Yapay Zeka Benzetim Ve Benzetim Tabanlı Meslekler Arası İşbirliği	<u>Dicle TOPCU</u>
9	1878	Hemşirelik Öğrencilerinin Yeterliliklerinin Geliştirilmesinde Yapay Zekâ Destekli Klinik Simülasyonların Rolü: Derleme	<u>Orkun ERKAYIRAN</u>
10	1879	Yapay Zekâ Destekli Klinik Simülasyon ile Hemşirelik Eğitimini Dönüştürmek: Fırsatlar, Yetkinlikler ve Etik Boyutlar	<u>Orkun ERKAYIRAN</u>
11	1813	Türkiye’de Hemşirelik Eğitiminde Yüksek Gerçeklikli Simülasyon Kullanımı	<u>Esin Sultan ERCAN</u> , Fatma ORGUN, Nilay ÖZKÜTÜK
12	1770	Investigation of psychometrics analysis of Turkish form of Nurses Professional Values Scale-3 (NPVS-3)	Emine GEÇKİL, Emel EGE, <u>Fatma DURSUN ERGEZEN</u> , Sinem BAĞCI ÇELİK

2. Uluslararası Hemşirelik Eğitiminin Geleceği Kongresi
2nd International Congress on the Future of Nursing Education
17-19 Eylül –September 2025, Ankara

SÖZLÜ BİLDİRİ OTURUMU			
19 EYLÜL 2025- 08.30-09.30			
Salon	Alt Başlık		Oturum Başkanları
1.SALON (C-09)	HEMŞİRELİK EĞİTİMİNDE YAPAY ZEKÂ VE DİJİTALLEŞME		Prof. Dr. Gülsüm Nihal ÇÜRÜK (İzmir Ekonomi Üniversitesi) Prof. Dr. Ebru AKGÜN ÇITAK (Başkent Üniversitesi)
No	İD	Başlık	İsim
1	1880	Yapay Zeka Kaygısının Hemşirelik Öğrencilerinin Mesleki Öz Yeterliğine Etkisi	Zeynep ÖZDAL , Pınar SOYLAR
2	1891	Oyun Temelli Eğitimin Hemşirelik Öğrencilerinin Broşür Hazırlama Bilgi Ve Becerilerine Etkisi	Gonca NÜZKET , Nilay ÖZKÜTÜK
3	1889	Hemşirelik Öğrencilerinin Yapay Zeka Kaygısı, Yapay Zeka Hazır Bulunuşluk Düzeyi Ve Mesleki Değerleri: Yapısal Eşitlik Modeli Çalışması	Tuba ARPACI, Nevra KALKAN , Elif SÖZERİ ÖZTÜRK
4	1894	Technology and Nursing: Emerging Roles in the Digital Age	Tufan ASLI SEZER , Barış SEZER
5	1903	Hemşirelik Öğrencilerinin Dijital Yeterlikleri ve İlişkili Faktörler Digital Competencies of Nursing Students and Associated Factors	Emel GÜR
6	1904	Hemşirelik Öğrencilerinin Yapay Zekâ Okuryazarlık Durumlarının ve Tıbbi Yapay Zekâ Hazır Bulunuşluklarının İncelenmesi: Tanımlayıcı Ve İlişkisel Bir Çalışma	Ebru ÇELEBİ , Bahadır ARABACI
7	1905	Sağlık Bilimleri Fakültesinde Öğrenim Gören Öğrencilerinin E-Sağlık Okuryazarlığı ve Yapay Zekaya Yönelik Tutumlarının Belirlenmesi: Kesitsel Bir Çalışma	Neslihan BÜYÜKKAYA , Banu ÇEVİK
8	1921	Hipovolemik Şokta Hemşirelik Bakımına Yönelik Dijital Kaçış Odası Oyun Tabanlı Eğitimin Öğrenci Bilgi ve Performansına Etkisi: Yarı Deneysel Bir Çalışma	Betül ŞAHİN KILIÇ, Cansu AKDAĞ TOPAL, Kübra Nur KABAKCI SARIDAĞ , Tuğçe UÇGUN, Aylin GÜNAY, İlçim ERCAN KOYUNCU, Ayşe AY, Rukiye KEVSER SAĞLAM, Esmâ KÖYLÜ
9	1922	Hemşirelik Öğrencilerinin Etik Duyarlılıkları İle Yapay Zekâya Yönelik Tutumları Arasındaki İlişki: Tanımlayıcı Ve İlişkisel Bir Çalışma	İpek KÖSE TOSUNÖZ
10	1926	21. Yüzyıl Hemşirelik Eğitiminde Yenilikçi Bir Yöntem: Sanal Oyunlar	Zeynep KANDEMİR ÖZSOY , Ferzan KALAYCI EMEK
11	1927	Sanal Hastalar, Gerçek Beceriler: Hemşirelik Eğitiminde Güncel Trendler	Kamile AKARSU

2. Uluslararası Hemşirelik Eğitiminin Geleceği Kongresi
2nd International Congress on the Future of Nursing Education
17-19 Eylül –September 2025, Ankara

SÖZLÜ BİLDİRİ OTURUMU			
19 EYLÜL 2025- 08.30-09.30			
Salon	Alt Başlık		Oturum Başkanları
2. SALON (C-110)	HEMŞİRELİK EĞİTİMİNDE KANITA DAYALI UYGULAMALAR HEMŞİRELİKTE YAŞAM BOYU ÖĞRENME		Prof. Dr. Rukuye AYLAZ (İnönü Üniversitesi) Dr. Öğr. Üyesi Yasemin ESKİGÜLEK (Başkent Üniversitesi)
No	İD	Başlık	İsim
1	1920	Hemşirelik Son Sınıf Öğrencilerinin Kanıta Dayalı Hemşireliğe Yönelik Tutumları İle Sağlık Okuryazarlığı Ve Akademik Motivasyon Düzeyleri Arasındaki İlişki	Gizem DİKCİ ADSAY, <u>Sevil GÜLER</u>
2	1797	Hemşirelik Öğrencilerinde Uyku Kalitesinin Hasta Güvenliği Yeterlilikleri Üzerindeki Etkisinde Klinik Tutumların Aracı Rolü	Gülsün ÖZDEMİR AYDIN, Berna BUGAN, Nuray TURAN, <u>Evlem TOĞLUK YİĞİTOĞLU</u> , Aylin PALLOŞ, Burcu DEMİRCAN
3	1875	Hemşirelerde Değişime Direncin Kanıta Dayalı Uygulamalara Etkisi: Hizmet İçi Eğitimin Aracı Rolü	Ozan ÖZKOL, Özkan UĞUZ, <u>Ahmet KOLİP</u> , Adife Ahsen ÇETİN
4	1886	Hemşirelik Öğrencilerine Uygulanan Kanıta Dayalı Uygulama Eğitim Programının Etkileri: Randomize Kontrollü Bir Çalışma	Seda Nur DEMİRDAĞ ARI, <u>Fatma TAS ARSLAN</u>
5	1890	Kanıt Temelli Hemşirelik Bakımı Rehberliğinde İstenmeyen Hipotermi Yönetimi	<u>Hatice US</u> , Sema KOÇAŞLI
6	1898	Strengthening Surgical Patient Safety with Evidence-Based Nursing Approaches: A Systematic Review	<u>Sona PASHAEİ</u> , Gülten KAPTAN
7	1908	Hemşirelik Öğrencileri ve Eğitimcilerinin Toplumsal Cinsiyet Temelli Deneyimlerinin İncelenmesi	<u>Sevim SEN OLGAY</u> , Begüm KIRIK, Esra UĞUR, Hediye ÖZKAN ARSLAN
8	1901	Hemşirelik Öğrencilerinin Bilişsel Duygu Düzenleme ve Yaşantısal Kaçınma Stratejilerinin Psikolojik Distresi Yordama Rolünün İncelenmesi	Figen ŞENGÜN İNAN, <u>Cemile Sevma GÜMÜŞ KÜREKÇİ</u>
9	1756	Watson İnsan Bakım Teorisine Dayalı Ruh Sağlığı Bakımı Yaklaşımlarının Sistematik Derlemesi	<u>Yeliz ARSLAN</u> , Ebru AKGÜN ÇITAK
10	1689	Hemşirelikte Hizmet İçi Eğitim: 2010–2025 Küresel Eğilimler ve Bibliyometrik Bulgular	Nilay ÖZKÜTÜK, <u>Adife Ahsen CETİN</u> , Duygu Ceren GÜNGÖR, Fatma ORGUN
11	1808	Müfredata Entegre Zihin-Beden Temelli Uygulama Dersi Alan Hemşirelik Öğrencilerinin Gerçek Yaşam Deneyimleri: Nitel Bir Analiz	Nur IZGU, <u>Zehra GOK METİN</u>

2. Uluslararası Hemşirelik Eğitiminin Geleceği Kongresi
2nd International Congress on the Future of Nursing Education
17-19 Eylül –September 2025, Ankara

SÖZLÜ BİLDİRİ OTURUMU			
19 EYLÜL 2025- 08.30-09.30			
Salon	Alt Başlık	Oturum Başkanları	
3. SALON (C-11)	HEMŞİRELİKTE YAŞAM BOYU ÖĞRENME HEMŞİRELİK EĞİTİMİNDE ÖLÇME DEĞERLENDİRME	Doç. Dr. Serpil İNCE (Akdeniz Üniversitesi) Dr. Öğr. Üyesi Çiğdem Gamze ÖZKAN (Manisa Celal Bayar Üniversitesi)	
No	İD	Başlık	İsim
1	1871	Hemşirelik Bölümü Öğrencilerinin Bilimsel Araştırma Yapmaya Yönelik Kaygısı İle Lisansüstü Eğitim Yapma Niyeti Arasındaki İlişkinin Belirlenmesi	Özgül EYCAN, Emine Elzem KARAYILAN , Sümeyye KASAP, Asmin AKAY
2	1938	Hemşirelik Öğrencilerinin Yapay Zekâ Destekli Simüle Hastalarla Görüşme Deneyimleri: Fenomenolojik Bir Çalışma	Sinan AYDOĞAN , Fatma DURSUN ERGEZEN, Ayşe YACAN KOK, Semiha Asli BOZKURT
3	1915	Nadir Hastalıkların Farkında Mıyız? Bir Sağlık Bilimleri Fakültesi Örneği	Hülva KESKİN , Aleyna KAYA, Aysu ECEM ECEVİT, Özgür ÇINAR
4	1909	Hemşirelik Öğrencilerinin Beyin Göçü Ve Kariyer Kararı Arasındaki İlişkinin Belirlenmesi Determining The Relationship Between Brain Drain And Career Decisions Among Nursing Student	Elif TORU, Zeynep ASLAN, Gülşah KÖSE
5	1916	Klinisyen Hemşirelere Yönelik Hizmet İçi Eğitimler ve Teknoloji Destekli Eğitim Araçları In Service Training for Clinical Nurses and Technology Supported Educational Tools	Birgül YURDAKU, Özlem ÖZTÜRK, Beyza ERDEMİSOY KARAHAN, Mehtap AKMAN
6	1924	Yeni Mezun Hemşirelerin 21. Yüzyıl Becerileri, Gelecek Vizyonu ve Mesleki Hazır Oluş Algılarının İncelenmesi	Cansev BAL, Erdal UĞUR
7	1929	Hemşirelerin Hizmet İçi Eğitimde Teknoloji Kullanımı Use Of Technology In In-Service Training Of Nurses	Figen ÇALIŞKAN, Alive CAYIR
8	1934	İkinci Derece Haşlanma Yanığı Hastasının Greft Ameliyatı Öncesi - Sonrası Yaşam Boyu Öğrenme ve Hemşirelik Bakımı: Olgu Sunumu	Müzevven Elif ÖZGEN
9	1900	Hemşirelik Öğrencilerinin Dijital Kaçış Oyununa İlişkin Deneyimleri: Nitel Bir İnceleme	Cansu AKDAĞ TOPAL, Ayşe AY, Betül ŞAHİN KILINÇ, İlçim Ercan KOYUNCU, Tuğçe UÇGUN, Kübra Nur KABAKCI SARIDAĞ, Aylin GÜNAY, Rukiye Kevser SAĞLAM , Esmâ KÖYLÜ
10	1805	Biçimlendirici Bir Değerlendirme Yöntemi Olarak Kliniğe Yönelik Mantık Yürütme Sınavının (CORE) Değerlendirilmesi: Bir Karma Yöntem Araştırması	Avdan BAYSAN , Gülşüm ÇONOĞLU, Gonca NÜZKET, Cemre PAYLAN AKKOÇ, Gülşah KAYA
11	1884	Akademisyen Hemşirelerin Uluslararası Hemşirelik Öğrencilerinin Eğitiminde Karşılaştıkları Sorunlar, Olumlu Deneyimler ve İyileştirme Önerileri: Nitel Bir Çalışma	Bahar KULEYİN , Semanur BAYSIZ, Şüheda CEYLAN
12	1885	Hemşirelik Öğrencilerinin Hemşirelik Sürecine İlişkin Tutumları Ölçeği: Geliştirme Çalışması Nursing Students' Attitudes Toward the Nursing Process Scale: Scale Development Study	Elif Budak ERTÜRK

2. Uluslararası Hemşirelik Eğitiminin Geleceği Kongresi
2nd International Congress on the Future of Nursing Education
17-19 Eylül –September 2025, Ankara

SÖZLÜ BİLDİRİ OTURUMU			
19 EYLÜL 2025- 08.30-09.30			
Salon	Alt Başlık		Oturum Başkanları
4. SALON (C-105)	HEMŞİRELİK EĞİTİMİNDE PROGRAM DEĞERLENDİRME HEMŞİRELİKTE YAŞAM BOYU ÖĞRENME		Prof. Dr. Ayla KEÇECİ (Düzce Üniversitesi) Dr. Öğr. Üyesi Ayşe AY (Başkent Üniversitesi)
No	İD	Başlık	İsim
1	1754	Hemşirelik Eğitiminde Çıktıya Dayalı Program Değerlendirmede E-Portfolyo Kullanımı	Ezgi TAMER , Fatma ORGUN
2	1685	TSAM (Kademeli Beceri Kazanım Modeli) Modeline Göre Oluşturulan Klinik Eğitim Programı: Rehber Hemşire/İşe Yeni Başlayan Hemşire Görüşlerinin Alınması	Nazife UTLU TAN, Müge Filiz KARAKUŞ , Fatma ÇITRAK SATICI
3	1614	Nursing Students' Professional Competencies Scale: Development, Validity, And Reliability	Şeyda ÖZCAN, Kafıye EROĞLU, Arzu Kader HARMANCI SEREN, Ülkü BAYKAL , Zehra GÖLBAŞI, Nevin HOTUN ŞAHİN, Dilek BAYKAL
4	1804	Rehber Hemşireler İçin Bir Yol Haritası: Mesleki Gelişim Odaklı Eğitim Programı Tasarım, Uygulama Ve Değerlendirme Çalışması	Selma KARAKAPLAN , Sevim ULUPINAR
5	1815	Lisansüstü Hemşirelik Öğrencilerinde Eğitime Yönelik Tutum Ve Bilimsel Araştırma Yetkinliği	Sema KÖMÜRKARA, Züleyha GÜRDAP, Zeliha CENGİZ, Sedef TOK , Şerife İNCE
6	1899	Hemşirelik Eğitiminde Program Değerlendirmeye Yönelik Sistematik Bir Yaklaşım	Sona PASHAEİ , Gülten KAPTAN
7	1897	Hemşirelik Lisans Eğitim Programı Ulusal Yeterlikleri Değerlendirme Ölçeği (HLEP-UYDÖ)'Nin Geliştirilmesi Ve Psikometrik Testi	Cemre PAYLAN AKKOC , Fatma ORGUN
8	1910	Hemşirelik Eğitiminde Program Çıktılarına Ulaşma Durumunun Belirlenmesinde Bir Yol Haritası: Doğrudan Ve Dolaylı Değerlendirme Yöntemlerinin Kullanımı	Cemre PAYLAN AKKOC , Fatma ORGUN
9	1914	Mezun Aşamasındaki Hemşirelik Öğrencilerinin Profesyonel Değerleri İle Lisans Programına Yönelik Değerlendirmeleri Arasındaki İlişki	Özlem AVCI , Melis ŞEN YILMAZ, Gülşah DOĞAN
10	1937	Hemşirelik Öğrencilerinde Maslow'un Temel İnsan Gereksinimleri Teorisi Temelli Akran Yönderlik Programının Etkinliğinin Değerlendirilmesi: 3 Yıllık Retrospektif Çalışma	Sevil GULER , Özlem CANBOLAT, Özlem KARA, Aysun ERDAL, Merve KIZILIRMAK TATU, Evrim SARITAŞ, İnci Mercan ANNAK, Şeyma Nur HEPOKUR YILDIRIM, Sümeyra YILMAZ
11	1645	İşe Yeni Başlayan Hemşirelere Uygulanan Mentorluk Programlarının İncelenmesi	Merve BEKE , Hülya KAYA, Gülsüm ÇONOĞLU, Yağmur ŞEN
12	1912	Hemodiyaliz Hastalarında Sağlık Okuryazarlığı, Öz Yönetim Ve Hasta Güçlendirme Düzeylerinin İncelenmesi	Sude Nur ÖLMEZ , Gülay TURGAY

2. Uluslararası Hemşirelik Eğitiminin Geleceği Kongresi
2nd International Congress on the Future of Nursing Education
17-19 Eylül –September 2025, Ankara

SÖZLÜ BİLDİRİ OTURUMU			
19 EYLÜL 2025- 08.30-09.30			
Salon	Alt Başlık	Oturum Başkanları	
5.SALON (C-104)	HEMŞİRELİK EĞİTİMİNDE ÖLÇME DEĞERLENDİRME SÜRDÜRÜLEBİLİR KALKINMA HEDEFLERİ HEMŞİRELİKTE YAŞAM BOYU ÖĞRENME HEMŞİRELİK EĞİTİMİNDE YAPAY ZEKÂ VE DİJİTALLEŞME	Dr. Öğr. Üyesi Gülşen IŞIK (İzmir Kâtip Çelebi Üniversitesi) Dr. Öğr. Üyesi Cansu AKDAĞ TOPAL (Başkent Üniversitesi)	
No	İD	Başlık	İsim
1	176 0	Hemşirelik Birinci Sınıf Öğrencilerinin CORE Ve OSCE İle İlgili Görüşlerinin Belirlenmesi: Tanımlayıcı Kesitsel Bir Araştırma	Fatma DURSUN ERGEZEN, <u>Avsegül KORKMAZ DOĞDU</u>
2	1911	Diyalize Bağlı Stigma Ölçeğinin Türkçe Geçerlilik ve Güvenirliliği	Gülay TURGAY, Banu ÇEVİK, <u>Sude Nur ÖLMEZ,</u> Elif OK
3	192 3	Osce Ve Hemşirelik Eğitimi: Bibliyometrik Bir İnceleme	Ferzan KALAYCI EMEK, <u>Zeynep KANDEMİR ÖZSOY</u>
4	187 3	İklimden Kliniğe: Hemşirelik Eğitiminde Sürdürülebilirlik	<u>Zülfünaz ÖZER,</u> Ayşe Nefise BAHÇECİK
5	187 7	Türkiye’de Hemşirelik Eğitiminde Sürdürülebilir Kalkınma Hedefleri Doküman Analizi: Güncel Ders Profili Nasıl Şekilleniyor?	Hasan FEHMİ DİRİK, Menevşe YILDIRIM, Şeyda <u>Seren İNTEPELER</u>
6	191 8	Hemşirelikte Sürdürülebilir Kalkınma İçin Dijital Dönüşüm: Bir Hastane Deneyimi	<u>Hülva KARAER,</u> Betül ÇAMLI, Aysun CEYLAN, Özlem GÜMÜŞ, Hacer ARI, Ziyafet UĞURLU
7	189 5	Hemşirelik Öğrencilerinde İletişim Becerileri İle Yaşam Boyu Öğrenme Eğilimleri Arasındaki İlişki: Bir Vakıf Üniversitesi Örneği	<u>Gülsah AKKAYA,</u> Anita KARACA, Melis ŞEN YILMAZ, Özlem AVCI, Leman ŞENTURAN
8	190 2	"Hastalara Ve Yakınlarına Yönelik Yalan Söyleme/Aldatma: Hemşirelik Öğrencilerinin Aldatma Etiğine İlişkin Tanımlayıcı Kesitsel Bir Çalışma"	<u>Sebahat ALTUNDAĞ</u>
9	174 5	Hemşire Öğretim Elemanlarının Ölçme Değerlendirmeye İlişkin Yeterlik Algılarının, Yaşadıkları Sorunların Ve Çözüm Önerilerinin Öğretim Elemanı-Öğrenci Bakışıyla Değerlendirilmesi	<u>NAZİK YALNIZ,</u> Emine AKÇİN ŞENYUVA
10	189 6	Hemşirelik Öğrencilerinde Eleştirel Düşünme, Profesyonel Değerler ve Yaşam Boyu Öğrenme Eğilimi Arasındaki İlişki: Bir Vakıf Üniversitesi Örneği	Melis ŞEN YILMAZ, <u>Gülsah AKKAYA,</u> Selmin KÖSE, Özlem AVCI, Nezihe KIZILKAYA BEJİ
11	187 0	Hemşirelik Öğrencilerinde Yapay Zekâ Kaygısı ve Hazır Bulunuşluğun, Yapay Zekâ Tutumları Üzerindeki Aracılık Rolü	<u>Sevcan AVCI IŞIK,</u> Elif BUDAK ERTÜRK
12	179 6	Klinik Uygulama Becerilerinin Geliştirilmesinde Yenilikçi Yöntemler: Dijital Ve Etkileşimli Öğrenme Modelleri	<u>Melisa KARAASLAN,</u> Betül ŞAHİN KILINÇ

SÖZLÜ BİLDİRİ
ÖZETLERİ

[ID-1528]

Hemşirelik Öğrencilerinin ChatGPT Kullanımı ve Yapay Zekaya Hazır Bulunuşluk Düzeyleri

Nursing Students' Use of ChatGPT and Their Levels of Readiness for Artificial Intelligence

Hale SEZER¹, Hande YAĞCAN²

haleyacan@yahoo.com; hande.yagcan@gmail.com

¹ Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü, İzmir Bakırçay Üniversitesi, İzmir, Türkiye

² Hemşirelik Fakültesi, Dokuz Eylül Üniversitesi, İzmir, Türkiye

ÖZET

Giriş ve Amaç: ChatGPT'nin günlük yaşamdaki kullanımının yanı sıra eğitim alanında da kullanımı giderek yaygınlaşmaktadır. Yapay zekâ chat botları, kişiselleştirilmiş uyarlanabilir öğrenmeye ulaşmak için bir fırsat sunmaktadır. Bu çalışmada hemşirelik öğrencilerinin ChatGPT kullanım durumlarını ve yapay zekâya yönelik hazır bulunuşluk düzeylerini belirlemek amaçlanmıştır.

Gereç ve Yöntem: Araştırma tanımlayıcı ve kesitsel tipte olup, verileri Mart-Haziran 2023 tarihleri arasında Türkiye'deki 18 yaş ve üzeri hemşirelik öğrencilerinden sosyal medya (Instagram, Facebook, vb.) ve WhatsApp öğrenci grupları üzerinden toplanmıştır. Araştırmaya katılmayı gönüllü olarak kabul eden ve çevrimiçi formu dolduran toplam 346 hemşirelik öğrencisi çalışmanın örneklemini oluşturmuştur. Veriler, Google Forms üzerinde oluşturulan “Tanımlayıcı Bilgi Formu” ile “Tıbbi Yapay Zeka Hazırlık Ölçeğinden” oluşan bir anket kullanılarak çevrimiçi olarak toplanmıştır. Verilerin analizinde bağımsız örneklem için t-testi ve tek yönlü ANOVA kullanılmıştır.

Bulgular: Hemşirelik öğrencilerinin %65'inin (n:225) ChatGPT'yi hiç duymadığı, %79,2'sinin (n:274) ChatGPT'yi denemediği ve %90,2'sinin (n:312) ChatGPT gibi yapay zeka içeren yazılımları kullanarak ödev, makale, bildiri ya da çeviri hazırlamadığı saptanmıştır. Hemşirelik öğrencilerinin Tıbbi Yapay Zeka Hazır Bulunuşluk Ölçeği puan ortalamalarının toplam ölçek için $73,09 \pm 12,98$, biliş faktörü için $23,95 \pm 5,27$, yetenek faktörü için $28,4 \pm 5,47$, görme faktörü için $10,07 \pm 2,37$ ve etik faktörü için $10,65 \pm 2,11$ olduğu belirlenmiştir.

Sonuç: Hemşirelik öğrencileri arasında yapay zekâ yazılımlarının kullanımının düşük olduğu, erkek öğrencilerin kız öğrencilere göre yapay zekâ kullanımına daha yatkın olduğu, öğrencilerin çoğunun bu yazılım paketlerinin etik ve kullanılabilir olduğunu düşündüğü belirlenmiştir. Gelecek çalışmalarda hemşirelik öğrencilerinin yapay zekâ kullanım durumlarının ve hazır bulunuşluklarının sınıf düzeylerine göre farklı aktif öğretim yöntemleri kullanılarak belirlenmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: ChatGPT, Hemşirelik Öğrencileri, Yapay Zeka, Hemşirelik Eğitimi

2. Uluslararası Hemşirelik Eğitiminin Geleceği Kongresi
2nd International Congress on the Future of Nursing Education
17-19 Eylül –September 2025, Ankara

ABSTRACT

Introduction and Aim: In addition to its use in daily life, ChatGPT is also becoming increasingly prevalent in the field of education. Artificial intelligence chatbots offer an opportunity to achieve personalized adaptive learning. This study aims to determine nursing students' ChatGPT usage patterns and their level of readiness for artificial intelligence.

Materials and Methods: This study is descriptive and cross-sectional in nature. Data were collected between March and June 2023 from nursing students aged 18 and over in Turkey via social media (Instagram, Facebook, etc.) and WhatsApp student groups. A total of 346 nursing students who voluntarily agreed to participate in the study and completed the online form formed the sample of the study. Data were collected online using a questionnaire consisting of a “Descriptive Information Form” and a “Medical Artificial Intelligence Readiness Scale” created on Google Forms. Independent samples t-test and one-way ANOVA were used to analyze the data.

Results: It was determined that 65% of nursing students (n:225) had never heard of ChatGPT, 79.2% (n:274) had never tried ChatGPT, and 90.2% (n:312) had never used AI-based software such as ChatGPT to prepare assignments, articles, presentations, or translations. The mean scores of nursing students on the Medical Artificial Intelligence Readiness Scale were 73.09 ± 12.98 for the total scale, 23.95 ± 5.27 for the cognition factor, 28.4 ± 5.47 for the ability factor, 10.07 ± 2.37 for the perception factor, and 10.65 ± 2.11 for the ethics factor.

Conclusion: It has been determined that the use of artificial intelligence software among nursing students is low, male students are more inclined to use artificial intelligence than female students, and most students consider these software packages to be ethical and usable. Future studies should determine the use of artificial intelligence and readiness among nursing students according to class levels using different active teaching methods.

Keywords: ChatGPT, Nursing Students, Artificial Intelligence, Nursing Education

[ID-1592]

Mesleki İngilizce Dersinde Kahoot Kullanımının Hemşirelik Öğrencilerine Yönelik Çıktıları

The outcomes of using Kahoot in Nursing English course for nursing students

İlkay ÇULHA¹

ilkayc.ilkay@gmail.com

¹Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü, Bilecik Şeyh Edebali Üniversitesi, Bilecik, Türkiye

ÖZET

Giriş ve Amaç: Hemşirelik öğrencilerine yönelik özel amaçlı/mesleki İngilizce dersleri öğrencilerin ulusal ve uluslararası alanda diğer sağlık çalışanları ile iletişim kurabilmelerini, güncel sağlık bakımını içeren İngilizce metinleri okuyabilmelerini profesyonellik seviyelerini arttırarak kaliteli hemşirelik bakımı vermelerini desteklemektedir. Kahoot ve benzeri dijital eğitim yöntemleri hemşirelik eğitiminde kullanıldığında öğrencilerin derslere aktif katılımını sağlamakta, öğrencilerin duyuşsal öğrenme alanlarını harekete geçirerek öğrenmenin kalıcılığını arttırmakta ve eğitimin kalitesini de iyileştirmektedir. Bu çalışmanın amacı, mesleki İngilizce dersinde Kahoot uygulamasının hemşirelik öğrencilerinin öğrenme yaklaşımları, İngilizceye yönelik tutumları ve motivasyonları üzerindeki etkisini belirlemektir.

Gereç ve Yöntem: Araştırma, zaman serisi ve yarı deneysel desen kullanılarak tek grupla yürütüldü. Çalışmanın örneklemini bir devlet üniversitesinde eğitim gören, 2023-2024 akademik yılı bahar yarıyılında Mesleki İngilizce dersini alan toplam 111 öğrenci oluşturdu. Kahoot, geleneksel ders anlatım yöntemi ile birlikte kullanıldı. Veriler, Kahoot öncesi ve sonrasında 4 farklı ölçüm zamanlarında Kişisel Bilgi Formu, Öğrenme Yaklaşımları Ölçeği, İngilizceye Yönelik Tutum Ölçeği, Öğretim Materyalleri Motivasyon Anketi kullanılarak toplandı. Verilerin analizinde tekrarlı ölçümlerin karşılaştırılması için Repeated Measures ANOVA testi kullanıldı, etki büyüklüğü kısmi eta kare (η^2) olarak ifade edildi.

Bulgular: Farklı ölçüm zamanlarına göre hemşirelik öğrencilerinin Derin Öğrenme Yaklaşımı puan ortalamaları arasında zayıf düzeyde etki büyüklüğüne sahip ($\eta^2 = .054$) anlamlı bir fark ($p = .003$), Yüzeysel Öğrenme Yaklaşımı puan ortalamaları arasında zayıf düzeyde etki büyüklüğüne sahip ($\eta^2 = .027$) anlamlı bir fark ($p = .050$), İngilizceye Yönelik Tutum puan ortalamaları arasında zayıf düzeyde etki büyüklüğünde ($\eta^2 = .041$) anlamlı bir fark ($p = .034$), Öğretim Materyalleri Motivasyonu puan ortalamaları arasında ise kuvvetli düzeyde etki büyüklüğünde ($\eta^2 = .213$) anlamlı bir fark ($p = .000$) belirlendi.

Sonuç: Mesleki İngilizce dersinde geleneksel ders anlatım yöntemi ile birlikte uygulanan Kahoot, hemşirelik öğrencilerinin derin öğrenme yaklaşımlarını, İngilizceye yönelik tutumlarını ve motivasyonlarını geliştirmede etkili bir yöntemdir.

Anahtar kelimeler: hemşirelik öğrencileri, öğrenme yaklaşımı, tutum, motivasyon, Kahoot

ABSTRACT

Introduction and Aim: English for specific purposes/ Nursing English courses for nursing students support them in communicating with other healthcare professionals nationally and internationally, reading English texts related to current healthcare, and providing high-quality nursing care by increasing their level of professionalism. When Kahoot and similar digital education methods are used in nursing education, they ensure active student participation in classes, activate students' affective learning areas, increase the permanence of learning, and improve the quality of education. The aim of this study is to determine the effect of the Kahoot in a Nursing English course on students' learning approaches, attitudes toward English, and motivation.

Materials and Methods: The study was conducted with a single group using a time series and quasi-experimental design. The sample consisted of 111 students enrolled in a state university who had Nursing English course in the spring semester of the 2023-2024 academic year. Kahoot was used in conjunction with the traditional lecture method. Data were collected before and after Kahoot at four different measurement times using the Personal Information Form, Learning Approaches Scale, Attitude Toward English Scale, and Instructional Materials Motivation Survey. Repeated Measures ANOVA was used to compare repeated measurements in the data analysis, and the effect size was expressed as partial eta square (η^2).

Results: There was a significant difference ($p = .003$) with a weak effect size ($\eta^2 = .054$) between the mean scores of nursing students on the Deep Learning Approach according to different measurement times. A significant difference with a weak effect size ($\eta^2 = .027$) was found between the mean scores of the Surface Learning Approach ($p = .050$), A significant difference with a weak effect size ($\eta^2 = .041$) was found between the mean scores of the Attitude Toward English ($p = .034$), A significant difference with a strong effect size ($\eta^2 = .213$) was determined between the Instructional Materials Motivation scores ($p = .000$).

Conclusion: Kahoot, when used in conjunction with traditional lecture methods in Nursing English courses, may be an effective method for developing nursing students' deep learning approaches, attitudes toward English, and motivation.

Keywords: nursing students, learning approach, attitude, motivation, Kahoot

[ID-1614]

Hemşirelik Mezunundan Beklenen Profesyonel Yeterlikler Ölçeği'nin Geliştirilmesi, Geçerlik ve Güvenirliği

Nursing students' professional competencies scale: Development, validity, and reliability

Sevda ÖZCAN³, Kafiye EROGLU¹, Arzu Kader HARMANCI SEREN², Ülkü BAYKAL⁴, Zehra
GOLBAŞI⁶, Nevin HOTUN ŞAHİN⁵, Dilek BAYKAL³

seyda.ozcan@atlas.edu.tr

¹Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü, Yüksek İhtisas Üniversitesi, Ankara / Türkiye

²Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü, Fenerbahçe Üniversitesi, İstanbul / Türkiye

³Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü, İstanbul Atlas Üniversitesi, İstanbul / Türkiye

⁴Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü, İstanbul Arel Üniversitesi, İstanbul / Türkiye

⁵Florence Nightingale Hemşirelik Fakültesi, İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa, İstanbul / Türkiye

⁶Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü, Lokman Hekim Üniversitesi, Ankara / Türkiye

ÖZET

Giriş ve Amaç: Sağlık profesyonellerinin kendilerinden beklediği yeterlilikleri kazanmalarını sağlayacak nitelikli eğitimin sağlanması hayati önem taşımaktadır. Bu çalışmada “Hemşirelik Mezunundan Beklenen Profesyonel Yeterlikler Ölçeği”ni geliştirerek, geçerlik ve güvenilirliğini test etmek amaçlandı.

Gereç ve Yöntem: Bu metodolojik çalışma, kamu ve vakıf üniversitelerinin hemşirelik bölümlerinden 320 dördüncü sınıf lisans öğrencisi ile gerçekleştirildi. Elden edilen verilerle kapsam geçerliliği, açımlayıcı faktör analizi ve güvenilirlik testleri yapıldı. Makale yazımında STROBE kontrol listesi adımları izlendi.

Bulgular: Uzman panel üyeleri madde havuzunda bulunan 59 maddeyi puanladı. Kapsam geçerlik oranı düşük olan bir madde çıkarıldı ve uzman değerlendirmeleri doğrultusunda 4 madde eklendi. Altmışiki maddelik taslak ölçek oluşturuldu. Her bir maddenin madde-toplam korelasyon değeri yeterliydi. Kaiser-Meyer-Olkin ve Bartlett'in küresellik testleri örneklem büyüklüğünün yeterli olduğunu gösterdi. Açımlayıcı faktör analizi sonucunda düşük faktör yüküne sahip 12 madde taslak ölçekten çıkarıldı ve kalan 50 madde beş faktöre dağıldı. Ölçek son hali ile yönetim ve organizasyon, araştırma, hemşirelik bakımı, iletişim ve işbirliği ve liderlik olmak üzere beş yeterlilik alanına dağılan 50 maddeyi kapsadı.

Sonuç: Ölçeğin hemşirelik eğitiminde profesyonel yeterlilikleri değerlendirmek için geçerli ve güvenilir bir araç olduğu saptandı. Gelecek çalışmalarda daha büyük örneklem grubunda, doğrulayıcı faktör analizi ile değerlendirilmesi önerilir.

Anahtar Kelimeler: Hemşirelik eğitimi, profesyonel yeterlikler, hemşirelik öğrencileri, yeterlik, ölçek geliştirme, yeterlik temelli hemşirelik eğitimi.

ABSTRACT

Introduction and Aim: It is crucial to provide qualified education that will enable health professionals to gain the competencies that the new era expects from them. To develop and test the validity and reliability of the "Nursing Students' Professional Competencies Scale."

Materials and Methods: This methodological study recruited 320 fourth-year undergraduate students from the nursing departments of public and foundation universities. The researchers performed content validity, exploratory factor analysis, and reliability tests on the data derived from the students. They followed the STROBE checklist for reporting.

Results: Expert panel members scored an initial item pool with 59 items. The researchers removed one item with a low content validity ratio and added four items to the questionnaire, considering experts' evaluations. The draft tool consisted of 62 items. The item-total correlation value of each item was adequate. Kaiser-Meyer-Olkin and Barlett's sphericity tests showed that the sample size was sufficient. As a result of exploratory factor analysis, 12 items with low factor loading values were removed from the draft scale, and 50 items were distributed into five factors. The final scale comprised 50 items distributed across five competency areas: management and organization, research, nursing care, communication and collaboration, and leadership.

Conclusion: The scale was valid and reliable for evaluating professional competencies in nursing education. Further studies with larger samples and confirmatory factor analysis are recommended.

Keywords: Nursing education; professional competency; nursing students; competency; scale development.

[ID-1645]

İşe Yeni başlayan Hemşirelere Uygulanan Mentorluk Programlarının İncelenmesi: Sistemik Derleme

Mentorship Programs Provided for New Nurses: A Systematic Review

Merve Beke¹, Hülya Kaya², Gülsüm Çonoğlu³, Yağmur Şen⁴

gungurmerve@gmail.com

¹Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Hemşirelik Eğitimi, İstanbul Üniversitesi-Cerrahpasa, İstanbul / Türkiye

²Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü, Bezmialem Vakıf Üniversitesi, İstanbul / Türkiye

³Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü, Çankırı Karatekin Üniversitesi, Çankırı / Türkiye

⁴Florence Nightingale Hemşirelik Fakültesi, İstanbul Üniversitesi-Cerrahpasa, İstanbul / Türkiye

ÖZET

Giriş ve Amaç: İşe yeni başlayan hemşireler için çalışma hayatının ilk yılları stresli ve zorlu bir süreçtir. Bu süreci kolaylaştırmak ve işten ayrılma oranını azaltmak amacıyla kurumlar, oryantasyon, rehberlik, mentorluk ve koçluk gibi destekleyici programlar yürütmektedir. Bu programlar arasında yer alan mentorluk programı, deneyimli bir meslektaşın işe yeni başlayan hemşirenin işine, mesleki rolüne ve kuruma uyum sağlamasında rehberlik ettiği öğrenme ve gelişim sürecini kapsayan bir programdır. İşe yeni başlayan hemşirelere yönelik yapılan mentorluk programlarını, etkilerini, zorluklarını ve uygulama süreçlerini sistemik bir şekilde incelemeyi amaçlamaktadır.

Gereç ve Yöntem: EBSCO, Science Direct, Web of Science Core Collection ve SCOPUS veri tabanlarında, 1 Ocak 2019 - 30 Eylül 2024 tarihleri arasında İngilizce olarak yayınlanan araştırmalar incelenmiştir. İşe yeni başlayan hemşirelere yönelik mentorluk programlarını ele alan nicel, nitel ve karma yöntemli çalışmalar dahil edilmiştir. Çalışmaların yöntemsel özelliklerini objektif ve eleştirel şekilde değerlendirmek için Mixed Methods Appraisal Tool (MMAT) 2018 kullanılmıştır; değerlendirme üç yazar tarafından yapılmıştır.

Bulgular: İncelenen çalışmalarda örneklem sayısı 3 ila 1078 arasında değişmekte olup, katılımcılar yeni mezun hemşireler, yeni işe başlayan hemşireler ve mentorlardan oluşmaktadır. Araştırmalar, nicel, nitel ve karma yöntem tasarımlarında gerçekleştirilmiş; program süreleri ise 8 hafta ile 2 yıl arasında değişmektedir. Çalışmalarda, mentorluk programlarının hemşirelerin öz yeterlik, öz güven, stresle baş etme, birime adaptasyon, iş doyumu, işte kalma oranı, profesyonel iletişim ve problem çözme becerileri üzerindeki etkileri ile programdan memnuniyet düzeyi, programın etkililiği ve sosyal destek gibi değişkenlerin incelendiği saptanmıştır.

Sonuç: Mentorluk programları, işe yeni başlayan hemşirelerin mesleki geçiş sürecindeki zorlukları azaltarak iş doyumu, işte kalma oranı ve mesleki becerileri artırmada etkili bir strateji olarak öne çıkarken, uygulamada karşılaşılan iş yükü, zaman kısıtları ve yönetim desteği eksikliği gibi sorunların çözümü, programların başarısı için kritik öneme sahiptir.

Anahtar Kelimeler: Mentör, mentörlük programı, hemşire, yeni mezun hemşire

2. Uluslararası Hemşirelik Eğitiminin Geleceği Kongresi
2nd International Congress on the Future of Nursing Education
17-19 Eylül –September 2025, Ankara

ABSTRACT

Introduction and Aim: The early years of professional practice are a stressful and challenging period for newly hired nurses. Mentorship programs are widely implemented to support their transition and reduce turnover rates. This study systematically reviews mentorship programs for newly hired nurses, examining their effects, challenges, and implementation processes.

Materials and Methods: Studies published in English between January 1, 2019, and September 30, 2024, in EBSCO, Science Direct, Web of Science Core Collection, and SCOPUS databases were reviewed. Quantitative, qualitative, and mixed-methods studies on mentorship programs for newly hired nurses were included. The methodological quality of the studies was assessed using the Mixed Methods Appraisal Tool (MMAT) 2018 by three researchers.

Results: Sample sizes ranged from 3 to 1,078 participants, including newly graduated and newly hired nurses. The reviewed studies covered mentorship programs lasting 8 weeks to 2 years and explored their impact on self-efficacy, self-confidence, stress management, job satisfaction, retention rates, professional communication, problem-solving, program effectiveness, and social support.

Conclusions: Mentorship programs enhance job satisfaction, retention, and professional skills by easing the transition into practice.

Keywords: Mentor, Mentorship, Nurses, Graduate

[ID-1675]

Hemşirelik Öğrencilerinin Akreditasyon Algısı ve Akreditasyona Yönelik Metaforik Algıları

Nursing Students' Perceptions of Accreditation and Their Metaphorical Perceptions of Accreditation

Gülşen ÜNAL¹, İlayda AYDAR¹, Adife Ahsen ÇETİN², Prof. Dr. Fatma ORGUN¹

adifeahsen@gmail.com

¹Hemşirelik Fakültesi, Ege Üniversitesi, İzmir / Türkiye

²Hemşirelik Yüksekokulu, Maltepe Üniversitesi, İstanbul / Türkiye

ÖZET

Giriş ve Amaç: Bu çalışma, hemşirelik öğrencilerinin akreditasyon algıları ile akreditasyon kavramına ilişkin metaforik algılarını belirlemek amacıyla yapılmıştır.

Gereç ve Yöntem: Araştırma, nitel ve nicel veri toplama yöntemlerinin birlikte kullanıldığı karma yöntem deseninde yürütülmüştür. Evreni, 2023-2024 eğitim-öğretim yılında Ege Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi'nde öğrenim gören 1346 lisans öğrencisi; örnekleme ise 338 öğrenci oluşturmuştur. Veriler; “Akreditasyon Algısı Ölçeği”, “Akreditasyon Kavramına Yönelik Metafor Ölçüm Aracı” ve “Tanıtıcı Bilgi Formu” içeren anket formu ile toplanmıştır.

Bulgular: Katılımcıların %79,7'si kadın, %72,4'ü 21–23 yaş aralığında ve %28,8'i ikinci sınıf öğrencisidir. Öğrencilerin %58,2'si akreditasyonla ilgili bir toplantıya katıldığını belirtmiş, %96,2'si akreditasyonun eğitimin kalitesini olumlu etkilediğini, %95'i ise akreditasyonun gerekli olduğunu ifade etmiştir. Akreditasyon Algısı Ölçeği'nden elde edilen toplam puan ve alt boyut puanları çok yükseğe yakın yüksek düzeyde bulunmuştur. Öğrencilerin sınıf düzeyleri, fakültelerinin akredite olma durumuna yönelik görüşleri ve akreditasyonun gerekliliğine ilişkin düşünceleri ile algı düzeyleri arasında istatistiksel olarak anlamlı fark saptanmıştır ($p<.05$). Öğrencilerin akreditasyon kavramına yönelik metaforik algıları tematik analiz yöntemiyle değerlendirilmiş; elde edilen metaforlar yedi ana kategori altında toplanıp her kategori için temsil gücü yüksek 10'ar metafor seçilmiş ve toplamda 70 metafor içeriksel açıdan sınıflandırılmıştır.

Sonuç: Elde edilen bulgular, hemşirelik öğrencilerinin akreditasyon sürecine ilişkin farkındalık düzeylerinin yüksek olduğunu ve bu süreci yalnızca kurumsal bir gereklilik olarak değil; bireysel, akademik ve mesleki gelişimi destekleyen önemli bir yapı olarak değerlendirdiklerini göstermektedir. Bu sonuçlar doğrultusunda, akreditasyon algısının farklı disiplinlerde de düzenli ve karşılaştırmalı olarak incelenmesi ve kurumların akreditasyon çalışmalarında bu sonuçları dikkate alarak öğrenci merkezli iyileştirme çalışmalarına yön vermesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Akreditasyon Algısı, Metafor, Hemşirelik Fakültesi Öğrencileri

ABSTRACT

Introduction and Aim: This study aimed to determine nursing students' perceptions of accreditation and their metaphorical perceptions regarding the concept of accreditation.

Materials and Methods: The research was conducted using a mixed-methods design, combining both qualitative and quantitative data collection methods. The study population consisted of 1,346 undergraduate students enrolled at Ege University Faculty of Nursing during the 2023–2024 academic year, and the sample included 338 students. Data were collected using a questionnaire comprising the “Accreditation Perception Scale,” the “Metaphor Measurement Tool for the Concept of Accreditation,” and a “Descriptive Information Form.”

Results: Of the participants, 79.7% were female, 72.4% were between 21–23 years of age, and 28.8% were second-year students. Among them, 58.2% stated that they had attended a meeting about accreditation, 96.2% believed that accreditation positively affects the quality of education, and 95% stated that accreditation is necessary. The total and sub-dimension scores obtained from the Accreditation Perception Scale were found to be at a high level, close to very high. Statistically significant differences were identified between students' perception levels and their year of study, their views on the accreditation status of their faculty, and their opinions on the necessity of accreditation ($p < .05$). Students' metaphorical perceptions of accreditation were analyzed through thematic analysis, and the metaphors obtained were grouped into seven main categories. For each category, 10 representative metaphors were selected, resulting in a total of 70 metaphors that were thematically classified.

Conclusion: The findings indicate that nursing students have a high level of awareness regarding the accreditation process and perceive it not only as an institutional requirement but also as an essential structure that supports their individual, academic, and professional development. In line with these results, it is recommended that accreditation perceptions be regularly and comparatively examined across different disciplines, and that institutions consider these findings to guide student-centered improvements in their accreditation practices.

Keywords: Accreditation Perception, Metaphor, Nursing Faculty Students

[ID-1676]

Yeterlilik Tabanlı Hemşirelik Eğitimi: Bibliyometrik Bir Analiz

Competency-Based Nursing Education: A Bibliometric Analysis

Adife Ahsen ÇETİN^{1,2}, Ozan ÖZKOL^{1,2}

adifeahsen@gmail.com

¹Hemşirelik Yüksekokulu, Maltepe Üniversitesi, İstanbul / Türkiye

²Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Ege Üniversitesi, İzmir / Türkiye

ÖZET

Giriş ve Amaç: Yeterlilik temelli hemşirelik eğitimi, öğrencilerin bilgi, beceri ve tutumlarını bütünsel olarak geliştirmeyi amaçlayan yenilikçi bir eğitim yaklaşımıdır. Bu çalışma, 2015-2025 yılları arasında yeterlilik temelli hemşirelik eğitimindeki küresel eğilimleri ve araştırma odaklarını bibliyometrik yöntem aracılığı ile analiz etmektedir.

Gereç ve Yöntem: Bu çalışmada bibliyometrik analiz ve içerik analizi yapılmıştır. 4 Haziran 2025 tarihinde Web of Sciences veri tabanında indekslenen yayınlar “TS= (Competency-Based Nursing Education) AND TS=(Nursing)” anahtar kelimeleri kullanılarak taranmıştır. İngilizce dili dışında yayınlanmış olan ve 2015-2025 zaman aralığı dışında kalan makaleler dışlanarak 654 yayın listelendi. Özet ve ana metinlerin hızlı okuma değerlendirmesi sonucunda 498 yayından oluşan bir veri seti oluşturuldu. Veriler VOSviewer yazılımı aracılığı ile analiz edildi.

Bulgular: 498 yayına 2068 yazar katkı vermiş olup, makaleler 192 farklı dergide yayınlanmıştır. Bunlardan en öne çıkan Journal of Professional Nursing ve Nurse Education Today olmuştur. Makale sayısı, atıflar ve iş birlikleri açısından ABD başlıdır. Sık kullanılan anahtar kelimeler arasında "yeterlilik temelli eğitim", "müfredat" ve "klinik eğitim" yer almaktadır. İçerik analizi, eğitimsel inovasyon, klinik eğitim, mesleki gelişim ve küresel sağlık olmak üzere yedi temel tema belirlemiştir.

Sonuçlar: Yeterlilik temelli hemşirelik eğitimiyle ilgili yayınların son yıllarda dünya çapında arttığı belirlendi. Bu çalışma, yeterlilik temelli hemşirelik eğitimiyle ilgilenen araştırmacılara gelecek çalışmalar için rehberlik edebilir.

Anahtar Kelimeler: Yeterlilik Temelli Eğitim, Hemşirelik, Eğitim, Bibliyometri

2. Uluslararası Hemşirelik Eğitiminin Geleceği Kongresi
2nd International Congress on the Future of Nursing Education
17-19 Eylül –September 2025, Ankara

ABSTRACT

Introduction and Aim: Competency-based nursing education is an innovative educational approach that aims to develop students' knowledge, skills, and attitudes holistically. This study analyzes global trends and research focuses in competency-based nursing education between 2015 and 2025 using bibliometric methods.

Materials and Methods: Bibliometric analysis and content analysis were performed in this study. Publications indexed in the Web of Sciences database on June 4, 2025, were searched using the keywords “TS= (Competency-Based Nursing Education) AND TS=(Nursing)”. Articles published in languages other than English and those outside the 2015-2025time frame were excluded, resulting in a list of 654 publications. A rapid reading assessment of the abstracts and main texts resulted in a dataset of 498 publications. The data were analyzed using VOSviewer software.

Findings: 2068 authors contributed to 498 publications, and the articles were published in 192 different journals. The most prominent of these were the Journal of Professional Nursing and Nurse Education Today. The USA led in terms of the number of articles, citations, and collaborations. The most frequently used keywords included “competency-based education,” “curriculum,” and “clinical education.” Content analysis identified seven main themes: educational innovation, clinical education, professional development, and global health.

Conclusions: It was determined that publications related to competency-based nursing education have increased worldwide in recent years. This study may serve as a guide for future studies for researchers interested in competency-based nursing education.

Keywords: Competency-Based Education, Nursing, Education, Bibliometrics

[ID-1681]

İşe Yeni Başlayan Hemşirelerde Geçiş Şoku ve İşe Hazır Olma Durumu: Mesleki Öz-Yeterliliğin Aracılık Rolü

Transition Shock and Job Readiness in New Nurses: The Mediating Role of Self-Efficacy

Merve Beke², Hülya Kaya¹

gungurmerve@gmail.com

¹ Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü, Bezmialem Vakıf Üniversitesi, İstanbul/ Türkiye

² Sağlık Bilimleri Enstitüsü, İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa, İstanbul / Türkiye

ÖZET

Giriş ve Amaç: İşe yeni başlayan hemşireler, öğrencilikten profesyonel meslek yaşamına geçiş sürecinde; rol belirsizliği, kişilerarası etkileşimde yaşanan güçlükler ve yüksek beklentiler nedeniyle gerçeklik şoku ile karşı karşıya kalmaktadır. Mesleki öz-yeterlilik, bu zorlukların üstesinden gelmede önemli bir faktör olup, hemşirelerin işe hazır olma düzeyini de etkilemektedir. Araştırma, işe yeni başlayan hemşirelerin mesleki öz-yeterlilik düzeyinin, geçiş şoku ile işe hazır olma düzeyi arasındaki aracılık rolünü incelemeyi amaçlamıştır.

Gereç ve Yöntem: Tanımlayıcı ve kesitsel nitelikteki bu araştırma, Türkiye’de bir kamu hastanesinde işe yeni başlayan 215 hemşire ile yürütülmüştür. Veriler; Tanıtıcı Bilgi Formu, Hemşirelikte Geçiş Şoku Ölçeği, İşe Hazır Olma Ölçeği ve Hemşirelik Mesleği Öz-Yeterlilik Ölçeği aracılığıyla çevrim içi olarak toplanmıştır. Verilerin analizinde tanımlayıcı istatistikler (frekans, yüzde, ortalama, standart sapma, minimum-maksimum değerler) kullanılmış; değişkenler arasındaki ilişki ve farklılıkları incelemek amacıyla bağımsız gruplar için t-testi, tek yönlü ANOVA, Pearson korelasyon analizi ve yapısal eşitlik modellemesi uygulanmıştır.

Bulgular: İşe yeni başlayan hemşirelerin geçiş şoku puanı 48.72 ± 13.22 , mesleki öz-yeterlilik puanı 67.47 ± 7.97 ve işe hazır olma puanı 320.06 ± 51.34 olarak saptanmıştır. Mesleki öz-yeterlilik ile geçiş şoku arasında negatif yönlü zayıf düzeyde bir ilişki ($r = -0.289$, $p < .001$), mesleki öz-yeterlilik ile işe hazır olma arasında ise pozitif yönlü orta düzeyde bir ilişki ($r = 0.512$, $p < .001$) belirlenmiştir. Ayrıca, mesleki öz-yeterlilik değişkeninin, geçiş şoku ile işe hazır olma arasındaki ilişkide kısmi aracılık rolü üstlendiği saptanmıştır.

Sonuç: Sonuçlar, işe yeni başlayan hemşirelerin mesleki öz yeterlilikleri arttıkça, daha düşük gerçeklik şoku yaşamakta ve işe daha fazla hazır olduklarını göstermektedir. Bu sonuçlar mesleki uygulamaya başarılı bir geçişi desteklemek için hemşirelerin öz yeterliliklerinin artırılmasının önemine dikkat çekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Hemşire; Mesleğe Geçiş Süreci; Özyeterlilik; İşe Hazır Olma; Gerçeklik Şoku; Yapısal Eşitlik Modellemesi

ABSTRACT

Introduction and Aim: Transitioning from student to professional nurse often leads to reality shock due to unclear roles, communication difficulties, and high expectations. Profession self-efficacy is considered a key factor in managing this process and enhancing work readiness. This study aimed to investigate the mediating role of profession self-efficacy in the relationship between transition shock and work readiness among newly employed nurses.

Materials and Methods: A descriptive and cross-sectional design was used with 215 newly employed nurses at a public hospital in Türkiye. Data were collected online using the Descriptive Information Form, the Nursing Transition Shock Scale, the Work Readiness Scale, and the Nursing Profession Self-Efficacy Scale. Analyses included descriptive statistics, t-tests, ANOVA, Pearson correlation, and structural equation modeling.

Results: The mean transition shock score was 48.72 ± 13.22 , profession self-efficacy score was 67.47 ± 7.97 , and work readiness score was 320.06 ± 51.34 . Profession self-efficacy showed a weak negative correlation with transition shock ($r = -0.289$, $p < .001$) and a moderate positive correlation with work readiness ($r = 0.512$, $p < .001$). Profession self-efficacy was also found to partially mediate the effect of transition shock on work readiness.

Conclusion: Findings suggest that higher levels of profession self-efficacy reduce transition shock and increase work readiness in newly employed nurses. Educational and organizational strategies aimed at enhancing profession self-efficacy could support smoother role adaptation and successful integration into clinical practice.

Keywords: Nurses, Transition to Practice, Self-Efficacy, Work Readiness, Reality Shock, Structural Equation Modeling

[ID-1685]

TSAM (Kademeli Beceri Kazanım Modeli) Modeline Göre Oluşturulan Klinik Eğitim Programı: Rehber Hemşire/İşe Yeni Başlayan Hemşire Görüşlerinin Alınması

Clinical Training Program Based on TSAM (Tiered Skill Acquisition Model): Opinions of Preceptor and Newly Employed Nurses

Nazife UTLU TAN¹, **Müge Filiz KARAKUŞ²**, Fatma ÇITRAK SATICI²

muge.filiz@anadolusaglik.org

¹ Hasta Bakım ve Hemşirelik Hizmetleri Direktör Yardımcısı, Anadolu Sağlık Merkezi, Kocaeli

² Eğitim Hemşireleri, Anadolu Sağlık Merkezi, Kocaeli

ÖZET

Giriş ve Amaç: TSAM modeli, yeni mezun hemşirelerin bağımsız çalışabilme yeteneklerini geliştirmeye yönelik bir modeldir. Hemşirelerin temel becerilerden daha karmaşık müdahalelere geçişini sistematik şekilde sağlar. Bu çalışmada; rehber hemşire modeli kullanılan bir özel hastanede öğrenme/öğretme sürecini yapılandırmak ve rehber hemşirelerin/yeni mezun hemşirelerin görüşlerini değerlendirmek amaçlanmıştır.

Gereç ve Yöntem: Ocak-Şubat 2024 tarihlerinde TSAM modeline göre klinik eğitim programı tasarlanmıştır. Mart-Mayıs 2024 tarihleri arasında yoğunbakım, onkoloji, cerrahi servislerinde pilot çalışma sonrasında gerekli düzenlemeler yapıp Mayıs-Eylül 2024 tarihleri arasında çalışmaya gerekli kurum izinleri alınarak başlanmıştır. Çalışmaya katılan kişilerden yazılı onam alınmıştır.

Bulgular: Rehber hemşirelerin (n:32) %6'i 26-30 yaş arası çalışanları oluşturmaktadır. %48'i 2-5 yıl arasında kurumda çalışmaktadır.%41'i 0-1 yıl arasında; %25'i 2-5 yıl arasında rehber hemşire olarak çalışmaktadır.%69'u rehber hemşire olmayı istediğini bildirmiştir.%87'si klinik eğitim programının rehber hemşireye yararlı olduğunu savunurken;%94'ü yeni mezun hemşire için yararlı bulunduğunu iletmıştır.%100'ü rehber hemşire olarak rol ve sorumluluklarının farkında olduğunu;%64'ü deneyimini aktarırken zorlanmadığını iletmıştır.%81'i öğrenme stratejilerine uygun olduğunu,%87'si öğretme hedeflerine rehberlik ettiğini,%87'si uygulanabilir olduğunu,%94'ü aylık görüşmelerde geri bildirim konusunda rehberlik ettiğini bildirmiştir.%54'ü bölüme uygun olduğunu,%65'i formu doldururken zorlandığını iletmıştır.

İşe yeni başlayan hemşire (n:32) %72'si 20-25 yaş aralığındadır. %95'i klinik eğitim programını yararlı bulunduğunu belirtmiştir. %79'u öğrenme stratejilerine uygun olduğunu, %89'u öğrenme hedefleri hakkında bilgiye sahip olduğunu, %84'ü haftalık programa uyum sağlandığını, %90'ı kurumdaki uygulamaları yansıttığını, %92'si aylık görüşmelerde kendisinin görüşlerine de yer verildiğini, %87'si klinik eğitim program süresinin uygun olduğunu bildirmiştir.

Sonuç: Sonuç olarak; programın uygulanabilir olduğu, her iki grup için de öğrenme ve öğretme sürecine rehberlik ettiğini ve geri bildirim kolaylaştırdığı söyleyebiliriz. Katılımcılardan alınan geribildirimle modelin geliştirilmesi ve uygulama etkinliğinin artırılması önerilir. Gelecek çalışmalarda TSAM ile

2. Uluslararası Hemşirelik Eğitiminin Geleceği Kongresi
2nd International Congress on the Future of Nursing Education
17-19 Eylül –September 2025, Ankara

geleneksel oryantasyon yöntemlerini karşılaştıran çalışmalar yapılması modelin etkinliğini daha net ortaya koyacaktır.

Anahtar kelimeler: Rehber Hemşire, yeni mezun hemşire, beceri geliştirme, model

ABSTRACT

Introduction and Aim: The TSAM model aims to support newly graduated nurses in developing the skills needed for independent practice. It provides a structured transition from basic to complex clinical interventions. This study aimed to design a clinical training program based on TSAM for newly hired nurses and to evaluate the views of both preceptor and new nurses involved in the program.

Materials and Methods: The TSAM-based training program was designed in January–February 2024, piloted in intensive care, oncology, and surgical units between March and May, and after adjustment formally launched in May 2024 following institutional approvals and the participants' informed consent.

Results: Among preceptor nurses (n=32), 6% were aged 26–30, and 48% had 2–5 years of experience at the institution. 69% volunteered for the role, and 94% found the program useful for new nurses. 87% reported it was beneficial for themselves. All were aware of their responsibilities, and 64% felt comfortable sharing their experience. Most (81%) found the program aligned with learning strategies, and 87% said it guided their teaching. 65% reported difficulty filling out the evaluation form.

Among newly employed nurses (n=32), 72% were aged 20–25. 95% found the program helpful, 84% said it matched the weekly schedule, and 90% believed it reflected institutional practices. 92% appreciated being included in feedback sessions.

Conclusion: The TSAM model proved applicable and supportive for both learning and teaching processes. Feedback from participants suggests the model enhances orientation. Future studies comparing TSAM with traditional methods are recommended.

Keywords: Preceptor nurse, new graduate nurse, skill acquisition, training model

[ID-1686]

Hasta Güvenliği Uygulamalarına Yönelik Yapılan Simülasyon Eğitiminin Katılımcılardaki Yansıtıcı Düşünme Becerilerine Etkisinin Gözlenmesi

Observation of the Effect of Simulation Training on Patient Safety Practices on Participants' Reflective Thinking Skills

Nazife UTLU TAN¹, **Müge Filiz KARAKUŞ**², Fatma ÇITRAK SATICI²

muge.filiz@anadolusaglik.org

¹ Hasta Bakım ve Hemşirelik Hizmetleri Direktör Yardımcısı, Anadolu Sağlık Merkezi, Kocaeli

² Eğitim Hemşireleri, Anadolu Sağlık Merkezi, Kocaeli

ÖZET

Giriş ve Amaç: Simülasyon eğitimi, katılımcıların yansıtıcı düşünme becerilerini geliştirerek kurumlarda kalite iyileştirme kültürüne katkı sağlarken güvenli bir ortamda öğrenmeyi destekler. Bu çalışmanın amacı, hasta güvenliğine yönelik simülasyon temelli eğitimin hemşirelerdeki yansıtıcı düşünme düzeylerine etkisini ve klinik kalite indikatörlerine katkısını değerlendirmektir.

Gereç ve Yöntem: Araştırma, Ocak-Aralık 2023 tarihleri arasında tek gruplu son test tasarımında yürütülmüştür. Gerekli izinler sonrasında evreni Özel Anadolu Sağlık Merkezi Hastanesi yatan hasta servisinde görev yapan 87 hemşire oluşturmuş; gönüllü katılım esasına göre örneklem 69 hemşireden oluşmuştur. Araştırmacılar tarafından “Güvenli Kaçış Oyunu” simülasyon eğitimi geliştirilmiş, uzman görüşler doğrultusunda son hâle getirilmiştir. Eğitim sonrası veriler; Kişisel Bilgi Formu, Katılımcı Görüş Anket Formu ve Yansıtıcı Düşünme Düzeyini Belirleme Ölçeği aracılığıyla toplanmış ve SPSS 26 ile analiz edilmiştir. Eğitim öncesi ve sonrası klinik kalite indikatörleri karşılaştırılmıştır.

Bulgular: Katılımcıların %82,6’sı kadın, %39,1’i 26–35 yaş aralığında; %60,9’u lisans, %21,7’si yüksek lisans mezunudur. %27,5’i 5–10 yıl ve üzerinde kurumda çalışmaktadır. Hemşirelerin tamamı oyunun açık, %95,7’si öğretici, %92,8’i eğlenceli olduğunu belirtmiştir. Ölçek toplam puanı 55,64±8,03 olup alt boyutlar; alışkanlık 12,71±3,29, yansıtma 16,26±2,76, anlama 15,00±2,55, kritik yansıtma 11,58±2,95 olarak saptanmıştır. Kurumda düşmelerin önlenmesine yönelik verilen hasta eğitimlerindeki teach-back yöntemi kullanımı eğitim sonrası %18 oranında artmıştır. Kalite indikatörlerimizden hasta düşme oranında %39 iyileşme, yaralanmalı düşme oranında ise %44 iyileşme saptanmıştır.

Sonuç: Bulgular, simülasyon eğitiminin hemşirelerin yansıtıcı düşünme düzeylerini artırdığını ve özellikle yansıtma ile anlama boyutlarını güçlendirdiğini göstermektedir. Alışkanlık puanının orta düzeyde olması rutin davranışların sürdüğünü, kritik yansıtma puanının düşük olması ise eleştirel düşünmenin desteklenmesi gerektiğini ortaya koymaktadır. Eğitim, ayrıca klinik kalite indikatörlerinde iyileşmeye katkı sağlamıştır.

Anahtar Kelimeler: Kalite indikatörleri, Simülasyon eğitimi, Yansıtıcı düşünme

ABSTRACT

Introduction and Aim: Simulation-based training offers a safe environment for learning while fostering reflective thinking skills and strengthening a culture of quality improvement. This study aimed to evaluate the impact of patient safety–focused simulation training on nurses’ reflective thinking levels and its contribution to clinical quality indicators.

Materials and Methods: This single-group post-test study was carried out between January and December 2023. The study population consisted of 87 nurses working in inpatient units at Anadolu Medical Center Hospital, and 69 nurses participated voluntarily. Researchers developed the “Safe Escape Game” simulation training, which was finalized with expert input. Data collection included a Personal Information Form, Participant Feedback Survey, and the Reflective Thinking Scale. Analyses were conducted using SPSS 26. Clinical quality indicators before and after the training were also compared.

Results: Of the participants, 82.6% were female, and 39.1% were aged 26–35 years. A total of 60.9% held bachelor’s degrees and 21.7% master’s degrees, while 27.5% had worked at the institution for 5–10 years or longer. All nurses found the game clear, 95.7% found it instructive, and 92.8% considered it enjoyable. The mean total scale score was 55.64 ± 8.03 , with sub-dimensions: habit 12.71 ± 3.29 , reflection 16.26 ± 2.76 , understanding 15.00 ± 2.55 , and critical reflection 11.58 ± 2.95 . Following the training, use of the teach-back method in patient fall prevention education increased by 18%. Patient fall rates decreased by 39%, and fall-related injury rates by 44%.

Conclusion: Simulation training enhanced nurses’ reflective thinking skills, particularly reflection and understanding. The moderate habit score suggests the persistence of routine behaviors, while the low critical reflection score indicates a need to support critical thinking. The training also contributed to measurable improvements in clinical quality indicators.

Keywords: Quality indicators, Simulation training, Reflective thinking

[ID-1689]

Hemşirelikte Hizmet İçi Eğitim: 2010 Ve 2025 Yılları Arasındaki Bibliyometrik Bulgular

In-service education in nursing: bibliometric findings between 2010 and 2025

Nilay ÖZKÜTÜK¹, **Adife Ahsen CETİN**^{2,3}, Duygu Ceren GÜNGÖR¹, Fatma ORGUN¹

adifeahsen@gmail.com

¹Hemşirelik Fakültesi, Ege Üniversitesi, İzmir / Türkiye

²Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Hemşirelikte Öğretim Anabilim Dalı, Ege Üniversitesi, İzmir/Türkiye

³Hemşirelik Yüksekokulu, Maltepe Üniversitesi, İstanbul / Türkiye

ÖZET

Giriş ve Amaç: Hemşirelikte hizmet içi eğitim, sağlıkta elde edilen sonuçların uyumunu sağlamak ve sağlık profesyonellerin yeterliliklerini sürdürmek adına kritik bir rol oynamaktadır. Bu eğitimler bireysel, klinik performans ve hasta bakımının doğrudan mesleki gelişim aracıdır. Bu çalışmanın amacı, 2010–2025 yılları arasında hizmet içi eğitime yönelik yayınlar bibliyometrik olarak analiz edilerek literatürdeki gelişim süreçlerini, öne çıkan kavramları ve iş birlikteliklerini ortaya koymaktır.

Gereç ve Yöntem: Bu çalışmada, bibliyometrik bir analiz kullanılmıştır. Veriler, 17 Haziran 2025 tarihinde *Web of Science* (WoS) veri tabanı üzerinden toplanmıştır. Tarama sürecinde “hizmet içi eğitim” ve “hemşirelik eğitimi” anahtar kelimeleri kullanılmış ve toplam 460 belgeye ulaşılmıştır. İngilizce dışındaki dillerde yayımlanan, hemşirelik dışı olan ve derleme ve araştırma makalesi olmayan çalışmaların hariç tutulmasıyla 73 belge dışlanmıştır. Başlık ve özetler, belirlenen uygunluk kriterleri doğrultusunda iki araştırmacı tarafından bağımsız olarak incelenmiş ve değerlendirilmiştir. Bu inceleme sonucunda 48 belge daha çalışma kapsamı dışında bırakılmıştır. Dâhil edilme kriterlerini karşılayan toplam 339 yayın bibliyometrik analiz kapsamında değerlendirilmiştir.

Bulgular: WoS verileri indekslenen 209 dergi ve 339 makale analiz edilmiştir. Bu konuda en çok yayın “BMC Nursing” ve “Nurse Education Today” dergilerinde yapılmıştır. Ülkeler arasında ABD ve Türkiye, toplam bağlantı gücü, işbirliği parçaları, parça ve atıf dayanıklılık olarak öne çıktı. En fazla atıf alan yazar Hsu ve arkadaşlarının (2015) yaptığı çalışmadır. (n = 118). En sık kullanılan anahtar kelimeler “hemşirelik”, “hemşireler”, “hizmet içi eğitim”, “profesyonel gelişim”, “eğitim”, “tutum” ve “hasta güvenliği” olmuştur. İçerik analizi altı ana temayı ortaya çıkarır. Bunlar; hizmet içi eğitim ve mesleki gelişim (1), temel sağlık uygulamaları (2), klinik eğitim ve tutumsal boyutlar (3), toplumsal sağlık ve birinci basamak hizmetler (4), psikososyal öğrenme ve kültürel yeterlilik (5), kriz durumları ve özel klinik alanlar (6).

Sonuç: Hemşirelikte hizmet içi eğitim odaklı yayınların giderek arttığı görülmektedir. Bu çalışma, alana ilgi duyan araştırmacılar için mevcut durumları ortaya koyma ve yeni araştırma perspektifleri sunmaktadır.

Anahtar Sözcükler: Hizmet içi eğitim, Hemşirelik, Hemşirelik eğitimi, Bibliyometrik analiz

2. Uluslararası Hemşirelik Eğitiminin Geleceği Kongresi
2nd International Congress on the Future of Nursing Education
17-19 Eylül –September 2025, Ankara

ABSTRACT

Introduction and Aim: In-service education in nursing plays a critical role in ensuring the consistency of healthcare outcomes and maintaining the competence of healthcare professionals. This education is a direct tool for professional development in individual clinical performance and patient care. The purpose of this study is to reveal the development processes, prominent concepts, and collaborations in the literature by conducting a bibliometric analysis of publications on in-service education between 2010 and 2025.

Materials and Methods: This study used a bibliometric analysis. Data were collected from the *Web of Science (WoS)* database on June 17, 2025. The keywords “in-service education” and “nursing education” were used in the screening process, and a total of 460 documents were reached. 73 documents were excluded by excluding studies published in languages other than English, studies that were not nursing articles, and studies that were not reviews or research articles. Titles and abstracts were independently reviewed and evaluated by two researchers in line with the established eligibility criteria. As a result of this review, an additional 48 documents were excluded from the study. A total of 339 publications that met the inclusion criteria were evaluated within the scope of the bibliometric analysis.

Results: 209 journals and 339 articles indexed in WoS data were analyzed. The journals "BMC Nursing" and "Nurse Education Today" published the most articles on this topic. Among the countries, the United States and Turkey stood out in terms of overall link strength, collaboration components, component, and citation durability. The most cited author was Hsu et al. (2015) (n = 118). The most frequently used keywords were "nursing," "nurses," "in-service training," "professional development," "training," "attitude," and "patient safety." The content analysis revealed six main themes: in-service education and professional development (1), primary health care practices (2), clinical education and attitudinal dimensions (3), community health and primary care services (4), psychosocial learning and cultural competence (5), and crisis situations and specialized clinical areas (6).

Conclusion: Publications focusing on in-service education in nursing are increasing. This study highlights the current state of affairs and offers new research perspectives for researchers interested in the field.

Keywords: In-service training, Nursing, Nursing education, Bibliometric analysis

[ID-1745]

Hemşire Öğretim Elemanlarının Ölçme Değerlendirmeye İlişkin Yeterlik Algılarının, Yaşadıkları Sorunların ve Çözüm Önerilerinin Öğretim Elemanı-Öğrenci Bakışıyla Değerlendirilmesi

Evaluation of Nursing Faculty Members' Perceptions of Competence in Assessment and Evaluation, the Problems They Experience, and Their Proposed Solutions from the Perspective of Faculty Members and Students

Nazik YALNIZ¹, Emine AKÇİN ŞENYUVA²

nazosengun@gmail.com

¹Hemşirelik Fakültesi, Akdeniz Üniversitesi, Antalya /Türkiye

²Hemşirelik Fakültesi, İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa, İstanbul / Türkiye

ÖZET

Giriş ve Amaç: Günümüz ve gelecek hemşirelik eğitimi, hemşire öğretim elemanlarının ölçme ve değerlendirme ile ilgili bilgi, beceri, tutum ve yeterliklere sahip olmasını gerektirmektedir. Bu doğrultuda araştırma, hemşire öğretim elemanlarının ölçme ve değerlendirmeye ilişkin yeterlik algısının, yaşadıkları sorunların ve çözüm önerilerinin hemşire öğretim elemanı ve öğrenci bakışıyla değerlendirilmesi amacıyla gerçekleştirilmiştir.

Gereç ve Yöntem: Araştırma, karma yöntem desenlerinden yakınsak paralel desindedir. Araştırmanın evrenini, hemşirelik fakültelerinde görev yapan hemşire öğretim elemanları ve bu fakültelerde öğrenim gören 4. sınıf öğrenciler oluşturmuştur. Araştırmanın nicel bölümü 267 hemşire öğretim elemanı ve 363 öğrenci ile; nitel bölümü 17 hemşire öğretim elemanı ve 14 öğrenci (bireysel derinlemesine görüşme); 5 uzman (uzman paneli) ile gerçekleştirilmiştir. Nicel veriler; Bilgi Formları ve Hemşire Öğretim Elemanlarının Ölçme ve Değerlendirmeye İlişkin Yeterlik Algısı Ölçeği ile; nitel veriler ise Yapılandırılmış Görüşme Formları ile toplanmıştır. Elde edilen nicel veriler istatistik testler, nitel veriler ise içerik analizi yöntemleri ile betimsel-tematik analiz edilerek yorumlanmıştır.

Bulgular: Araştırma bulgularına göre, hemşire öğretim elemanlarının çoğunluğunun ölçme ve değerlendirme eğitimi aldıkları ancak kendilerini ölçme ve değerlendirme konusunda kısmen yeterli gördükleri, ölçme ve değerlendirme yeterliklerini geliştirilmesi gereken bir alan olarak ifade ettikleri, ölçek toplam puan ortalamasının 115.96±13.90 olduğu ve ölçek toplam puan ortalamaları ile yaş, öğrenim durumları, unvan, ölçme ve değerlendirme ile ilgili eğitim alma, ölçme ve değerlendirmeye ilişkin kendini yeterli görme durumu arasında anlamlı fark olduğu belirlenmiştir. Öğrencilerin hemşire öğretim elemanlarını ölçme ve değerlendirme konusunda kısmen yeterli buldukları, geleneksel ölçme yöntem ve araçlarının sıklıkla kullanıldığını ifade ettikleri, yaşanan sorunlar arasında geri bildirim alma, objektif değerlendirilmeme, tek tür sınav uygulaması gibi sorunların sıklıkla vurgulandığı saptanmıştır. Nitel verilerde ise nicel bulguları destekleyici, hemşirelik eğitiminde ölçme ve değerlendirmenin yeri ve önemi, kullanılan ölçme ve değerlendirme araçları, etkileyen faktörler, yaşanan sorunlar ve çözüm önerileri temaları ön plana çıkmıştır.

2. Uluslararası Hemşirelik Eğitiminin Geleceği Kongresi
2nd International Congress on the Future of Nursing Education
17-19 Eylül –September 2025, Ankara

Sonuç: Sonuç olarak, araştırma; hemşire öğretim elemanlarının ölçme ve değerlendirmeye ilişkin yeterlik algısının, yaşadıkları sorunların ve çözüm önerilerinin hemşire öğretim elemanı ve hemşirelik öğrencilerinin bakışıyla değerlendirilmesine ilişkin somut verilerin sunulduğu, hemşire öğretim elemanları ve öğrenciler ile yapılan derinlemesine görüşmeler, uzman paneli ile söz konusu somut verilerin desteklendiği kapsamlı ilk çalışmadır. Ulusal bir rapor niteliği de taşıyan bu çalışmada, geçmişten günümüze hemşirelik eğitiminde halen aynı sorunların yaşandığı, hemşire öğretim elemanlarının yeterlik algılarının gelişime açık alan olarak önemini sürdürdüğü, tüm bulguların birbiri ile bütünleştiği görülmüştür. Bu doğrultuda günümüz ve gelecek hemşirelik eğitimi için ölçme ve değerlendirmeye yönelik iyileştirme çalışmalarının önceliklendirilmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Hemşirelik Eğitimi, Ölçme ve Değerlendirme, Yeterlik, Hemşire Öğretim Elemanı, Hemşirelik Öğrencisi

ABSTRACT

Introduction and Aim: Today's and future nursing education requires nurse faculty members to have knowledge, skills, attitudes and competencies related to assessment and evaluation. The aim of this study was to evaluate nurse instructors' perceived competencies regarding assessment and evaluation, the problems they experience, and their proposed solutions, from the perspectives of both nurse instructors and nursing students.

Materials and Methods: The study employed a convergent mixed-methods research design. The study population consisted of nurse instructors' working in nursing faculties in Turkey and fourth-year nursing students studying at these faculties. The quantitative part of the study was conducted with 267 nurse educators and 363 students, while the qualitative part included individual in-depth interviews with 17 nurse instructors and 14 students, and an expert panel with 5 experts. Quantitative data were collected using Information Forms and the Nurse Instructors' Perceptions of Competence Scale for Assessment and Evaluation. Qualitative data were collected using Information Forms and Structured Interview Forms. The quantitative data were analyzed using statistical tests, qualitative data were analyzed thematically, descriptively, and through content analysis.

Results: According to the findings, most nurse instructors considered themselves partially competent in assessment and evaluation, had received training in this area, and believed their competencies in assessment and evaluation were open to development in line with their needs and the problems experienced. The average total score on the scale was 115.96 ± 13.90 . There were statistically significant differences in the total and subscale mean ranks based on age, education level, academic title, training received in assessment and evaluation, and self-perceived competency in this area. Students found nursing instructors partially competent, stated that traditional assessment methods and tools were frequently used. The most frequently reported problems included lack of feedback, subjective evaluations, and the use of a single type of exam. The qualitative data supported the quantitative findings, highlighting themes such as the role and importance of assessment and evaluation in nursing education, the tools used, influencing factors, problems experienced, and proposed solutions.

Conclusion: In conclusion, this study serves as a national report on assessment and evaluation in nursing education, and nurse instructors' perceived competencies, the challenges faced, and proposed solutions. It reveals that similar problems persist from past to present in nursing education, that the perceived competencies of nurse instructors remain an area in need of development, and that the views of internal stakeholders—nursing students and nurse instructors—have contributed to a comprehensive analysis of the current situation. The integration of expert opinions has also strengthened the findings. In this context, it is recommended that efforts to improve assessment and evaluation practices in current and future nursing education be prioritized.

Keywords: Nursing Education, Assessment and Evaluation, Competence, Nurse Instructor, Nursing Student

**Bu araştırma, Nazik YALNIZ'ın doktora tez çalışmasından üretilmiş ve Türkiye Bilimsel ve Teknolojik Araştırma Kurumu'nun (TÜBİTAK) 223K737 numaralı projesi ile desteklenmiştir.*

[ID-1746]

Hemşirelik Öğrencilerinin Akran Danışmanlığı Deneyimleri: Odak Grup Görüşmesi

Nursing Students' Peer Counseling Experiences: Focus Group Discussion

Emine AKÇİN ŞENYUVA¹, **Nazik YALNIZ**², Ayşe Nur AYDEMİR³

nazosengun@gmail.com

¹Hemşirelik Fakültesi, Akdeniz Üniversitesi, Antalya /Türkiye

²Hemşirelik Fakültesi, İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa, İstanbul / Türkiye

³Acıbadem Altunizade Hastanesi, İstanbul /Türkiye

ÖZET

Giriş ve Amaç: Akran danışmanı ve akranların deneyimlerine ilişkin görüşlerinin alınması; gelecekte akran danışmanlığı programlarının yapılandırılmasına ve akran danışmanlığının hemşirelik eğitiminde farklı alanlara entegre edilmesine yol göstermesi açısından önemlidir.

Araştırmada akran danışmanı ve akran hemşirelik öğrencilerinin akran danışmanlığı deneyimlerine ilişkin görüşlerinin belirlenmesi amaçlanmıştır.

Gereç ve Yöntem: Araştırma, keşifsel nitel araştırma tipindedir, Türkiye’de farklı illerdeki üniversitelerin hemşirelik fakültelerinde yürütülen akran danışmanlığı programına katılan ve araştırmaya gönüllü olarak katılmayı kabul eden 13 akran danışmanı ve 11 akran ile gerçekleştirilmiştir. Veri toplama araçları olarak; Bilgi formları ve Yarı yapılandırılmış odak grup görüşme formları kullanılmıştır. Veriler odak grup görüşmeleri ile toplanmıştır. Elde edilen veriler MAXQDA ile değerlendirilmiş, betimsel analiz ile yorumlanmıştır.

Bulgular: Araştırmada katılımcıların, hemşirelik eğitiminde akran danışmanlığı deneyimlerine ilişkin görüşlerinden elde edilen veriler doğrultusunda; *Akran Danışmanlığı Kavramı* (rehberlik ve danışmanlık, birlikte öğrenme ve deneyim paylaşımı, arkadaşlık ve sosyal destek, duygusal destek), *Akran Danışmanı Özellikleri* (sosyal, kişilerarası, profesyonel) ve *Akran Danışmanlığına Gereksinim Duyulan Konular* (bölüme/mesleğe, üniversiteye uyum, psikolojik destek), *Akran Danışmanlığının Katkıları* (kişisel beceriler, yeni ortama uyum, öğrenmeyi öğrenme, ağ kurma/arkadaş edinme, psikolojik yarar), *Akran Danışmanlığında Yaşanan Güçlükler* (iletişim, planlama ve organizasyon, ilgi ve tutum), *Akran Danışmanlığı İçin Öneriler* (programa ve akran/akran danışmanlarına yönelik) olmak üzere 6 ana tema ve 20 alt kod belirlenmiştir.

Sonuç: Katılımcıların; akran danışmanlığının katkıları, yaşanan güçlükler ve güçlendirilmesine yönelik önerilerini vurguladıkları belirlenmiştir. Bu sonuçlar doğrultusunda; akran danışmanlığı programının yapılandırılarak iyileştirilmesi, akran ve akran danışmanlarının etkileşimini güçlendirecek modellerin geliştirilmesi, akran ve akran danışmanlarının rol ve sorumluluklarının desteklenmesi, daha geniş örneklerle karşılaştırmalı çalışmaların yapılması, önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Akran Danışmanlığı, Akran, Akran Danışmanı, Hemşirelik Eğitimi, Hemşirelik Öğrencileri, Deneyim

2. Uluslararası Hemşirelik Eğitiminin Geleceği Kongresi
2nd International Congress on the Future of Nursing Education
17-19 Eylül –September 2025, Ankara

ABSTRACT

Introduction and Aim: It is important to elicit the views of peer mentors and peers about their experiences to guide the structuring of peer mentoring programs. The aim of this study is to explore the views of peer mentors and peer nursing students on their experiences.

Materials and Methods: This exploratory qualitative study was conducted with 13 peer mentors and 11 peers in nursing faculties. The data were collected through focus group interviews using semi-structured interview forms and were analyzed using MAXQDA software.

Results: Concerning the views of the participants' experiences on peer mentoring in nursing education, 6 main themes and 20 sub-codes were determined: The Concept of Peer Mentoring, Peer Mentor Characteristics, Issues Requiring Peer Mentoring, Contributions of Peer Mentoring, Difficulties Experienced in Peer Mentoring, and Suggestions for Peer Mentoring.

Conclusion: It was concluded that the participants highlighted the contributions of peer mentoring, the difficulties experienced, and their suggestions for strengthening it.

Keywords: Peer Mentoring, Peer, Peer Mentor, Nursing Education, Nursing Students, Experience

[ID-1748]

Öğrenci Hemşirelerin Akran Destekli Simülasyona Dayalı Öğrenme Deneyimlerinin Değerlendirilmesi

Evaluation of Student Nurses' Peer-Assisted Simulation-Based Learning Experiences

Nermin OCAKTAN¹, Vesile ÜNVER¹, Emine Tuğba YORULMAZI, Tülay DEMİRAY¹, Seda ER²

nermin.ocaktan@acibadem.edu.tr

¹Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü, Acıbadem Üniversitesi, İstanbul / Türkiye

²Hemşirelik Fakültesi, İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa, İstanbul / Türkiye

ÖZET

Giriş ve Amaç: Simülasyona dayalı öğrenme deneyimlerinin yaygınlaşması ile beraber bazı yenilikçi yaklaşımlar da bu öğrenme deneyiminin entegre edilmeye başlanmıştır. Bunlardan biri de akran destekli öğrenme modelidir. Bu çalışmada, hemşirelik öğrencilerinin akran destekli simülasyona dayalı öğrenme deneyimi ile klasik simülasyona dayalı öğrenme deneyimi açısından memnuniyet, özgüven, simülasyon tasarımı algısı ve eğitim uygulamalarına yönelik sonuçlarının karşılaştırılması amaçlandı.

Gereç ve Yöntem: Eş değer olmayan kontrol gruplu yarı deneysel yapıdaki çalışmada 151 hemşirelik öğrencisinin katılımı ile cerrahi süreçte hasta güvenliği konulu 3 farklı hikâye çerçevesinde eğitim simülasyonları tasarlandı. Verilerin toplanmasında “Öğrenmede Öğrenci Memnuniyeti ve Özgüven Ölçeği, Simülasyon Tasarım Ölçeği ve Eğitim Uygulamaları Anketi” kullanıldı.

Bulgular: Klasik simülasyonda akran rehberler akran öğrenenlere kıyasla daha yüksek “memnuniyet” ve “özgüven” puanları alırken akran destekli simülasyon uygulamasında bu fark anlamlılığını yitirmiştir. Klasik simülasyonda akran rehberler akran öğrenenlere kıyasla daha yüksek toplam Simülasyon Tasarım Ölçeği puanlarına sahiptir. Özellikle “Problem Çözme” ve “Hedefler ve Bilgi” alt boyutlarında anlamlı fark gözlenmiştir ($p<0.05$). Ancak akran destekli simülasyonda bu fark anlamlı düzeyde kaybolmuş, sınıf farkı istatistiksel olarak anlamlı olmamıştır ($p>0.05$).

Eğitim Uygulamaları Anketi toplam puanlarında akran rehber öğrenciler klasik simülasyon ortamında akran öğrenenlerden anlamlı olarak yüksek puanlar almıştır. Fakat akran destekli simülasyonda puanlar birbirine yaklaşmış, fark istatistiksel olarak anlamlılığa ulaşmamıştır.

Sonuç: Akran destekli öğrenme, alt sınıf öğrencilerin memnuniyet, özgüven ve algılanan öğrenme kalitesi üzerinde olumlu etkiler yaratmış, sınıflar arası farklılıkları azaltarak öğrenme ortamında daha dengeli bir yapı oluşturmuştur. Ancak deneyimin özgüven ve hedef belirleme gibi alanlardaki rolü göz ardı edilmemelidir. Bu nedenle, akran destekli öğrenme modelleri klasik eğitim yöntemlerinin tamamlayıcısı olarak kullanılmalı, üst sınıf öğrencilerinin mentorluk becerileri geliştirilerek bu süreçte aktif rol almaları sağlanmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Akran destekli öğrenme, simülasyon eğitimi, hemşirelik, öğrenme deneyimi

ABSTRACT

Introduction and Aim: With the widespread adoption of simulation-based collaborative learning experiences, some advanced approaches have been integrated into this learning experience. One of these is the peer-assisted learning model. In this context, the aim was to compare national scientific research findings regarding product diversity, freedoms, temperature design, perception, and educational practices based on classical simulation with peer-assisted simulation-based learning experiences.

Materials and Methods: The achievements of the non-matching control group in the semi-experimental structure were recorded using the "Student Satisfaction and Self-Confidence Scale, Simulation Design Scale, and Educational Practices Survey."

Results: In the classical simulation, peer mentors had higher "satisfaction" and "self-confidence" scores compared to peer learners, but this difference disappeared in the peer-assisted procedures.

In the classical simulation, peer mentors had higher total Simulation Design Scale scores compared to peer learners. A significant difference was observed, particularly in the "Problem Solving" and "Goals and Knowledge" subscales ($p < 0.05$). However, this difference disappeared in the peer-structured simulation, and the class difference was not significant ($p > 0.05$).

In the Educational Practices Survey, the peer mentor scored significantly higher than the peer learners in the traditional environment. However, in the peer-assisted simulation, the scores approached each other, and the difference did not reach significance.

Conclusion: Peer-assisted learning had positive effects on the comfort, resilience, and perceived learning characteristics of the lower grades. Differences between grades created a more general structure in the learning environment. However, the role of experience in areas such as resilience and goal setting should not be overlooked. Therefore, peer-assisted learning models should be used as a complement to traditional educational methods, and mentoring training should be developed for upper grades, ensuring their active participation in this process.

Keywords: Peer-assisted learning, simulation education, nursing, learning experience

[ID-1753]

Dijital Bilgi Kartlarının Öğrenme Süreci ile Kısa ve Uzun Dönem Hatırlama Üzerine Etkisi: Randomize Kontrollü Bir Çalışma

The Effect of Digital Flashcards on the Learning Process, Short and Long-Term Recall: A Randomized Controlled Trial

Nergis DURUKAN¹, Nermin OCAKTAN², Ayşen PAMİR AKSOY², Berrak FULSER²

nergis.durukan@acibadem.edu.tr

¹Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Hemşirelik, Acıbadem Mehmet Ali Aydınlar Üniversitesi, İstanbul/Türkiye

²Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü, Acıbadem Mehmet Ali Aydınlar Üniversitesi, İstanbul/Türkiye

ÖZET

Giriş ve Amaç: Dijital bilgi kartları yeni terimlerin öğrenilmesini kolaylaştıran, bilgilerin kalıcılığını sağlamada etkili olan ve kavramsal öğrenmeyi destekleyen araçlardır. Özellikle sağlık eğitiminde, kuramsal ve uygulamalı bilginin bütünleştirilmesi anlamında etkili olduğu bilinmektedir. Bu araştırmanın amacı, dijital bilgi kartı ve geleneksel ezber yönteminin hemşirelik öğrencilerinde öğrenme süreci ve hatırlama üzerine etkisini karşılaştırmaktır.

Gereç ve Yöntem: Randomize kontrollü tasarımdaki araştırma, İstanbul'daki bir üniversitede öğrenim gören hemşirelik öğrencileriyle Nisan 2024-Mayıs 2024 tarihleri arasında gerçekleştirildi. İlk aşamada tüm öğrenciler cerrahi terimlerin sorulduğu soru formu ile ön teste tabii tutuldu. İki farklı sınıf ortamına alındıktan sonra deney grubu dijital bilgi kartlarını; kontrol grubu ise geleneksel ezber yöntemini kullanarak 40 dakika boyunca cerrahi terim öğrenme çalışması yaptı. Ardından her iki gruba soru formu aracılığıyla son test yapıldı. Öğrenme etkinliğinin bitiminden sonra ise kısa ve uzun dönem hatırlamayı değerlendirmek amacıyla veriler, aynı soru formu aracılığıyla 4 haftalık aralıklarla iki seferde toplandı. Sonuçlar %95 güven aralığında; anlamlılık $p<0,05$ (çift yönlü) altında değerlendirildi.

Bulgular: Ön test-son test puanları açısından gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmadı. Bununla birlikte, her iki grupta ön testten son teste geçişte istatistiksel olarak anlamlı düzeyde puan artışı gözlemlendi. Kısa ve uzun dönem hatırlama testi puanları açısından gruplar arasında anlamlı fark yoktu. Ancak, her iki grupta kısa dönem hatırlama testinden uzun dönem hatırlama testine geçişte istatistiksel olarak anlamlı bir artış saptandı. Bu bulgular, her iki yöntemin de öğrenme ve hatırlama üzerine etkili olduğunu gösterdi. Ek olarak, deney grubunun cerrahi dersi sınav puan ortalaması kontrol grubuna göre daha yüksekti ancak bu fark istatistiksel olarak anlamlı değildi.

Sonuç: Araştırma bulguları, dijital bilgi kartlarının öğrenme sürecinde etkili olduğunu ancak kısa ve uzun dönem hatırlama üzerindeki etkilerinin sınırlı kaldığını göstermektedir. Bu sonuçlar, dijital bilgi kartlarının dijitalleşen eğitim ortamına uyumu artırarak yeni nesil hemşirelik öğrencilerinin öğrenme süreçlerini desteklemede yararlı olabileceğini, ancak kalıcı öğrenme için ek stratejilerin gerektiğini ortaya koymaktadır.

Anahtar kelimeler: Hemşirelik öğrencisi, eğitim, öğrenme, hatırlama

ABSTRACT

Introduction and Aim: Digital flashcards facilitate term acquisition, enhance retention, and support conceptual learning. They are particularly recognized as effective in health education for integrating theoretical and practical knowledge. This study aimed to compare the effects of digital flashcards and traditional memorization methods on the learning process and post learning recall in nursing students.

Materials and Methods: This randomized controlled trial was conducted between April and May 2024 with nursing students enrolled at a university in Istanbul. Initially, all participants underwent a pretest consisting of surgical terminology questions. Afterward, participants were assigned to two separate classroom environments: the experimental group studied surgical terms using digital flashcards, while the control group used traditional memorization methods. Both groups engaged in a 40-minute learning session. Following the intervention, a posttest was administered using the same questionnaire. To assess short and long-term recall, data were collected twice at four-week intervals using the same test instrument. Results were analyzed within a 95% confidence interval, with statistical significance set at $p < 0.05$ (two-tailed).

Results: No statistically significant differences were observed between groups in pretest and posttest scores. However, both groups showed a significant increase from pretest to posttest. There were no significant differences between groups in short- and long-term recall scores, but both groups showed significant improvement from short- to long-term recall. These findings indicate both methods were effective for learning and recall. The experimental group's average surgical nursing course exam score was higher, though not statistically significant.

Conclusion: The findings indicate that digital flashcards are effective in enhancing the learning process; however, their impact on short- and long-term recall remains limited. These results suggest that digital flashcards may support the learning processes of new-generation nursing students by facilitating adaptation to digitalized educational environments, but additional strategies are required to ensure sustained learning.

Keywords: Nursing student, education, learning, recall

[ID-1754]

Hemşirelik Eğitiminde Çıktıya Dayalı Program Değerlendirmede E-portfolyo Kullanımı

Use of E-portfolio in Outcome Based Programme Evaluation in Nursing Education

Ezgi TAMER¹, Fatma ORGUN²

ezgiitamer93@gmail.com

¹Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu, İzmir Tınaztepe Üniversitesi, izmir /Türkiye

²Hemşirelik Fakültesi, Ege Üniversitesi, İzmir / Türkiye

ÖZET

Giriş ve Amaç: Hemşirelik eğitiminde çıktıya dayalı program değerlendirmede e-portfolyo yazılım programının geliştirilmesi ve hemşirelik öğrencilerinin program çıktılarına ulaşma düzeylerinin belirlenmesidir.

Gereç ve Yöntem: Hemşirelik eğitiminde çıktıya dayalı program değerlendirmede e-portfolyo yazılımının geliştirilmesi ve uygulanması-değerlendirilmesi olarak iki aşamada yürütülen araştırmada nitel ve nicel yaklaşım ve kavramlarının bir arada kullanıldığı karma yöntem tasarımı kullanılmıştır. Araştırmanın I. Aşaması,20 öğretim üye/elemanı ve 40 öğrenci ile yürütülmüş olup, II. aşamasında ise “G. Power-3.1.9.2” programı kullanılarak örneklem büyüklüğü hesaplanmış ve 51 öğrenci ile yürütülmüştür. Veriler “Tanıtıcı Bilgi Formu”, “Çalıştay”, “Ders Öğrenme Çıktısı, Ölçme Değerlendirme Yöntemleri ve Program Çıktısı İlişki Matrisleri”, “E-portfolyo Yazılımı”, “E-portfolyo Değerlendirme Formu”, “Hemşirelikte Öğretim ve Yönetim İntörn Dersi Öğrenme Çıktıları Öğrenci Geribildirim Formu” ve “Görsel Kıyaslama Ölçeği” kullanılarak toplanmıştır. Veri analizinde nitel veriler için e-portfolyo yazılımı, uzman görüşünden yararlanılmış, öğrencilerin yansıtma becerilerine yönelik elde edilen nitel veriler araştırmacı tarafından üç soru halinde kodlanarak analiz edilmiştir. Nicel veriler için SPSS programından yararlanılmış $p<0.05$ olan değerler istatistiksel olarak anlamlı kabul edilmiştir.

Bulgular: Araştırmaya dahil edilen öğrencilerin %94’ü (n=47) 18-22 yaş aralığında, %64’ü (n=32) akademik başarı durumunu “iyi” olarak tanımlamıştır. Her bir öğrenci için öğrenme çıktısı ve program çıktısına ulaşma düzeyi yüzdeler olarak verilmiştir. Öğrencilerin ders sonunda %90.2 oranla en fazla program çıktısı (PÇ) PÇ1’e ve %89.1 oranla da en az PÇ4 ve PÇ7’ye ulaştığı görülmektedir.

Akademik başarısını iyi düzeyde değerlendiren öğrencilerin orta ve kötü düzeyde değerlendirenlere göre program çıktılarına ulaşma düzeyinin daha yüksek yüzdelerle sahip olduğu görülmektedir. Ayrıca E-portfolyo ve Geçme Notu arasında anlamlı ($p<0.05$), pozitif, düşük kuvvette ve çift yönlü bir ilişki olduğu söylenebilmektedir. E-portfolyo değerlendirme formuna ilişkin öğrencilerin %52.9’u hemşirelik becerilerine ulaşmaları konusunda e-portfolyo yazılımının rehberlik ettiğini, yazılımı kullanma konusunda hazırlanan yönergelerin yönlendirici olduğunu iletmişlerdir. Öğrencilerin %49’unun dersin öğrenme çıktılarına ulaşmada e-portfolyonun yardımcı olduğunu ve yansıtma becerilerini geliştirme konusunda etkili olduğunu düşündüğü belirlenmiştir.

Sonuç: Bu çalışmada hemşirelik öğrencilerinin program çıktılarına ulaşma düzeyini belirleyebilecek yeni bir değerlendirme modeli olarak e-portfolyo yazılımı geliştirilebilir olduğu belirlenmiştir.

2. Uluslararası Hemşirelik Eğitiminin Geleceği Kongresi
2nd International Congress on the Future of Nursing Education
17-19 Eylül –September 2025, Ankara

Geliştirilen e-portfolio yazılımının öğrencilerin program çıktılarına ulaşma düzeyini belirlemede, yansıtma becerilerinde ve memnuniyetini artırma üzerinde etkili olduğu görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: e-portfolio; çıktıya dayalı değerlendirme; hemşirelik eğitimi; yansıtma becerileri; süreç değerlendirme

ABSTRACT

Introduction and Aim: To develop an e-portfolio software programme for outcome-based programme evaluation in nursing education and to determine the level of achievement of nursing students in relation to programme outcomes.

Materials and Methods: The study was conducted in two phases: the development and implementation of e-portfolio software in outcome-based programme evaluation in nursing education, and its evaluation. A mixed-method design combining qualitative and quantitative approaches and concepts was used. The first phase of the research was conducted with 20 faculty members and 40 students, while in the second phase, the sample size was calculated using the 'G. Power-3.1.9.2' programme and conducted with 51 students. Data were collected using the 'Introductory Information Form,' 'Workshop,' 'Course Learning Outcomes, Assessment Methods, and Programme Outcomes Relationship Matrices,' 'E-portfolio Software,' 'E-portfolio Evaluation Form,' 'Nursing Education and Management Internship Course Learning Outcomes Student Feedback Form,' and 'Visual Comparison Scale.' In the data analysis, e-portfolio software was used for qualitative data, and expert opinion was utilised. The qualitative data obtained regarding students' reflection skills were coded by the researcher into three questions and analysed. For quantitative data, the SPSS programme was used, and values with $p < 0.05$ were considered statistically significant.

Results: 94% (n=47) of the students included in the study were between the ages of 18 and 22, and 64% (n=32) defined their academic achievement as 'good.' The level of achievement of learning outcomes and programme outcomes for each student is given as percentages. It was observed that 90.2% of the students achieved the highest programme outcome (PO) PÇ1 and 89.1% achieved the lowest PÇ4 and PÇ7 at the end of the course.

It was observed that students who evaluated their academic achievement as good had higher percentages of achieving programme outcomes than those who evaluated their academic achievement as average or poor. In addition, it can be said that there is a meaningful ($p < 0.05$), positive, low-strength, and two-way relationship between the e-portfolio and the passing grade. 52.9% of the students stated that the e-portfolio software guided them in achieving nursing skills and that the guidelines prepared for using the software were instructive. It was determined that 49% of students thought that the e-portfolio was helpful in achieving the learning outcomes of the course and effective in developing their reflection skills.

Conclusion: In this study, it was determined that e-portfolio software could be developed as a new assessment model that could determine the level of achievement of nursing students' programme outcomes. The developed e-portfolio software was found to be effective in determining the level of students' achievement of programme outcomes, their reflective skills, and increasing their satisfaction.

Keywords: e-portfolio; outcome-based assessment; nursing education; reflective skills; process assessment

[ID-1756]

Watson İnsan Bakım Teorisine Dayalı Ruh Sağlığı Bakımı Yaklaşımlarının Sistematik Derlemesi

Systematic review of approaches to mental health care based on Watson's Theory of Human Care

Yeliz ARSLAN¹, Ebru AKGÜN ÇITAK¹

ylz26@hotmail.com

¹Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü, Başkent Üniversitesi, Ankara / Türkiye

ÖZET

Giriş ve Amaç: Bu araştırmanın amacı, Jean Watson İnsan Bakım Kuramı üzerine temellendirilen araştırmaların ruh sağlığı üzerine etkileri bakımından gözden geçirilmesi ile elde edilen verilerin sistematik biçimde incelenmesidir.

Gereç ve Yöntem: Bu çalışma sistematik derleme niteliğindedir ve 2013-2023 yılları arasındaki “Google scholar”, “pubmed” veri tabanları taranarak gerçekleştirilmiştir. İncelemede, “Watson Teorisi”, “Watson İnsan Bakım Kuramı” ve “Ruh Sağlığı” anahtar kelimeleri kombinasyonlar halinde taratılmıştır ve tam metni bulunan makaleler dahil edilme kriterleri yönünden değerlendirilerek örnekleme alınmıştır. Sistemik Derlemeler için Tercih Edilen Raporlama Öğeleri (The Preferred Reporting Items for Systematic Reviews and Meta-Analyses -PRISMA) araştırma raporunun yazımında bir kılavuz olarak tercih edilmiştir.

Bulgular: Sistemik inceleme sonucunda, araştırma kriterlerini karşılayan toplam 17 çalışma incelemenin örneklemini oluşturmuştur. Bu çalışmaların beşinde Watson İnsan Bakım Teori’si rehber niteliğinde eğitim programının teorik çerçevesini oluşturduğu, dokuz çalışma model ile ilişkili bakımın gerçekleştirildiği ya da bu model ışığında oluşturulan anket formlarının (n=1) ve ölçüklerin (n=1) çalışmaların veri toplama aşamasında kullanıldığı, bir çalışma refleksoloji uygulamasında ve iki çalışmada ise modelin olgu çalışmalarında kullanıldığı belirlenmiştir. Bu çalışmalar Watson İnsan Bakım Teorisinin eğitim müfredatı, sağlığı geliştirme, hemşirelik bakımı ve kalite çalışmaları gibi çeşitli kullanım olanağı sağladığını göstermiştir. Hemşirelik bakımında gebe, emziren anne, palyatif bakım, infertilite, şaşılık, demans, kanser ve şizofreni gibi fiziksel ve ruhsal hastalıklarda, birey ve bakım verenlerinin ruh sağlığının ve iyilik hallerinin desteklenmesinde olumlu etkileri olduğu vurgulanmıştır.

Sonuç: Watson İnsan Bakım Modelinin incelendiği çalışmaların yarısından fazlası klinik alanda kullanıldığını göstermektedir. Bu şekilde karşılıklı etkileşimin hasta, hemşire ve bakım için olumlu etkiler yarattığı sonucundan hemşirelik eğitim ve klinik uygulamalarında teori temelli bakımın birey, aile ve toplumun ruh sağlığını iyileştirme ve geliştirmede önemi ortaya çıkmaktadır. Bu bağlamda, hemşirelerin bakım teorisini incelemenin sonuçlarında görüldüğü gibi her alanda kolaylıkla kullanılabilirdiği düşünüldüğünde bu modelin daha yaygın kullanılmasının önemi anlaşılmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Watson teorisi, Watson İnsan Bakım Kuramı, Ruh Sağlığı, Hemşirelik.

ABSTRACT

Introduction and Aim: The aim of this study is to systematically analyse the data obtained by reviewing the researches based on Jean Watson's Theory of Human Care in terms of their effects on mental health.

Materials and Methods: This study is a systematic review and was carried out by searching 'Google scholar' and 'pubmed' databases between 2013-2023. In the review, the keywords 'Watson Theory', 'Watson Human Care Theory' and 'Mental Health' were searched in combinations and the articles with full text were evaluated in terms of inclusion criteria and included in the sample. The Preferred Reporting Items for Systematic Reviews and Meta-Analyses (PRISMA) was used as a guide for writing the research report.

Results: As a result of the systematic review, a total of 17 studies that met the research criteria constituted the sample of the review. In five of these studies, it was determined that Watson Human Care Theory constituted the theoretical framework of the training programme as a guide, nine studies carried out care related to the model or questionnaire forms (n=1) and scales (n=1) created in the light of this model were used in the data collection phase of the studies, one study was used in reflexology practice and two studies used the model in case studies. These studies have shown that Watson Human Care Theory provides various usage opportunities such as educational curriculum, health promotion, nursing care and quality studies. It was emphasised that nursing care has positive effects in supporting the mental health and well-being of individuals and their caregivers in physical and mental diseases such as pregnancy, breastfeeding mother, palliative care, infertility, strabismus, dementia, cancer and schizophrenia.

Conclusion: More than half of the studies examining the Watson Human Care Model show that it is used in the clinical field. In this way, the importance of theory-based care in nursing education and clinical practice in improving and developing the mental health of the individual, family and society emerges from the result that mutual interaction creates positive effects for the patient, nurse and care. In this context, the importance of more widespread use of this model is understood when it is considered that it can be easily used in every field as seen in the results of the examination of nurses' theory of care.

Keywords: Watson theory, Watson Human Care Theory, Mental Health, Nursing.

[ID-1758]

Manisa Celal Bayar Üniversitesi Hemşirelik Bölümü "Standart 4: Öğrenciler" Deneyim Paylaşımı

Experience Sharing from Manisa Celal Bayar University Department of Nursing: "Standard 4-Students"

Sevgi NEHIR¹, Nihan DURGU¹

sevginehir78@gmail.com

¹Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü, Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Manisa / Türkiye

ÖZET

Akreditasyon, hemşirelik lisans programının tanımlanan hemşirelik eğitim standartlarının karşılandığını ve mezunlarını güvenli bakım vermek üzere hazırlanmasını güvenceye alır. Periyodik değerlendirmeler sürekli iyileştirme sürecini destekler. Sürekli iyileştirmenin içselleştirilmesi konusunda üniversiteler düzeyinde bir farkındalık çalışmasına gereksinim vardır. Eğitim programında yapılan iyileştirmelere odaklanan bir program değerlendirme sistemi oluşturmak önemlidir. Bu doğrultuda Manisa Celal Bayar Üniversitesi Hemşirelik Bölümü standart-4 çalışmalarının deneyim paylaşımı olarak bildiri olarak sunmak istiyoruz.

Çalışmalarımız sonucunda danışmanlık ve kariyer sistemi, akran yönderlik sistemi, öğrenci uyumu gibi çalışma bulgularımız oluştu.

Anahtar Kelimeler: Hemşirelik Akreditasyon, Kalite, Standart-4

ABSTRACT

Accreditation ensures that the undergraduate nursing program meets defined nursing education standards and prepares its graduates to provide safe care. Periodic evaluations support the process of continuous improvement. There is a need for awareness-raising activities at the university level to internalize continuous improvement. It is important to establish a program evaluation system that focuses on improvements made in the educational program. In this context, we would like to present the experiences of Manisa Celal Bayar University, Department of Nursing, as part of our Standard-4 accreditation studies. As a result of our efforts, we have developed key findings related to advisory and career systems, peer leadership systems, and student adaptation.

Keywords: Nursing Accreditation, Quality, Standard-4

[ID-1759]

Sanal Hastalarla Empati ve İletişim: Hemşirelik Öğrencilerinin ChatGPT Destekli Senaryolarla İlgili Deneyimlerine İlişkin Fenomenolojik Bir Çalışma

Empathy and Communication with Virtual Patients: A Phenomenological Study on Nursing Students' Experiences with ChatGPT-Supported Scenarios

Ayşegül KORKMAZ DOĞDU¹, Ayşe DAĞISTAN AKGÖZ¹

ayseguldogdu@akdeniz.edu.tr

¹Hemşirelik Fakültesi, Akdeniz Üniversitesi, Antalya /Türkiye

ÖZET

Giriş ve Amaç: Bu çalışma, ChatGPT destekli sanal hasta senaryolarının hemşirelik öğrencilerinin empati ve iletişim becerileri üzerindeki etkisini araştırmaktadır.

Gereç ve Yöntem: Bu çalışma, fenomenolojik yaklaşım ve amaçlı örnekleme kullanılarak tasarlanmıştır. Katılımcılar, üçüncü sınıf hemşirelik öğrencilerinden seçilmiştir. Bu çalışmada, hemşirelik öğrencileri, iletişim ve empati becerilerini kullanarak sağlık danışmanlığı sağlamak için ChatGPT destekli sanal hasta senaryolarına katılmıştır. Her öğrenci, önceden yüklenmiş bir ChatGPT komutu aracılığıyla sağlık danışmanlığı arayan sanal bir hastayla etkileşim kurmuştur. Simülasyon oturumunun ardından, katılımcı öğrencilerle odak grup görüşmeleri yapılmıştır. Ayrıca, öğrencilere anlık yansımalarını kaydetmek için 24 saat içinde yapılandırılmış çevrimiçi günlükler göndermeleri istenmiştir.

Bulgular: Bu nitel çalışmada, odak grup görüşmelerinden ve öğrenci günlüklerinden elde edilen veriler tematik analiz yoluyla analiz edilmiş ve dört ana tema ortaya çıkmıştır. "Empati kurma deneyimi" teması, hemşirelik öğrencilerinin sanal ortamlarda empati kurma becerilerini ve yetersizliklerini yansıtmaktadır. Aynı zamanda "İletişim Deneyimi", ChatGPT'nin iletişim üzerindeki etkisini, buna bağlı öğrencilerin mutluluk ve özgüven duygularını da vurgulamaktadır. Diğer temalar arasında ChatGPT'nin empati ve iletişim becerilerine katkısı, kullanımından elde edilen bilgi ve daha fazla geliştirilmesi için öneriler yer almaktadır.

Sonuç: Bu çalışma, ChatGPT destekli sanal hasta simülasyonlarının hemşirelik öğrencilerinin empati gelişimlerine sınırlı ancak anlamlı katkılar sağladığını göstermektedir. Sanal iletişimde yüz ifadeleri ve jestler gibi duygusal ipuçlarının olmaması zorluklar yaratsa da, öğrenciler bu deneyim sayesinde empati konusunda bilişsel farkındalık kazanmıştır. Bu süreç, empatiyi yalnızca tepkisel bir beceri olarak değil, aynı zamanda etik ve insani boyutlarıyla da yansıtmak için değerli bir fırsat sunmuştur. Jest ve mimikler, duygu ve farklı sözel olmayan ipuçlarını tanıyabilen gelecekteki yapay zekâ sistemlerinin daha zengin ve daha gerçekçi bir iletişimi mümkün kılabileceği öngörülmektedir. Bulgular, insan merkezli ve etik temelli bir yaklaşımı korurken teknoloji destekli empati eğitiminin yeniden tasarlanması ihtiyacını vurgulamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Hemşirelik öğrencisi; Chat GPT; ChatGPT destekli senaryo; sanal hasta; empati; iletişim becerileri

ABSTRACT

Introduction and Aim: This study explores the impact of ChatGPT-supported virtual patient scenarios on nursing students' empathy and communication skills.

Materials and Methods: This study was designed using the phenomenological approach and purposive sampling. The participants were selected from third-year nursing students. In this study, nursing students engaged in ChatGPT-assisted virtual patient scenarios to provide health counseling, utilizing their communication and empathy skills. Each student interacted with a virtual patient via a preloaded ChatGPT prompt, simulating a patient seeking counseling. After the simulation session, focus group interviews were held with the participating students. Students were also instructed to submit structured online diaries within 24 hours to capture immediate reflections.

Results: In this qualitative study, data from focus group interviews and student diaries were analyzed through thematic analysis, resulting in four main themes. The theme "The experience of empathizing" reflects nursing students' ability and inability to establish empathy in virtual environments. At the same time "Communication Experience" highlights the influence of ChatGPT on communication, including associated feelings of happiness and self-confidence. Other themes include ChatGPT's contribution to empathy and communication skills, the knowledge gained from its use, and suggestions for its further development.

Conclusion: This study demonstrates that ChatGPT-supported virtual patient simulations provide nursing students with limited yet meaningful contributions to their empathy development. Although the absence of emotional cues such as facial expressions and gestures in virtual communication poses challenges, students gained cognitive awareness of empathy through the experience. The process offered a valuable opportunity to reflect empathy not only as a reactive skill but also in its ethical and humanistic dimensions. It is anticipated that future AI systems capable of recognizing tone, emotion, and nonverbal cues could enable richer, more realistic communication. The findings highlight the need to redesign empathy education supported by technology while maintaining a human-centered and ethically grounded approach.

Keywords: nursing student; Chat GPT; ChatGPT-supported; virtual patient; empathy; communication skills

[ID-1760]

Hemşirelik Birinci Sınıf Öğrencilerinin CORE ve OSCE İle İlgili Görüşlerinin Belirlenmesi: Tanımlayıcı Kesitsel Bir Araştırma

Determining First-Year Nursing Students' Opinions Regarding CORE and OSCE: A Descriptive Cross-Sectional Study

Fatma DURSUN ERGEZEN¹, Aysegül KORKMAZ DOĞDU¹

ayseguldogdu@akdeniz.edu.tr

¹Hemşirelik Fakültesi, Akdeniz Üniversitesi, Antalya /Türkiye

ÖZET

Giriş ve Amaç: Bu araştırmada hemşirelik birinci sınıf öğrencilerinin CORE ve OSCE sınavlarına ilişkin görüşlerinin değerlendirilmesi amaçlanmıştır.

Gereç ve Yöntem: Araştırma tanımlayıcı, kesitsel tasarımda yürütülmüştür. Araştırma evrenini 2023-2024 Eğitim Öğretim Yılı Bahar Dönemi Hemşirelik Esasları II dersini alan 233 birinci sınıf öğrencileri oluşturmaktadır. Araştırma verilerinin toplanmasında “Öğrenci Bilgi Formu” ve “CORE ve OSCE Değerlendirme Anketi” kullanılmıştır. Veriler SPSS 23 paket programında tanımlayıcı istatistikler kullanılarak analiz edilmiştir.

Bulgular: Araştırmaya katılma oranı %64’tür (n:148). Katılımcıların %79.7’si kadın, yaş ortalaması 19.68±2.23’tür. CORE sınav içeriği ve organizasyonu ile ilgili öğrencilerin %62.8’i sınav öncesi bilgilendirmenin yeterli olduğunu ve %73.7’si sınavın iyi yapılandırıldığını düşünmektedir. OSCE için %71.6’sı verilen talimatların anlaşılır olduğunu, %88.3’ü sınav ortamının sessiz ve sakin olduğunu ve %75’i yönlendirme istasyonundaki öğretim elemanının destekleyici olduğunu ifade etmiştir. CORE ve OSCE bireysel sınav performanslarına yönelik öğrencilerin teorik bilgilerini kullanabilme oranı sırasıyla %40.6 ve %59.5; bireysel stresini yönetme düzeyi ise %31.1 ve %54’tür; sınavın eksiklerini fark etmeyi sağladığını düşünenlerin oranı ise %50 ve %74.2’dir. Sınavların stresli olduğunu düşünenlerin oranı CORE için %63.6 ve OSCE için ise %64.9’dur.

Sonuç: Hemşirelik öğrencilerin görüşlerine göre CORE ve OSCE sınav içeriği ve organizasyonu istendik düzeydedir. Öğrencilerin sınavlarda teorik bilgiyi kullanabilme oranlarına göre beceri performansında zorlanmadıkları ancak klinik muhakeme becerilerini gösterme boyutunda sorun yaşadıkları tespit edilmiştir. Öğrenciler CORE ve OSCE sınavlarının geleneksel yöntemlere göre stresli bir yöntem olduğunu düşünmektedir. Öğrencilerin klinik muhakeme becerisini geliştirmeye yönelik uygulamalarda pratiklerin yapılması ve vaka temelli öğretim yöntemlerinin kullanılması önerilmektedir. Ek olarak sınav stresine yönelik birtakım önlemlerin alınması tavsiye edilmektedir.

Anahtar Kelimeler: CORE, hemşirelik öğrencisi, klinik muhakeme sınavı, Objektif Yapılandırılmış Klinik Sınavı, OSCE

ABSTRACT

Introduction and Aim: This study aimed to evaluate the perspectives of first-year nursing students on CORE and OSCE exams.

Materials and Methods: This descriptive cross-sectional study included 233 first-year students enrolled in the Fundamentals of Nursing II course during the Spring Semester of 2023–2024. Data were collected using a 'Student Information Form' and the 'CORE and OSCE Evaluation Questionnaire' and analyzed with descriptive statistics in SPSS 23.

Results: The study had a 64% participation rate (n=148), with 79.7% female participants and a mean age of 19.68 ± 2.23 years. For the CORE exam, 62.8% found the pre-exam briefing sufficient, 73.7% considered the exam well-structured, and 40.6% successfully applied theoretical knowledge. In the OSCE, 71.6% found the instructions clear, 88.3% described the environment as calm, and 59.5% applied theoretical knowledge. Stress management rates were 31.1% for CORE and 54% for OSCE, while the exams were perceived as stressful by 63.6% and 64.9%, respectively. The OSCE was more effective than CORE in identifying deficiencies (74.2% vs. 50%).

Conclusion: Nursing students found the content and structure of CORE and OSCE exams satisfactory. While they performed well in skills application, challenges were noted in clinical reasoning. Students perceived these exams as more stressful than traditional methods. Enhancing clinical reasoning through practice and case-based teaching, alongside measures to reduce exam stress, is recommended.

Keywords: CORE, nursing students, clinical reasoning exam, Objective Structured Clinical Examination, OSCE

[ID-1765]

Hemşirelik Öğrencilerinin Metaverse Algıları ve E-Öğrenmeye Yönelik Tutumlarının Bakım Davranışlarına Etkisi

The Effect of Nursing Students' Perceptions of the Metaverse and Attitudes Toward E-Learning on Their Care Behaviors

Zehra ESKİMEZ¹, **Alev KESKİN**², Kıymet MESES², Osman ALAMAN³

alevkeskin0902@gmail.com

¹ Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü, Çukurova Üniversitesi, Adana / Türkiye

² Çukurova Üniversitesi Tıp Fakültesi, Balcalı Hastanesi, Adana/Türkiye

³ Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu, Osmaniye Korkut Ata Üniversitesi, Osmaniye/Türkiye

ÖZET

Giriş ve Amaç: Dijital dönüşüm çağında, e-öğrenme ve metaverse tabanlı uygulamalar hemşirelik eğitiminde ön plana çıkmaktadır. Bu araçlar bilgiye erişimi kolaylaştırmakta ve deneyim temelli öğrenmeyi desteklemektedir. Ancak, metaverse ve e-öğrenmenin hemşirelik öğrencilerinin bakım davranışları üzerindeki etkisini inceleyen araştırmalar sınırlıdır. Bu çalışma, dijital teknolojilerin hemşirelik öğrencilerinin bakım davranışları üzerindeki etkilerini değerlendirmeyi amaçlamıştır.

Gereç ve Yöntem: Tanımlayıcı ve kesitsel tasarımdaki çalışmanın evrenini bir devlet üniversitesinin Hemşirelik Bölümü'nde öğrenim gören 547 öğrenci oluşturmuştur. Örneklem büyüklüğü, G*Power 3.1 yazılımı ile yapılan a priori güç analizi sonucunda 230 olarak belirlenmiştir. Veri kaybı riski %15 dikkate alınarak minimum hedef örneklem büyüklüğü 265 öğrenci olarak planlanmıştır. Gönüllü katılım sonucunda çalışma 376 öğrenci ile tamamlanmıştır. Veriler kolayda örnekleme yöntemi ile “Kişisel Bilgi Formu”, “Hemşirelik Öğrencilerinin E-Öğrenmeye Yönelik Tutum Ölçeği”, “Hemşirelik Öğrencileri İçin Metaverse Algı Ölçeği” ve “Bakım Değerlendirme Ölçeği” kullanılarak toplanmıştır. Analizler R programı ve IBM AMOS v24 ile gerçekleştirilmiştir. Normal dağılmayan veriler için Spearman's rho korelasyonu uygulanmış, etkileyen değişkenlerin belirlenmesinde MASS paketi ile robust regresyon analizi yapılmıştır ($p < 0,05$).

Bulgular: Katılımcıların %84,3'ü kadın olup, yaş ortalaması 21,65'tir. Regresyon modeli anlamlı bulunmuş ($p < 0,001$) ve varyansın %18,91'ini açıklamıştır ($R^2 = 0,1891$). Metaverse algısındaki bir birimlik artış, bakım davranışı algısında 0,624 birimlik artışla ilişkilidir. E-öğrenme tutumunun etkisi ise daha sınırlı olup 0,018 birimlik değişim göstermiştir ($p < 0,001$; $p = 0,047$). Metaverse algısı, bakım davranışlarının tüm alt boyutlarındaki varyansın %13–18'ini açıklarken ($p < 0,001$), e-öğrenme yalnızca “ulaşılabilirlik” ($R^2 = 0,1489$; $p = 0,019$) ve “beklentiler” ($R^2 = 0,1810$; $p = 0,015$) alt boyutlarında anlamlı bulunmuştur.

Sonuç: Elde edilen bulgular, hemşirelik öğrencilerinin metaverse algısının bakım davranışlarını anlamlı biçimde artırdığını ve hemşirelik eğitiminde kritik bir rol oynadığını göstermektedir. Buna karşılık, e-öğrenme tutumlarının sınırlı etkisi, sadece dijital platformların benimsenmesinin yeterli olmadığını düşündürmektedir. Deneyim temelli öğrenme ve bakım yeterliliklerinin gelişimi için metaverse gibi etkileşimli teknolojilerin önceliklendirilmesi gerekmektedir.

Anahtar kelimeler: Bakım davranışı, e-öğrenme, metaverse, öğrenci hemşire

ABSTRACT

Introduction and Aim: In the era of digital transformation, e-learning and metaverse-based applications have gained prominence in nursing education. These tools facilitate access to information and support experiential learning. However, research examining the impact of the metaverse and e-learning on nursing students' caregiving behaviors remains limited. This study aimed to evaluate the effects of digital technologies on caregiving behaviors among nursing students.

Materials and Methods: This descriptive and cross-sectional study was conducted with a population of 547 nursing students enrolled in the Nursing Department of a public university. The sample size was set at 230 based on an a priori power analysis using G*Power 3.1 software. Accounting for a 15% data loss, the minimum target sample size was 265 students. Voluntary participation led to a final sample of 376 students. Data were collected using convenience sampling and instruments including a Personal Information Form, the Attitude Scale of Nursing Students towards E-Learning, the Metaverse Perception Scale for Nursing Students, and the Care Assessment Scale. Data analysis was performed using R software and IBM AMOS v24. For non-normally distributed data, Spearman's rho correlation was used, and robust regression analysis with the MASS package identified influencing variables ($p < 0.05$).

Results: Of the participants, 84.3% were female, with a mean age of 21.65 years. The regression model was significant ($p < 0.001$) and explained 18.91% of the variance ($R^2 = 0.1891$). A one-unit increase in metaverse perception corresponded to a 0.624-unit increase in caregiving behavior perception, while the effect of e-learning attitude was more limited at 0.018 units ($p < 0.001$; $p = 0.047$). Metaverse perception explained 13–18% of the variance across all caregiving behavior subdimensions ($p < 0.001$), whereas e-learning was significant only in the “accessibility” ($R^2 = 0.1489$; $p = 0.019$) and “expectations” ($R^2 = 0.1810$; $p = 0.015$) subdimensions.

Conclusion: These findings demonstrate that metaverse perception meaningfully enhances nursing students' caregiving behaviors, highlighting its critical role in nursing education. Conversely, the limited effect of e-learning attitudes suggests that mere adoption of digital platforms may be insufficient. Prioritizing interactive technologies such as the metaverse is essential for advancing experiential learning and caregiving competencies among future nurses.

Keywords: Care behavior, e-learning, metaverse, nursing student

[ID-1767]

Gerçek Hasta İle Öğretim: Stoma Bakımında Hasta Katılımına Dayalı Yenilikçi Bir Eğitim Deneyimi

Patient-Centered Education: An Innovative Educational Experience Based on Patient Participation in Stoma Care

Büşra CAZ¹, Fatoş KORKMAZ²

cazbusra@gmail.com

¹Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü, Ankara Medipol Üniversitesi, Ankara/ Türkiye

²Hemşirelik Fakültesi, Hacettepe Üniversitesi, Ankara/ Türkiye

ÖZET

Giriş ve Amaç: Hemşirelik eğitiminde klinik bilgi ve becerilerin etkili aktarımı, yalnızca teknik öğretimle değil, empati, deneyim paylaşımı ve anlamlı etkileşimlerle desteklendiğinde güçlenmektedir. Özellikle stomayla yaşama uyum süreci gibi karmaşık konularda, eğitim sürecine gerçek hastaların dahil edilmesi; öğrenenlerin bilgi, duygusal farkındalık, empati ve bakım motivasyonu kazanmalarını sağlamaktadır. Bu vaka raporunda, ileostomisi olan bir gerçek hastanın, stoma bakım yönetimi öğretim sürecine aktif katılımına ilişkin duyguları, gözlemleri ve deneyimlerinin ortaya konması amaçlanmıştır.

Olgu Sunumu: Vaka çalışmasında, ileostomisi olan 34 yaşındaki kadın gerçek hasta ile çalışılmıştır. Gerçek hastaya, olgu sunumuna ilişkin sözel olarak bilgi verilip aydınlatılmış yazılı onamı alınmıştır. Katılımcı, bir üniversite hastanesinde görev yapan stoma ve yara bakım hemşiresi ile araştırmacılar tarafından yürütülen bir öğretim sürecine dahil edilmiştir. Beş oturumdan oluşan yapılandırılmış hazırlık sürecinde, bilgi ve beceri düzeyi değerlendirilmiş; role-play yöntemiyle anlatım ve iletişim becerileri desteklenmiştir. Ardından iki öğretim oturumuna katılmış; ilkinde kendi üzerinde stoma bakımını uygulamalı şekilde göstermiş, ikincisinde ise stomayla yaşama dair deneyimlerini paylaşmıştır. Böylelikle, yeni ileostomi açılan hastalar ile bakım vericilerinin stoma bakım yönetimi öğretimleri desteklenmiştir. Gerçek hastayla, 23.07.2025 tarihinde yarı yapılandırılmış beş açık uçlu sorudan oluşan bireysel görüşme yapılmış, görüşmeler yazılı kaydedilerek içerik analiziyle değerlendirilmiştir. Gerçek hasta başlangıçta heyecan, çekingenlik ve geçmiş deneyimlerin duygusal yükü nedeniyle zorlandığını belirtmiştir. Ancak hasta ve bakım vericilere katkı sağladığını hissettikçe motivasyonu ve özgüveni artmıştır. Katılım sürecini “öğretirken yeniden öğrenmek” olarak tanımlamış; deneyim paylaşımının kendi iyilik halini de güçlendirdiğini vurgulamıştır. Sağlık profesyoneliyle birlikte eğitimde yer almak kendisini değerli ve güçlü hissettirmiş; olumlu geri bildirimler manevi destek sağlamıştır.

Tartışma: Gerçek hastanın, stoma bakım yönetimi öğretim sürecine aktif katılımına ilişkin duyguları, gözlemleri ve deneyimleri ortaya koyulmuştur.

Sonuç: Gerçek hasta ile öğretim modeli, öğrenmede yalnızca bilgi aktarımını değil; duygu, deneyim ve güçlenmeyi de destekleyen insan merkezli bir yaklaşım sunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: İleostomi, Gerçek Hasta Katılımı, Deneyim Temelli Öğrenme, Hemşirelik Eğitimi, Hasta-Hasta Etkileşimi

ABSTRACT

Introduction and Aim: The effective transfer of clinical knowledge and skills in nursing education is enhanced not only by technical instruction but also by empathy, shared experience, and meaningful interactions. Involving real patients in the educational process, especially on complex topics such as adjusting to living with an ostomy, allows learners to gain knowledge, emotional awareness, empathy, and motivation to care. This case report aims to present the emotions, observations, and experiences of a real patient with an ileostomy who actively participated in a stoma care management teaching process.

Case Presentation: This case study involved a 34-year-old female patient with an ileostomy. The real patient was verbally informed about the case report, and informed written consent was obtained. The participant took part in a teaching process conducted by researchers and a stoma and wound care nurse working in a university hospital. During a structured five-session preparation process, her knowledge and skill levels were evaluated, and her presentation and communication abilities were supported using role-play methods. She subsequently participated in two instructional sessions: in the first, she demonstrated stoma care on herself; in the second, she shared her personal experiences of living with a stoma. This supported the training of patients with new ileostomies and their caregivers in stoma care management. A semi-structured individual interview consisting of five open-ended questions was conducted with the patient on July 23, 2025. The interviews were recorded in writing and analyzed using content analysis. The real patient initially reported experiencing excitement, shyness, and emotional burden due to past experiences. However, as she realized she was contributing to patients and caregivers, her motivation and self-confidence increased. She described the process as “learning again while teaching” and emphasized that sharing her experiences also strengthened her well-being. Participating in the sessions alongside a healthcare professional made her feel valued and empowered, and positive feedback from participants provided spiritual support.

Discussion: The feelings, observations, and experiences of the real patient regarding her active participation in the stoma care management teaching process were revealed.

Conclusion: The real patient teaching model offers a human-centered approach that supports not only knowledge transfer but also emotional sharing, experiential learning, and empowerment.

Keywords: Ileostomy, Real Patient Involvement, Experience-Based Learning, Nursing Education, Patient-to-Patient Interaction

[ID-1770]

Hemşirelerin Mesleki Değerler Ölçeği-3'ün (NPVS-3) Türkçe Versiyonunun Psikometrik Analizinin İncelenmesi

Investigation of psychometrics analysis of Turkish form of Nurses Professional Values Scale-3 (NPVS-3)

Emine GEÇKİL², Emel EGE², Fatma DURSUN ERGEZEN¹, Sinem BAĞCI ÇELİK³

fatmadursn@gmail.com

¹Hemşirelik Fakültesi, Akdeniz Üniversitesi, Antalya /Türkiye

²Hemşirelik Fakültesi, Necmettin Erbakan Üniversitesi, Konya / Türkiye

³Tıp Fakültesi Hastanesi, Necmettin Erbakan Üniversitesi, Konya / Türkiye

ÖZET

Giriş ve Amaç: Mesleki değerler, mesleki kimliğin temelini oluşturur ve mesleki davranışların arkasındaki motive edici güçtür. Hemşirelerin bireysel ve mesleki değerleri, bakım davranışlarını ve eylemlerini yönlendirir. Hemşirelik Mesleki Değerler Ölçeği-3'ün (NPVS-3) Türkçe versiyonunun psikometrik analizini incelemek.

Gereç ve Yöntem: Bu metodolojik çalışma, daha önce geliştirilmiş olan Hemşirelik Mesleki Değerler Ölçeği'nin (NPVS) güncellenmiş versiyonu olan NPVS-3'ün Türkçe formunun geçerlik ve güvenilirliğini test etmek amacıyla yürütülmüştür. Çalışmaya 1.127 katılımcı (500 klinik hemşiresi, 120 yüksek lisans hemşirelik öğrencisi ve 507 lisans hemşirelik öğrencisi) dahil edilmiştir. Etik onay, kurumsal izinler ve katılımcı onamları alınmış, veriler yüz yüze yöntemlerle toplanmıştır. Veriler, geçerlik ve güvenilirlik analizleri ile değerlendirilmiş, anlamlılık düzeyi $p < 0.05$ olarak belirlenmiştir.

Bulgular: İçerik geçerliği kapsamında, Ölçek-İçerik Geçerlik İndeksi 0.96 olarak bulunmuştur. Yapı geçerliği analizinde, ölçeğin orijinal formuna benzer şekilde üç alt boyuttan oluştuğu ve açıklanan varyansın %68.51 olduğu belirlenmiştir. Doğrulayıcı faktör analizi sonuçları RMSEA = .066, IFI = .944, CFI = .944 ve GFI = .892 olarak bulunmuş, bu da ölçeğin yapısal geçerliğini doğrulamıştır. Alt ölçeklerin Cronbach alfa değerleri $>.90$ iken, toplam ölçeğin güvenilirliği .975 olarak saptanmıştır. Ölçek maddeleri ile toplam puanlar arasındaki test-tekrar test uyumu istatistiksel olarak anlamlı bulunmuştur ($p < 0.05$).

Sonuç: Elde edilen sonuçlar, NPVS-3'ün Türkçe versiyonunun yeterli içerik ve yapı geçerliğine sahip olduğunu ve iç tutarlılığının ile test-tekrar test güvenilirliğinin yüksek olduğunu göstermektedir. Bu ölçek, klinik hemşirelerin ve ikinci sınıftan itibaren hemşirelik öğrencilerinin mesleki değerlerini değerlendirmek için kullanılabilir.

Anahtar Kelimeler: mesleki değerler, hemşire, hemşirelik öğrencileri, ölçek, geçerlik ve güvenilirlik

ABSTRACT

Introduction and Aim: Professional values are fundamental to professional identity and serve as the motivating force behind professional behaviors. Nurses' individual and professional values guide their caring behaviors and actions. To examine the psychometric analysis of the Turkish version of the Nurses Professional Values Scale-3 (NPVS-3).

Materials and Methods: This methodological study was conducted to test the validity and reliability of the Turkish version of the Nurses Professional Values Scale-3 (NPVS-3), an updated version of the previously developed Nurses Professional Values Scale (NPVS). The study included 1,127 participants (500 clinical nurses, 120 graduate nursing students, and 507 undergraduate nursing students). Ethical approval, institutional permissions, and participant consents were obtained, and data were collected through face-to-face methods. The data were analyzed using validity and reliability tests with a significance level of $p < 0.05$.

Results: In the content validity, the Scale-Content Validity Index was found to be 0.96. In construct validity analysis, it was determined that the scale consisted of three subscales similar to the original version, with an explained variance of 68.51%. Confirmatory factor analysis results showed RMSEA = .066, IFI = .944, CFI = .944, and GFI = .892, confirming the structural validity of the scale. The Cronbach's alpha values for the subscales were $>.90$, while the total scale reliability was found to be .975. The test-retest agreement between the scale items and total scores was statistically significant ($p < 0.05$).

Conclusion: The results indicate that the Turkish version of NPVS-3 has sufficient content and construct validity, with high internal consistency coefficients and test-retest reliability. The scale can be used to assess the professional values of clinical nurses and nursing students from the second year onward.

Keywords: Professional values, nurse, nursing students, scale, validity and reliability

[ID-1771]

Türkiye'deki Deprem Nedeniyle Uzaktan Eğitim Sırasında Birinci Sınıf Hemşirelik Öğrencilerinin Akademik Dayanıklılığını Belirleyen Faktörler: Tanımlayıcı Bir Çalışma

Predictors of first-year nursing students' academic resilience during remote education caused by the earthquake in Türkiye: A descriptive study

Fatma DURSUN ERGEZEN¹, Ayşe YACAN KÖK¹, Emine KOL¹

fatmadursn@gmail.com

¹Hemşirelik Fakültesi, Akdeniz Üniversitesi, Antalya /Türkiye

ÖZET

Giriş ve Amaç: Akademik dayanıklılık, akademik başarı, uyum ve performans için kritik öneme sahiptir. Ancak hemşirelik öğrencilerinin uzaktan eğitim sürecindeki akademik dayanıklılıklarını etkileyen etmenler henüz netleşmemiştir. Bu çalışma, Türkiye'de meydana gelen deprem nedeniyle uzaktan eğitim görmek zorunda kalan birinci sınıf hemşirelik öğrencilerinin akademik dayanıklılıklarını etkileyen faktörleri belirlemeyi amaçlamıştır.

Gereç ve Yöntem: Araştırma, 150 birinci sınıf hemşirelik öğrencisiyle yürütülmüştür. Veriler “Katılımcı Bilgi Formu”, “Psikolojik İyi Oluş Ölçeği” ve “Hemşirelik Öğrencileri Akademik Dayanıklılık Envanteri” ile toplanmıştır. Verilerin analizinde çoklu doğrusal regresyon yöntemi kullanılmıştır.

Bulgular: Hemşirelik öğrencileri uygulama eksikliği, öğrenme ortamına uyum sağlama, dikkat ve motivasyon gibi çeşitli zorluklar yaşamıştır. Aynı zamanda esnek öğrenme ortamı, teorik bilgilerin pekişmesi ve sunum hazırlama ile sunum yapma becerilerinde gelişme gibi kazanımlar elde etmişlerdir. Kurulan model istatistiksel olarak anlamlı bulunmuştur ($F=10.795$, $p<0.001$) ve hemşirelik öğrencilerinin akademik dayanıklılığındaki varyansın %50'sini açıklamaktadır. Psikolojik iyi oluş ($\beta=0.57$, $p<0.001$) ve yaş ($\beta=0.16$, $p<0.01$), akademik dayanıklılığın pozitif yordayıcıları olarak öne çıkmıştır. Buna karşılık, hemşirelik mesleğinden memnuniyetsizlik ($\beta=-0.19$, $p<0.05$) ve hemşire olarak tam bir kariyer sürdüremeyeceklerine dair inanç ($\beta=-0.25$, $p<0.01$), akademik dayanıklılığın negatif yordayıcıları olarak belirlenmiştir.

Sonuç: Bu çalışma, psikolojik iyi oluş düzeyinin artmasının akademik dayanıklılığı pozitif yönde etkilediğini, hemşirelik mesleğine yönelik negatif algıların ise akademik dayanıklılığı azalttığını ortaya koymuştur. Bulgular, eğitimcilerin akademik dayanıklılığı artırmaya yönelik müdahale programları tasarlamalarında yol gösterici niteliktedir.

Anahtar Kelimeler: akademik dayanıklılık; deprem; hemşirelik eğitimi; hemşirelik öğrencisi; psikolojik iyi oluş

ABSTRACT

Introduction and Aim: Academic resilience is essential for academic success, academic adjustment, and academic performance. Nevertheless, the predictors of the academic resilience of nursing students during remote education remain undetermined. This study aimed to determine the predictors of first-year nursing students' academic resilience during remote education caused by the earthquake in Türkiye.

Materials and Methods: The study conducted with 150 first-year nursing students. Data were collected using the "Participant Information Form," the "Psychological Well-Being Scale," and the "Nursing Student Academic Resilience Inventory." Multiple linear regression was employed for the analysis.

Results: Nursing students faced various difficulties, including the lack of hands-on practice opportunities, adaptation to the learning environment and concentration and motivation. At the same time, they experienced certain achievements, such as a flexible learning environment, reinforcement of theoretical knowledge, and advancement in preparing and delivering presentations. The model was statistically significant ($F=10.795$, $p<0.001$) and explained 50% of the variance of academic resilience of nursing students. Psychological well-being ($\beta=0.57$, $p<0.001$) and age ($\beta=0.16$, $p<0.01$) emerged as positive predictors of academic resilience. Conversely, dissatisfaction with the nursing profession ($\beta=-0.19$, $p<0.05$) and the belief that they cannot pursue a full career as a nurse ($\beta=-0.25$, $p<0.01$) were negative predictors of academic resilience.

Conclusion: This study found a direct correlation between higher psychological well-being and increased academic resilience, while an increase in negative perception towards the nursing profession was associated with lower levels of academic resilience. These results provide valuable insights for educators aimed at enhancing academic resilience and designing targeted interventions.

Keywords: academic resilience; earthquake; nursing education; nursing student; psychological well-being

[ID-1772]

Geleceğin Hemşirelerinin Akreditasyon Algısı: Sistemik Derleme

Accreditation Through the Eyes of Future Nurses: A Systematic Review of the National Literature

Gülsüm Nihal ÇÜRÜK¹, Ecem ÖZGÜL¹

guleser38@gmail.com

¹Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü, İzmir Ekonomi Üniversitesi, İzmir / Türkiye

ÖZET

Giriş ve Amaç: Akreditasyon, hemşirelik eğitiminde akademik kaliteyi ve mesleki yeterliliği destekleyen standart bir eğitim ortamı sağlamaktadır. Literatürde Türkiye’deki hemşirelik öğrencilerinin akreditasyona yönelik algı ve görüşlerine dair sınırlı sayıda çalışma bulunmaktadır. Bu sistemik derleme, Türkiye’deki hemşirelik öğrencilerinin akreditasyona dair algı ve görüşlerini inceleyen çalışmaları değerlendirerek ulusal literatüre katkıda bulunmak ve bu konuda farkındalık yaratmak amaçlanmıştır.

Gereç ve Yöntem: Çalışmada, raporlama için PRISMA kontrol listesi kullanılmıştır. Çalışma kapsamında “akreditasyon”, “hemşirelik öğrencileri”, “kalite”, “yeterlilik”, “standart”, “mesleki gelişim”, “memnuniyet”, “algı” ve “tutum” anahtar kelimeleriyle PubMed, Web of Science, Scopus, ScienceDirect, ULAKBİM, Google Akademik ve YÖK Ulusal Tez Merkezi veri tabanı ve arama motorlarında yıl sınırlaması yapılmadan tarama yapılmıştır. Türkçe ve İngilizce dilinde yayımlanmış, tam metnine erişilebilen makaleler ve lisansüstü tezleri değerlendirmeye alınmış, editöryal yazılar ve konferans bildirimleri dışlanmıştır. Elde edilen çalışmalar sistemik derleme kapsamında analiz edilerek literatür ışığında yorumlanmıştır. Veri analizinde, araştırmacılar tarafından hazırlanan veri özetleme formu kullanılmıştır. Dahil edilen çalışmalar, “yayın tarihi”, “yazar bilgisi”, “örneklem sayısı”, “bağımlı değişken”, “bağımsız değişken”, “araştırma deseni”, “kullanılan ölçekler” ve “araştırma sonuçları” başlıkları altında haritalandırılmıştır.

Bulgular: Bu çalışmada dahil edilme kriterlerini karşılayan 5 araştırma (4 makale, 1 tez; n=2343) incelenmiştir. Bu çalışmalar 2018-2024 yılları arasında ulusal dergilerde Türkçe dilinde yayımlanmıştır. İncelenen çalışmalarda; hemşirelik öğrencilerinin akreditasyon algısı olumlu ve orta-yüksek düzeydedir. Öğrenciler, akreditasyonun eğitim kalitesini artırdığını ve bölümün imajına olumlu katkı sağladığını düşünmektedir. Öğrenciler, akreditasyon hakkında genellikle okul/ders ortamından bilgi edinmekte olup bu konuda bilinçlendirme faaliyetlerinin artırılması gerektiği vurgulanmıştır.

Sonuç: Hemşirelik öğrencilerinin akreditasyona yönelik olumlu algıları, eğitim kalitesini artırmada akreditasyonun önemini göstermektedir. Öğrencilerin sürece aktif katılımı ve bilgi düzeylerinin artırılması, eğitim kalitesini ve akreditasyon etkinliğini yükseltmek için kritik olup, bu alanda daha fazla araştırmaya ihtiyaç vardır.

Anahtar kelimeler: Hemşire, öğrenci, akreditasyon, kalite, algı

2. Uluslararası Hemşirelik Eğitiminin Geleceği Kongresi
2nd International Congress on the Future of Nursing Education
17-19 Eylül –September 2025, Ankara

ABSTRACT

Introduction and Aim: Accreditation provides a standardized educational environment that supports academic quality and professional competence in nursing education. A review of the national literature reveals limited studies addressing nursing students' perspectives on accreditation. This systematic review aims to contribute to the national literature by evaluating studies that examine the views of nursing students studying in Turkey regarding the accreditation process.

Materials and Methods: The PRISMA checklist was used for reporting. The literature search was conducted without a time limit across PubMed, Web of Science, Scopus, ScienceDirect, ULAKBİM, Google Scholar, and the National Thesis Center of the Council of Higher Education databases and search using the keywords: "nursing education," "accreditation," "nursing students," "quality," "competence," "standard," "professional development," "opinion," "satisfaction," "perception," and "attitude." Articles and postgraduate theses published in Turkish and English with full-text availability were included, while editorial letters and conference papers were excluded.

Results: A total of five studies (four descriptive studies and one master's thesis) published between 2018 and 2024 met the inclusion criteria and were evaluated. These studies included a total of 2343 nursing students. The included studies were mapped under the headings: publication date, author information, sample size, dependent variables, independent variables, research design, measurement tools used, and study findings. The reviewed studies indicated that nursing students' perceptions of accreditation were generally positive and ranged from moderate to high. Students considered accreditation an important process that enhances education quality and positively contributes to the department's image. Additionally, it was noted that most students obtained information about accreditation through their school or course environments, highlighting the need to increase awareness activities.

Conclusion: Nursing students generally hold positive perceptions of accreditation and acknowledge its role in improving educational quality. Therefore, ensuring active student participation in accreditation processes and enhancing their knowledge levels are critical for improving education quality and increasing the effectiveness of accreditation efforts.

Keywords: Nurse, student, accreditation, quality, perception

[ID-1773]

Dahili Bilimler Dersinde Farklı Bir Öğrenme Deneyimi: Pecha Kucha Yöntemi ile Öğrenci Sunumları

A Different Learning Experience in The Internal Sciences Course: Student Presentations Using The Pecha Kucha Method

Gülsüm Nihal ÇÜRÜK¹

guleser38@gmail.com

¹Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü, İzmir Ekonomi Üniversitesi, İzmir / Türkiye

ÖZET

Giriş ve Amaç: Bu bildiri ile hemşirelik öğrencilerinin ders sürecine aktif katılımını artırmak amacıyla kullanılan Pecha Kucha yönteminin uygulanma sürecini paylaşmak ve bu yöntemin eğitim ortamlarına kazandırabileceği katkılar üzerine düşünsel bir farkındalık oluşturmak amaçlanmıştır.

Gereç ve Yöntem: Hemşirelik Bölümü 2023-2024 eğitim-öğretim yılı Bahar döneminde yer alan Dahili Bilimler-II dersinde 4. sınıf öğrencileri 4-5 kişilik gruplara ayrılarak her gruba iç hastalıkları dersinde yer alan bir konu atanmıştır. Gruplardan, konularını Pecha Kucha yöntemiyle (20 slayt x 20 saniye = 6 dakika 40 saniye) sunmaları istenmiştir. Sunumlar sınıf ortamında gerçekleştirilmiş; ardından sınıf içi geri bildirimler alınmış, öğrencilerle yöntem hakkında kısa görüşmeler yapılmıştır. Gözlemsel değerlendirme ve öğrenci ifadeleri doğrultusunda sürece dair genel izlenimler paylaşılmıştır.

Bulgular: Öğrencilerin sunumlarını hazırlarken daha öz, anlaşılır ve yaratıcı anlatım biçimlerine yöneldiği gözlemlenmiştir. Bu yöntem zaman sınırlaması, içerik seçimi ve ekip çalışması gibi yönlerden öğrencilerin bilişsel ve iletişimsel becerilerini kullanmalarını teşvik etmiştir. Bazı öğrenciler ilk etapta yöntemin zorlu olduğunu belirtse de, sunum sonrasında sürecin eğlenceli ve öğretici olduğunu ifade etmişlerdir. Ayrıca sınıf içinde dikkat ve katılımın arttığı gözlemlenmiştir.

Sonuç: Pecha Kucha yöntemi, hemşirelik eğitiminde öğrencilerin sunum becerilerini geliştirmeye, kısa sürede etkili bilgi aktarımı yapabilmeye ve aktif katılımı artırmaya yönelik uygulanabilir ve yaratıcı bir yöntem olarak değerlendirilebilir. Bu deneyim, klasik sunum yöntemlerinin dışına çıkarak, alternatif öğrenme stratejilerinin hemşirelik eğitiminde de kullanılabileceğine dair bir örnek sunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Hemşirelik eğitimi, pecha kucha, aktif öğrenme, yenilikçi yöntemler, öğrenci

2. Uluslararası Hemşirelik Eğitiminin Geleceği Kongresi
2nd International Congress on the Future of Nursing Education
17-19 Eylül –September 2025, Ankara

ABSTRACT

Introduction and Aim: This paper aims to share the implementation process of the Pecha Kucha method to increase active student participation in the learning process and raise awareness of its potential in educational environments.

Materials and Methods: In the Internal Sciences II course offered in the spring semester of the 2023–2024 academic year, fourth-year nursing students were divided into groups of four to five and assigned a topic from the internal medicine course. They were asked to present their topics using the Pecha Kucha method (20 slides x 20 seconds = 6 minutes 40 seconds). The presentations were conducted in the classroom and were followed by in-class feedback and brief discussions with the students about the method. General impressions of the process were shared based on observational evaluation and student feedback.

Results: It was observed that students tended to use more concise, understandable and creative narrative styles when preparing their presentations. The time constraint, content selection and teamwork encouraged them to utilise their cognitive and communication skills. Although some students initially found the method challenging, they said that they enjoyed the process and found it educational after the presentations. Additionally, increased attention and participation in the classroom were observed.

Conclusion: The Pecha Kucha method is applicable and creative, and can be used to improve students' presentation skills, enable effective information transfer in a short time, and increase active participation in nursing education. This experience demonstrates how alternative learning strategies can be employed in nursing education, offering an alternative to traditional presentation methods.

Keywords: Nursing education, Pecha Kucha, active learning, innovative methods, students

[ID-1774]

Hemşirelik Öğrencilerinin Program Akreditasyonu ve Klinik Uygulamalara Yönelik Tutumları Arasındaki İlişki

The Relationship between Program Accreditation and Attitudes Towards Clinical Practice in Nursing Students

Gülsüm ÇONOĞLU¹

gulsumconoglu@karatekin.edu.tr

¹Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü, Çankırı Karatekin Üniversitesi, Çankırı / Türkiye

ÖZET

Giriş ve Amaç: Hemşirelik lisans programları akreditasyonu temel standartları kapsamında yer alan klinik ve saha uygulama alanları hemşirelik eğitimi için kritik önem taşımaktadır. Bu çalışma, hemşirelik öğrencilerinin program akreditasyonu ve kliniğe yönelik tutumları arasındaki ilişkiyi incelemeyi amaçlamıştır. Bu çalışmanın bulguları, eğitimciler ve yöneticiler için stratejik planlama ve program iyileştirme faaliyetlerine ilişkin değerli bilgiler sunmaktadır.

Gereç ve Yöntem: Bu çalışma, tanımlayıcı ve kesitsel tipte bir araştırmadır. Araştırmanın örneklemini Türkiye'deki devlet ve vakıf üniversitelerinde hemşirelik bölümünde öğrenim gören öğrenciler oluşturmuştur (n=383). Araştırmanın verileri Kişisel Bilgi Formu, Program Akreditasyonu Tutum Ölçeği ve Hemşirelik Öğrencilerinde Klinik Uygulamalara Yönelik Tutum Ölçeği ile toplanmıştır. Bu çalışma için ölçeklerin toplam Cronbach'a alfa değerleri sırasıyla 0.978 ve 0.955'tir. Gerekli etik izinler alınmıştır. İstatistiksel analizler ve hesaplamalar için IBM SPSS 22.0 programı kullanılmıştır. Araştırmanın p<0.05 olan değerler istatistiksel olarak anlamlı kabul edilmiştir.

Bulgular: Araştırmaya katılan öğrencilerin yaş ortalaması 21.65±3.90 olup, %81.5'i kadındır. Öğrencilerin %89.8'i devlet üniversitesinde, %73.9'u sağlık bilimleri fakültesinde, %31.9'u da ikinci sınıfta eğitim görmektedir. Öğrencilerin %52.5'i uygulamaların kısmen yeterli olduğunu belirtirken, %51.2'si uygulama saatlerini yeterli bulmuştur. Öğrencilerin klinik/saha uygulamalarından memnuniyet düzeyleri 5.72±2.40'tır (min=0, max=10). Öğrencilerin program akreditasyonuna yönelik tutumları yüksek düzeyde (119.68±16.40) olup, kliniğe yönelik genel olarak tutumları ortalamanın üzerindedir (99.11±18.62). Öğrencilerin program akreditasyonu ve kliniğe yönelik tutumları arasında pozitif yönde zayıf düzeyde anlamlı bir ilişki saptanmıştır (r=0.453; p.000).

Sonuç: Öğrenciler kurumsal ve program akreditasyonu konusunda bilgilendirilmeli, klinik/saha uygulamalarına ilişkin sürekli ve sistematik öğrenci geri bildirimleri alınmalı ve bu doğrultuda gerekli iyileştirmeler yapılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: akreditasyon, hemşirelik eğitimi, hemşirelik öğrencileri, klinik uygulama

ABSTRACT

Introduction and aim: Clinical and field practice areas are of critical importance for nursing education and are within the scope of the basic standards for the accreditation of undergraduate nursing program. This study aimed to determine the relationship between program accreditation and attitudes towards clinical practice in nursing students. The findings of this study provide valuable insights into strategic planning and programme improvement activities for educators and administrators.

Materials and Methods: This study was a descriptive, cross-sectional research. The study sample consisted of 383 nursing students from state and foundation universities in Türkiye. Data were collected using a Personal Information Form, the Program Accreditation Attitude Scale and the Nursing Student Attitude Scale towards Clinical Practice. The Cronbach's alpha values for the scales in this study were 0.978 and 0.955, respectively. The necessary ethical permissions were obtained. Statistical analyses and calculations were performed using IBM SPSS Statistics 22. P values of less than 0.05 were considered statistically significant.

Results: The mean age of the students participating in the study was 21.65 (± 3.90) years, and 81.5% of them were female. Of the students, 89.8% were studying at a state university, 73.9% were studying at a faculty of health sciences and 31.9% were in their second year. 52.5% of students said that practice sessions were partially sufficient, while 51.2% said that practice hours were sufficient. Students' satisfaction with clinical/field practice averaged 5.72 (min=0, max=10). Students' attitudes towards program accreditation are high (119.68 ± 16.40), and their general attitudes towards the clinic are above average (99.11 ± 18.62). A weakly significant positive correlation was found between students' attitudes towards programme accreditation and the clinic ($r=0.453$; $p<0.05$).

Conclusion: Students should be informed about institutional and programme accreditation. Continuous and systematic feedback from students on clinical/fieldwork practices should be obtained, and improvements should be made where necessary.

Keywords: accreditation, clinical practice, nursing education, nursing students

[ID-1775]

Ameliyathane ve Travma Hemşireliği Derslerinde Kullanılan Yapay Zekâ Araçlarının Öğrencilerin Akademik Öz Yeterliliği ve Yapay Zekâ Tutumuna Etkisi

The Effect of Artificial Intelligence Tools Used in Operating Room and Trauma Nursing Courses on Students' Academic Self-Efficacy and Attitudes Towards Artificial Intelligence

Pınar ONGÜN¹, Ceren YALÇIN², İbrahim Enes MUSLU², Naciye KAYA³

pinar.ongun@yahoo.com

¹Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü, Balıkesir Üniversitesi, Balıkesir / Türkiye

²Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Balıkesir Üniversitesi, Balıkesir / Türkiye

³Sağlık Meslek Yüksekokulu, Balıkesir Üniversitesi, Balıkesir / Türkiye

ÖZET

Giriş ve Amaç: Eğitimde kullanılan yapay zekâ sistemlerinin şeffaf ve anlaşılabilir olması, öğrencilerin ve eğitimcilerin bu sistemlere güven duymasını ve onları etkin bir şekilde kullanmasını sağlar. Yapay zekânın eğitimde kullanılması öğrencilere bireysel geri bildirim sağlarken; eğitimcilere bir sınıfının daha fazla odaklanmaya ihtiyaç duyduğu yerleri anlamaları için geri bildirim verir. Bu çalışmanın amacı ameliyathane hemşireliği dersinde kullanılan yapay zekâ araçlarının öğrencilerin öz yeterliliğine ve yapay zekâ tutumuna etkisini belirlemektir.

Gereç ve Yöntem: Bu araştırma ön test son test yarı deneysel bir çalışmadır. Çalışmanın evrenini Balıkesir Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü 2. sınıf Ameliyathane ve Travma Hemşireliği dersi alan öğrenciler oluşturdu. Araştırmanın örnekleme ön testte ve son teste katılan 63 öğrenci ile tamamlandı. Araştırma Soruları: seçmeli dersi alan öğrencilerin yapay zekâyâ yönelik tutumlarını; yapay zekâyâ yönelik kaygı durumlarını; ders işlenmesinde yapay zekâ araçlarının kullanımı akademik yeterlilik düzeylerini etkiler mi? Bu çalışmanın verileri “Veri Toplama Formu”, “Yapay Zekâyâ Yönelik Genel Tutum Ölçeği”, “Yapay Zekâ Kaygı (YZK) Ölçeği” ve “Akademik Öz-yeterlik Ölçeği” kullanılarak toplandı. Veri toplama formu araştırmacılar tarafından literatür doğrultusunda hazırlanan bu form öğrencilerin sosyo-demografik ve yapay zekâ kullanım özellikleri ile ilgili soruların yer aldığı formdur. Dönemin ilk dersinde ve son dersinde araştırmaya katılmaya gönüllü olan ve derse katılım devamlılığı gösteren öğrencilerden veriler yüz yüze anket yöntemiyle toplandı. Derslerde öğrencilere yapay zeka araçları kullanılarak dersi pekiştirmelerine yönelik uygulamalar yapıldı. Araştırmanın yürütülebilmesi için İzmir Bakırçay Üniversitesi Girişimsel Olmayan Klinik Araştırmalar Etik Kurulu’ndan onay alındıktan sonra Balıkesir Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Dekanlığından izin alındı.

Bulgular: Araştırmada öğrencilerin ön test değerleri ile son test değerleri karşılaştırıldığında yapay zekâyâ yönelik pozitif tutum (öğrenme ve yapılandırma: $p=0.001$; iş değiştirme ve sosyoteknik körlük $p<0.001$). Yapay zeka kaygı ölçeği toplam puan ($p<0.001$) ve ölçek alt boyutlarında ($p=0.001$) ve akademik öz yeterlik ölçeği toplam puanları arasında istatistiksel olarak anlamlı fark olduğu saptandı ($p=0.005$).

2. Uluslararası Hemşirelik Eğitiminin Geleceği Kongresi
2nd International Congress on the Future of Nursing Education
17-19 Eylül –September 2025, Ankara

Sonuç: Araştırma sonucunda yapay zeka araçları kullanılarak dersin işlenmesi ile öğrencilerin yapay zeka kaygı puanlarını düşürdüğü, yapay zekaya pozitif tutumlarını ve akademik öz yeterliliklerini arttırdığı görüldü.

Anahtar kelimeler: Yapay zeka, Anksiyete, Hemşirelik öğrencisi, akademik özyeterlilik

ABSTRACT

Introduction and Aim: Transparency and understandability of artificial intelligence systems used in education ensures that students and educators trust these systems and use them effectively. The use of artificial intelligence in education provides individualized feedback to students and educators to understand where a class needs more focus. The purpose of this study is to determine the impact of artificial intelligence tools used in an operating room nursing course on students' self-efficacy and attitudes toward artificial intelligence.

Materials and Methods: This research is a pre-test-post-test quasi-experimental study. The universe of the study consisted of students taking the Operating Room and Trauma Nursing course in the 2nd year of the Nursing Department of the Faculty of Health Sciences at Balıkesir University. The research sample was completed with 63 students who participated in the pre-test and post-test. Research Questions: The attitudes of the students taking the elective course towards artificial intelligence; their anxiety towards artificial intelligence; does the use of artificial intelligence tools in course delivery affect their academic competence levels? The data of this study was collected using the “Data Collection Form”, “General Attitude Towards Artificial Intelligence Scale”, “Artificial Intelligence Anxiety (AIA) Scale” and “Academic Self-Efficacy Scale”. This data collection form, prepared by the researchers in line with the literature, includes questions about the students’ socio-demographic and artificial intelligence usage characteristics. Data were collected via face-to-face surveys from students who volunteered to participate in the study and demonstrated consistent attendance during the first and last classes of the semester. During the classes, students were given exercises to reinforce their learning using artificial intelligence tools. Approval for the study was obtained from the İzmir Bakırçay University Non-Interventional Clinical Research Ethics Committee, followed by permission from the Dean of the Faculty of Health Sciences at Balıkesir University.

Results: In the study, there is a significant difference between the pre-test and post-test values in terms of positive attitudes towards intelligence (learning and speed: $p=0.001$; job switching and sociotechnical blindness $p<0.001$), artificial intelligence calculation calculation total scores ($p<0.001$) and scaling sub-dimensions ($p=0.001$) and calculated score competence calculation total scores ($p=0.005$).

Conclusion: As a result of the research, it was seen that artificial intelligence tools were examined in depth, artificial intelligence anxiety scores decreased, and artificial intelligence increased positive attitudes and academic self-abilities.

Key Words: Artificial Intelligence, Anxiety, Nursing Student, academic self-efficacy

[ID-1776]

Perioperatif Hemşirelik Becerilerinin Geliştirilmesinde Senaryo Tabanlı Öğrenme Yaklaşımı

A scenario-based learning approach to developing perioperative nursing skills

Nuran Ayşen PAMIR AKSOY¹, Nermin OCAKTAN¹, Nergis DURUKAN¹, Berrak FULSER¹

aysen.aksoy@acibadem.edu.tr

¹Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü, Acibadem Mehmet Ali Aydınlar Üniversitesi, İstanbul/Türkiye

ÖZET

Giriş ve Amaç: Simülasyona dayalı eğitim, öğrencilerin temel hemşirelik becerilerini, eleştirel düşünme yetilerini ve kişisel niteliklerini geliştirerek gerçek yaşam durumlarında etkili şekilde yanıt verebilmelerini destekleyen bir yaklaşımdır. Senaryo uygulamaları sırasında öğrencilerin hedeflenen beceri ve davranışları sergileyip sergileyemedikleri, yapılandırılmış kontrol listeleri aracılığıyla değerlendirilmektedir. Bu çalışmada, bir vakıf üniversitesindeki hemşirelik bölümü öğrencilerinin, perioperatif hemşirelik yetkinliklerine yönelik senaryo uygulamalarında hedeflenen becerileri hangi oranda gerçekleştirebildiklerinin belirlenmesi amaçlandı.

Gereç ve Yöntem: Retrospektif, kesitsel, tanımlayıcı olarak gerçekleştirilen bu çalışmanın örneklemini, son iki eğitim-öğretim yılında cerrahi hemşireliği dersini alan öğrencilerin laboratuvar dersleri kapsamında katıldığı senaryo uygulamalarına ait kontrol listeleri oluşturdu. Ameliyat Öncesi Hasta Hazırlığı, Ameliyat Sonrası Hasta Mobilizasyonu, Ekstremitte Tespitli Hastada Komplikasyon Yönetimi, Meme Cerrahisi Hastasında Lenfödem Yönetimi konulu senaryoların uygulama basamakları için öğretim elemanlarınca yapılan “yetersiz”, “geliştirilmeli” ve “yeterli” şeklindeki değerlendirmeler analiz edildi.

Bulgular: Dört farklı senaryo kapsamında yapılmış toplam 281 değerlendirme analize dâhil edildi. En yüksek oranda “yetersiz” olarak değerlendirilen uygulama basamaklarının; Ameliyat Öncesi Hasta Hazırlığı senaryosunda “Taraf işaretlemesi hakkındaki eksikleri cerraha bildirerek düzeltilmesini sağlar” (%54,7), Ekstremitte Tespitli Hastada Komplikasyon Yönetimi senaryosunda “Hastanın yaşam bulgularını ölçer ve değerlendirir” (%53,9), Ameliyat Sonrası Hasta Mobilizasyonu senaryosunda “Hastanın nörolojik durumunu değerlendirir” (%53,4) basamakları olduğu belirlendi. En yüksek oranda “yeterli” olarak değerlendirilen uygulama basamaklarının Meme Cerrahisi Hastasında Lenfödem Yönetimi senaryosunda “Hastaya kendini tanıtır”

(%96,8), Ameliyat Öncesi Hasta Hazırlığı senaryosunda “Hastanın açlık durumunu

Sonuç: Çalışma, hemşirelik öğrencilerinin simülasyon temelli senaryo uygulamalarında bazı temel perioperatif hemşirelik becerilerini yeterli düzeyde gerçekleştirebildiklerini, bazı basamaklarda ise gelişime açık alanlarının bulunduğunu ve daha fazla senaryo öncesi hazırlığa ihtiyaç duyduklarını ortaya koymuştur. Bulgular, yapılandırılmış senaryo uygulamalarının öğrenci performansını değerlendirmede ve gelişime açık alanları belirlemede etkili bir araç olduğunu göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Simülasyon Eğitimi, Hemşirelik Eğitimi, Yeterliye-dayalı eğitim, Perioperatif hemşirelik

ABSTRACT

Introduction and Aim: Simulation-based education is a widely used approach to support nursing students in developing core competencies, critical thinking skills, and professional behavior necessary for effective performance in real clinical settings. Scenario-based exercises provide opportunities to assess students' performance using standardized checklists. This study aimed to evaluate the extent to which nursing students demonstrated targeted perioperative nursing skills during scenario-based learning activities.

Materials and Methods: This retrospective, cross-sectional, descriptive study analyzed data from checklists used in scenario-based exercises during surgical nursing laboratory courses over a two-year period. Faculty members rated student performance using a three-point scale—insufficient, needs improvement, and sufficient—for each step of four distinct scenarios: Preoperative Patient Preparation, Postoperative Patient Mobilization, Complication Management in the Extremity-Restrained Patient, and Lymphedema Management in the Breast Surgery Patient.

Results: A total of 281 evaluations across the scenarios were analyzed. The steps most frequently rated as insufficient were: “Informs the surgeon of any deficiencies in side marking and ensures correction” (54.7%) in the Preoperative Patient Preparation scenario; “Measures and evaluates the patient’s vital signs” (53.9%) in the Complication Management in the Extremity-Restrained Patient scenario; and “Evaluates the patient’s neurological status” (53.4%) in the Postoperative Patient Mobilization scenario. In contrast, the most frequently rated as sufficient steps were: “Introduces self to patient” (96.8%) in Lymphedema Management; “Questions patient’s hunger status” (86%) in Preoperative Preparation; and “Ensures patient takes steps by supporting patient’s arms” (83%) in Postoperative Mobilization. Overall, the Preoperative Patient Preparation scenario had the highest rate of sufficient performance (58.6%).

Conclusion: Nursing students demonstrated proficiency in several perioperative nursing skills during simulation-based scenarios, but performance gaps were noted in certain critical areas. The findings suggest that scenario-based learning is effective for evaluating student competencies and highlight the importance of structured preparation to improve clinical skill acquisition.

Keywords: Simulation Training, Nursing Education, Competency-Based Education, Perioperative Nursing

[ID-1777]

Uluslararası Hemşirelik Öğrencilerinin Psikomotor Beceri Öğretiminde Laboratuvar Deneyimlerinin İncelenmesi: Nitel Bir Araştırma

*Exploring International Nursing Students' Laboratory Experiences in Psychomotor Skills Education: A
Qualitative Study*

Esra SEZER¹, Sevim ŞEN OLGAY¹, **Hilal YILDIZ ÇELİK¹**, Esra UĞUR¹, Ükke KARABACAK¹

hilal.yildiz@acibadem.edu.tr

¹Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü, Acıbadem Mehmet Ali Aydınlar Üniversitesi, İstanbul/ Türkiye

ÖZET

Giriş ve Amaç: Küresel ölçekte artan öğrenci hareketliliği, sağlık alanındaki eğitim programlarını kültürel çeşitlilik açısından daha dinamik ve çok boyutlu hale getirmiştir. Uluslararası hemşirelik öğrencileri, özellikle klinik öncesi laboratuvar uygulamalarında yalnızca teknik beceriler değil; aynı zamanda farklı bir dilde ve kültürel bağlamda öğrenme sürecini deneyimlemektedir. Bu çalışma, uluslararası hemşirelik öğrencilerinin psikomotor beceri öğretimi kapsamında laboratuvar ortamında yaşadıkları deneyimleri incelemeyi amaçlamaktadır.

Gereç ve Yöntem: Bu araştırma, nitel tanımlayıcı desende yürütülmüştür. Katılımcılar, psikomotor öğrenme deneyimlerinin farklı boyutlarını ortaya koyabilmek amacıyla maksimum çeşitlilik örnekleme yöntemiyle belirlenen 20 uluslararası hemşirelik öğrencisinden oluşmaktadır. Veriler, yarı yapılandırılmış bireysel derinlemesine görüşmeler yoluyla toplanmıştır. Elde edilen veriler, MAXQDA Analytics Pro 24 yazılımı ile tematik analiz yöntemi kullanılarak değerlendirilmiştir. Analiz sürecinde hem araştırma sorularına dayalı olarak oluşturulan kavramsal yapılar hem de katılımcı anlatılarından türeyen temalar birlikte ele alınmıştır. Kodlama süreci, Mezirow'un Dönüşümsel Öğrenme Kuramı ile Kolb'un Deneyimsel Öğrenme Modeli doğrultusunda yapılandırılmıştır. Bu süreçte, ilgili kuramsal modellerin sunduğu aşamalar doğrultusunda temalar ile kuramsal bileşenler arasında örtüşen ilişkiler belirlenmiştir. Çalışma kapsamında etik kurul ve kurum izni alınmıştır.

Bulgular: Veri analizi sonucunda dört ana tema belirlenmiştir: (1) Bilişsel ve duygusal dönüşüm, (2) Öğrenmeyi kolaylaştıran etkenler, (3) Öğrenmeyi zorlaştıran etkenler, (4) Psikomotor öğrenme yolları. Öğrencilerin mesleki kimliğe geçişi, gelişen özgüveni, görsel materyal desteği ve yaparak öğrenme gibi deneyimleri; dönüşümsel ve deneyimsel öğrenme süreçleriyle örtüşmektedir. Dil yetersizliği, kültürel farklılıklar ve performans kaygısı ise öğrenme sürecini zorlaştıran başlıca etkenler olarak öne çıkmaktadır.

Sonuç: Uluslararası hemşirelik öğrencilerinin psikomotor beceri öğretiminde yaşadıkları deneyimler yalnızca teknik öğrenmeyle sınırlı kalmamakta; aynı zamanda mesleki kimlik gelişimi, bilişsel yeniden yapılandırma ve duygusal dönüşüm gibi çok katmanlı öğrenme süreçlerini de kapsamaktadır. Bu nedenle laboratuvar eğitiminde, kültürel farklılıklara duyarlı, görsel destekli ve bireysel rehberliği esas alan öğretim yaklaşımlarının benimsenmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Uluslararası öğrenci, psikomotor beceri, hemşirelik eğitimi, deneyimsel öğrenme, dönüşümsel öğrenme

ABSTRACT

Introduction and Aim: The increasing global mobility of students has made health education programs more dynamic and multidimensional in terms of cultural diversity. International nursing students experience not only technical skill acquisition during preclinical laboratory practice but also engage in learning within a foreign language and cultural context. This study aims to explore the experiences of international nursing students in psychomotor skills education within the laboratory setting.

Materials and Methods: This study was conducted using a qualitative descriptive design. The participants consisted of 20 international undergraduate nursing students, selected through maximum variation sampling to capture diverse dimensions of psychomotor learning experiences. Data were collected via semi-structured, in-depth individual interviews. The data were analyzed thematically using MAXQDA Analytics Pro 24 software. The analysis process incorporated both conceptually informed categories based on the research questions and inductively derived themes from participant narratives. The coding process was guided by Mezirow's Transformative Learning Theory and Kolb's Experiential Learning Model. During the analysis, the theoretical stages provided by these models were used to identify intersections between emergent themes and conceptual components. Ethical approval from the relevant university ethics committee and institutional permission were obtained prior to data collection.

Results: Thematic analysis revealed four main themes: (1) Cognitive and emotional transformation, (2) Facilitators of learning, (3) Barriers to learning, and (4) Psychomotor learning pathways. Students described experiences such as professional identity development, growing self-confidence, visual material support, and learning by doing. These findings are in line with both transformative and experiential learning processes. Language limitations, cultural differences, and performance anxiety were major learning barriers.

Conclusion: Psychomotor skill learning among international nursing students involves not only technical training but also layered processes such as identity development, cognitive restructuring, and emotional adaptation. Culturally responsive, visually enriched, and individually supported instructional strategies are strongly recommended in laboratory education.

Keywords: International students, psychomotor skills, nursing education, experiential learning, transformative learning

[ID-1778]

Hemşirelik Öğrencilerinin Ağrıya Yönelik Tutumlarının Bakım Davranışlarına Etkisi

The Effect of Nursing Students Attitudes Towards Pain on Their Care Behaviours

Zehra ESKİMEZ¹, Sevban ARSLAN¹, **Osman ALAMAN**², Kıymet MESES³, Alev KESKİN³

osmanalaman@gmail.com

¹Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü, Çukurova Üniversitesi, Adana / Türkiye

²Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu, Osmaniye Korkut Ata Üniversitesi, Osmaniye/Türkiye

³Çukurova Üniversitesi Tıp Fakültesi, Balcalı Hastanesi, Adana/Türkiye

ÖZET

Giriş ve Amaç: Ağrı, sadece fizyolojik değil, psikolojik, sosyal ve duygusal yönleri olan karmaşık bir deneyimdir ve yaşam kalitesini olumsuz etkiler. Hemşirelik mesleği, ağrının tanınması, izlenmesi ve yönetiminde merkezi bir role sahiptir; çünkü hemşireler hastalarla en çok temas eden sağlık çalışanlarıdır. Hemşirelik öğrencilerinin ağrıya yönelik tutumları, ağrı değerlendirme ve yönetiminde doğrudan etkili olup, bu tutumların bakım davranışlarına yansımaları hem eğitim kalitesi hem de hasta bakımının etkinliği için kritik önemdedir. Literatürde bu başlıkta çok sınırlı çalışmaya rastlanmıştır. Bu doğrultuda, araştırma, hemşirelik öğrencilerinin ağrı tutumlarının bakım davranışları algılarına etkisini belirlemek amacıyla yapılmıştır.

Gereç ve Yöntem: Tanımlayıcı ve kesitsel araştırmanın evrenini, bir üniversitenin Hemşirelik Bölümü'nde öğrenim gören 560 öğrenci oluşturmuştur. Örneklemi ise G*Power 3.1.9.4 ile hesaplanmış ve 288 öğrencinin gönüllü katılımı ile tamamlanmıştır. Çalışmanın verileri, “Kişisel Bilgi Formu”, “Hemşirelik Öğrencilerinin Ağrı Değerlendirmeye Yönelik Tutumları Ölçeği” ve “Bakım Değerlendirme Ölçeği” aracılığıyla toplanmıştır.

Bulgular: Yapısal eşitlik modeli analizinde, öğrencilerin ağrıya yönelik tutumlarının bakım davranışlarına yönelik algılarını anlamlı ve pozitif yönde etkilediği saptanmıştır ($\beta = 0,344$; $p < 0,001$). Model, toplam varyansın %12,9'unu açıklamaktadır ($R^2 = 0,129$). Alt boyutları içeren modelde ise açıklayıcılık oranı %9,9–13,7 aralığındadır. İlk modelin uyum indeksleri sınırlılıkları içeren kabul edilebilir düzeydedir (GFI = 0,958; IFI = 0,901; CFI = 0,898; RMSEA = 0,077). Alt boyutlarını içeren ikinci modelde ise modelin uyum indeksleri mükemmel düzeydedir (GFI = 0,991; IFI = 0,999; CFI = 0,999; RMSEA = 0,027).

Sonuç: Hemşirelik öğrencileri ağrı değerlendirmesine olumlu tutum geliştirmiş, bakım davranışlarını yüksek düzeyde değerlendirmiştir. Olumsuz tutumlar bakım algısını ve kalitesini zayıflatmaktadır. Yapısal eşitlik modeli, sosyo-demografik değişkenlerin etkisiz olduğunu; ağrıya yönelik tutumların bakım davranışlarının güçlü belirleyicisi olduğunu göstermiştir. Gözlem-izlem boyutunda olumlu tutumlar, klinik deneyim ve eğitimle birlikte öne çıkmıştır. Uygulamalı eğitim ve klinik deneyimlerin artırılması, bakım kalitesini güçlendirecektir.

Anahtar kelimeler: hemşirelik öğrencileri, ağrı değerlendirme, ağrıya yönelik tutumlar, hemşirelik bakım davranışları, klinik uygulama

ABSTRACT

Introduction and Aim: Pain is a multidimensional phenomenon that varies from person to person and is an important factor that directly affects the quality of nursing care. There are limited studies examining the effect of nursing students' attitudes towards pain on their care behaviours. In this context, this study was conducted to determine the effect of nursing students' attitudes towards pain assessment on care processes.

Materials and Methods: This descriptive and cross-sectional study was conducted with nursing students enrolled at a public university. Data were collected using the 'Personal Information Form,' the 'Nursing Students' Attitudes Towards Pain Assessment Scale,' and the 'Care Assessment Scale.' The study population consisted of second-, third-, and fourth-year nursing students (N=560) enrolled in the Nursing Department of a public university. The sample, determined using stratified random sampling, comprised 288 volunteer students. In the post-hoc analysis conducted using the G*Power 3.1.9.4 programme, at $f^2 = 0.15$ and $\alpha = 0.05$ levels, the test power was found to be 99.97% when the number of independent variables was 6 and 99.61% when it was 15. These results indicate that the sample size is statistically sufficient for both models.

Results: Analysis of the structural equation model revealed that students' attitudes towards pain had a significant positive influence on their perceptions of care behaviours ($\beta = 0.344$; $p < 0.001$). The model explains 12.9% of the total variance ($R^2 = 0.129$). In the model including sub-dimensions, the explanatory ratio ranges from 9.9% to 13.7%. The fit indices of the first model are acceptable with limited constraints (GFI = 0.958, IFI = 0.901, CFI = 0.898, RMSEA = 0.077). The model fit indices in the second model, which includes sub-dimensions, are excellent (GFI = 0.991; IFI = 0.999; CFI = 0.999; RMSEA = 0.027).

Conclusion: Nursing students have developed a positive attitude towards pain assessment and rated their care behaviours highly. Negative attitudes weaken the perception and quality of care. The structural equality model has shown that socio-demographic variables are ineffective; attitudes towards pain are a strong determinant of care behaviours. Positive attitudes have emerged in the observation-monitoring dimension, along with clinical experience and education. Increasing practical education and clinical experience will strengthen the quality of care.

Keywords: nursing students, pain assessment, attitudes toward pain, nursing care behaviors, clinical practice

[ID-1779]

Hemşirelik Eğitimi ve Bakımında Yeni Ufuklar: Uluslararası Hemşire Liderlerin Gelecek Perspektifleri

Exploring New Horizons: Future Directions from International Nurse Leaders in Nursing Care and Education

Hasan Fehmi DİRİK¹, Mario DESMEDT²

fehmidirik@gmail.com

¹Hemşirelik Fakültesi, Dokuz Eylül Üniversitesi, İzmir/ Türkiye

²Mario DESMEDT, Swiss Nurse Leaders, Switzerland

ÖZET

Giriş ve Amaç: Teknolojik gelişmeler, küresel krizler ve toplumsal değişimler sağlık sistemlerini etkilemekte, bakım sunumu ve eğitim yaklaşımlarının gözden geçirilmesini gerektirmektedir. Bu bağlamda, geleceğe yönelik yol haritaları oluşturmak üzere hemşire liderlerin vizyonlarına ihtiyaç duyulmaktadır. Çalışma ile farklı ülkelerden hemşire liderlerin vizyonlarının bir araya getirilmesi, bakımı ve eğitimi şekillendirmeye ilişkin yaklaşımlarının belirlenmesi amaçlanmıştır.

Gereç ve Yöntem: Nitel tanımlayıcı tasarımdaki çalışma, İsviçre Hemşire Liderler Derneği'nin koordinasyonu ile Mart-Haziran 2024 arasında 40 hemşire liderden e-posta ile vizyon metinleri toplanarak gerçekleştirilmiştir. Katılımcılardan, geleceğe ilişkin vizyonlarını liderlik çerçevesinde eğitim ve bakımı kapsayacak şekilde iki sayfada paylaşmaları istenmiştir. Dokümanlar, içerik analiziyle değerlendirilmiştir.

Bulgular: Analiz sonucunda dört tema belirlenmiştir. “İletişim ve Değer Temelli Bakım Anlayışı” teması kapsamında eğitim programlarının etik değerlere ve iletişime dayalı, eleştirel düşünmeyi teşvik eden bir yapıda olması belirtilmiştir. Teknolojinin artan rolü karşısında, teknik/teknolojik becerilerinin geliştirilmesi kadar, şefkat becerilerinin korunması ve kültürlerarası bakım becerilerinin kazandırılması vurgulanmıştır. “Liderlik Becerilerinin Geliştirilmesi” temasında katılımcılar, liderliğin yalnızca belirli unvanlara/pozisyonlara ait olmadığını; her düzeydeki hemşirenin sahiplenmesi gerektiğini belirtmiştir. Bu anlayışın, lisans eğitiminden itibaren entegrasyonu önerilmiştir. “Yaşam Boyu Öğrenme ve Mesleki Anlam” temasında katılımcılar, mesleki bağlılık ve anlam arayışını için Japon *İkigai* yaklaşımını –‘tutku, meslek, misyon, maddi kazanç’ bileşenlerinin dengesi- örnek olarak göstermiş; yaşam boyu öğrenme ve kariyer gelişimi açısından kritik olduğunu belirtmiştir. Bu yaklaşımın, öğrencilikten itibaren yol gösterici olabileceği vurgulanmıştır. Ayrıca, değişen ve değişken yapıdaki sağlık hizmetleri bağlamında, adaptif öğrenme ve kuşaklar arası bilgi paylaşımının kilit rolüne değinilmiştir. Son tema ise, “Sağlık Sistemi Bilinci ve Politikaya Katılım”, hemşirelerin sağlık sistemlerini analiz etme ve politika yapım süreçlerine etkin katılım gösterme becerilerinin eğitim yoluyla desteklenmesi gerektiğini göstermiştir.

Sonuç: Çalışma, hemşirelik eğitimi ve bakımının geleceğe taşınmasında; teknoloji temelli becerilerin yanı sıra etik değerler, şefkat, etkili iletişim, kültürlerarası yetkinlik ve liderlik becerilerine odaklanmıştır. *İkigai* yaklaşımıyla mesleki anlam geliştirilmesi, yaşam boyu öğrenmenin teşvik edilmesi ve sağlık sistemini eleştirel düşünceyle analiz edip politika süreçlerine katılım becerilerinin desteklenmesini önermektedir.

2. Uluslararası Hemşirelik Eğitiminin Geleceği Kongresi
2nd International Congress on the Future of Nursing Education
17-19 Eylül –September 2025, Ankara

Anahtar Kelimeler: Hemşirelik bakımı, hemşirelik eğitimi, liderlik, öğrenme, sağlık sistemleri.

ABSTRACT

Introduction and Aim: Technological advancements, global crises, and social transformations continue to reshape healthcare systems, prompting a reexamination of care delivery and nursing education. In this context, nurse leaders' visions play a critical role in guiding future directions. This study aimed to gather and analyze insights from nurse leaders across various countries to explore their perspectives on the future of nursing care and education.

Materials and Methods: This qualitative descriptive study was conducted between March and June 2024 under the coordination of the Swiss Nurse Leaders Association. In a two-page narrative format, vision statements were collected via email from 40 nurse leaders. The data were analyzed using content analysis.

Results: Four key themes emerged. The first, “*Communication and Value-Based Care*”, emphasized the need for educational programs grounded in ethical principles, communication, and critical thinking. Participants stressed balancing the development of technical skills with preserving compassion and fostering intercultural care competence. The second theme, “*Leadership Development*”, reflected the belief that leadership should extend beyond formal roles and be cultivated at all levels of nursing, starting from undergraduate education. The third theme, “*Lifelong Learning and Professional Meaning*”, was grounded in the Japanese concept of Ikigai—the balance of passion, vocation, purpose, and career—as a guiding framework for fulfillment and continuous growth. Adaptive learning and intergenerational knowledge sharing were also highlighted. The final theme, “*Health Systems Awareness and Policy Engagement*”, underscored the importance of equipping nurses to critically analyze health systems and actively engage in policy processes through education.

Conclusion: The study underscores the importance of integrating not only technology-related competencies but also ethical values, compassion, effective communication, intercultural competence, and leadership skills into future nursing education and care. It recommends using the Ikigai framework to foster professional meaning, promote lifelong learning, and strengthen nurses' capacity for critical analysis and engagement in health policy.

Keywords: Health systems, leadership, learning, nursing care, nursing education.

[ID-1782]

Hemşire Öğretim Elemanlarının Dijital Okuryazarlık Düzeylerinin İncelenmesi

Examination of Digital Literacy Levels of Nursing Faculty Members

Ayşe Kübra ERKAN¹, Nilay ÖZKÜTÜK²

ayse.kelle@gmail.com, nozkutuk@gmail.com

¹Ameliyathane, İzmir Torbalı Devlet Hastanesi, İzmir / Türkiye

²Hemşirelik Fakültesi, Ege Üniversitesi, İzmir / Türkiye

ÖZET

Giriş ve Amaç: Hemşirelik öğretim elemanlarının dijital okuryazarlık düzeylerini belirlemek amacıyla tanımlama/kesitsel çalışma olarak yapıldı.

Gereç ve Yöntem: Bu güzel stratejiler, öğrenme sistemleri grubu Ege Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi'nde 2022-2023 eğitim öğretim kadrosunda yer alan resmi öğretim elemanlarından oluşmaktadır. Veri toplama süreci yüz yüze yapılmış olup olmadığı, veriler "Tanıtıcı Bilgi Formu" ve "Dijital Okuryazarlık Ölçeği (DOYÖ)" ile toplanmıştır. Araştırma verilerinin değerlendirilmesi için sayı ve yüzdesel olarak hesaplanmış ve verilerin normal dağıtımına uygunluğunu belirlemek amacıyla Kolmogorov-Smirnov testi kullanılmıştır. Sürekli değişkenlerin iki bağımsız grup karşılaştırmalarında Mann Whitney U Testi, üç veya daha fazla bağımsız grup karşılaştırmalarında ise Kruskal Wallis H Testi tercih edilmiştir. İki'den fazla bağımsız grup arasında sürekli değişken görünüş farklılık gösteriyorsa Posthoc testleri kullanılmıştır.

Bulgular: Hemşirelik öğretim elemanlarının %92,7'sinin kadın, %7,3'ünün erkek olduğu görülmektedir. Hemşirelik öğretim elemanlarının %34,5'inin bekar, %65,5'inin evli olduğu tespit edildi. Hemşirelik öğretim elemanlarının %45,5'inin 0 – 10 yıl, %23,6'sının 11 – 20 yıl ve %30,9'unun 20 harften daha fazla bir öğretim görevlisi olarak görev yaptığı belirlendi. Hemşirelik öğretim elemanlarının tamamının 10 harflik kısmı daha uzun süredir internet kullanımındadır. Hemşirelik öğretim elemanlarının günlük 2 – 3 saat %12,7'sinin, günlük 4 – 5 saat %25,5'inin ve günlük 5 saatin %61,8'inin internet üzerinde kullanıldığı belirlenmiştir. Hemşirelik öğretim elemanlarının %43,6'sının genel amaçlı, %100'ünün araştırma ve bilgi edinme amaçlı, %90,9'unun eğitsel amaçlı, %61,8'inin eğlence amaçlı, %83,6'sının iletişim amaçlı ve %70,9'unun ise alışveriş amaçlı internet yoluyla elde edildiği tespit edilmiştir. Bu, Resmi öğretim elemanlarının yaşlarına göre dijital okuryazarlık performansı Sosyal Boyut alt boyut puanları arasında anlamlı olarak anlamlı bir farklılık gösterir. Yaşları 37 ve altında olan Resmi öğretim elemanlarının Sosyal Boyut alt boyut puanlarının, 37 ve sıralarında olan Resmi öğretim elemanlarına göre daha yüksek olduğu belirlenmiştir. Hemşirelik öğretim üyelerinin yaşlarına göre Profesyonel Üretim alt boyut puanları arasında anlamlı bir fark var. Evli Resmi öğretim elemanlarının Profesyonel Üretim alt boyut puanlarının bekarlara göre daha düşük olduğu tespit edilmiştir. Hemşirelik öğretim elemanlarının anabilim dallarına göre dijital okuryazarlık puanı arasında anlamlı olarak anlamlı bir fark yoktur. Ayrıca, Resmi öğretim elemanlarının akademisyenlik sürelerine göre Genel Bilgi ve İşlevsel Beceriler alt boyut puanları arasında anlamlı bir farklılık vardır. Akademisyenlik süresi 20 yıl üzeri olanların Genel Bilgi ve İşlevsel Beceriler alt boyut puanlarının, akademisyenlik süresi 0-10 yıl ve 11-20 yıl olanlara göre daha

2. Uluslararası Hemşirelik Eğitiminin Geleceği Kongresi
2nd International Congress on the Future of Nursing Education
17-19 Eylül –September 2025, Ankara

düşük sıcaklıkta olduğu durumdur. Hemşirelik öğretim elemanlarının DOYÖ toplamından ayrılan puanlarının $3,89 \pm 0,58$ (orta düzey) olarak değiştiği görülmektedir.

Anahtar Kelimeler; Resmi öğretim etkinliği, dijital okuryazarlık, teknoloji, Resmîlik eğitimi

ABSTRACT

Introduction and Aim: This quantitative study aimed to determine the digital literacy levels of nursing faculty members.

Materials and Methods: The sample group of this quantitative research consisted of nursing faculty members employed at Ege University Faculty of Nursing during the 2022-2023 academic year. Data collection was conducted face-to-face and gathered through the use of a "Introductory Information Form" and "Digital Literacy Scale (DLS)". The evaluation of research data involved obtaining frequency and percentage distributions, as well as applying the Kolmogorov-Smirnov test, Mann Whitney U Test, Kruskal Wallis H Test, and Posthoc tests.

Results: The study revealed that 92.7% of nursing faculty members were female, while 7.3% were male. It was determined that 34.5% of the faculty members were single, while 65.5% were married. Concerning academic experience, 45.5% of faculty members had 0-10 years, 23.6% had 11-20 years, and 30.9% had over 20 years of teaching experience. The entire group of nursing faculty members had been using the internet for more than 10 years. Specifically, 12.7% of faculty members used the internet for 2-3 hours daily, 25.5% for 4-5 hours daily, and 61.8% for more than 5 hours daily. In terms of internet usage purposes, 43.6% of faculty members used it for general purposes, 100% for research and information acquisition, 90.9% for educational purposes, 61.8% for entertainment purposes, 83.6% for communication purposes, and 70.9% for online shopping purposes. Statistical analysis showed a significant difference in the Social Dimension sub-dimension scores of the Digital Literacy Scale concerning the age of nursing faculty members. Those aged 37 and below had higher Social Dimension sub-dimension scores compared to those aged 37 and above. Regarding the Professional Production sub-dimension scores, there was a statistically significant difference based on marital status, with married faculty members having lower scores than their unmarried counterparts. However, there was no statistically significant difference in the Digital Literacy Scale scores based on the departments where the faculty members were employed. In relation to the duration of academic experience, a statistically significant difference was found in the General Knowledge and Functional Skills sub-dimension scores. Faculty members with an academic experience of over 20 years had lower General Knowledge and Functional Skills sub-dimension scores compared to those with 0-10 years and 11-20 years of academic experience. The mean total score of nurse educators obtained from the DLS was found to be $3,89 \pm 0,58$ (moderate level).

Keywords: nursing faculty member, digital literacy, technology, nursing education.

[ID-1783]

Hemşirelik Eğitiminde Hemşirenin Eğitici Rolü Üzerine Bir Değerlendirme

An Evaluation of the Educational Role of the Nurse in Nursing Education

Buse TUNA¹

b.busetuna@gmail.com

¹Hemşire, Anatolia Hospital Lara, Antalya, Türkiye

ÖZET

Giriş ve Amaç: Hemşireler, toplumun sağlığını koruma, geliştirme, hastalıkları önleme ve tedavi etmede kritik roller üstlenerek sağlık sisteminin ayrılmaz bir parçası haline gelmiştir. Bu mesleğin icrası profesyonel statü, özerklik ve çeşitli rollerin etkin şekilde yerine getirilmesiyle mümkündür. Hemşirelik eğitimi karma dinamik ve şık bir eğitim sunarak hem teorik hem de klinik uygulama gerekliliğini vurgulamaktadır. Burada ön plana çıkan durum hemşirenin eğitici rolüdür. Bu rol klinik eğitimde öğrenci hemşirelerin mesleki becerilerini geliştirmeleri, hastalarla iletişim kurmaları ve profesyonel kimlik kazanmaları için oldukça önemlidir. Ancak, aday hemşire ve çalışan hemşire klinik eğitimde bazı zorluklarla karşılaşabilir. Dolayısıyla bu zorluklar çalışan hemşirelerin eğitici rolünü olumsuz etkileyebilir, bu da öğrenci hemşirelerin pratik eğitimine olumsuz yansıyabilir.

Türkiye’de hemşirelik öğrenimi sunan üniversitelerdeki öğretim üyesi sayısının yetersizliği ve onların klinik ortamlarda öğrencilere yeterince rehberlik edememesi hemşirelik eğitimdeki ayrı bir sorundur. Bu sorunun giderilebilmesi için hemşirelik öğretim üyeleri ile klinik hemşireler arasındaki bağın sağlıklı bir şekilde kurulması hayati önem taşımaktadır. Bu bağ en iyi şekilde kurabilecek rollerden biri hemşirenin eğitici rolüdür. Bu rolün gelişiminde ve sürdürülebilirliğinde iletişim önemli bir yer tutmaktadır. Hemşirelik öğretim üyelerinin, çalışan hemşirelerin ve öğrenci hemşirelerin olumlu iletişim teknikleri kullanarak etkileşimde bulunmaları gerekmektedir. Bu durum sağlanabildiği takdirde öğrencilerin mesleki bağlılıkları artabilir ve daha iyi bir klinik eğitim almanın yanında daha iyi de örgütlenebilirler.

Sonuç: Sonuç olarak, hemşirelik eğitiminde yaşanan bazı zorlukları hemşirelik eğitimi almış bireylerin eğitici rolünü koruyarak, hatırlatarak ve geliştirerek gidermek mümkündür. Hemşirelik eğitiminin sürecin tüm bileşenleri olan akademisyenler, çalışan hemşireler ve öğrenci hemşirelerin ortak sorumluluğu olduğu unutulmamalı ve bu konuda yapılacak eğitici rol üzerine iletişim temelli eğitimlere ihtiyaç duyulmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Hemşirelik, Eğitici Rolü, İletişim, Öğrenci Hemşireler.

2. Uluslararası Hemşirelik Eğitiminin Geleceği Kongresi
2nd International Congress on the Future of Nursing Education
17-19 Eylül –September 2025, Ankara

ABSTRACT

Intoduction and Aim: Nurses play a vital role in maintaining public health, preventing diseases, and providing care, making them indispensable to the healthcare system. The nursing profession is grounded in professional status, autonomy, and the effective performance of diverse roles. Among these, the educational role holds particular importance, especially in clinical settings where nursing students integrate theory into practice. Nursing education is both dynamic and complex, emphasizing not only theoretical learning but also hands-on clinical experience. In this process, the educational role of the nurse becomes central to helping students develop clinical skills, establish communication with patients, and build professional identity.

However, during clinical education, both student nurses and practicing nurses face various challenges that may hinder the learning process. These difficulties can reduce the effectiveness of clinical nurses in their role as educators, which negatively affects the students' practical training. One significant issue in Turkey is the insufficient number of nursing faculty members and their limited involvement in clinical settings. This lack of support creates a gap between academic education and clinical practice. To overcome this, strong collaboration between academic staff and clinical nurses is essential. The nurse's educational role becomes a key element in ensuring continuity between theory and practice. In maintaining and developing this role, effective communication is crucial. Academic staff, clinical nurses, and students must engage in positive and professional interactions. This not only improves the clinical learning experience but also increases students' sense of professional commitment and belonging.

Result: In conclusion, strengthening the educational role of nurses through communication-based training and shared responsibility can significantly enhance the quality of clinical nursing education.

Keywords: Nursing, Educational Role, Communication, Student Nurses

[ID-1785]

Kritik Bir Yanılgıyı Fark Etmek: Kalp Pili Olan Hastada Şoklama ile Karıştırılan Nöbet Tablosuna Hemşirelik Müdahalesi

*Recognizing a Critical Misinterpretation: A Nurse-Led Identification of Device-Induced Shocks
Mimicking Seizures in a Patient with an Implanted Cardiac Pacemaker*

Gülfiğar GÜLKAYA¹

gfgkaya@gmail.com

¹Gastroenteroloji Servisi, Ankara Bilkent Şehir Hastanesi, Ankara, Türkiye

ÖZET

Giriş ve Amaç: Bu olgu sunumu, kalp pili bulunan bir hastada nöbet benzeri semptomların yanlış yorumlanması sonucu gelişen klinik süreci ve hemşirenin dikkatli gözlemiyle tanının nasıl yeniden değerlendirildiğini aktarmakta; aynı zamanda kritik düşünme ve hasta güvenliği konularında hemşire eğitiminin önemini vurgulamaktadır.

Kalp yetmezliği nedeniyle kalp pili implante edilmiş, obezite ve uyku apnesi öyküsü bulunan 25 yaşındaki erkek hasta, nekrotizan pankreatit tanısıyla izlenmekteydi. Klinik seyri sırasında, göz kayması, ağızda köpürme ve idrar kaçırma ile seyreden ataklar gözlemlendi. Epilepsi ön tanısıyla EEG ve MR istenmiş, ancak pil uyumlu MR cihazının arızalı olması nedeniyle görüntüleme yapılamamıştır. EEG sonuçları epileptik aktivite saptamamıştır. Nöbet benzeri atakların sürmesi üzerine antiepileptik tedavi başlandı, ancak etkili olmadı. Bir nöbet sırasında hemşire temas ettiği anda elektrik çarpması hissedince, durumun kalp pilinin VT'ye yanıt olarak gerçekleştirdiği şoklama olduğu anlaşıldı. Monitörizasyon altında hastada ardışık şoklamalar saptanmış ve hasta yoğun bakıma alınmıştır. Sonrasında tedavi yeniden düzenlenmiş ve kardiyak ablasyon planlanmıştır.

Sonuç: Bu vaka, hemşirelerin sadece gözlem yapan değil, klinik düşünme, teknoloji okuryazarlığı ve bütüncül değerlendirme becerilerine sahip profesyoneller olması gerektiğini ortaya koymaktadır. Kalp pili olan hastalarda hem hasta hem de bakım verenlerin eğitimi, hasta güvenliği açısından kritik öneme sahiptir. Bu deneyim, hemşirelik eğitiminde reflektif düşünme, ayırıcı tanıya katılım ve karar verme becerilerinin neden vazgeçilmez olduğunu güçlü biçimde göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Yapay Kalp Pili Uygulaması, Nöbetler, Hemşirelik Değerlendirmesi, Klinik Karar Verme, Hasta Güvenliği

ABSTRACT

Introduction and Aim: This case report aims to present a clinical incident in which seizure-like symptoms in a patient with an implanted cardiac pacemaker were initially misinterpreted, and how the nurse's careful observation led to the correct identification of the actual etiology. The case highlights the essential role of clinical reasoning, patient safety, and technological literacy in modern nursing education. The patient was a 25-year-old male with a history of heart failure, obesity, and sleep apnea, who was hospitalized due to necrotizing pancreatitis. During follow-up, he experienced episodes characterized by eye deviation, oral frothing, and involuntary urination, which were interpreted as epileptic seizures. EEG and MRI were ordered; however, the MRI could not be performed due to incompatibility with the implanted device. EEG results did not indicate epileptic activity. Despite antiepileptic treatment, the episodes persisted. During one episode, a nurse experienced an electric shock when touching the patient, raising the suspicion of pacemaker shock delivery. Continuous monitoring revealed repeated shocks due to ventricular tachycardia. The patient was transferred to the intensive care unit, treatment was revised, and cardiac ablation was scheduled.

Results: This case demonstrates that nurses are not only care providers but also critical clinical thinkers who play an active role in diagnostic processes. The ability to identify adverse effects related to implanted cardiac devices requires both technical knowledge and observational acuity. Patient and caregiver education is also crucial for early recognition of such events. This experience underlines the importance of integrating reflective practice, clinical decision-making, and technology-based competencies into 21st-century nursing curricula to enhance patient safety and professional autonomy.

Keywords: Artificial Pacemaker Implementation, Seizures, Nursing Assessment, Clinical Decision Making, Patient Safety

[ID-1786]

Yatağa Bağımlılıktan Fonksiyonel Bağımsızlığa: Polinöropatide Hemşirenin Rehabilitasyon Odaklı Rolü

From Dependency to Functional Independence: The Rehabilitation-Oriented Role of the Nurse in a Case of Polyneuropathy

Gülfiğar GÜLKAYA¹

gfgkaya@gmail.com

¹Gastroenteroloji Servisi, Ankara Bilkent Şehir Hastanesi, Ankara, Türkiye

ÖZET

Giriş ve Amaç: Bu olgu sunumu, nekrotizan pankreatit nedeniyle uzun süre yoğun bakımda kalan bir hastada gelişen polinöropatinin tanı, tedavi ve rehabilitasyon sürecinde hemşirenin oynadığı aktif rolü ortaya koymakta; aynı zamanda hasta merkezli ve güçlendirici hemşirelik bakımının eğitsel boyutunu yansıtmaktadır.

25 yaşındaki akademisyen hasta, pankreatit sonrası gelişen komplikasyonlar nedeniyle hastanemize kabul edilmiş ve apse drenajı uygulanmıştır. Yoğun bakım sürecinin ardından servise alınan hastada, yürümeye karşı isteksizlik ve güçsüzlük gözlenmiştir. Daha önce bir sağlık çalışanının “düşebilirsiniz” uyarısı nedeniyle mobilizasyondan kaçındığı anlaşılmıştır. Hemşirelik gözlemiyle belirlenen yaygın uyuşma şikayetleri sonrasında nöroloji konsültasyonu yapılmış, lomber ponksiyon sonucunda polinöropati tanısı konmuştur. Tedavi sürecinde fizik tedavi desteği sağlanmış; hemşirenin fizyoterapi ekibiyle iş birliği sayesinde hasta yürümeye başlamıştır. İdrar sondasının çekilmesinde yaşanan endişeler üzerine hemşire, çevresel düzenlemeler ve mesane egzersizleri ile süreci kolaylaştırmıştır.

Sonuç: Bu vaka, hemşirelerin yalnızca izleyen değil; destekleyici, eğitici ve tedavi sürecine yön veren rollerini gözler önüne sermektedir. Uzun süreli yatışa bağlı komplikasyonların yönetiminde hemşirelerin bireyselleştirilmiş bakım ve multidisipliner iş birliğiyle sağladığı katkı kritik önemdedir. Vaka, hemşirelik eğitiminde iletişim, liderlik, reflektif düşünme ve ekip çalışması gibi 21. yüzyıl becerilerinin yapılandırılmış uygulamalarla kazandırılmasının gerekliliğini açıkça göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Polinöropatiler, Rehabilitasyon Hemşireliği, Hareket Kısıtlılığı, Hasta Merkezli Bakım, Fonksiyonel İyileşme

ABSTRACT

Introduction and Aim: This case report aims to demonstrate the active role of nursing in the diagnosis, rehabilitation, and mobilization process of a patient who developed polyneuropathy following a prolonged intensive care stay due to necrotizing pancreatitis. The case also reflects the educational value of empowerment-oriented and individualized nursing care in complex recovery situations.

The patient was a 25-year-old academic admitted to the hospital for abscess drainage after being treated in intensive care for three weeks due to pancreatitis complications. Upon transfer to the ward, the patient showed reluctance to mobilize, partly due to a previous warning from a caregiver that he might fall. Initially, the patient had attempted to walk, but eventually became fully bedbound. Through consistent nursing assessment, the patient's complaints of numbness were noted. A neurology consultation was requested, and lumbar puncture confirmed a diagnosis of polyneuropathy. With support from physiotherapists, coordinated by the nursing team, the patient gradually regained mobility without assistive devices. When the time came to remove the urinary catheter, the patient expressed fear of falling when using the toilet. The nurse intervened by providing appropriate height-adjusted equipment and implementing bladder training exercises, enabling catheter removal.

Result: This case illustrates that nurses act not only as caregivers but also as coordinators, motivators, and rehabilitation facilitators. In managing complications of long-term hospitalization, patient-centered and multidisciplinary approaches led by nurses are essential. This experience highlights the need to integrate communication skills, leadership, reflective thinking, and interprofessional collaboration into nursing education to foster 21st-century competencies for quality care.

Keywords: Polyneuropathies; Rehabilitation Nursing; Mobility Limitation; Patient-Centered Care; Functional Recovery

[ID-1788]

Parenteral ilaç uygulamasının sanal simülasyonunun hemşirelik öğrencilerinin bilgi ve becerileri üzerindeki etkisi: Randomize kontrollü deneysel çalışma

Effect of virtual simulation of parenteral medication administration on knowledge and skills of nursing students: A randomized controlled experimental study

Sule BIYIK BAYRAM¹, Emel GÜLNAR², Nurcan ÇALIŞKAN³, Hacer ÖZYURT⁴, Aysun BAYRAM¹

sbayram@ktu.edu.tr

¹Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü, Karadeniz Teknik Üniversitesi, Trabzon / Türkiye

²Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü, Kırıkkale Üniversitesi, Kırıkkale / Türkiye

³Hemşirelik Fakültesi, Gazi Üniversitesi, Ankara / Türkiye

⁴Yazılım Mühendisliği Bölümü, Karadeniz Teknik Üniversitesi, Trabzon / Türkiye

ÖZET

Giriş ve Amaç: Hemşirelik eğitiminde kullanılan sanal simülasyon uygulamaları, öğrencilerin etkileşim kurarak, geri bildirim alarak, onları motive ederek, hata yapma korkusu olmadan, zaman ve mekan kavramı olmadan becerilerini geliştirmelerine yardımcı olur. Bu çalışma, parenteral ilaç uygulamalarının sanal simülasyonunun hemşirelik öğrencilerinin bilgi ve becerileri üzerindeki etkisini belirlemek amacıyla gerçekleştirilmiştir.

Gereç ve Yöntem: Araştırma, ön-son test desenine sahip randomize kontrollü deneysel bir çalışmadır. Birinci sınıf hemşirelik öğrencileri ile yürütülmüştür. Öğrenciler blok randomizasyon yöntemi ile deney (n=51) ve kontrol (n=52) gruplarına ayrılmıştır. Çalışmanın verileri "Öğrenci Tanımlayıcı Özellikler Formu", "Parenteral İlaç Uygulamaları Bilgi Testi", "Parenteral İlaç Uygulamaları Beceri Kontrol Listeleri" ve "Simülasyon Değerlendirme Formu" kullanılarak toplanmıştır. Parenteral ilaç uygulamalarını içeren simülasyon, Adobe Animate programı kullanılarak geliştirilmiştir. Kontrol grubundaki öğrenciler geleneksel eğitime devam ederken, deney grubundaki öğrenciler "parenteralilacuygulamaları.com" adresindeki simülasyona katılarak ilaç uygulamalarını sanal ortamda istedikleri kadar tekrarlamışlardır. Bu çalışma TÜBİTAK 3501 Kariyer Geliştirme Programı tarafından desteklenmiştir.

Bulgular: Çalışma sonucunda, deney ve kontrol gruplarındaki öğrencilerin intramüsküler, subkutan ve intravenöz ilaç uygulamalarına ilişkin son bilgi ve beceri puanları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark olmadığı belirlenmiştir. Deney grubundaki öğrencilerin uygulama öncesi ve sonrası bilgi ve beceri puanları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark olduğu belirlenmiştir. Deney grubundaki öğrenciler ortalamasının üzerinde simülasyon değerlendirme puanlarına sahiptir.

Sonuç: Bu çalışmada, hemşirelik eğitiminde sanal oyunların yaygın kullanımının öğrencilerin bilgi ve becerilerine katkı sağladığı belirlenmiştir. Hemşirelik eğitiminde sanal simülasyon uygulamalarının, öğrencilerin uzaktan çalışmalarını desteklemek amacıyla kullanılması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Bilgi, bilgisayar simülasyonu, hemşirelik, ilaç uygulaması, öğrenciler, sanal gerçeklik,

ABSTRACT

Introduction and Aim: Virtual simulation applications used in nursing education help students develop their skills by interacting, receiving feedback, motivating them without the fear of making mistakes and without the concept of time and place. This study is to determine the effect of virtual simulation of parenteral medication applications on the knowledge and skills of nursing students.

Materials and Methods: The research is a randomized controlled experimental study with a pre-post-test design. It was conducted with first-year nursing students. The students were divided into experimental (n=51) and control (n=52) groups with the block randomization method. The data of the study were collected using the “Student Identifier Characteristics Form”, “Parenteral Medication Applications Knowledge Test”, “Parenteral Medication Applications Skill Checklists” and “Simulation Evaluation Form”. The simulation including parenteral medication applications was developed using the Adobe Animate program. While the students in the control group continued traditional education, the students in the experimental group logged into the simulation at “parenteralilacuygulamalari.com” and repeated the medication applications as many times as they wanted in the virtual environment. This study was supported by TUBITAK 3501 Career Development Program.

Results: As a result of the study, it was determined that there was no statistically significant difference between the final knowledge and skill scores of the students in the experimental and control groups regarding intramuscular, subcutaneous, and intravenous medication administration. It was determined that there was a statistically significant difference between the pre-post knowledge and skill scores of the students in the experimental group. Students in the experimental group had above average simulation evaluation scores.

Conclusions: In this study, it was determined that the widespread use of virtual games in nursing education contributes to the knowledge and skills of students. Virtual simulation applications in nursing education are recommended to be used to support students to work remotely.

Keywords: Administration, Knowledge, students, Nursing, Skill, Virtual reality, Computer Simulation

[ID-1790]

Senaryo Sonunda Yapılan Çözümleme İle Hızlı Döngülü Geri Bildirim Odaklı Çözümleme Etkinliğinin Karşılaştırılması

Comparison of Rapid Iterative Feedback-Focused Analysis Effectiveness with Analysis Performed at the End of the Scenario

Emine Tuğba YORULMAZ^{1,4}, Canan YÜKSEL ACAR³, Nurten ÖZEN², Vesile ÜNVER¹

tugbayoorlmz@gmail.com

¹ Sağlık Bilimleri Fakültesi-Hemşirelik Bölümü, Acıbadem Mehmet Ali Aydınlar Üniversitesi, İstanbul / Türkiye

² Hemşirelik Fakültesi, İstanbul Üniversitesi, İstanbul / Türkiye

³ Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu-Diyaliz, Acıbadem Mehmet Ali Aydınlar Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, İstanbul / Türkiye

⁴ Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa, İstanbul / Türkiye

ÖZET

Giriş ve Amaç: Simülasyona dayalı öğrenme, hemşirelikte klinik becerileri ve karar verme süreçlerini geliştirmeye yönelik etkili bir eğitim stratejisidir. Bu sürecin kritik aşamalarından biri olan çözümleme, katılımcıların deneyimlerini yansıtmasına ve öğrenmeyi pekiştirmesine olanak tanır. Geleneksel çözümleme, senaryo tamamlandıktan sonra yapılırken; hızlı döngülü, kasıtlı uygulama odaklı çözümleme, senaryo sırasında belirli aralıklarla geri bildirim sağlar. Bu çalışma, hemşirelik öğrencilerinin çözümleme deneyimleri, öğrenme memnuniyetleri ve stres düzeyleri açısından geleneksel ve hızlı döngülü çözümleme yöntemlerini karşılaştırmayı amaçlamaktadır.

Gereç ve Yöntem: Yarı deneysel olarak tasarlanan bu çalışma, Mart–Haziran 2025 tarihleri arasında Türkiye’de Acıbadem Üniversitesi’nde yürütülmüştür. İç Hastalıkları Hemşireliği dersini ilk kez alan 39 dördüncü sınıf hemşirelik öğrencisi çalışmaya dâhil edilmiştir. Tüm öğrenciler önce geleneksel çözümlenmeye, bir hafta sonra ise hızlı döngülü çözümlenmeye katılmıştır. Hızlı döngü yönteminde senaryo sırasında kısa geri bildirimler verilmiş, geleneksel yöntemde ise geri bildirim senaryo sonunda yapılmıştır. Veri toplama araçları olarak Çözümleme Deneyim Ölçeği, Öğrenci Memnuniyeti ve Öğrenmede Özgüven Ölçeği, Simülasyon Tasarım Ölçeği ve öğrenci geri bildirim anketi kullanılmıştır. Veriler SPSS 22.0 ile analiz edilmiş, $p < 0,05$ anlamlı kabul edilmiştir.

Bulgular: Çözümleme Deneyim Ölçeği puanları, geleneksel çözümlemede tüm alt boyutlarda (Düşünce ve Duyguları Analiz Etme, Öğrenme ve Bağlantı Kurma, Kolaylaştırıcı Becerisi, Uygun Rehberlik) hızlı döngülü geri bildirim odaklı çözümlenmeye göre anlamlı derecede yüksek olduğu saptandı ($p < 0,05$). Öğrenme memnuniyeti ve özgüven puanları her iki yöntem açısından fark göstermedi ($p > 0,05$). Simülasyon Tasarım Ölçeği alt boyutlarında hızlı döngülü geri bildirim odaklı çözümleme e “Destek” alt boyutunda daha yüksek puan alırken ($p = 0,04$), geleneksel çözümlemede ise “Geri Bildirim/Yönlendirme” ve “Gerçekçilik” alt boyutlarında üstünlük gösterdi ($p < 0,05$). Öğrenci geri bildirimlerinde her iki yöntem arasında geri bildirim öğrenmeye katkısı, süreçte rahatlık ve güçlü/geliştirilecek yönlerin açıklığı açısından anlamlı fark yoktu ($p > 0,05$). Literatürde çalışmamızla uyumludur. Çalışmada hızlı döngülü geri bildirim odaklı çözümleme senaryo sırasındaki stres düzeyi anlamlı olarak daha yüksekti ($p = 0,04$).

Sonuç: Geleneksel çözümleme yöntemi, katılımcılar tarafından çözümleme sürecinde daha olumlu deneyimlenirken, hızlı döngülü geri bildirim odaklı çözümleme ise daha fazla destek hissi sağladı ancak

2. Uluslararası Hemşirelik Eğitiminin Geleceği Kongresi
2nd International Congress on the Future of Nursing Education
17-19 Eylül –September 2025, Ankara

senaryo sırasındaki stres düzeyini artırdı. Sharon K. Won ve arkadaşlarının (2025) yaptığı çalışmaya benzer şekilde, hızlı döngülü geri bildirim odaklı çözümleme yöntemi destek sağlama açısından daha avantajlı bulundu. Hunt ve arkadaşları (2014) da yaptıkları çalışmada hızlı döngülü geri bildirim odaklı çözümleme eğitiminin pediatri asistanlarının resüsitasyon becerilerini anlamlı düzeyde geliştirdiğini bulmuşlardır. Bizim çalışmamızın sonuçlarından farklı olarak Raper ve arkadaşları (2024) tarafından hızlı döngülü geri bildirim odaklı çözümleme eğitim modelini, kardiyopulmoner resüsitasyon asistan eğitiminde kontrol grubuna kıyasla yaşadıkları stres önemli ölçüde daha düşük bulunmuştur. Çalışmamızdaki öğrenciler dördüncü sınıf öğrencileri olup lisans eğitimleri kapsamında senaryo sonu çözümleme simülasyon deneyimlerinin yüksek olması, onlar için yeni olan hızlı döngülü geri bildirim odaklı çözümleme yöntemi daha fazla stres yaratmıştır olabilir. Her iki yöntemin öğrenme memnuniyeti ve özgüven üzerindeki etkileri benzerdi. Bu bulgular, hemşirelik eğitiminde simülasyon çözümleme yöntemlerinin seçiminin, hedeflenen öğrenme çıktılarına göre yapılması gerektiğini göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Simülasyon, Hızlı döngülü geri bildirim odaklı çözümleme, Simülasyon Sonrası Çözümleme Çözümleme, Hemşirelik öğrencileri

ABSTRACT

Introduction and Aim: Simulation-based learning is an effective educational strategy in nursing to develop clinical skills and decision-making. A critical stage in this process is debriefing, which allows participants to reflect and consolidate learning. Traditional debriefing occurs after the scenario, whereas rapid-cycle deliberate practice debriefing provides feedback during the scenario at set intervals. This study compares traditional and rapid-cycle debriefing in terms of nursing students' debriefing experiences, learning satisfaction, and stress levels.

Materials and Methods: This quasi-experimental study was conducted between March–June 2025 at Acıbadem University, Turkey, with 39 fourth-year nursing students enrolled in the Internal Medicine Nursing course for the first time. All students first participated in traditional debriefing and, one week later, in rapid-cycle debriefing. In rapid-cycle, short feedback was given during the scenario, while in the traditional method, feedback occurred at the end. Data collection tools included the Debriefing Experience Scale, the Student Satisfaction and Self-Confidence in Learning Scale, the Simulation Design Scale, and a student feedback questionnaire. Data were analyzed using SPSS 22.0; $p < 0.05$ was considered significant.

Results: Debriefing Experience Scale scores were significantly higher for traditional debriefing in all subdimensions—Analyzing Thoughts and Feelings, Learning and Making Connections, Facilitator Skills, and Appropriate Guidance ($p < 0.05$). Learning satisfaction and self-confidence did not differ between methods ($p > 0.05$). On the Simulation Design Scale, rapid-cycle scored higher in “Support” ($p = 0.04$), whereas traditional debriefing scored higher in “Feedback/Guidance” and “Realism” ($p < 0.05$). Stress levels during the scenario were significantly higher in rapid-cycle ($p = 0.04$). Student qualitative feedback showed no significant differences in perceived learning contribution, comfort, or clarity of strengths/areas for improvement.

Conclusion: Traditional debriefing was associated with more positive experiences, while rapid-cycle provided greater perceived support but increased stress. These findings align with Won et al. (2025) and Hunt et al. (2014) regarding skill enhancement, but differ from Raper et al. (2024), who reported lower stress in rapid-cycle. Method selection in nursing simulation should align with targeted learning outcomes.

Keywords: Simulation, Rapid Cycle Deliberate Practice, Post-simulation debriefing, Debriefing, Nursing students

[ID-1792]

5E Modeline Temellendirilen Eğitim Becerileri Eğitim Programının Geliştirilmesi ve Değerlendirilmesi: Hemşire Araştırma Görevlileri Örneği

Development And Evaluation Of Educational Skills Training Program Based On 5e Model: An Example Of Nurse Research Assistants

Özgül EYCAN^{1,2}, Sevim ULUPINAR³

ozguleycan@gmail.com

¹Lisansüstü Eğitim Enstitüsü- Hemşirelikte Eğitim Anabilim Dalı Doktora Programı, İstanbul Üniversitesi- Cerrahpaşa, İstanbul / Türkiye

²Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü, İstanbul Arel Üniversitesi, İstanbul / Türkiye

³Florence Nightingale Hemşirelik Fakültesi, İstanbul Üniversitesi- Cerrahpaşa, İstanbul / Türkiye

ÖZET

Giriş ve Amaç: Kaliteli hemşirelik hizmetinin önemli öğelerinden biri, yüksek standartlarda eğitim verebilen öğretim elemanlarıdır. Öğretim elemanlarının alan uzmanlığı dışında eğitim becerilerini de etkili bir şekilde kullanması beklenmektedir. Araştırmada, 5E Modeline temellendirilen eğitim becerileri eğitim programının Dick, Carey ve Carey Öğretim Tasarım Modeli doğrultusunda geliştirilmesi, hemşire araştırma görevlilerine çevrim içi ortamda uygulanması ve değerlendirilmesi amaçlanmıştır.

Gereç ve Yöntem: Araştırma karma yöntem ve açıklayıcı ardışık desenedir. Araştırmanın birinci kısmı, niceliksel desende tek gruplu ön test son test yarı deneysel tipte; ikinci kısmı, niteliksel desende ve fenomenolojik tiptedir. Araştırmanın nicel boyutunda örnekleme Türkiye genelinde çalışan 26 hemşire araştırma görevlisi, nitel boyutunda ise eğitim programı ve veri toplama sürecini tamamlamış katılımcılar arasından kura ile belirlenen 8 kişi oluşturmuştur. Araştırmada nicel veriler; katılımcı bilgi formu, Eğitim Becerileri Ölçeği, eğitim becerileri bilgi testi, sunum değerlendirme formu, Yapılandırmacı Öğrenme Ortamlarını Değerlendirme Ölçeği; nitel veriler ise yarı yapılandırılmış görüşme formu ile toplanmıştır. Araştırma verileri, Şubat- Haziran 2025 tarihleri arasında toplanmıştır. Araştırmanın nicel boyutunda veriler; aritmetik ortalama, standart sapma, medyan, Cronbach Alpha iç tutarlılık analizi, Wilcoxon işaretli sıralar testi, Friedman testi, KR-20 ve 21 güvenilirlik katsayısı, madde güçlük ve madde ayırt edicilik indeksi ile test edilmiş; nitel boyunda ise betimsel analiz yönteminden yararlanılmıştır.

Bulgular: Araştırmanın nicel boyutunda; katılımcıların Eğitim Becerileri Bilgi Testi son test ve izlem testi puanının ön test puanından anlamlı düzeyde yüksek olduğu belirlenmiştir. Eğitim Becerileri Ölçeği ve ölçeğin alt boyutlarında izlem testi puanının ön testte göre anlamlı düzeyde yüksek olduğu belirlenmiştir. Sunum değerlendirme formunda eğitimcinin verdiği puanının öz, akran değerlendirmesine göre anlamlı düzeyde yüksek olduğu belirlenmiştir. Katılımcılar eğitim ortamının yapılandırmacı yaklaşıma uygunluğunu yüksek düzeyde olumlu bulmuştur. Araştırmanın nitel boyutunda; Eğitim Becerilerine Yönelik Bilgi Düzeyi, Eğitim Becerilerini Uygulama Durumu, Eğitim Programına Yönelik Görüşler olmak üzere üç tema ve bu temalara bağlı altı alt tema oluşturulmuştur.

Sonuç: Araştırma sonucunda Eğitim Becerileri Eğitim Programının katılımcıların bilgi düzeyini, eğitim becerilerini geliştirdiği ve etkili bir eğitim programı olduğu belirlenmiştir.

2. Uluslararası Hemşirelik Eğitiminin Geleceği Kongresi
2nd International Congress on the Future of Nursing Education
17-19 Eylül –September 2025, Ankara

Anahtar kelimeler: Hemşire Öğretim Elemanı, Eğitim Becerileri, 5E Öğretim Modeli, Dick Carey ve Carey Öğretim Tasarım Modeli, Mikro Öğretim, Uzaktan Eğitim

ABSTRACT

Introduction and Aim: One of the key elements of quality nursing care is teaching staff who can provide high-standard education. Teaching staff are expected to effectively use their educational skills in addition to their expertise in the field. In the study, the aim of the research was to develop an educational skills training program based on the 5E Model in the direction of Dick, Carey, and Carey Instructional Design Model, to implement and evaluate it to nurse research assistants in an online learning environment.

Materials and Methods: The research is mixed-method and explanatory sequential design. The first part of the study was a one-group pretest-posttest quasi-experimental design with a quantitative design; the second part was a qualitative design and phenomenological type. In the quantitative dimension of the study, the sample consisted of 26 nurse research assistants working throughout Turkey, and in the qualitative dimension, 8 participants who completed the training program and data collection process were selected by lot among the participants. Quantitative data were collected through participant information form, Educational Skills Scale, educational skills knowledge test, presentation evaluation form, Constructivist Learning Environments Evaluation Scale; qualitative data were collected through semi-structured interview form. The data were collected between February and June 2025. In the quantitative dimension of the study, the data were tested with arithmetic mean, standard deviation, median, Cronbach Alpha internal consistency analysis, Wilcoxon signed-rank test, Friedman test, KR-20 and 21 reliability coefficients, item difficulty and item discrimination index; in the qualitative dimension, descriptive analysis method was used.

Results: In the quantitative dimension of the study, it was determined that the participants' post-test and follow-up test scores on the Educational Skills Knowledge Test were significantly higher than the pre-test scores. It was determined that the participants' the follow-up test scores on the Educational Skills Scale and its sub-dimensions were significantly higher than the pre-test scores. It was determined that the score given by the educator in the presentation evaluation form was significantly higher than the self and peer evaluation. Participants found the suitability of the educational environment to the constructivist approach to be highly positive. In the qualitative dimension of the study, three themes, namely Level of Knowledge on Training Skills, Implementation of Training Skills, and Opinions on the Training Program, and six sub-themes related to these themes were formed.

Conclusion: As a result of the research, it was determined that the Educational Skills Training Program is an effective training program that improves the knowledge level and educational skills of the participants.

Keywords: Nurse Instructor, Educational Skills, 5E Instructional Model, Dick Carey and Carey Instructional Design Model, Micro Instruction, Distance Education.

[ID-1793]

Cerrahi Kliniklerde Uygulama Yapan Hemşirelik Öğrencilerinin Ağrı Değerlendirmesine Yönelik Tutumları ve Klinik Muhakeme Düzeyleri Arasındaki İlişki

The Relationship Between Attitudes Towards Pain Assessment and Clinical Reasoning Levels of Nursing Students Practicing in Surgical Clinics

Berna DOĞAN¹, Elif BUDAK ERTÜRK²

bernadgn294@gmail.com

¹Sağlık Bilimleri Enstitüsü Hemşirelik Ana Bilim Dalı, Başkent Üniversitesi, Ankara / Türkiye

²Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü, Başkent Üniversitesi, Ankara / Türkiye

ÖZET

Giriş ve Amaç: Cerrahi kliniklerde çalışan ve çalışacak olan hemşirelerin ağrı değerlendirmesinde bilgi birikiminin yüksek olması, olumlu bir tutuma sahip olmaları ve klinik muhakeme düzeylerinin yeterli seviyede olması büyük önem taşır. Bu araştırma, cerrahi kliniklerde uygulama yapan hemşirelik öğrencilerinin ağrı değerlendirmesine yönelik tutumları ve klinik muhakeme düzeyleri arasındaki ilişkiyi incelemek amacıyla gerçekleştirilmiştir.

Gereç ve Yöntem: Tanımlayıcı ve kesitsel türde olan bu araştırma, 20-27 Haziran 2025 tarihleri arasında Ankara’da bir vakıf üniversitesinin Hemşirelik Bölümü’nde 2024-2025 Bahar dönemi öğrenim gören ikinci, üçüncü ve dördüncü sınıf öğrencilerinden toplam 116 öğrencinin gönüllü katılımıyla gerçekleştirilmiştir. Verilerin toplanmasında “Tanıtıcı Özellikler Soru Formu”, “Hemşirelik Öğrencilerinin Ağrı Değerlendirmesine Yönelik Tutumları Ölçeği” ve “Hemşirelik Öğrencileri için Klinik Muhakeme Hazıroluşluk Ölçeği” kullanılmıştır. Verilerin analizinde tanımlayıcı istatistiklerden ve korelasyon analizinden yararlanılmıştır. Etik kurul onayı ve öğrencilerden onam alınmıştır.

Bulgular: Araştırmaya katılan öğrencilerin yaş ortalaması 21,47±1,535 olup, öğrencilerden %91,4’ü kadın, %45,2’si ikinci sınıftır. Öğrencilerin özdeğerlendirmelerine göre klinik karar verme düzeylerine vermiş oldukları puan ortalaması 5,84±1,896’dır. Öğrencilerin ağrı değerlendirmesine yönelik tutum ölçeği toplam puan ortalaması 58,63±11,033 iken klinik muhakeme hazıroluşluk ölçeği toplam puan ortalaması 62,46±11,737 olarak bulunmuştur. Öğrencilerin ağrı değerlendirmesine yönelik tutumları ile klinik muhakeme hazıroluşluk düzeyleri arasında çok zayıf düzeyde pozitif yönde ($r=0,206$) anlamlı ilişki bulunmuştur ($p<0,05$).

Sonuç: Araştırmamızda öğrencilerin klinik muhakeme hazıroluşluk düzeylerinin nispeten yüksek ve ağrı değerlendirmesine yönelik olumlu tutumlarının olduğu belirlenmiştir. Bulgular doğrultusunda, öğrencilerin teorik ve klinik bilgi düzeylerini artırmak için etkili öğrenme yöntemlerinin kullanılması, klinik deneyimlerin ve kurumlar arası iş birliğinin güçlendirilmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Cerrahi hemşireliği, hemşirelik öğrencileri, ağrı değerlendirmesi, tutum, klinik muhakeme.

ABSTRACT

Introduction and Aim: It is crucial for nurses working and planning to work in surgical clinics to have a high level of knowledge, a positive attitude, and adequate clinical reasoning in pain assessment. This research was conducted to examine the relationship between the attitudes of nursing students practicing in surgical clinics toward pain assessment and their clinical reasoning levels.

Materials and Methods: This descriptive, cross-sectional research was conducted between June 20-27, 2025, with the voluntary participation of 116 second-, third-, and fourth-year students enrolled in the Nursing Department of a private university in Ankara during the 2024-2025 Spring semester. Data were collected using the "Descriptive Characteristics Questionnaire," the "Nursing Students' Attitudes Toward Pain Assessment Scale," and the "Clinical Reasoning Readiness Scale for Nursing Students." Descriptive statistics and correlation analysis were used in data analysis. Ethics committee approval and informed consent were obtained from the students.

Results: The average age of the students participating in the study was $21,47 \pm 1,535$. Of these students, 91,4% were female and 45,2% were second-year students. According to the students' self-assessment, the mean score they gave for their clinical decision-making levels was $5,84 \pm 1,896$. The total mean score of the students' attitudes towards pain assessment scale was $58,63 \pm 11,033$, while the total mean score of the clinical judgment readiness scale was $62,46 \pm 11,737$. The analysis revealed a very weak positive correlation ($r=0,206$) between the students' attitudes toward pain assessment and their clinical reasoning readiness. This result was found to be significant ($p<0,05$).

Conclusion: Our research found that students' clinical reasoning readiness levels were relatively high and that they had positive attitudes toward pain assessment. As a result of the findings, the use of effective learning methods and the strengthening of clinical experiences and inter-institutional collaboration are recommended to increase students' theoretical and clinical knowledge.

Keywords: Surgical nursing, nursing students, pain assessment, attitude, clinical reasoning.

[ID-1794]

Simülasyon Temelli Öğrenmede Hemşirelik Öğrencilerinin Klinik Karar Verme Becerileri: Tanımlayıcı Kesitsel Çalışma

Nursing students' clinical judgment in simulation-based learning: A descriptive cross-sectional study

Esra SEZER¹, **Hilal YILDIZ ÇELİK¹**, Vesile ÜNVER¹, Ükke KARABACAK¹

hilal.yildiz@acibadem.edu.tr

¹Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü, Acıbadem Mehmet Ali Aydınlar Üniversitesi, İstanbul/ Türkiye

ÖZET

Giriş ve Amaç: Klinik karar verme, hemşirelik uygulamalarının temelinde yer alan ve sürekli gelişim gerektiren bilişsel bir süreçtir. Lisans eğitimi sürecinde temelleri atılan bu becerinin erken dönemde değerlendirilmesi, eğitim programlarının etkililiğini ve öğrencilerin gelişim ihtiyaçlarını belirlemede önemlidir. Bu araştırma, hemşirelik öğrencilerinin simülasyon deneyimi sırasında klinik karar verme performans düzeylerinin belirlenmesi ve değerlendirilmesini amaçlamaktadır.

Gereç ve Yöntem: Araştırma, tanımlayıcı-kesitsel tasarımda, 2024–2025 eğitim-öğretim yılında, İstanbul'daki bir vakıf üniversitesinin Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü'nde ikinci sınıfta öğrenim gören 111 öğrenciyle yürütülmüştür. Öğrenciler, kronik solunum yetmezliği yönetimi içeren ve klinik karar vermeyi gerektiren bir simülasyon senaryosuna katılmıştır. Veriler, Lasater Klinik Karar Verme Rubriği–Türkçe ve Çözümleme Oturumu Kağıdı aracılığıyla toplanmıştır. Rubrik puanlaması ise iki bağımsız gözlemci tarafından gerçekleştirilmiştir. Elde edilen veriler SPSS 24.0 programı kullanılarak analiz edilmiştir. Araştırmanın uygulanmasında etik kurul izni, kurum izni ve öğrencilerden yazılı ve sözel onam alınmıştır.

Bulgular: Öğrencilerin rubrikten aldıkları toplam puan ortalaması $22,13 \pm 4,48$ olarak saptanmış; bu değer “gelişmekte olan” klinik karar verme düzeyine işaret etmiştir. Alt boyutlar incelendiğinde en yüksek ortalama “yanıt verme” ($7,80 \pm 1,84$), en düşük ortalamalar ise “yorumlama” ($3,59 \pm 0,91$) ve “yansıtma” ($4,90 \pm 1,11$) alanlarında belirlenmiştir. Değerlendiriciler arası güvenilirlik için hesaplanan sınıf içi korelasyon katsayısı $0,72$ bulunmuştur ($p < 0,001$).

Sonuç: İkinci sınıf hemşirelik öğrencilerinin klinik karar verme becerilerinin olgunlaşma sürecinde olduğu; özellikle yorumlama ve yansıtma aşamalarında belirgin güçlükler yaşadıkları saptanmıştır. Bu nedenle öğrencilerin gelişimlerinin dönemsel rubrik değerlendirmeleriyle izlenmesi ve yorumlama ile yansıtma yetkinliklerini destekleyecek eğitim uygulamalarının tasarlanması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: hemşirelik eğitimi, klinik karar verme, simülasyon tabanlı öğrenme deneyimi, hemşirelik öğrencileri

ABSTRACT

Introduction and Aim: Clinical judgment is a cognitive process that is at the basis of nursing practice and requires continuous development. Early evaluation of this skill, the foundations of which are laid in undergraduate education, is critical in terms of revealing the effectiveness of educational programs and the developmental needs of students. This study aims to determine and evaluate the clinical decision-making performance levels of nursing students during simulation experience.

Materials and Methods: The descriptive cross-sectional study was conducted with 111 second-year students enrolled in the nursing department of the faculty of health sciences of a foundation university in Istanbul during the 2024-2025 academic year. Students participated in a simulation scenario involving chronic respiratory failure management and requiring clinical judgment. Data were collected using the Lasater Clinical Judgment Rubric-Turkish and a debriefing session sheet. Rubric scoring was performed by two independent observers. The data obtained were analyzed using SPSS 24.0 program. Ethics committee permission, institutional permission, and written and verbal consent were obtained from the students.

Results: The mean total score obtained by the students from the rubric was 22.13 ± 4.48 , indicating a “developing” level of clinical decision making. When the sub-dimensions were analyzed, the highest mean was found in “responding” (7.80 ± 1.84) and the lowest means were found in ‘interpreting’ (3.59 ± 0.91) and “reflecting” (4.90 ± 1.11). The intraclass correlation coefficient calculated for inter-rater reliability was 0.72 ($p < 0.001$).

Conclusion: It was found that second-year nursing students' clinical decision-making skills were in the process of maturation and they had significant difficulties especially in the interpretation and reflection stages. Therefore, it is recommended that the development of students should be monitored with periodic rubric evaluations and educational practices should be designed to support interpretation and reflection competencies.

Keywords: nursing education, simulation-based learning experience, clinical judgment, nursing students

[ID-1796]

Klinik Uygulama Becerilerinin Geliştirilmesinde Yenilikçi Yöntemler: Dijital ve Etkileşimli Öğrenme Modelleri

Innovative Methods for Developing Clinical Practice Skills: Digital and Interactive Learning Models

Melisa KARAASLAN¹, Betül ŞAHİN KILINÇ¹

melisa.karaaslan06@gmail.com

¹Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü, Başkent Üniversitesi, Ankara / Türkiye

ÖZET

Giriş ve Amaç: Hemşirelik eğitiminin; teorik bilgilerin aktarımının ötesine geçerek beceri, tutum ve etik değerlerin kazandırılmasını hedefleyen çok boyutlu bir süreç olduğu belirtilmektedir. Geleneksel öğretim yöntemleri, öğrencileri karmaşık klinik durumlara hazırlamada zaman zaman yetersiz kalabilmektedir. Bu nedenle, yenilikçi ve teknoloji tabanlı eğitim yöntemlerinin entegrasyonu kaçınılmaz bir hale gelmektedir. Klinik sanal simülasyonlar ve sanal gerçeklik uygulamaları, öğrencilere güvenli ve etkileşimli ortamlar sunarak klinik karar verme, psikomotor beceri gelişimi ve özgüven kazandırmada etkili rol oynamaktadır. Ters yüz sınıf öğretiminde öğrenciler, ders öncesinde sunulan dijital içeriklerle temel bilgileri bireysel olarak öğrenmektedirler. Sınıf ortamında ise öğretmen rehberliğinde problem çözme ve grup tartışmaları gibi etkinliklerle aktif öğrenmeye katılmaktadırlar. Mobil öğrenme uygulamaları, bilgiye anlık erişim sağlayan, esnek, ekonomik ve öğrenci merkezli bir öğrenme ortamı sunmaktadır. Ayrıca, akran mentorluğu ve oyun tabanlı gibi pedagojik yaklaşımlar da hemşirelik öğrencilerinin motivasyonunu artırmakta, aktif katılımı teşvik etmekte ve öğrenme deneyimini zenginleştirmektedir. Bu derlemenin amacı, hemşirelik eğitiminde teknoloji destekli ve etkileşimli öğretim stratejilerini incelemek ve bu yaklaşımların eğitsel katkılarını değerlendirmektir.

Sonuç: Literatür incelendiğinde, sanal simülasyon ve sanal gerçeklik tabanlı uygulamaların öğrenci memnuniyetini ve öz yeterlilik algısını artırdığı, bilgi kalıcılığı ve klinik muhakemeyi geliştirdiği görülmektedir. Sanal gerçeklik teknolojisinin beceri uygulamalarına başarıyla entegre edilmesi, bu teknolojilerin eğitimdeki potansiyelini desteklemektedir. Ters yüz sınıf öğretimi, öğrencilere bireyselleştirilmiş öğrenme imkânı sunması, derse katılımı artırması ve öğrenci-eğitimci etkileşimini güçlendirmesi gibi çeşitli avantajlar taşımaktadır. Mobil öğrenme uygulamaları, hemşireler arasında santral venöz katetere ilişkin bilgi ve becerilerin geliştirilmesinde etkili bir öğretim yöntemi olarak öne çıkmaktadır. Bu yöntem, hem teorik bilgilerin pekiştirilmesinde hem de klinik uygulamaların desteklenmesinde önemli katkılar sağlamaktadır. Ayrıca, akran mentorluğu yapısal bir öğrenme desteği sunarken, oyun tabanlı uygulamalar, öğrenmeyi daha anlamlı, etkileşimli ve ölçülebilir hale getirmektedir. Hemşirelik eğitiminde bu yaklaşımların bir arada ve planlı biçimde kullanılması, öğrenci başarısını artırarak geleceğin sağlık profesyonellerinin yetiştirilmesine katkı sağlayacaktır.

Anahtar Kelimeler: Akran mentorluğu, hemşirelik eğitimi, klinik simülasyon, oyun tabanlı öğrenme, sanal gerçeklik.

ABSTRACT

Introduction and Aim: Nursing education is a multidimensional process that goes beyond the transfer of theoretical knowledge and aims to impart skills, attitudes, and ethical values. Traditional teaching methods can sometimes be inadequate in preparing students for complex clinical situations. Therefore, the integration of innovative and technology-based educational methods has become essential. Clinical virtual simulations and virtual reality applications provide students with safe and interactive environments, playing an effective role in clinical decision-making, psychomotor skill development, and self-confidence. In flipped classroom teaching, students learn fundamental information individually through digital content presented before class. Class time is dedicated to active learning through teacher-guided activities such as problem-solving and group discussions. Mobile learning applications offer a flexible, affordable, and student-centered learning environment that provides instant access to information. Furthermore, pedagogical approaches such as peer mentoring and gamification increase nursing students' motivation, encourage active participation, and enrich the learning experience. The purpose of this review is to examine technology-supported and interactive teaching strategies in nursing education and evaluate the educational contributions of these approaches.

Conclusion: A review of the literature reveals that virtual simulation and virtual reality-based applications increase student satisfaction and self-efficacy, improve knowledge retention, and enhance clinical reasoning. The successful integration of virtual reality technology into specific applications, such as nasogastric tube placement, supports the potential of these technologies in education. Flipped classroom instruction offers several potential advantages, including providing students with personalized learning opportunities, increasing engagement with course material, and enhancing student-instructor interaction. Mobile learning applications stand out as an effective teaching method for developing knowledge and skills related to central venous catheters among nurses. This method makes significant contributions both to reinforcing theoretical knowledge and supporting clinical practice. Furthermore, peer mentoring provides structured learning support, while gamification makes learning more meaningful, interactive, and measurable. The combined and planned use of these approaches in nursing education will increase student success and contribute to the development of future healthcare professionals.

Keywords: Clinical simulation, game-based learning, nursing education, peer mentoring, virtual reality.

[ID-1797]

Hemşirelik Öğrencilerinde Uyku Kalitesinin Hasta Güvenliği Yeterlilikleri Üzerindeki Etkisinde Klinik Tutumların Aracı Rolü

The Mediating Role of Clinical Attitudes in the Effect of Sleep Quality on Patient Safety Competencies Among Nursing Students

Gülsün ÖZDEMİR AYDIN¹, Berna BUGAN², Nuray TURAN¹, **Eylem TOĞLUK YİĞİTOĞLU¹**,
Aylin PALLOŞ³, Burcu DEMİRCAN⁴

eylem.togluk@istanbul.edu.tr

¹Florence Nightingale Hemşirelik Fakültesi, İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa, İstanbul / Türkiye

²Sağlık Bilimleri Enstitüsü, İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa, İstanbul / Türkiye

³Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü, Uludağ Üniversitesi, Bursa / Türkiye

ÖZET

Giriş ve Amaç: Hasta güvenliği, hemşirelik öğrencilerinin klinik yeterliliklerinde önceliklidir ve bu yeterliliği etkileyen faktörlerin belirlenmesi eğitim kalitesi açısından kritik önem taşımaktadır. Uyku kalitesi, hem bilişsel performansı hem de profesyonel tutumları etkileyerek dolaylı yoldan hasta güvenliği üzerinde belirleyici olabilir. Bu doğrultuda araştırmanın amacı, hemşirelik öğrencilerinde uyku kalitesinin hasta güvenliği yeterlilikleri üzerindeki etkisinde klinik tutumların aracı rolünü incelemektir. **Gereç ve Yöntem:** Araştırmanın evreni, iki kamu ve özel üniversitenin hemşirelik bölümünde öğrenim göre 1.355 öğrenciydi. G*Power 3.1.9.7 yazılımı; güç: %95, alfa=0,05, etki büyüklüğü=0,30 orta düzeyde) gerekli örneklem büyüklüğü yaklaşık 297 öğrenci olarak belirlendi. Araştırma için etik kuruldan, lardan ve öğrencilerden yazılı ve sözlü izin alındı. Veriler, Sosyo-demografik Özellikler Formu, Pittsburgh Uyku Kalitesi İndeksi, Hasta Güvenliği Yetkinliği Öz Değerlendirme Aracı ve Hemşirelik Öğrencileri için Klinik Uygulamalara Yönelik Tutum Ölçeği ile toplandı. Veriler, SPSS 22.0 programı ile değerlendirildi.

Bulgular: Araştırmaya katılan hemşirelik öğrencilerinin yaş ortalaması 20.76±3.00, AGNO ortalaması 2.88±0.54 olup; katılımcıların %43.3'ü 1. sınıf öğrencisi, %47.6'sı devlet, %52.4'ü ise özel üniversitelerde öğrenim görmektedir. Ölçekler arasındaki ilişkiler incelendiğinde, uyku kalitesi ile klinik tutumlar ($r=-0.056$, $p=0.290$) ve hasta güvenliği yeterliliği ($r=-0.031$, $p=0.559$) arasında anlamlı olmayan zayıf ilişkiler belirlendi. Ancak öğrencilerin yaş ile uyku kalitesi arasında pozitif ve anlamlı ($r=0.148$, $p=0.005$), hasta güvenliği yeterliliği ile AGNO arasında ise pozitif anlamlı ilişki saptanmıştır ($r=0.157$, $p=0.003$); ayrıca yaş ile hasta güvenliği yeterliliği arasında zayıf bir ilişki gözlenmiştir ($r=0.095$). Hasta güvenliği yeterlilik puanları; kamuda, kadın, dördüncü sınıflar, akademik başarısını "iyi" olarak değerlendirenler ve haftalık 16 saatten fazla klinik uygulamaya çıkan öğrencilerde anlamlı düzeyde daha yüksek bulunmuştur.

Sonuç: Araştırma bulguları, uyku kalitesi, klinik tutumlar ve hasta güvenliği yeterlilikleri arasında anlamlı bir ilişki olmadığını gösterirken; üniversite türü, cinsiyet, sınıf düzeyi, akademik başarı ve klinik uygulama süresi gibi değişkenlere göre anlamlı farklılıklar belirlenmiştir. Bu doğrultuda, hemşirelik eğitiminde klinik uygulamaların artırılması, sınıf düzeyine uygun biçimde yapılandırılması hasta güvenliği yeterliliğini artırmada etkili olabilir.

Anahtar Kelimeler: Uyku kalitesi, Hasta Güvenliği, Yetkinlik, Klinik Uygulama, Tutum.

ABSTRACT

Introduction and Aim: Patient safety is a primary component of clinical competence in nursing education, and identifying the factors influencing this competence is critically important for educational quality. Sleep quality may influence patient safety indirectly by affecting both cognitive performance and professional attitudes. Accordingly, this study aimed to examine the mediating role of clinical attitudes in the effect of sleep quality on patient safety competencies among nursing students.

Materials and Methods: The study population consisted of 1,355 students enrolled in the nursing departments of two public and two private universities. Based on G*Power 3.1.9.7 software (power = 95%, $\alpha = 0.05$, medium effect size = 0.30), the required sample size was calculated as approximately 297 students. Ethical approval and written/verbal consent were obtained from institutions and participants. Data were collected using the Socio-demographic Characteristics Form, Pittsburgh Sleep Quality Index (PSQI), Patient Safety Competency Self-Evaluation Tool, and the Clinical Attitudes Scale for Nursing Students. Data were analyzed using SPSS 22.0.

Results: Participants had a mean age of 20.76 ± 3.00 and a mean GPA of 2.88 ± 0.54 ; 43.3% were first-year students, 47.6% attended public universities, and 52.4% attended private universities. No significant correlations were found between sleep quality and clinical attitudes ($r = -0.056$, $p = 0.290$) or between sleep quality and patient safety competency ($r = -0.031$, $p = 0.559$). However, significant positive correlations were identified between age and sleep quality ($r = 0.148$, $p = 0.005$) and between GPA and patient safety competency ($r = 0.157$, $p = 0.003$). Higher patient safety scores were observed among public university students, females, senior students, those reporting high academic success, and those with more than 16 hours of weekly clinical practice.

Conclusion: Although no significant relationships were found among the three main variables, differences in patient safety competency were observed across specific sociodemographic characteristics. Strengthening clinical practice and structuring it progressively by class level may enhance students' patient safety competencies.

Keywords: Sleep quality, Patient safety, Competency, Clinical practice, Attitude.

[ID-1798]

Yoğun Bakım Ünitelerinde Çalışan Hemşirelerin Klinik Yeterliliklerinin Karar Verme Düzeyleri Üzerindeki Etkisi: Yapısal Eşitlik Modelleme Yaklaşımı

The Effect of Clinical Competencies of Nurses in Intensive Care Units on Decision-Making Levels: A Structural Equation Modeling Approach

Zehra ESKİMEZ¹, **Kıymet MESES**², Alev KESKİN³, Osman ALAMAN⁴

kiymetmeses@gmail.com

¹ Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü, Çukurova Üniversitesi, Adana /Türkiye

² Balcalı Hastanesi Dahiliye Yoğun Bakım Ünitesi, Çukurova Üniversitesi, Adana /Türkiye

³ Balcalı Hastanesi, Çukurova Üniversitesi, Adana /Türkiye

⁴ Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu, Osmaniye Korkut Ata Üniversitesi, Adana /Türkiye

ÖZET

Giriş ve Amaç: Yoğun bakım hemşirelerinin, hızlı ve doğru klinik kararlar alabilme becerisi, hasta güvenliği ve bakım kalitesinin temel belirleyicilerindedir. Klinik yeterlilik ile karar verme düzeyi arasındaki ilişkiyi özellikle yoğun bakım hemşireleri bağlamında ele alan çalışmaların sınırlı olduğu görülmektedir. Bu doğrultuda, çalışma, yoğun bakım ünitesinde çalışan hemşirelerin klinik yeterliliklerinin karar verme düzeylerine etkisini belirlemek amacıyla yapılmıştır.

Gereç ve Yöntem: Tanımlayıcı ve kesitsel türde yürütülen çalışmada veri toplama araçları olarak “Kişisel Bilgi Formu”, “Hemşire Karar Verme Ölçeği (HKVÖ)” ve “Klinik Hemşireler İçin Yeterlilik Ölçeği (KHYÖ)” kullanılmıştır. Çalışma, bir üniversite hastanesinin erişkin yoğun bakım ünitelerinde görev yapan hemşirelerle gerçekleştirilmiştir. Örneklem büyüklüğü, G*Power 3.1.9.4 programı ile yapılan a priori güç analizi sonucunda ($\alpha = 0.05$, $1-\beta = 0.80$, $f^2 = 0.15$, 4 yordayıcı) minimum 85 olarak belirlenmiş, %15 olası kayıp payı ile hedef sayı 98’e çıkarılmıştır. Araştırmaya dahil edilme kriterlerini karşılayan ve gönüllü olarak katılan 104 hemşire ile çalışma tamamlanmıştır.

Bulgular: Yapısal eşitlik modeli sonuçlarına göre, KHYÖ’nün HKVÖ üzerinde anlamlı ve güçlü bir etkisi olduğu belirlenmiştir ($\beta=0,981$; $p<0,001$) ve model karar verme durumlarının %58,5’ini açıklamaktadır ($R^2=0,585$) ve kritik değer = 5,494’tür belirlenmiştir. Klinik bakım becerileri, işe adanmışlık ve hasta merkezli etik hususları içeren ikinci modelde açıklayıcılık oranı %63,9’dur ($R^2=0,639$) ve kritik değer = 9,521 olarak belirlenmiştir. Her iki modelde de uyum indeksleri mükemmel düzeyde bulunmuştur (GFI=1,000; IFI=1,000; CFI=1,000).

Sonuç: Klinik yeterlilik düzeyleri, hemşirelerin karar verme becerilerini anlamlı düzeyde etkilemektedir. Bu doğrultuda, yoğun bakım hemşirelerinin karar verme yeterliliklerini güçlendirmek amacıyla, klinik yeterliliği artırmaya yönelik yapılandırılmış eğitim programlarının geliştirilmesi ve uygulanması önem arz etmektedir.

Anahtar kelimeler: Klinik yeterlilik, karar verme, yoğun bakım hemşiresi, hemşirelik, yapısal eşitlik modeli

ABSTRACT

Introduction and Aim: The ability of intensive care nurses to make quick and accurate clinical decisions is key to ensuring patient safety and improving the quality of care. However, there are few studies examining the relationship between clinical competence and decision-making ability, particularly among intensive care nurses. Thus, this study was conducted to determine the effect of clinical competence on nurses' decision-making levels in intensive care units.

Materials and Methods: This descriptive, cross-sectional study used the “Personal Information Form,” the “Nurse Decision Making Instrument,” and the “Competence Scale for Clinical Nurses” as data collection tools. The study was conducted with nurses working in adult intensive care units at a university hospital. Based on an a priori power analysis conducted using the G*Power 3.1.9.4 program ($\alpha = 0.05$, $1-\beta = 0.80$, $f^2 = 0.15$, 4 predictors), the minimum sample size was determined to be 85. With a potential loss rate of 15%, the target number was increased to 98. A total of 104 nurses who met the inclusion criteria and voluntarily participated were included in the study.

Results: According to the results of the structural equation model, Competence Scale for Clinical Nurses was found to have a significant and strong effect on Nurse Decision Making Instrument ($\beta = 0.981$; $p < 0.001$), and the model explained 58.5% of decision-making situations ($R^2 = 0.585$). The critical value was determined to be 5.494. In the second model, which includes clinical care skills, job commitment, and patient-centered ethical issues, the explanatory power is 63.9% ($R^2 = 0.639$) and the critical value is 9.521. The fit indices were found to be excellent in both models (GFI = 1.000; IFI = 1.000; CFI = 1.000).

Conclusion: Clinical competence levels significantly impact nurses' decision-making abilities. Therefore, it is crucial to develop and implement structured training programs that aim to improve clinical competence and strengthen the decision-making abilities of intensive care nurses.

Keywords: Clinical competence, decision-making, intensive care nurses, nursing, structural equality model

[ID-1800]

Rehber Hemşirelik Uygulamasının Yeni Mezun Hemşirelerin Gerçeklik Şoku, Klinik Uyumu ve Mesleki Yeterlikleri Üzerindeki Etkisi

The effect of the nurse mentoring program on new graduate nurses' reality shock, clinical adaptation, and professional competence

Selma KARAKAPLAN¹, Sevim ULUPINAR²

selmakarakaplan@yahoo.com

¹Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü, Medipol Üniversitesi, İstanbul / Türkiye

²Florence Nightingale Hemşirelik Fakültesi, İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa, İstanbul / Türkiye

ÖZET

Giriş ve Amaç: Araştırma rehber hemşirelik uygulamasının yeni mezun hemşirelerin gerçeklik şoku, klinik uyumu ve mesleki yeterlikleri üzerine etkisini değerlendirmek amacıyla yapılmıştır.

Gereç ve Yöntem: Araştırma karma tipte olup girişim ve kontrol gruplu, kör teknikli, randomize kontrollü deneysel yöntem ve odak grup görüşme yöntemi kullanılmıştır. Araştırmanın evrenini kuruma başlayan 65 yeni mezun hemşire, örneklemini ise random olarak atanan 56 hemşire (28 girişim ve 28 kontrol grubu) oluşturmuştur. Araştırmanın birinci aşamasında, geliştirilen eğitim programı doğrultusunda rehber hemşireler eğitilmiş, ikinci aşamada ise rehber hemşirelik uygulaması gerçekleştirilmiştir. Bu süreçte kontrol grubunda yer alan hemşirelere 1 ay süren rutin klinik oryantasyon eğitimi, girişim grubu hemşirelerine ise 1 ay süren rehber hemşirelik uygulaması yapılmış ve yeni mezun hemşireler 3 ay boyunca izlenmiştir. Nicel veriler, rehber hemşirelik uygulaması öncesinde, uygulama sonrasında ve araştırmanın 3. ayında toplanmıştır. Veri toplama aracı olarak Yeni Mezun Hemşire Bilgi Formu, Gerçeklik Şoku Ölçeği, Hemşire Mesleki Yeterlik Ölçeği, Klinik Oryantasyon Eğitimi Ön-son testi, Klinik Oryantasyon Portfolyosu kullanılmıştır. Araştırmanın nitel verilerinin toplanması için de rehber hemşirelik uygulaması öncesinde ve sonrasında Odak Grup Görüşmesi yapılmıştır. Örneklem sayısının belirlenmesinde G*Power analizi, nicel verilerin analizinde ortalama, standart sapma, medyan, frekans, yüzde, minimum, maksimum, Shapiro-Wilk testi, Bağımsız gruplar t testi, Mann-Whitney U testi, Pearson korelasyon analizi, Spearman korelasyon analizi kullanılmış ve anlamlılık $p < 0,05$ düzeyinde değerlendirilmiştir. Niteliksel verilerin analizinde ise MAXQDA 2022 programı kullanılmıştır.

Bulgular: Araştırmaya katılan hemşirelerin %89,3'ünün (n=50) kadın, yaş ortalamasının ise $23,18 \pm 1,36$ olduğu, tamamının (n=56) öğrenim düzeyinin lisans olduğu görülmüştür. Girişim grubundaki hemşirelerin rehber hemşirelik uygulaması sonrası, araştırmanın 1. ve 3. ayında yapılan değerlendirmelerinde klinik uyum açısından bilgi ve beceri puanlarının arttığı ve her iki değerlendirmede de kontrol grubuna göre daha yüksek olduğu bulunmuştur. Girişim grubundaki hemşirelerin gerçeklik şoku puanları ise kontrol grubundaki hemşirelerden düşük olduğu görülmüştür. Mesleki yeterlik puanlarında ise her iki grup arasında fark bulunmamıştır. Araştırmanın nitel bulgularının ise “Yeni Mezun Hemşirelerin Mesleki Hazıroluşluk Durumu ve Öğrenme Gereksinimleri”, “Rehber Hemşirelik Uygulaması”, “Klinik Oryantasyon Eğitimi”, “Rehber Hemşirelik Uygulamasının Etkisi” ve “Geçiş

2. Uluslararası Hemşirelik Eğitiminin Geleceği Kongresi
2nd International Congress on the Future of Nursing Education
17-19 Eylül –September 2025, Ankara

Sürecinde Yaşanan Duygular, Güçlükler ve Destek Gereksinimleri” olmak üzere 5 ana tema ve her ana tema içinde alt temalar belirlenmiştir.

Sonuç: Rehber hemşirelik uygulamasının yeni mezun hemşirelerin gerçeklik şoku ve klinik uyumu üzerine olumlu etkisi olduğu, yeni mezun hemşirelerin bilgi ve beceri düzeylerinde anlamlı artışlar görüldüğü, mesleki yeterlik düzeyi ölçümü için ise 1 aylık sürenin yeterli olmadığı söylenebilir.

Anahtar Kelimeler: Rehber Hemşirelik Uygulaması, Gerçeklik Şoku, Klinik Uyum, Mesleki Yeterlik

ABSTRACT

Introduction and Aim: The study was conducted to evaluate the effects of the preceptorship program on the reality shock, clinical adaptation, and professional competence of newly graduated nurses.

Materials and Methods: The study was a mixed-use study with intervention and control groups, blinded design, randomized controlled experimental design, and focus group interviews. The study population consisted of 65 newly graduated nurses who had started the institution, and the sample consisted of 56 randomly assigned nurses (28 in the intervention group and 28 in the control group). In the first phase of the study, preceptor nurses were trained according to the developed training program, and in the second phase, the preceptorship program was implemented. During this process, nurses in the control group received a 1-month routine clinical orientation training, while nurses in the intervention group received a 1-month preceptorship program. The newly graduated nurses were followed for 3 months. Quantitative data were collected before, after, and at the 3rd month of the preceptorship program. The New Graduate Nurse Information Form, Reality Shock Scale, Nurse Professional Competency Scale, Clinical Orientation Education Pre- and Post-test, and Clinical Orientation Portfolio were used as data collection tools. Focus Group Interviews were conducted before and after the preceptorship program to collect the qualitative data. G*Power analysis was used to determine the sample size, and mean, standard deviation, median, frequency, percentage, minimum, maximum, Shapiro-Wilk test, Independent samples t-test, Mann-Whitney U test, Pearson correlation analysis, and Spearman correlation analysis were used to analyze quantitative data, with significance assessed at $p < 0.05$. MAXQDA 2022 program was used to analyze qualitative data.

Results: 89.3% of the participating nurses ($n=50$) were female, the mean age was 23.18 ± 1.36 , and all ($n=56$) had a bachelor's degree. After the preceptorship program, the nurses in the intervention group were assessed at the 1st and 3rd months of the study, and their knowledge and skill scores in terms of clinical adaptation were found to have increased and were higher than those in the control group in both assessments. The nurses in the intervention group had lower reality shock scores than the nurses in the control group. No difference was found in professional competence scores between the two groups. The qualitative findings of the study were divided into five main themes: "Professional Readiness and Learning Needs of Newly Graduated Nurses," "The Preceptorship Program," "Clinical Orientation Training," "Impact of the Preceptorship Program," and "Emotions, Challenges, and Support Needs Experienced During the Transition Process," and subthemes within each main theme.

Conclusion: It can be concluded that the preceptorship program had a positive impact on the reality shock and clinical adaptation of newly graduated nurses, that significant increases were observed in their knowledge and skill levels, and that a one-month period was not sufficient to measure professional competence levels.

Keywords: Preceptorship Program, Reality Shock, Clinical Adaptation, Professional Competence

[ID-1803]

Hemşirelik Öğrencilerinin Yapay Zekaya Yönelik Tutumları ve Öz Yönetimli Öğrenme Becerileri Arasındaki İlişkinin Değerlendirilmesi

Evaluation of the relationship between nursing students' attitudes toward artificial intelligence and their self-directed learning skills

Aydan BAYSAN¹, Dilay AÇIL¹

aydanbaysan@gmail.com

¹Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü, Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Manisa / Türkiye

ÖZET

Giriş ve Amaç: Yapay zeka, kişiselleştirilmiş, uyarlanabilir ve ilgi çekici eğitim deneyimleri sağlayarak öğrenme sürecini güçlendirmekte ve bu sayede bireylerin kendi kendilerine öğrenmelerini geliştirmektedir. Bu çalışmada, hemşirelik öğrencilerinin yapay zekaya yönelik tutumları ve öz yönetimli öğrenme becerileri arasındaki ilişkinin incelenmesi amaçlanmıştır.

Gereç ve Yöntem: Tanımlayıcı ve kesitsel türde tasarlanan bu araştırmanın evrenini Türkiye’de hemşirelik lisans eğitimi alan öğrenciler oluşturmuştur. Araştırmanın verileri örneklem seçimine gidilmeden, çevrim içi anket aracılığıyla toplanmıştır. Üniversitelerden resmi izin alınarak üniversite kanalıyla anket linki paylaşılmış ve araştırmaya 23 üniversiteden 403 öğrenci katılmıştır. Araştırmada tanıtıcı bilgi formu, Öz-Yönetimli Öğrenme Becerileri Ölçeği ve Yapay Zekaya Yönelik Genel Tutum Ölçeği kullanılmıştır. Veriler normal dağılım göstermediğinden nonparametrik testler uygulanmış; %95 güven aralığı ve $p<0.05$ anlamlılık düzeyine göre analiz edilmiştir.

Bulgular: Araştırmaya katılan öğrencilerin yaş ortalaması 20.92 ± 2.2 olup, %80.1’i kadın ve %34.7’si 3. sınıf öğrencisidir. Öğrencilerin %92.1’i yapay zeka uygulamalarını kullandığını ve %47.9’u yapay zeka uygulamalarını “haftada birkaç kez” kullandığını belirtmiştir. Öğrencilerin yapay zeka kullanım amaçları arasında en çok “araştırma ve bilgiye ulaşma” ($n=305$) yer almaktadır. Öğrencilerin öz yönetimli öğrenme beceri ölçeği, yapay zekaya yönelik pozitif tutum ve negatif tutum alt boyutları puan ortalamaları sırasıyla 87.89 ± 14.1 ; 43.3 ± 10.7 ve 22.8 ± 7.7 olarak saptanmıştır. Öğrencilerin öz yönetimli öğrenme becerileri ile yapay zekaya yönelik hem pozitif tutumları (Spearman’s $\rho=0.17$, $p=0.001$, $\rho^2=0.03$) hem de negatif tutumları (Spearman’s $\rho=0.14$, $p=0.005$, $\rho^2=0.02$) arasında zayıf düzeyde pozitif bir korelasyon gözlenmiştir. Ayrıca öz yönetimli öğrenme becerileri ile sınıf düzeyi ($\chi^2=8.184$, $p=0.04$) arasında ve yapay zekaya yönelik pozitif tutumları ile hem yapay zeka kullanma durumu ($Z=-2.969$, $p=0.003$) hem de yapay zeka kullanma sıklığı ($\chi^2=11.163$, $p=0.01$) arasında istatistiksel olarak anlamlı fark bulunmuştur.

Sonuç: Araştırmanın bulguları hemşirelik öğrencilerinin öz yönetimli öğrenme beceri düzeylerinin yüksek olduğunu ve yapay zekaya yönelik olumlu bir tutuma sahip olduklarını göstermektedir. Öz yönetimli öğrenme becerilerinin desteklenmesi için hemşirelik eğitime yapay zekanın entegrasyonu önerilmektedir.

Anahtar kelimeler: yapay zeka, tutum, öz yönetimli öğrenme, hemşirelik

ABSTRACT

Introduction and Aim: Artificial intelligence strengthens the learning process by providing personalized, adaptive and engaging educational experiences and thus improves individuals' self-directed learning. In this study, it was aimed to examine the relationship between nursing students' attitudes towards artificial intelligence and their self-directed learning skills.

Materials and Methods: The population of this descriptive and cross-sectional study consisted of undergraduate nursing students in Turkey. The data of the study were collected through an online questionnaire without selecting a sample. Official permission was obtained from the universities, and the survey link was shared through the university channel and 403 students from 23 universities participated in the study. Introductory information form, Self-Directed Learning Skills Scale and General Attitudes Towards Artificial Intelligence Scale were used in the study. Since the data were not normally distributed, nonparametric tests were applied and analyzed according to 95% confidence interval and $p < 0.05$ significance level.

Results: The average age of the students participating in the study was 20.92 ± 2.2 , 80.1% were female and 34.7% were 3rd grade students. 92.1% of the students stated that they use artificial intelligence applications and 47.9% stated that they use artificial intelligence applications “several times a week”. “Research and access to information” ($n=305$) was the most common purpose of students' use of artificial intelligence. The mean scores of students' self-directed learning skill scale, positive attitude towards artificial intelligence and negative attitude sub-dimensions were 87.89 ± 14.1 , 43.3 ± 10.7 and 22.8 ± 7.7 , respectively. A weak positive correlation was observed between students' self-directed learning skills and both positive attitudes (Spearman's $\rho=0.17$, $p=0.001$, $\rho^2=0.03$) and negative attitudes (Spearman's $\rho=0.14$, $p=0.005$, $\rho^2=0.02$) towards artificial intelligence. In addition, a statistically significant difference was found between self-directed learning skills and grade level ($\chi^2=8.184$, $p=0.04$) and between positive attitudes towards artificial intelligence and both the status of using artificial intelligence ($Z=-2.969$, $p=0.003$) and the frequency of using artificial intelligence ($\chi^2=11.163$, $p=0.01$).

Conclusion: The findings of the study show that nursing students have high levels of self-directed learning skills and have a positive attitude towards artificial intelligence. It is recommended to integrate artificial intelligence into nursing education to support self-directed learning skills.

Keywords: artificial intelligence, attitude, self-directed learning, nursing

[ID-1804]

Rehber Hemşireler İçin Bir Yol Haritası: Mesleki Gelişim Odaklı Eğitim Programı Tasarım, Uygulama ve Değerlendirme Çalışması

A Roadmap for Nurse Practitioners: A Professional Development-Focused Education Program Design, Implementation, and Evaluation Study

Selma KARAKAPLAN¹, Sevim ULUPINAR²

selmakarakaplan@yahoo.com

¹Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü, Medipol Üniversitesi, İstanbul / Türkiye

²Florence Nightingale Hemşirelik Fakültesi, İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa, İstanbul / Türkiye

ÖZET

Giriş ve Amaç: Yeni mezun hemşirelere klinik ortama uyum sürecinde rehberlik edecek hemşirelerin eğitimi, hemşirelik mesleğinde sürdürülebilir kaliteyi ve hasta güvenliğini sağlamak için büyük önem taşır. Literatür incelendiğinde rehber hemşirelerin klinik uyum sürecindeki rollerini destekleyecek mesleki gelişim odaklı eğitim programları konusundaki çalışmaların sınırlı olduğu görülmüştür. Bu çalışma; rehber hemşirelere eğitim becerileri, etkili klinik rehberlik ve değerlendirme yöntemlerine ilişkin bilgi, beceri ve tutum kazandırmak için bir eğitim programı geliştirmek amacıyla yapılmıştır.

Gereç ve Yöntem: Tek grup ön-son test yarı deneysel tasarımdaki araştırmanın evrenini bir şehir hastanesinde çalışan tüm hemşireler, örneklemini ise her klinikten örneklem kriterlerine uygun olarak seçilen ve Hemşirelik Yetkinlik ölçeğine göre yetkinlik puanı 75 ve üzeri olan 40 hemşire oluşturmuştur. Eğitim programı geleneksel öğrenme modeline dayalı olarak literatür doğrultusunda sistematik olarak hazırlanmıştır. Genel amaç ve hedefleri, konuya özgü amaç ve hedefleri belirlenmiş ve bu doğrultuda içerik planı, toplam süre, ders süreleri, öğretim yöntem ve materyalleri, ölçme ve değerlendirme yöntemleri gibi programın bileşenleri yapılandırılmış, alan içinden ve alan dışından 7 uzmanın görüşüne sunulmuş ve gerekli revizyonlar yapılmıştır. 16 saatlik eğitim programı Knowles'un Yetişkin Eğitimi Kuramı doğrultusunda katılımcılara 2 grup halinde uygulanmış, ön-son test yapılarak eğitim programının etkinliği değerlendirilmiştir. Verilerin toplanmasında, hemşire yetkinlik ölçeği, rehber hemşire bilgi formu, rehber hemşire ön-son test kullanılmıştır. Verilerin analizi için NCSS (Number Cruncher Statistical System) 2007 programı kullanılmıştır. Tanımlayıcı istatistiksel metodlar (ortalama, standart sapma, medyan, frekans, yüzde, minimum, maksimum), Nicel verilerin normal dağılıma uygunlukları Shapiro-Wilk testi, Paired Samples Test, Mann-Whitney U Testi kullanılmıştır.

Bulgular: Araştırmaya katılan rehber hemşirelerin %82,1'inin (n=23) kadın, yaş ortalamasının 29,96±4,28 olduğu, %85,7'sinin öğrenim düzeyinin lisans, mesleki çalışma sürelerinin ise ortalama 6,70±3,80 yıl olduğu görülmüştür. Eğitim programının etkinliğini değerlendirmek amacıyla oluşturulan ölçüm aracının madde güçlük indeksi ortalama değeri ön testte 0,51, son testte ise 0,65 olarak hesaplanmış olup literatüre uygun olduğu görülmüştür. Bu ölçüm aracı eğitim öncesi ve sonrası katılımcılara uygulanmış ve ön teste göre son test aldıkları puanlardaki ortalama 3,25±3,11 puanlık artış olduğu görülmüş ve istatistiksel olarak anlamlı bulunmuştur (p=0,001; p<0,01). Ön- son test arasındaki anlamlı artış rehber hemşire eğitim programının etkili olduğunu göstermektedir.

2. Uluslararası Hemşirelik Eğitiminin Geleceği Kongresi
2nd International Congress on the Future of Nursing Education
17-19 Eylül –September 2025, Ankara

Sonuç: Bu çalışma doğrultusunda geliştirilen ve test edilen “Eğitim Programı” yeni mezun hemşirelere klinik uyum sürecinde rehberlik edecek hemşirelerin eğitiminde etkin ve uygulanabilir bir eğitim programı olarak önerilmekte ve literatüre katkı sağlayacağı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Hemşirelik Eğitimi, Rehber Hemşirelik, Rehber Hemşirelik Eğitim Programı, Yeni Mezun Hemşire

ABSTRACT

Introduction and Aim: The training of nurses who will guide new graduate nurses during their adaptation to the clinical environment is crucial for ensuring sustainable quality and patient safety in the nursing profession. A review of the literature revealed that studies on professional development-focused training programs that support the role of nurse mentors in the clinical adaptation process are limited. This study aimed to develop a training program to equip nurse mentors with the knowledge, skills, and attitudes regarding teaching skills, effective clinical guidance, and assessment methods.

Materials and Methods: The research, designed with a single-group pretest-posttest quasi-experimental design, consisted of all nurses working in a city hospital. The sample consisted of 40 nurses selected from each clinic according to the sampling criteria and with a competency score of 75 or higher on the Nursing Competency Scale. The training program was systematically prepared based on the traditional learning model and in line with the literature. General goals and objectives, subject-specific goals and objectives were determined, and program components such as the content plan, total duration, course duration, teaching methods and materials, and measurement and evaluation methods were structured accordingly. Seven experts from both the field and outside the field were consulted, and necessary revisions were made. A 16-hour training program was administered to two groups of participants in accordance with Knowles's Adult Education Theory, and the effectiveness of the training program was evaluated through pre- and post-tests. Data were collected using a nurse competency scale, a nurse mentor information form, and a nurse mentor pre- and post-test. The NCSS (Number Cruncher Statistical System) 2007 program was used for data analysis. Descriptive statistical methods (mean, standard deviation, median, frequency, percentage, minimum, maximum), the Shapiro-Wilk test, the Paired Samples Test, and the Mann-Whitney U Test were used to assess the conformity of quantitative data to a normal distribution.

Results: Of the nurse mentors participating in the study, 82.1% (n=23) were female, the mean age was 29.96±4.28, 85.7% had a bachelor's degree, and the average length of professional experience was 6.70±3.80 years. The measurement tool developed to evaluate the effectiveness of the training program had an average item difficulty index of 0.51 in the pretest and 0.65 in the posttest, which was found to be consistent with the literature. This measurement tool was administered to participants before and after the training, and an average increase of 3.25±3.11 points in posttest scores was observed compared to the pretest, which was statistically significant (p=0.001; p<0.01). The significant increase between the pretest and posttest demonstrates the effectiveness of the nurse mentor training program.

Conclusion: The "Training Program" developed and tested in this study is recommended as an effective and applicable training program for nurses who will guide new graduate nurses through the clinical orientation process and is believed it will contribute to the literature.

Keywords: Nursing Education, Nursing Mentor, Nursing Mentor Training Program, New Graduate Nurse

[ID-1805]

Biçimlendirici Bir Değerlendirme Yöntemi Olarak Kliniğe Yönelik Mantık Yürütme Sınavının (CORE) Değerlendirilmesi: Bir Karma Yöntem Araştırması

Evaluation of a clinically oriented reasoning exam (CORE) as a formative assessment method: a mixed-methods study

Aydan BAYSAN¹, Gülsüm ÇONOĞLU², Gonca NÜZKET¹, Cemre PAYLAN AKKOÇ¹, Gülşah KAYA¹

aydanbaysan@gmail.com

¹Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü, Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Manisa / Türkiye

²Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü, Çankırı Karatekin Üniversitesi, Çankırı / Türkiye

ÖZET

Giriş ve Amaç: Hemşirelik öğrencilerinin, gerçek klinik uygulamaları yansıtan yapılandırılmış sınavlar aracılığıyla değerlendirilmesi, çağdaş hemşirelik eğitimi açısından önemli bir gereklilik olarak değerlendirilmektedir. Bu çalışmada, hemşirelik eğitiminde biçimlendirici bir değerlendirme yöntemi olarak kullanılabilir kliniğe yönelik mantık yürütme sınavı değerlendirilmiştir.

Gereç ve Yöntem: Araştırma 2024-2025 eğitim öğretim yılında Türkiye’de bir sağlık bilimleri fakültesinde öğrenim görmekte olan 2. sınıf hemşirelik öğrencileriyle yürütülmüştür. Karma yöntem kullanılan çalışmada, Hemşirelikte Öğretim dersi kapsamında kliniğe yönelik mantık yürütme sınavı yapılmış ve sonrasında sınava ilişkin görüşler alınmıştır. Araştırmanın nicel verileri “Tanıtıcı bilgi formu” ve “Kliniğe yönelik mantık yürütme sınavı değerlendirme formu” kullanılarak öğrenciler (n=201) ve gözetmenlerden (n=5) toplanmıştır. Nitel veriler ise yarı yapılandırılmış form kullanılarak 13 öğrenciyle yapılan bireysel görüşmelerden elde edilmiştir. Gerekli etik izinler alınmıştır. Veriler IBM SPSS Statistics 25 ve MAXQDA 2020 ile analiz edilmiştir.

Bulgular: Araştırmaya katılan öğrencilerin yaş ortalaması 20.20±2.7 ve %69.5’i kadındır. Öğrencilerin %96.5’inin ilk CORE deneyimi olup, %49’u tekrar bu yöntemle değerlendirilmek istediğini belirtmiştir. Sınavdan memnuniyet puanı ortalaması 5.89±2.4; sınavdaki stres düzeyi ortalaması 5.34±2.7’dir (min=0, max=10). Öğrencilerin sınavı değerlendirirken en çok kesinlikle katıldıkları maddelerin “sınavda her istasyon için ayrılan sürenin açık şekilde belirtilmesi” (n=114; %57.3), “sınavda her öğrenciye eşit fırsatlar sunulması” (n=106; %52.7) ve “sınavın tarafsız ve adil bir şekilde yürütülmesi” (n=102; %50.7) olduğu saptanmıştır. Gözetmenlerin görüşleri de benzer şekilde sınav süresinin yeterliliği, sürenin açıkça belirtilmesi, sınavın adaletli ve eşitlikçi yürütülmesi, sınav ortamının uygunluğu ve sınavdaki geri bildirimlerin kapsamlı ve yapıcı olması konularında birleşmiştir (n=5; %100). Nitel verilerin analizleri sonucunda “Stres”, “Pozitif Katkılar”, “Duygular”, “Deneyim” ve “İyileştirici öneriler” olmak üzere beş ana tema elde edilmiştir.

Sonuç: Kliniğe yönelik mantık yürütme sınavı, hemşirelik eğitiminde kullanılabilir bir değerlendirme yöntemidir. Ancak bu sınavın iyi yapılandırılması, sınav ortamının hazırlığı, sınav öncesinde öğrenci bilgilendirmesinin yapılması ve öğrencinin daha önceden sınav deneyimi yaşamış olması sınavın etkililiğini artıracak unsurlar olarak ön plana çıkmaktadır.

Anahtar kelimeler: değerlendirme, sınav, core, hemşirelik

ABSTRACT

Introduction and Aim: Evaluation of nursing students through structured examinations reflecting real clinical practices is considered as an important requirement for contemporary nursing education. In this study, a clinical reasoning exam that can be used as a formative assessment method in nursing education was evaluated.

Materials and Methods: The study was conducted with 2nd year nursing students studying in a faculty of health sciences in Turkey in the 2024-2025 academic year. In the mixed-method study, a clinical reasoning exam was conducted within the scope of the Teaching in Nursing course and then opinions about the exam were taken. Quantitative data were collected from students (n=201) and supervisors (n=5) by using “Descriptive information form” and “Clinically oriented reasoning exam evaluation form”. Qualitative data were obtained from individual interviews with 13 students using a semi-structured form. Necessary ethical permissions were obtained. Data were analyzed with IBM SPSS Statistics 25 and MAXQDA 2020.

Results: The mean age of the students participating in the study was 20.20 ± 2.7 years and 69.5% were female. 96.5% of the students had their first CORE experience and 49% stated that they would like to be evaluated by this method again. The mean score of satisfaction with the exam was 5.89 ± 2.4 and the mean stress level during the exam was 5.34 ± 2.7 (min=0, max=10). It was found that the items that the students most strongly agreed with while evaluating the exam were “clearly indicating the time allocated for each station in the exam” (n=114; 57.3%), “providing equal opportunities to each student in the exam” (n=106; 52.7%) and “conducting the exam in an impartial and fair manner” (n=102; 50.7%). The opinions of the supervisors were similarly agreed on the adequacy of the exam duration, clearly stating the duration, conducting the exam in a fair and equitable manner, suitability of the exam environment, and comprehensive and constructive feedback during the exam (n=5; 100%). As a result of the analysis of qualitative data, five main themes were obtained: “Stress”, “Positive Contributions”, “Emotions”, “Experience” and “Suggestions for Improvement”.

Conclusion: The clinically oriented reasoning exam is an assessment method that can be used in nursing education. However, well-structuring of this exam, preparation of the exam environment, informing the student before the exam and the student's previous exam experience come to the forefront as factors that will increase the effectiveness of the exam.

Keywords: assessment, exam, core, nursing

[ID-1806]

Hemşirelik Eğitiminde Çocuk İzlem Becerilerinin Geliştirilmesinde Sanal Gerçeklik Uygulamasının Etkisi: Randomize Kontrollü Çalışma Protokolü

The Effect of Virtual Reality Application on the Development of Child Observation Skills in Nursing Education: A Randomized Controlled Trial Protocol

Fatma Nevin ŞİŞMAN¹, Seda DÜLCEK^{2,3}

nevin4083@yahoo.com

¹Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü, Marmara Üniversitesi, İstanbul / Türkiye

²Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Hemşirelik Doktora Bölümü, Marmara Üniversitesi, İstanbul / Türkiye

³Meslek Yüksekokulu, İlk ve Acil Yardım Bölümü, Doğu Üniversitesi, İstanbul / Türkiye

ÖZET

Giriş ve Amaç: Birinci basamak sağlık hizmetleri, çocuk sağlığına yönelik koruyucu ve iyileştirici hizmetlerin temelini oluşturmaktadır ve bu alanda nitelikli sağlık çalışanlarının yetiştirilmesi büyük önem taşımaktadır. Klinik uygulama becerilerinin kazandırılmasında sanal gerçeklik gibi simülasyon temelli eğitim yöntemleri etkili bir alternatiftir. Araştırma hem hemşirelikte yenilikçi eğitim yaklaşımlarına katkı sunmakta hem de çocuk sağlığı hizmetlerinde kaliteyi artırmaya yönelik özgün bir uygulama içeriği önermektedir. Bu çalışmanın amacı hemşirelik öğrencilerinin birinci basamak sağlık hizmetlerinde çocuk izlem becerilerini geliştirmede sanal gerçeklik uygulamasının etkisini değerlendirmek için bir protokol oluşturmaktır.

Gereç ve Yöntem: Bu araştırma ön test son test randomize kontrollü deneysel tasarımıdır. Dahil etme kriterlerini karşılayan öğrenciler basit rastgele örnekleme yöntemiyle deney ve kontrol gruplarına araştırmacılarından bağımsız üçüncü bir kişi tarafından bilgisayar ortamında atanacaktır. Deney grubuna katılacak öğrencilere çocuk sağlığını değerlendirmede kullanılan izlemlere yönelik beceriler sanal gözlük ile öğretilecek ve sanal ortamda her hafta 1 senaryo olacak şekilde toplamda 4 hafta bu beceriler kazandırılacaktır. Çalışma verileri Kişisel Bilgi Formu, Çocuk İzlem Becerileri Yetkinlik Formu, Çocuk İzlem Beceri Formu, Öz Etkililik-Yeterlik Ölçeği ve Öğrenci Memnuniyeti ve Öğrenmede Öz Güven Ölçeği kullanılarak toplanacaktır.

Bulgular: Deney ve kontrol grupları arasında geliştirilen Çocuk İzlem Becerileri, memnuniyet, öz etkililik ve özgüven düzeylerindeki fark, uygulamalardan sonra değerlendirilecektir. Bulgular, hipotezler doğrultusunda sunulacaktır.

Sonuç: Bu çalışma, hemşirelik öğrencilerinin çocuk izlem becerilerini sanal gerçeklik uygulaması ile geliştirmeye olanak tanıyacaktır. Elde edilecek bulgular, hem hemşirelik eğitiminin kalitesini artırmaya hem de çocuk sağlığı hizmetlerinde etkin ve güvenli hizmetlerin sunumuna katkı sağlayacaktır. Bu yönüyle çalışma, klinik eğitim uygulamalarına rehberlik edecek değerli kanıtlar sunacaktır.

Anahtar Kelimeler: Hemşirelik eğitimi, çocuk izlem, çocuk sağlığı, sanal gerçeklik

ABSTRACT

Introduction and Aim: Primary health care services form the basis of preventive and curative services for children's health, and training qualified health professionals in this field is of great importance. Simulation-based training methods such as virtual reality are an effective alternative for teaching clinical skills. The research contributes to innovative educational approaches in nursing and proposes a unique application content aimed at improving the quality of child health services. The aim of this study is to develop a protocol to evaluate the effect of virtual reality applications on developing child monitoring skills in primary health care among nursing students.

Materials and Methods: This study is a randomized controlled experimental design with pre- and post-tests. Students who meet the inclusion criteria will be assigned to the experimental and control groups by a third party independent of the researchers using simple random sampling in a computer environment. Students participating in the experimental group will be taught skills related to monitoring child health using virtual reality glasses, and these skills will be developed over a total of four weeks, with one scenario per week in a virtual environment. Study data will be collected using the Personal Information Form, Child Monitoring Skills Competency Form, Child Monitoring Skills Form, Self-Efficacy Scale, and Student Satisfaction and Self-Confidence in Learning Scale.

Results: Differences in Child Observation Skills, satisfaction, self-efficacy, and self-confidence levels developed between the experimental and control groups will be evaluated after the applications. Findings will be presented in line with the hypotheses.

Conclusion: This study will enable nursing students to improve their child observation skills through a virtual reality application. The findings will contribute to improving the quality of nursing education and providing effective and safe services in child health care. In this respect, the study will provide valuable evidence to guide clinical education practices.

Keywords: Nursing education, child monitoring, child health, virtual reality.

[ID-1807]

Halk Sağlığı Hemşireliği Eğitiminde Yapay Zekâ ve Dijitalleşme: Uygulama Alanları, Güçlü ve Zayıf Yönleri

Artificial Intelligence and Digitalization in Public Health Nursing Education: Application Areas, Strengths, and Weaknesses

Fatma Nevin ŞİŞMAN¹, Seda DÜLCEK^{2,3}, Ayşe ERGÜN¹

nevin4083@yahoo.com

¹Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü, Marmara Üniversitesi, İstanbul / Türkiye

²Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Hemşirelik Doktora Bölümü, Marmara Üniversitesi, İstanbul / Türkiye

³Meslek Yüksekokulu, İlk ve Acil Yardım Bölümü, Doğu Üniversitesi, İstanbul / Türkiye

ÖZET

Giriş ve Amaç: Yapay zekâ (YZ) ve dijital teknolojiler, sağlık eğitiminin tüm alanlarında dönüşüm yaratmakta olup, bu dönüşüm halk sağlığı hemşireliği eğitimi için de önemli fırsatlar sunmaktadır. Toplum temelli yaklaşım gerektiren bu alanda, dijital araçlar aracılığıyla veri odaklı düşünme, karar verme ve önleyici sağlık stratejileri geliştirme becerileri geliştirilebilir. Son beş yılda yapılan çalışmalar incelendiğinde halk sağlığı hemşireliği eğitiminde müfredat oluşturmada, öğrencilerin kritik düşünme becerilerini geliştirmede ve salgınların yönetimi gibi konularda YZ uygulamalarının kullanıldığı görülmektedir. Bu çalışma, YZ ve dijitalleşmenin halk sağlığı hemşireliği eğitimine entegrasyonunu, uygulama alanlarını, güçlü ve zayıf yönlerini incelemeyi amaçlamaktadır.

YZ tabanlı eğitim platformları, öğrencilere kişiselleştirilmiş ve uyarlanabilir öğrenme deneyimleri sunmakta; epidemiyolojik modelleme, salgın simülasyonları ve toplum sağlığı stratejileri üzerine vaka senaryoları aracılığıyla analitik düşünmeyi desteklemektedir. Ayrıca, karar destek sistemleri aracılığıyla toplum düzeyindeki sağlık riskleri ve hizmet planlaması senaryoları çalışılarak öğrencilerin sistem düzeyinde düşünmeleri sağlanmaktadır.

Güçlü yönler arasında, öğrencilerin dijital okuryazarlık ve problem çözme becerilerinde artış, güncel ve dinamik içeriklere erişim, VR/AR tabanlı simülasyonlar ile güvenli öğrenme ortamları yer almaktadır. Ayrıca, büyük veri analizi ve halk sağlığı göstergeleriyle çalışma becerileri öğrencilerin karar verme yeterliklerini güçlendirmektedir.

Bununla birlikte, **zayıf yönler** arasında teknik altyapı eksiklikleri, dijital eşitsizlik, etik riskler, veri gizliliği sorunları ve YZ'ye aşırı bağımlılığın eleştirel düşünme becerilerini gölgeleyebilme riski öne çıkmaktadır. Ayrıca, maliyet ve sürdürülebilirlik açısından dijital sistemlerin yönetimi bazı kurumlar için zorlayıcı olabilmektedir.

Sonuç: Halk sağlığı hemşireliği eğitiminde YZ'nin etkin kullanımı için dijital okuryazarlık eğitimi, etik rehberlik, teknik altyapı yatırımları ve öğretim elemanlarının bu alanda yetkinleştirilmesi kritik önemdedir.

Anahtar Kelimeler: Yapay zekâ, dijitalleşme, halk sağlığı hemşireliği, hemşirelik eğitimi, dijital okuryazarlık, simülasyon.

ABSTRACT

Introduction and Aim: Artificial intelligence (AI) and digital technologies are transforming all areas of health education, and this transformation also presents significant opportunities for public health nursing education. In this field, which requires a community-based approach, data-driven thinking, decision-making, and preventive health strategy development skills can be developed through digital tools. A review of studies conducted over the past five years shows that AI applications have been used in public health nursing education in curriculum development, developing students' critical thinking skills, and managing epidemics. This study aims to examine the integration of AI and digitalization into public health nursing education, its areas of application, and its strengths and weaknesses.

AI-based educational platforms offer students personalized and adaptable learning experiences, supporting analytical thinking through epidemiological modeling, epidemic simulations, and case scenarios on public health strategies. In addition, decision support systems are used to study community-level health risks and service planning scenarios, enabling students to think at the system level.

Among its strengths are increased digital literacy and problem-solving skills among students, access to up-to-date and dynamic content, and safe learning environments with AI-based simulations. In addition, skills in working with big data analysis and public health indicators strengthen students' decision-making abilities.

However, among the weaknesses are technical infrastructure deficiencies, digital inequality, ethical risks, data privacy issues, and the risk that overreliance on AI could overshadow critical thinking skills. In addition, the management of digital systems can be challenging for some institutions in terms of cost and sustainability.

Conclusion: digital literacy training, ethical guidance, technical infrastructure investments, and the empowerment of teaching staff in this field are critical for the effective use of AI in public health nursing education.

Keywords: Artificial intelligence, digitalization, public health nursing, nursing education, digital literacy, simulation.

[ID-1808]

Müfredata Entegre Zihin-Beden Temelli Uygulama Dersi Alan Hemşirelik Öğrencilerinin Gerçek Yaşam Deneyimleri: Nitel Bir Analiz

Real-life experiences of nursing students with a curriculum-integrated mind-body-based practice course: A qualitative analysis

Nur IZGU¹, Zehra GOK METİN¹

akglnur@gmail.com

¹Hemşirelik Fakültesi, Hacettepe Üniversitesi, Ankara/ Türkiye

ÖZET

Giriş ve Amaç: Hemşirelik öğrencileri, lisans eğitimleri boyunca akademik beklentiler ve modern yaşamın getirdiği değişiklikler nedeniyle yoğun stres yaşamaktadır. Bu durum, hemşirelik öğrencilerinde sürekli desteğe olan ihtiyacı ortaya koymaktadır. Bu nedenle bu çalışma, çeşitli zihin-beden temelli yaklaşımları kapsayan ve müfredata entegre edilen bir zihin-beden temelli uygulamalar dersinde hemşirelik öğrencilerinin gerçek yaşam deneyimlerini incelemeyi amaçlamaktadır.

Gereç ve Yöntem: Araştırmanın yürütülmesi için Hacettepe Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi Hemşirelik Araştırmaları Etik Kurulu'ndan etik kurul onayı ve Hacettepe Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi'nden kurum izni alınmıştır. Araştırmaya katılan katılımcıların yazılı aydınlatılmış onamları alındıktan sonra araştırma uygulamasına başlanmıştır. Bu çalışmada tanımlayıcı nitel bir araştırma tasarımı benimsenmiştir. Araştırmaya müfredata entegre edilmiş "Hemşirelikte Zihin Beden Temelli Uygulamalar" dersini başarı ile tamamlamış ve araştırmaya katılma konusunda gönüllü öğrenciler (n=17) dahil edilmiştir. Veriler, Ekim 2024 ile Şubat 2025 tarihleri arasında yarı yapılandırılmış bireysel çevrim içi görüşmeler yoluyla toplanmıştır. Verilerin analizinde yansıtıcı tematik analiz tekniği kullanılmıştır. Araştırma sürecinin raporlanmasında Nitel Araştırma Raporlama için Birleştirilmiş Kriterler göz önünde bulundurulmuştur.

Bulgular: Araştırmaya katılan bireylerin yaş ortalaması 22,41'dir (SS = 0,93). Katılımcıların 15'i (%88,24) kadındır. Nitel veri analizi sonucunda çalışmada (i) dersi alma motivasyonları; (ii) hemşirelik eğitim yolculuğuna gerçek bir dokunuş; (iii) zihin-beden temelli uygulamaların günlük yaşama yansımaları; (iv) dersin yapısına ilişkin algılar; (v) derse ilişkin tek kelimelik izlenimler; ve (vi) profesyonel bir bakış açısıyla değerlendirme isimli altı tema ortaya çıkmıştır.

Sonuç: Hemşirelik öğrencileri, dersi tamamladıktan sonra stres yönetimi, problem çözme becerileri, öz-düzenleme, akademik performans ve zihin-beden temelli uygulamalara yönelik araştırmalara katılım motivasyonu konularında gelişmeler bildirmişlerdir. Araştırmadan elde edilen sonuçların hem teorik hem de uygulamalı hemşirelik eğitiminin şekillendirilmesinde, hemşirelik öğrencilerinin yaşam boyu öğrenmesini destekleyecek ders içeriklerinin oluşturulmasında paydaşlara rehberlik edebileceği ve zihin-beden temelli uygulamaların hemşirelik müfredatına entegrasyonunu destekleyebileceği düşünülmektedir.

Anahtar kelimeler: Eğitim, hemşirelik, müfredat, nitel, zihin-beden

ABSTRACT

Introduction and Aim: Nursing students often experience intense stress throughout their undergraduate education due to academic pressures and modern life demands, highlighting the need for ongoing support. Research exploring the real-life experiences of nursing students in a curriculum-integrated mind-body-based practice course that covers various mind-body-based approaches. This study aimed to explore undergraduate nursing students' views on the “Mind-Body-Based Practices in Nursing” course, which was integrated into the curriculum.

Materials and Methods: The study received ethical approval from the Ethics Committee for Nursing Research at Hacettepe University Faculty of Nursing, along with institutional permission from the Faculty. Data collection commenced following the acquisition of written informed consent from all participants. A descriptive qualitative design was adopted. The study included students (n=17) who had successfully completed the curriculum-integrated course “Mind-Body-Based Practices in Nursing” and voluntarily agreed to participate in the research. Data were collected through semi-structured individual online interviews between October 2024 and February 2025. Reflexive thematic analysis was employed. Consolidated criteria for reporting qualitative research was utilized for reporting the study.

Results: The mean age was 22.41 years (SD = 0.93). Fifteen participants (88.24%) were female. Six main themes emerged: (i) inspirations for taking the course; (ii) a genuine touch to the nursing education journey; (iii) reflections of mind-body-based practices in daily life; (iv) perceptions of the course structure; (v) one-word impressions of the course; and (vi) looking from a professional perspective.

Conclusion: Nursing students reported notable improvements in stress management, problem-solving skills, self-regulation, academic performance, and motivation to engage in research related to mind-body-based practices after completing the course. These findings may inform stakeholders in shaping both theoretical and practical aspects of nursing education in a way that fosters lifelong learning among students and supports the integration of mind-body-based practices into nursing curricula.

Keywords: Curriculum, education, mind-body, nursing, qualitative.

[ID-1809]

Çevrim içi Derslerde ve Klinik Uygulamalarda Video Destekli Eğitim Alan Hemşirelik Öğrencilerinin Görüş, Memnuniyet ve Öz Etkililik-Yeterlik Düzeylerinin Belirlenmesi

Determining the Opinions, Satisfaction, and Self-Efficacy Levels of Nursing Students Receiving Video-Supported Education in Online Courses and Clinical Applications

Arzu TUNA¹, Çiğdem KAYA¹, Pınar ONGÜN¹, **Zahide GÜLER EZER¹**

zahidegulerezer0@gmail.com

¹Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü, Balıkesir Üniversitesi, Balıkesir / Türkiye

ÖZET

Giriş ve Amaç: Hemşirelik eğitiminde klinik becerileri uygularken ve vaka tartışırken çekilen videoların sosyal medya uygulamaları aracılığı ile öğrenciler ile paylaşılması bilgi düzeylerinin artışına uygulamaların pekiştirilmesine neden olabilir. Bu çalışma, çevrimiçi derslerde ve klinik uygulamalarda, video destekli eğitim alan hemşirelik öğrencilerinin görüş ve memnuniyet düzeylerinin belirlenmesi ve öğrencilerin öz etkililik-yeterlik düzeyleri ile ilişkilendirilmesi amacıyla yapıldı.

Gereç ve Yöntem: Tanımlayıcı olarak planlanan çalışma 1 Nisan 2024 – 31 Ağustos 2024 tarihleri arasında Balıkesir Üniversitesi, Hemşirelik Bölümünde öğrenim gören 88 ikinci sınıf öğrencisi ile gerçekleştirildi. Çevrimiçi derslerde ve klinik uygulamalarda; öğrenciler vakaya özgü yürütülen hemşirelik bakımı, hastalığa özgü tedavi ve yönetimini içeren videolar izletilmiştir. Dönem sonunda öğrencilerin görüş ve memnuniyet düzeyleri Google Forms ile toplanmıştır.

Veriler, Öğrenci Tanıtım Formu, Çevrimiçi Derslerde ve Klinik Uygulamalarda Video Destekli Eğitimi Değerlendirme Formu ve Öz Etkililik-Yeterlik Ölçeği ile değerlendirildi.

Verilerin analizinde, sürekli değişkenler ortalama \pm standart sapma ve kategorik değişkenler sayı ve yüzde olarak verildi. Öğrencilerin video destekli eğitimi değerlendirmesi ve memnuniyetleri ile öğrenmede öz etkinlik ve yeterlilik durumu arasındaki ilişki korelasyon analizi ile değerlendirildi.

Bulgular: Öğrenciler %79, 5'u kadındır. Yaş ortalamaları %20.53'tür. Öğrencilerin genel not ortalaması 4'lük sisteme göre 2,73'tür. "Cerrahi hastalıklar hemşireliği ile ilgili çevrimiçi derslerde ve uygulama alanına yönelik tüm öğrenmek istediklerim videolarda anlatıldı. /videolar ile desteklendi", "Cerrahi hastalıklar hemşireliği ile ilgili uygulama alanına ve konu anlatımına yönelik videolar hemşirelik bakımında yer alan tüm beklentilerimi karşıladı." "Cerrahi hastalıklar hemşireliği ile ilgili uygulama alanına yönelik videolar mesleki bilgilerimi artırdı /kişisel gelişimimi kolaylaştırdı." "Cerrahi hastalıklar hemşireliği ile ilgili uygulama alanına yönelik videolar, problem çözme becerileri, hasta yönetiminde hızlandırdı." gibi maddelere öğrencilerin verdiği puan ortalamaları 5 puan üzerinden sırasıyla 4,40; 4,27; 4,32; 4; 18 puandı. Öğrencilerin öz etkinlik-yeterlilik ortalama puanı 83,612 ve bu puan öğrencilerin memnuniyetleri ilişkilendirildiğinde; "cerrahi hastalıklar hemşireliği ile ilgili uygulama alanına yönelik videolar, mesleki bilgilerimi artırdı /kişisel gelişimimi kolaylaştırdı" maddesiyle orta seviyede ilişkiye sahipti; diğer maddelerle öğrencilerin öz etkinlik-yeterlilik puanıyla ilişkisi düşük düzeyde bulundu.

2. Uluslararası Hemşirelik Eğitiminin Geleceği Kongresi
2nd International Congress on the Future of Nursing Education
17-19 Eylül –September 2025, Ankara

Sonuç: Video destekli eğitim, hemşirelik öğrencilerinin teorik bilgilerinin ve psikomotor becerilerinin gelişiminde etkili bir araç olarak öğrenciler tarafından değerlendirilmiştir. Ancak hemşirelik, ikinci sınıf öğrencilerinin öz etkinlik ve yeterlilik puanı ile araştırmada değerlendirilen memnuniyet puanları arasında düşük ve orta seviyede ilişki bulunmuştur. Öğrencilerin ikinci sınıfta olması, mezuniyet döneminde olmaması nedeniyle öğrencilerin öz etkinlik- yeterlilik, kendine güven puanlarının bu durumu etkilediği düşünülmektedir. Hemşirelik eğitiminde video destekli vaka sunumlarının, klinik ortama yönelik bilgi ve becerileri artırmak adına yaygınlaştırılması, öğrencilerin mesleki yeterliliklerini ve yetkinliklerini artırmak için tüm sınıflarda bu tür video destekli eğitimin sürdürülmesi gerektiği önerilir.

Anahtar Kelimeler: Hemşirelik eğitimi, Video destekli eğitim, Çevrimiçi eğitim

ABSTRACT

Introduction and Aim: Sharing videos of students practicing clinical skills and discussing cases in nursing education via social media can increase their knowledge and reinforce their practices. This study was conducted to determine the opinions and satisfaction levels of nursing students who received video-assisted education in online courses and clinical practice and to correlate these with their self-efficacy and competence levels.

Materials and Methods: This descriptive study was conducted with 88 second-year students studying at the Department of Nursing at Balıkesir University between April 1, 2024, and August 31, 2024. During online courses and clinical practices, students watched videos featuring case-specific nursing care, disease-specific treatment, and management. At the end of the semester, students' opinions and satisfaction levels were collected using Google Forms.

Data were assessed using the Student Introduction Form, the Online Course and Clinical Practice Video-Assisted Education Evaluation Form, and the Self-Efficacy-Competence Scale.

In data analysis, continuous variables were presented as mean \pm standard deviation, and categorical variables were presented as numbers and percentages. The relationship between students' evaluation and satisfaction with the video-assisted education and their self-efficacy and competence in learning was assessed using correlation analysis.

Results: Students were 79% female, 5% female. The average age was 20.53%. The students' overall grade point average was 2.73 on a 4-point scale. "Everything I wanted to learn about surgical nursing in online courses and practice areas was explained in videos./supported by videos." "The videos, which covered the practice areas and explained the subject matter of surgical nursing, met all my expectations regarding nursing care." The average scores given by the students to items such as "Videos related to the field of practice related to surgical diseases nursing increased my professional knowledge/facilitated my personal development." "Videos related to the field of practice related to surgical diseases nursing accelerated problem-solving skills in patient management." were 4.40; 4.27; 4.32; 4;18 out of 5, respectively. The average self-efficacy-competence score of the students was 83.612 and when this score was correlated with the students' satisfaction; it had a moderate relationship with the item "Videos related to the field of practice related to surgical diseases nursing increased my professional knowledge/facilitated my personal development"; the relationship with the other items and the students' self-efficacy-competence scores was found to be low.

Conclusion: Video-assisted education was evaluated by nursing students as an effective tool for developing their theoretical knowledge and psychomotor skills. However, a low to moderate correlation was found between second-year nursing students' self-efficacy and competence scores and their satisfaction scores assessed in the study. Because the students were in their second year and not

2. Uluslararası Hemşirelik Eğitiminin Geleceği Kongresi
2nd International Congress on the Future of Nursing Education
17-19 Eylül –September 2025, Ankara

graduating, it is thought that their self-efficacy, competence, and self-confidence scores influenced this finding. It is recommended that video-assisted case presentations be expanded in nursing education to enhance knowledge and skills for the clinical environment, and that such video-assisted education be continued in all classes to enhance students' professional competencies and proficiency.

Keywords: Nursing education, Video-assisted education, Online education

[ID-1810]

Instagram Destekli “Öğren & Paylaş” Uygulaması: Hemşirelikte Liderlik Dersinden Bir Deneyim

Instagram-Supported “Learn & Share” Practice: An Experience from the Nursing Leadership Course

Hilal ERSAN YAMAN¹, Emine KURUCA OZDEMIR¹, Eda EREN¹, Seher BASARAN-ACİL¹,
Sergül DUYGULU¹

ersanhilal@gmail.com

¹Hemşirelik Fakültesi, Hacettepe Üniversitesi, Ankara/ Türkiye

ÖZET

Giriş ve Amaç: Hemşirelik eğitiminde dijitalleşme, bilgiye hızlı erişimi mümkün kılmakta ve bireysel-iş birliğine dayalı öğrenmeyi desteklemektedir. Bu bağlamda, sosyal medyanın eğitimsel amaçlarla kullanımı giderek önem kazanmaktadır. Öğrencilerin teorik derslerde edindikleri bilgileri özetleyerek sosyal medya ortamında içerik hâline getirmelerinin ve bu içerikleri paylaşımlarının dijital ortamda etkileşimlerini artıracak ve öğrenme süreçlerini desteklemekte etkili olacağı düşünülmektedir. Bu olgu sunumunun amacı, 2024-2025 Bahar döneminde Hemşirelikte Liderlik dersi kapsamında üçüncü sınıf hemşirelik öğrencilerine yönelik geliştirilen sosyal medya tabanlı öğren paylaş öğrenme etkinliğinin uygulama sürecini, elde edilen çıktıları ve öğretim elemanlarının gözlemlerini paylaşmaktır.

Olgu Sunumu: Hemşirelikte liderlik dersi kapsamında işbirlikçi öğrenme yaklaşımı ile Bandura'nın sosyal öğrenme teorisi ve yansıtma teorisi temel alınarak öğren ve paylaş öğrenci aktivitesi planlanmıştır. Aktivite yönergesi doğrultusunda öğrenciler teorik derslerde anlatılan konuları özetleyen görsel, yazılı veya işitsel içerikleri Instagram hesapları üzerinden paylaşmıştır. 165 öğrenciden 96'sı, 14 hafta boyunca @nurseeduinnovator hesabını etiketleyerek içerik üretmiştir. Paylaşımlar genellikle ders günlerinde yoğunlaşmış, görsel ve metin ağırlıklı paylaşımlar yapılmış, haftalık ortalama 15-20 gönderi yapılmıştır. Süreçte öğrencilerin birbirlerinden etkilenerek katılımlarını artırdıkları gözlemlenmiştir. İçeriklerde ders sunumları ve kaynakların yanı sıra yapay zekâ uygulamaları kullanarak öğrenmelerini desteklemişlerdir. Ancak zaman zaman profesyonel hemşirelik imajını olumsuz etkileyebilecek görseller kullanmışlardır. İçeriklerine, öğretim elemanları tarafından Instagram üzerinden doğrudan mesaj (DM) yoluyla anlık geri bildirim sağlamıştır.

Tartışma: Bu uygulama, öğrencilerin dijital içerik üretimiyle liderlik dersinde öğrendiklerini daha görünür ve anlamlı hâle getirdikleri izlenimini vermektedir. Paylaşımların bireysel ve etkileşimli öğrenmeyi desteklediği, kavramsal farkındalığı artırdığı gözlemlenmiştir. Öğrenci etkileşimi, kavramsal pekiştirmeyi kolaylaştırmış; anında verilen öğretim elemanı geri bildirimleri içerik niteliğini güçlendirmiştir. Sosyal medya, uygun şekilde yapılandırıldığında etkileşimli ve öz-yönelimli öğrenme ortamına dönüşebilmektedir.

Sonuç: Sosyal medya destekli bu uygulama, liderlik eğitimine dijital bir boyut kazandırmıştır. Ancak sürecin verimli işlemesi; öğretim elemanının rehberliği, zamanında geri bildirim ve öğrenmeyi destekleyen stratejik yapılandırmayla mümkündür. Sosyal medya, yalnızca katılımı değil, öğrenme niteliğini artıracak biçimde hemşirelik eğitiminin diğer derslerini de kapsayacak şekilde tasarlanabilir.

Anahtar kelimeler: Hemşirelik eğitimi, Liderlik, Sosyal medya, Öğrenci katılımı, Dijital öğrenme

2. Uluslararası Hemşirelik Eğitiminin Geleceği Kongresi
2nd International Congress on the Future of Nursing Education
17-19 Eylül –September 2025, Ankara

ABSTRACT

Introduction and Aim: Digitalization in nursing education enables quick access to information and promotes both individual and group learning. In this setting, the educational use of social media is becoming more significant. It is believed that summarizing theoretical course content and sharing it on social media platforms improves students' digital engagement and supports their learning process. This case report aims to present the implementation, outcomes, and instructor observations of a social media-based "learn and share" activity created for third-year nursing students in the "Leadership in Nursing" course during the 2024–2025 Spring semester.

Case Presentation: This activity was developed based on Bandura's social learning theory and reflective theory, adopting a collaborative learning approach. In line with the activity guidelines, students created visual, textual, or audio content summarizing theoretical topics and shared it via Instagram. A total of 96 out of 165 students actively participated by tagging the @nurseeduinnovator account over 14 weeks. Posts were mostly shared on class days and featured visuals and explanatory texts, with an average of 15–20 posts per week. Peer influence appeared to increase participation. In addition to course materials, students also used AI tools to support their learning. However, some visuals used were occasionally found to be inconsistent with the professional image of nursing. Instructors provided real-time feedback via Instagram direct messages.

Discussion: The activity made learning more visible and meaningful. The posts promoted interactive and self-guided learning and increased conceptual understanding. Peer interaction boosted reinforcement, and timely feedback enhanced content quality. When structured properly, social media can function as an effective learning environment.

Conclusion: This activity brought a digital element to leadership education. Its success relies on instructor guidance, prompt feedback, and strategic planning. When well-structured, this method can be applied to other nursing courses to improve learning quality.

Keywords: Nursing education, Leadership, Social media, Student engagement, Digital learning

[ID-1811]

Hemşirelik Hizmetleri Yönetimi Dersinde Pecha Kucha Kullanımı: Öğretim Elemanı Gözünden Deneyim Paylaşımı

Using Pecha Kucha in the Nursing Services Management Course: Sharing Experiences from Nurse Educators' Perspective

Eda EREN¹, Hilal ERSAN YAMAN¹, Emine KURUCA ÖZDEMİR¹, Seher BAŞARAN AÇIL¹,
Sergül DUYGULU¹

edaeren868@gmail.com

¹Hemşirelik Fakültesi, Hacettepe Üniversitesi, Ankara/ Türkiye

ÖZET

Giriş ve Amaç: Hemşirelik eğitiminde öğrencilerin öğrenme süreçlerine aktif katılımlarını destekleyen yenileşimci öğretim araçlarına ihtiyaç duyulmaktadır. Pecha Kucha öğrencilerin sunum becerilerini geliştiren, öğrenme süreçlerine aktif katılımlarını destekleyen, sadece görsellerden oluşan 20 slaytın her birinin 20’şer saniyede (6,6dk) sunulmasını içeren yenileşimci bir öğretim aracıdır. Bu bildiride Hemşirelik Hizmetleri Yönetimi Dersinde öğrenciler tarafından hazırlanan Pecha Kuchalara ilişkin öğretim elemanlarının deneyimlerinin paylaşılması ve aracın farklı derslerde kullanımına ilişkin farkındalık oluşturulması amaçlanmıştır.

Olgu Sunumu: Uygulama 2024-2025 Bahar Dönemi’nde Hemşirelik Hizmetleri Yönetimi Dersinde gerçekleştirilmiştir. Ders 4. Sınıfta 8 saat/haftalık, zorunlu, İngilizce dilinde 201 öğrenciyle yürütülmektedir. Dersin amfide yürütülen teorik bölümünde “Planlamanın Temeli”, “Çatışma Yönetim Stratejileri” ve “Toplam Kalite Yönetimi, Akreditasyon ve Risk Yönetimi” olmak üzere 3 ders konusunda 3’ü oturum başkanı olmak üzere toplam 22 gönüllü öğrenci Pecha Kucha’da görev almıştır. Dersin ilk haftasında, etkinliğe katılmak isteyen gönüllü öğrencilerin seçimi ve konu dağıtımı yapılmış, sunum yönergesi öğrencilerle paylaşılmıştır. Pecha Kucha hazırlığı, öğrencilerin bireysel sorumluluğunda olup öğretim elemanları öğrencilerden gelen soruları yanıtlamışlardır. Her üç sunum oturumunun sonunda soru-cevap (5dk) ve çözümleme (10dk) yapılmış, öğrenciler ve öğretim elemanları sunuculara geri bildirim vermiştir.

Tartışma ve Sonuç: Öğrencilerin Pecha Kuchaya ilişkin geri bildirim almaya istekli oldukları, hazırlık sürecinde akranlarıyla iş birliği yaptıkları, öğretim elemanlarına hazırlık aşamasında soruları olduğu görülmüştür. Başkan öğrencilerin sınıf yönetimi konusunda aktif sorumluluk aldıkları, dinleyici olan öğrencilerin ise sunucuları destekledikleri gözlenmiştir. Ayrıca etkinlik gönüllü öğrencilerle gerçekleştirilmesine rağmen bazı öğrenciler öğretim elemanları tarafından motive edilmeye ve bazılarının İngilizce sunum yapma konusunda cesaretlendirilmeye ihtiyaç duyduğu ve bazı sunumlarda zaman aşımı ve/veya sunum materyalinde yazılı içerik varlığı gözlenmiştir. Pecha Kucha gönüllü olarak gerçekleştirilmesi halinde öğrenmeye aktif katılımı sağlayarak öğrencilerin sunum yapmaya yönelik ön yargılarının kırılmasında etkili olabilecek, sunum becerisi gerektiren derslerde (Hemşirelikte Öğretim vb.) kullanılabilir yenileşimci bir araçtır. Öğretim elemanı Pecha Kucha’yı planlarken, konu seçimi,

2. Uluslararası Hemşirelik Eğitiminin Geleceği Kongresi
2nd International Congress on the Future of Nursing Education
17-19 Eylül –September 2025, Ankara

ders amaç ve hedefleri, öğrenci karakteristikleri ve kaynaklarını (zaman, yer vb.) göz önünde bulundurmalıdır.

Anahtar Kelimeler: “Pecha Kucha”, “öğrenci merkezli öğretim” “hemşirelik hizmetleri yönetimi” “öğrenciler” “hemşirelik”

ABSTRACT

Introduction and Aim: Innovative teaching tools that support students' active participation in learning are needed in nursing education. Pecha Kucha is an innovative teaching tool that supports their active participation in the learning. It consists of 20 slides (each presented in 20 seconds), consisting of only visuals. This abstract aims to share nurse educators' experiences with Pecha Kuchas prepared by students and to raise awareness about the tool's use in different courses.

Case Presentation: Application was conducted in the Nursing Services Management course during the 2024-2025 spring term. The course is a compulsory, 8-hour/week course in English, conducted in the 4th grade with 201 students. 22 student volunteers, three of whom served as session chairs, participated in Pecha Kucha, covering three course subjects. Volunteer students who wished to participate were selected and assigned topics, and guidelines were shared with the students. in the first week. Preparation was the responsibility of the individual students, and educators answered student questions. At the end of each session, a Q&A and a debriefing were held, and students and educators provided feedback.

Discussion and Conclusion: Students were eager to receive feedback, collaborated with their peers during the preparation, and had questions for the educators. The chairs took an active role in classroom management, while the listeners supported the presenters. Additionally, although the activity was conducted voluntarily, some students needed additional motivation from nurse educators, while others required encouragement to present in English. Some presentations were timed out and/or included written content in the materials. Pecha Kucha, when implemented voluntarily, can be effective in breaking down student prejudices against presenting by encouraging active participation in learning. It is an innovative tool that can be used in courses requiring presentation skills. When planning Pecha Kucha, nurse educators should consider topic selection, course goals and objectives, student characteristics, and resources.

Keywords: "Pecha Kucha", "student-centered teaching", "nursing services management", "students", "nursing"

[ID-1812]

Hemşirelik Öğrencilerinde Akademik Kariyer Farkındalığı ve Lisansüstü Eğitime Yönelik Tutum

Academic Career Awareness and Attitudes Toward Graduate Education Among Nursing Students

Sema KÖMÜRKARA¹, Züleyha GÜRDAP², Şerife İNCE³, Zeliha CENGİZ²

sema.komurkara@gmail.com

¹Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu, İnönü Üniversitesi, Malatya / Türkiye

²Hemşirelik Fakültesi, İnönü Üniversitesi, Malatya / Türkiye

³Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü, Adıyaman Üniversitesi, Adıyaman / Türkiye

ÖZET

Giriş ve Amaç: Hemşirelik öğrencilerinin akademik kariyer farkındalığı ve lisansüstü eğitime yönelik tutumlarının birlikte değerlendirilmesi, mesleğin geleceği açısından kritik öneme sahip olup; öğrencilerin yeterliliklerini tanıyarak kariyer planlamasını daha bilinçli şekilde yapmasına ve mesleki yaşamlarında daha etkin roller üstlenmelerine olanak tanıyacaktır. Bu araştırma, hemşirelik öğrencilerinin akademik kariyer farkındalıkları ve lisansüstü eğitime yönelik tutumlarını belirlemek amacıyla yapılmıştır.

Gereç ve Yöntem: Araştırmanın evrenini, 2024-2025 eğitim öğretim yılında İnönü Üniversitesi Hemşirelik Fakültesinde öğrenim gören öğrenciler oluşturmuştur. Araştırmaya 473 öğrenci katılmıştır. Veriler, “Öğrenci Bilgi Formu,” “Yükseköğretimde Akademik Kariyer Farkındalığı Ölçeği”, “Lisansüstü Eğitime Yönelik Tutum Ölçeği” kullanılarak toplanmıştır.

Bulgular: Hemşirelik öğrencilerinin akademik kariyer farkındalık toplam puan ortalaması 70.33 ± 19.57 , ölçeğin alt boyut ortalamaları ise; öğretim elemanı olma ve çalışma koşullarına ilişkin farkındalık için $29,17 \pm 9,23$, lisansüstü eğitimin tanımı ve amacına ilişkin farkındalık için $18,17 \pm 4,33$, lisansüstü eğitimden mezun olma koşullarına ilişkin farkındalık için $14, 17 \pm 4,92$, lisansüstü eğitime başvuru koşullarına ilişkin farkındalık için $8,81 \pm 3,26$ bulunmuştur. Öğrencilerin lisansüstü eğitime yönelik tutum toplam puan ortalaması ise 53.58 ± 11.13 olup; işlev alt boyutunda $34,31 \pm 7,15$, istek alt boyutunda ise $19,26 \pm 5,59$ olarak belirlenmiştir. Akademik kariyer farkındalık toplam puanı ile lisansüstü eğitime yönelik tutum ve alt boyutları arasında pozitif yönlü, istatistiksel olarak anlamlı korelasyonlar saptanmıştır. En güçlü ilişki, lisansüstü eğitimin tanımı ve amacına ilişkin farkındalık düzeyi ile genel tutum puanı arasında gözlenmiştir ($r= .372$, $p<0.01$). Diğer alt boyutlarla olan korelasyon katsayıları düşük ile orta düzey arasında değişmektedir ve tümü anlamlıdır.

Sonuç: Bu çalışmada öğrencilerin akademik kariyer farkındalığı, lisansüstü eğitime yönelik tutum ve sosyodemografik özellikler bakımından anlamlı farklar ve korelasyonlar görüldü. Bu farkların nedenlerinin araştırıldığı ileri çalışmaların yapılması ve öğrencilerin gerekli farkındalık ve tutuma ulaşmasını destekleyecek faaliyetlerin müfredata entegre edilmesi önerilir.

Anahtar Kelimeler: Akademik Kariyer, Hemşirelik, Hemşirelik Öğrencisi, Tutum, Lisansüstü Eğitim

2. Uluslararası Hemşirelik Eğitiminin Geleceği Kongresi
2nd International Congress on the Future of Nursing Education
17-19 Eylül –September 2025, Ankara

ABSTRACT

Introduction and Aim: Assessing nursing students' academic career awareness and attitudes toward graduate education together is critical for the future of the profession. It will enable students to understand their competencies, make more conscious career plans, and assume more active roles in their professional lives. This study was conducted to determine nursing students' academic career awareness and attitudes toward graduate education.

Materials and Methods: The study population consisted of students enrolled at İnönü University Faculty of Nursing in the 2024-2025 academic year. 473 students participated in the study. Data were collected using the "Student Information Form," the "Academic Career Awareness Scale in Higher Education," and the "Attitude Towards Graduate Education Scale."

Results: The total academic career awareness mean score of nursing students was 70.33 ± 19.57 , and the subscale means were as follows: The mean scores for awareness of being a faculty member and working conditions were 29.17 ± 9.23 , awareness of the definition and purpose of graduate education was 18.17 ± 4.33 , awareness of the requirements for graduating from graduate education was 14.17 ± 4.92 , and awareness of the requirements for applying to graduate education was 8.81 ± 3.26 . The students' total attitude score towards graduate education was 53.58 ± 11.13 , with a score of 34.31 ± 7.15 in the function sub-dimension and 19.26 ± 5.59 in the desire sub-dimension. Positive, statistically significant correlations were found between the total academic career awareness score and the attitude towards graduate education and its sub-dimensions. The strongest correlation was observed between the level of awareness of the definition and purpose of graduate education and the general attitude score ($r= 0.372$, $p<0.01$). Correlation coefficients with other sub-dimensions ranged from low to moderate and were all significant.

Conclusion: This study revealed significant differences and correlations in students' academic career awareness, attitudes toward graduate education, and sociodemographic characteristics. Further studies investigating the reasons for these differences are recommended, and activities that support students in attaining the necessary awareness and attitudes should be integrated into the curriculum.

Keywords: Academic Career, Nursing, Nursing Student, Attitude, Graduate Education

[ID-1813]

Türkiye’de Hemşirelik Eğitiminde Yüksek Gerçeklikli Simülasyon Kullanımı

The Use of High-Fidelity Simulation in Nursing Education in Turkey

Esin Sultan Ercan², Fatma Orgun¹, Nilay Özkütük¹

esinercan@yahoo.com.tr

¹Hemşirelik Fakültesi, Ege Üniversitesi, İzmir / Türkiye

²Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Hemşirelikte Öğretim Anabilim Dalı, Ege Üniversitesi, İzmir/Türkiye

ÖZET

Bu sistematik derlemenin amacı, Türkiye’de hemşirelik eğitiminde yüksek gerçeklikli simülasyon kullanım alanlarını ve mevcut literatürde yer alan çalışmaların özelliklerini belirleyerek, bu yöntemle ilgili mevcut durumu kapsamlı bir şekilde değerlendirmektir. Araştırmada Google Scholar, PubMed ve Science Direct veri tabanlarında, "*hemşirelik eğitimi*" ve "*yüksek gerçeklikli simülasyon*" anahtar kelimeleri kullanılarak, 2018-2024 yılları arasında yayımlanmış makaleler incelenmiştir. Yapılan tarama sonucu, belirlenen dahil edilme kriterlerine uygun toplam 15 araştırma sistematik analize dahil edilmiştir. İncelenen çalışmalar sonucunda, yüksek gerçeklikli simülasyon uygulamalarının en yoğun olarak hemşirelik esasları, cerrahi hemşireliği, iç hastalıkları hemşireliği, kadın doğum hemşireliği ve acil/yoğun bakım hemşireliği gibi alanlarda kullanıldığı belirlenmiştir. Çalışmalarda ele alınan senaryolar çoğunlukla fiziksel değerlendirme becerileri, preeklampsi yönetimi, postpartum bakım, doğum eylemi, yanık hasta bakımı ve kardiyak aciller gibi önemli klinik durumlar üzerine odaklanmıştır. Yüksek gerçeklikli simülasyon uygulamalarının öğrencilerin bilgi düzeyi, psikomotor becerileri, özgüven, öz yeterlilik ve kaygı düzeyi gibi parametreler üzerinde anlamlı gelişmeler sağladığı rapor edilmiştir. Buna rağmen, pediatri ve psikiyatri gibi kritik öneme sahip hemşirelik alanlarında bu yöntemin kullanımının sınırlı olduğu görülmüştür. Ayrıca, simülasyon uygulamalarının planlanması ve yürütülmesinde görev alan eğiticilerin deneyimleri, tutumları ve gereksinimlerine yönelik çalışmaların eksikliği de tespit edilmiştir. Türkiye’de hemşirelik eğitiminde yüksek gerçeklikli simülasyonun daha yaygın ve etkin kullanılabilmesi için gelecekte, eksik kalan alanlarda çalışmaların artırılması, metodolojik olarak karma yöntemli ve çok merkezli araştırmaların yürütülmesi, ayrıca eğiticilere yönelik çalışmaların yaygınlaştırılması gerektiği sonucuna ulaşılmıştır.

ABSTRACT

The aim of this systematic review is to comprehensively evaluate the current state of high-fidelity simulation in nursing education in Türkiye by identifying its areas of use and examining the characteristics of studies available in the literature. In this study, articles published between 2018 and 2024 were reviewed using the keywords "*nursing education*" and "*high-fidelity simulation*" in the databases Google Scholar, PubMed, and Science Direct. As a result of the screening, a total of 15 studies that met the inclusion criteria were included in the systematic analysis. The reviewed studies revealed that high-fidelity simulation is most commonly utilized in areas such as fundamentals of nursing, surgical nursing, internal medicine nursing, obstetric nursing, and emergency/intensive care nursing. The scenarios addressed in these studies primarily focused on critical clinical situations such as physical assessment skills, management of preeclampsia, postpartum care, labor and delivery, burn care, and cardiac emergencies. The findings indicated that high-fidelity simulation significantly improved students' knowledge levels, psychomotor skills, self-confidence, self-efficacy, and anxiety levels. However, it was observed that the use of this method remains limited in crucial fields such as pediatric and psychiatric nursing. Furthermore, there is a noticeable lack of research focusing on the experiences, attitudes, and needs of educators involved in the planning and implementation of simulation-based training. To ensure the more widespread and effective use of high-fidelity simulation in nursing education in Türkiye, future research should aim to address underrepresented fields, adopt methodologically robust mixed-method and multicenter designs, and expand the scope of studies focusing on nursing educators.

[ID-1815]

Lisansüstü Hemşirelik Öğrencilerinde Eğitime Yönelik Tutum ve Bilimsel Araştırma Yetkinliği

Attitudes Toward Education and Scientific Research Competence Among Graduate Nursing Students

Sema KÖMÜRKARA⁴, Züleyha GÜRDAP¹, Zeliha CENGİZ¹, **Sedef TOK²**, Şerife İNCE³

sedef1006@gmail.com

¹Hemşirelik Fakültesi, İnönü Üniversitesi, Malatya / Türkiye

²Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü, Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi, Kahramanmaraş / Türkiye

³Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü, Adıyaman Üniversitesi, Adıyaman / Türkiye

⁴Sağlık Bakım Hizmetleri, İnönü Üniversitesi, Malatya / Türkiye

ÖZET

Giriş ve Amaç: Hemşirelikte lisansüstü eğitim, öğrencilerin mesleki becerilerini, analitik düşünme, problem çözme ve bilimsel araştırmaları uygulamalı olarak yürütme yetkinliklerini geliştiren bir eğitim sürecidir. Öğrencilerin eğitime yönelik tutum ve bilimsel araştırmalara yönelik yetkinlikleri, onların akademik başarılarını ve mesleki doyumlarını doğrudan etkileyen faktörlerdir. Bu araştırma, lisansüstü hemşirelik öğrencilerinde eğitime yönelik tutum ve bilimsel araştırma yetkinliğini incelemek amacıyla yapılmıştır.

Gereç ve Yöntem: Araştırmanın evrenini, 2024-2025 eğitim-öğretim yılında Türkiye'nin tüm devlet üniversitelerinde öğrenim gören lisansüstü hemşirelik öğrencileri oluşturdu. Örneklem sayısına ulaşabilmek için amaçlı örnekleme yöntemlerinden biri olan kartopu örnekleme yöntemi kullanıldı. Araştırmaya 418 lisansüstü hemşirelik öğrencisi katıldı. Araştırmanın verileri, "Öğrenci Bilgi Formu", "Lisansüstü Eğitime Yönelik Tutum Ölçeği", "Bilimsel Araştırma Yetkinlik Ölçeği" kullanılarak toplandı.

Bulgular: Katılımcıların lisansüstü eğitime yönelik tutum toplam puan ortalaması 49.07 ± 10.31 , bilimsel araştırma yetkinliği toplam puan ortalaması 216.78 ± 41.47 olarak bulundu. Bilimsel araştırma yetkinliği puanları ile demografik değişkenler arasında; eğitim dönemi ilerledikçe puanların arttığı, Marmara bölgesinde eğitim görenlerin yetkinliği, İç Anadolu, Doğu Anadolu ve Güneydoğu Anadolu bölgelerindekilere göre anlamlı şekilde yüksek bulundu ($p < .05$). Lisansüstü eğitime yönelik genel tutum, lisansüstü eğitimi değerli bulma ve eğitime önem verme ile bilimsel araştırma yetkinliği arasında negatif ve düşük düzeyde anlamlı ilişki, lisansüstü eğitime yönelik direnç ile pozitif ve düşük düzeyde anlamlı ilişki saptandı. Bilimsel araştırma yetkinlik tutum ve davranışlar alt boyutu ile lisansüstü eğitimi değerli bulma alt boyutu arasında negatif yönde orta düzeyde anlamlı korelasyonlar gözlemlendi.

Sonuç: Bu araştırmada lisansüstü hemşirelik öğrencilerinin lisansüstü eğitime yönelik tutumları ve bilimsel araştırma yetkinliği arasında ilişki olarak anlamlı farklar bulundu. Sosyodemografik özelliklere göre bilimsel araştırma yetkinlik puanlarının anlamlı farklılıklar gösterdiği saptandı. Bu farkların nedenlerinin incelendiği ileri araştırmaların yapılması, öğrencilerin araştırma, gelişmelere ve lisansüstü eğitime yönelik tutumlarına etki eden faktörlerin belirlenerek, bunlara ilişkin müdahaleler yapılması açısından önemli olacağı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Bilimsel Araştırma, Hemşirelik Öğrencisi, Lisansüstü Eğitim, Tutum, Yetkinlik

2. Uluslararası Hemşirelik Eğitiminin Geleceği Kongresi
2nd International Congress on the Future of Nursing Education
17-19 Eylül –September 2025, Ankara

ABSTRACT

Introduction and Aim: Postgraduate nursing education is an educational process that develops students' professional skills, analytical thinking, problem-solving, and practical scientific research competencies. Students' attitudes toward education and their competencies in scientific research are factors that directly affect their academic success and professional satisfaction. This study was conducted to examine the attitudes toward education and scientific research competencies of postgraduate nursing students.

Materials and Methods: The study population consisted of postgraduate nursing students studying at all state universities in Turkey during the 2024-2025 academic year. Snowball sampling, a purposive sampling method, was used to reach the sample size. 418 postgraduate nursing students participated in the study. Data were collected using the "Student Information Form," the "Attitude Towards Postgraduate Education Scale," and the "Scientific Research Competency Scale."

Results: The participants' total mean attitude score toward graduate education was 49.07 ± 10.31 , and the total mean scientific research competency score was 216.78 ± 41.47 . A correlation was found between scientific research competency scores and demographic variables, and increasing scores as the education period progressed. Those studying in the Marmara region had significantly higher competency than those studying in the Central, Eastern, and Southeastern Anatolia regions ($p < .05$). A negative and low-level significant correlation was found between general attitudes toward graduate education, valuing graduate education, and attaching importance to education, and scientific research competency, while a positive and low-level significant correlation was found with resistance to graduate education. Moderately significant negative correlations were observed between the scientific research competency attitudes and behaviors sub-dimension and the valuing graduate education sub-dimension.

Conclusion: In this study, significant correlations were found between the attitudes and scientific research competency of graduate nursing students toward graduate education and their scientific research competency. Significant differences were found in scientific research competency scores based on sociodemographic characteristics. It is thought that conducting further research examining the reasons for these differences will be important in determining the factors affecting students' attitudes towards research, developments and postgraduate education and in making interventions regarding them.

Keywords: Scientific Research, Nursing Student, Graduate Education, Attitude, Competency

[ID-1816]

Klinik Öğrenme Ortamının ve Rehber Hemşire Yeterliklerinin Hemşirelik Öğrencilerinin Klinik Performans Öz Yeterliklerine Etkisinin İncelenmesi: Karma Yöntem Çalışması

Examining the Effect of the Clinical Learning Environment and Mentor Nurse Competencies on Nursing Students' Clinical Performance Self-Efficacy: A Mixed-Methods Study

Yağmur ŞEN¹, Emine ŞENYUVA¹, **Nazik YALNIZ²**, Ümran GÖRÜGEN³

yagmuraydogan@iuc.edu.tr

¹Hemşirelik Fakültesi, İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa, İstanbul / Türkiye

²Hemşirelik Fakültesi, Akdeniz Üniversitesi, Antalya / Türkiye

³Plato Meslek Yüksek Okulu, Topkapı Üniversitesi, İstanbul / Türkiye

ÖZET

Giriş ve Amaç: Klinik eğitim süreci; öğrenciler, klinik öğrenme ortamı, rehber hemşireler ve hemşire eğitimcilerin etkileşim içinde olduğu, hemşirelik öğrencilerine gerçek klinik ortamlarda yaparak yaşayarak öğrenme fırsatı sunan, öğrencilerin mesleki kimlik gelişiminin desteklendiği bir süreçtir. Sürecin sağlıklı bir şekilde işleyebilmesi için bu bileşenlerin birbirleriyle nasıl bir etkileşim içinde olduğunun bilinmesi son derece önemlidir. Araştırmada; klinik öğrenme ortamının ve rehber hemşire yeterliklerinin hemşirelik öğrencilerinin klinik performans öz yeterliklerine etkisinin incelenmesi amaçlanmıştır.

Gereç ve Yöntem: Araştırma, karma yöntem tasarımında olan açıklayıcı desen tipindedir. Araştırmanın nicel bölümü araştırmaya gönüllü olarak katılmayı kabul eden 411, nitel bölümü 14 öğrenci ile gerçekleştirildi. Veri toplama araçları olarak; Bilgi Formu, Klinik Öğrenim Çevresi Ölçeği, Klinik Rehber Hemşire Yeterlikleri Ölçeği, Klinik Performansta Öz Yeterlik Ölçeği ve Yarı Yapılandırılmış Odak Grup Görüşme Formu kullanıldı. Nicel değişkenler tanımlayıcı istatistiksel analizler, ölçekler arasındaki ilişki Pearson korelasyon katsayısı, klinik öğrenme çevresinin ve klinik rehber hemşire yeterliği düzeyinin, klinik performans öz yeterliğini anlamlı bir şekilde açıklayıp açıklayamadığı çoklu regresyon analizi ile, nitel veriler tematik analiz ile test edildi.

Bulgular: Öğrencilerin yaş ortalaması 22,09±1,82'dir. KÖÇÖ toplam puan ortalaması 76.46± 9.45'tir. KRHYÖ toplam puan ortalaması 66.14±12.1'dir. KPÖYÖ toplam puan ortalaması 7,78±1,12'dir. Öğrencilerin klinik öğrenme çevresi ve klinik rehber hemşire yeterlik puan ortalamaları ile klinik performanslarına yönelik öz yeterlik puan ortalaması arasında istatistiksel açıdan anlamlı, pozitif doğrusal bir ilişki tespit edilmiştir. Öğrencilerin klinik öğrenme çevresi ve klinik rehber hemşire yeterlik düzeylerinin, klinik performanslarına yönelik öz yeterlik algılarını yordayıcı bir rolü olduğu belirlenmiştir. Odak grup görüşmelerinden elde edilen bulgular 2 ana tema (Klinik Öğrenme Ortamının Etkisi, Klinik Rehber Hemşire Yeterliklerin Etkisi) ve 4 alt tema (Olumlu Etkiler, Olumsuz Etkiler, Olumlu Deneyimler, Olumsuz Deneyimler) altında toplanmıştır. Öğrenciler; işbirliği ve destekleyici öğrenme ortamının mesleki gelişimi üzerindeki olumlu etkisine dikkat çekerken, fiziki koşulların yetersizliğinin, yoğun çalışma ortamının, hemşirelerin iş yükü fazlalığının ve teorik bilgiyle uyumlu

2. Uluslararası Hemşirelik Eğitiminin Geleceği Kongresi
2nd International Congress on the Future of Nursing Education
17-19 Eylül –September 2025, Ankara

olmayan kliniklerin öğrenme sürecini olumsuz yönde etkilediğini belirtmiştir. Öğrenciler ayrıca; kendileriyle iyi iletişim kuran, kendilerine güvenen hemşirelerle birlikte çalışmaktan keyif aldıklarını ifade etmişlerdir.

Sonuç: Klinik öğrenme ortamı ve rehber hemşirelerin yeterlik düzeyi öğrencilerin klinik performans öz yeterliklerini etkilemektedir. Öğrencilerin yeterli bilgi, beceri ve tutuma sahip olabilmesi için klinikte olumlu öğrenme ortamları oluşturulmalı, rehber hemşirelerin yeterliklerinin gelişimi desteklenmelidir.

Anahtar Kelimeler: Klinik eğitim, hemşirelik öğrencisi, klinik öğrenme ortamı, rehber hemşire, klinik performans, klinik öz yeterlik

ABSTRACT

Introduction and Aim: The clinical education is a process in which students, the clinical learning environment, nurse preceptors, and nurse educators interact, providing nursing students with opportunities to learn by doing and experiencing in real clinical settings, and supporting students' professional identity development. For the process to function effectively, it is crucial to understand how these components interact with each other. The study aimed to examine the effect of the clinical learning environment and nurse preceptor competencies on nursing students' clinical performance self-efficacy.

Materials and Methods: The study is an explanatory design with a mixed-methods approach. The quantitative part of the study was conducted with 411 students, and the qualitative part was conducted with 14 students. The data collection tools used were the Information Form, Clinical Learning Environment Scale (CLES), Clinical Nurse Preceptor Competency Scale (CNPCS), Clinical Performance Self-Efficacy Scale (CPSCS), and Semi-Structured Focus Group Interview Form. Quantitative variables were tested using descriptive statistical analyses, the relationship between scales was tested using Pearson's correlation coefficient, and multiple regression analysis was used to test whether the clinical learning environment and clinical nurse mentor competency level significantly explained clinical performance self-efficacy. Qualitative data were tested using thematic analysis.

Results: The mean age of the students was 22.09 ± 1.82 . The mean total CLES score was 76.46 ± 9.45 . The mean total CNPCS score was 66.14 ± 12.1 . The mean total CPSCS score was 7.78 ± 1.12 . A statistically significant, positive linear relationship was found between students' clinical learning environment and clinical nurse preceptor competency mean scores and their mean self-efficacy scores regarding clinical performance. It was determined that students' clinical learning environment and clinical nurse preceptor competency levels play a predictive role in their self-efficacy perceptions regarding clinical performance. The findings obtained from the focus group interviews were grouped under 2 main themes (Impact of the Clinical Learning Environment, Impact of Clinical Nurse Preceptor Competencies) and 4 sub-themes (Positive Effects, Negative Effects, Positive Experiences, Negative Experiences). Students noted the positive impact of a collaborative and supportive learning environment on their professional development, while indicating that inadequate physical conditions, an intense work environment, excessive workload for nurses, and clinical settings that were not consistent with theoretical knowledge negatively affected the learning process. Students also stated that they enjoyed working with nurses who communicated well with them and were confident.

Conclusion: The clinical learning environment and the competency level of nurse preceptors affect students' clinical performance self-efficacy. To ensure students acquire sufficient knowledge, skills, and attitudes, positive learning environments should be created in the clinic, and the development of preceptor nurses' competencies should be supported.

Keywords: Clinical education, clinical learning environment, nurse preceptor, clinical performance, clinical self-efficacy, nursing student

[ID-1818]

Veri Tabanlı Bakımdan Akıllı Sisteme: Hemşirelik Eğitiminde ve Klinikte Yapay Zekâ Kullanımı

From Data-Based Care to Smart Systems: The Use of Artificial Intelligence in Nursing Education and Clinical Practice

Beste YAŞAR¹, Betül ŞAHİN KILINÇ¹

besteyasar05@gmail.com

¹Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü, Başkent Üniversitesi, Ankara / Türkiye

ÖZET

Giriş ve Amaç: Günümüzde küreselleşme, çevresel krizler ve hızlı nüfus artışı sağlık sistemlerinde önemli dönüşümlere yol açmaktadır. Bu değişimlerin doğrudan etkilediği alanlardan birinin de hemşirelik olduğu bilinmektedir. Hemşirelik mesleği, teknolojik gelişmelere uyum sağlamak ve bakım kalitesini artırmak adına yeni yaklaşımlara ihtiyaç duymaktadır. Yapay zekâ teknolojileri; karar destek sistemleri, büyük veri analizi, klinik risk tahmini ve hastaya özel bakım planlaması gibi alanlarda sağlık profesyonellerine destek sunmaktadır. Bu desteğin, hemşirelik eğitiminin geleceği ile şekilleneceği belirtilmektedir. Gelecek yıllarda hemşirelik eğitimde kullanılacak yapay zekanın, klinik simülasyonlar, akıllı değerlendirme sistemi hem hemşirelik eğitiminin geleceğine hem de hemşireliğin klinikte kullanımına katkı sağlayacağı bildirilmektedir. Bu derlemenin amacı, yapay zekanın hemşirelik eğitiminin geleceğinde rolünü incelemek, eğitime ve meslek hayatına katkılarını değerlendirmektir.

Sonuç: Yapay zekâ teknolojileri hemşirelerin rutin ve zaman alıcı görevlerini otomatikleştirerek, daha karmaşık ve hasta odaklı bakım süreçlerine daha fazla zaman ayırmalarını mümkün kılmaktadır. Hasta verilerinin hatasız ve sürekli şekilde kaydedilmesi, hemşirelerin hastayı bütüncül değerlendirme kapasitesini güçlendirmekte ve bakım kararlarının niteliğini artırmaktadır. Ancak yapay zekânın hemşirelik uygulamalarına etkili ve güvenli biçimde entegre edilebilmesi için hemşirelik eğitiminde teknolojik okuryazarlığın artırılması, etik kullanım sınırlarının belirlenmesi ve mesleki sorumluluğun insan merkezli biçimde korunması önem taşımaktadır. Elektronik sağlık kayıtları, uzaktan hasta izleme sistemleri ve robotik sağlık çözümleri hemşirelik pratiğinin bir parçası haline gelmektedir. Öğrencilerin bu teknolojilere hakim olmasının, mesleki uyumlarını artıracığı ve kolaylık sağlayacağı belirtilmektedir. Risk değerlendirilmesinin, ilaç etkileşimi kontrolünün ve bakım planlanmasının yapay zeka sayesinde daha hızlı ve güvenilir bir şekilde yapılacağı ifade edilmektedir. Hemşirelik eğitiminin geleceğine ve kliniğine destek sunmak amacıyla gelişime açık olan yapay zekada; geleceğe katkı sunmak için tasarlanmış yapay zeka destekli simülasyon mankenleri, sanal gerçeklik gözlükleri akıllı değerlendirme sistemlerinin, yapay zeka destekli eğitim platformları geleceğin yapay zeka temeliyle şekillenmesine ve klinikte de alınan eğitimle yapay zekanın kullanımının artmasına yol açacağı belirtilmektedir. Yapay zekanın, yalnızca bir araç değil aynı zamanda yeni bir eğitim paradigması olabileceği vurgulanmaktadır. **Anahtar kelimeler:** Hemşirelik bakımı, hemşirelik eğitimi, hemşirelik bilişimi, yapay zeka.

ABSTRACT

Introduction and Aim: Today, globalization, environmental crises, and rapid population growth are leading to significant transformations in healthcare systems. It is well known that nursing is one of the areas directly affected by these changes. The nursing profession needs new approaches to adapt to technological developments and improve the quality of care. Artificial intelligence technologies support healthcare professionals in areas such as decision support systems, big data analysis, clinical risk prediction, and patient-specific care planning. It is stated that this support will shape the future of nursing education. It is reported that artificial intelligence to be used in nursing education in the coming years will contribute to both the future of nursing education and the use of nursing in clinical practice through clinical simulations and intelligent assessment systems. The purpose of this review is to examine the role of artificial intelligence in the future of nursing education and to evaluate its contributions to education and professional life.

Conclusion: Artificial intelligence technologies automate nurses' routine and time-consuming tasks, enabling them to devote more time to more complex and patient-centered care processes. Accurate and continuous recording of patient data strengthens nurses' capacity for holistic assessment and improves the quality of care decisions. However, effectively and safely integrating artificial intelligence into nursing practice requires increasing technological literacy in nursing education, defining ethical usage boundaries, and protecting professional responsibility in a human-centered manner. Electronic health records, remote patient monitoring systems, and robotic healthcare solutions are becoming part of nursing practice. It is stated that students' mastery of these technologies will increase their professional adaptability and provide convenience. It is stated that risk assessment, drug interaction control, and care planning will be performed more quickly and reliably thanks to artificial intelligence. In order to support the future of nursing education and clinical practice, artificial intelligence, which is open to development, is stated to contribute to the future through AI-supported simulation mannequins, virtual reality glasses, smart assessment systems, and AI-supported education platforms, which will shape the future with AI and increase the use of AI in clinical education. It is emphasized that artificial intelligence is not merely a tool but also a new educational paradigm.

Keywords: Artificial intelligence, nursing care, nursing education, nursing informatics.

[ID-1829]

Hemşirelik Öğrencilerinde Eğitim Kaynaklı Stres ve Uyku Kalitesi: Bir Derleme Çalışması

Educational Stress and Sleep Quality Among Nursing Students: A Review Study

Fidan BALKAYA¹, **Rukuye AYLAZ¹**

rukuye.aylaz@inonu.edu.tr

¹Hemşirelik Fakültesi, İnönü Üniversitesi, Malatya / Türkiye

ÖZET

Giriş ve Amaç: Yoğun akademik programlar ve klinik ortamların getirdiği baskılar, hemşirelik öğrencilerinde diğer üniversite öğrencilerine kıyasla daha yüksek düzeyde strese neden olmaktadır. Mevcut literatür, stresin bireylerin uyku kalitesini olumsuz yönde etkileyebileceğini göstermektedir. Bu nedenle öğrencilerin stres ve uyku yönetimine yönelik gereksinimlerinin ele alınması, eğitim süreçlerinin verimliliğini artırmak açısından kritik öneme sahiptir. Bu derleme çalışmasının amacı, hemşirelik öğrencilerinde eğitim kaynaklı stres ve uyku kalitesine ilişkin literatürü incelemektir.

Gereç ve Yöntem: Çalışmada, 2020-2025 yılları arasında yayımlanmış, tam metnine erişilebilen ulusal ve uluslararası makaleler değerlendirilmiştir. Literatür taramasında “hemşirelik eğitimi stresi”, “uyku kalitesi”, “öğrenci”, “hemşirelik”, “nursing education stress”, “sleep quality”, “student” ve “nursing” anahtar kelimeleri kullanılmıştır.

Bulgular: Elde edilen bulgulara göre, hemşirelik eğitimi stresinin öğrencilerin uyku kalitesi üzerinde belirgin bir etkisi bulunmaktadır ve bu durum ülkeler arasında farklılık göstermektedir. Genel olarak öğrencilerin %80’inden fazlasının uyku kalitesinin düşük, %30’undan fazlasının ise yoğun stres altında olduğu görülmüştür. Ayrıca, literatürde yer alan çalışmaların çoğu, eğitim sürecinde yaşanan stresin temel kaynağının klinik uygulamalar olduğunu ortaya koymaktadır.

Sonuç: Hemşirelik öğrencilerinde eğitim kaynaklı stresi azaltacak ve uyku kalitesini artıracak müdahalelere ihtiyaç duyulmakta; özellikle klinik ortamlarda yapılacak iyileştirmelerin stres düzeylerinin azaltılmasında etkili olabileceği değerlendirilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Hemşirelik eğitimi stresi, uyku kalitesi, öğrenci, hemşirelik

ABSTRACT

Background and Aim: The pressures brought on by intensive academic programs and clinical environments cause nursing students to experience higher levels of stress compared to other university students. Current literature indicates that stress can negatively affect individuals' sleep quality. Therefore, addressing students' needs regarding stress and sleep management is critically important for enhancing the effectiveness of educational processes. The objective of this review is to examine the existing literature on education-related stress and sleep quality among nursing students.

Materials and Methods: In this study, national and international full-text articles published between 2020 and 2025 were evaluated. The literature search was conducted using the keywords “nursing education stress,” “sleep quality,” “student,” and “nursing” in both Turkish and English.

Results: According to the findings, the level of stress experienced in nursing education significantly affects students' sleep quality, and this impact varies across countries. Overall, more than 80% of students were found to have poor sleep quality, and over 30% reported experiencing high levels of stress. Furthermore, most studies in the literature indicate that the primary source of educational stress is clinical practice.

Conclusion: There is a need for interventions aimed at reducing educational stress and improving sleep quality among nursing students. Additionally, improvements in clinical environments may play an effective role in alleviating stress levels.

Keywords: nursing education stress, sleep quality, student, nursing

[ID-1830]

In-Situ Simülasyonun Hemşirelik Bakım Kalitesine Etkisi Randomize Kontrollü Çalışmaların Sistematik Derlemesi

The Effect of In-situ Simulation on the Quality of Nursing Care: A Systematic Review of Randomized Controlled Trials

Nergis DURUKAN^{1,2}, **Denizhan YILDIZBAŞ**^{1,2}, Esra UĞUR²

d.yildizbas@gmail.com

¹Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Hemşirelik, Acıbadem Mehmet Ali Aydınlar Üniversitesi, İstanbul/Türkiye

²Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü, Acıbadem Mehmet Ali Aydınlar Üniversitesi, İstanbul/Türkiye

ÖZET

Giriş ve Amaç: In-situ simülasyon, gerçek klinik ortam deneyimi sunarak hemşirelerin klinik sorunları tanımasını, kritik durumlara hazırlanmasını ve bakım kalitesini artırmasını sağlar. Uygulanabilir ve etkili bir eğitim yöntemi olmasına rağmen, kliniklerde halen yaygın olarak kullanılmamaktadır. İn-situ simülasyonun hemşirelik bakım kalitesine olan etkisine yönelik literatürün sınırlı olması bilinenlerin ortaya koyulması ihtiyacını doğurmaktadır. Bu sistematik derlemenin amacı, hemşirelerle yürütülmüş randomize kontrollü çalışmalarını inceleyerek in-situ simülasyon müdahalelerinin hemşirelik bakım kalitesine etkisini değerlendirmektir.

Gereç ve Yöntem: Bu sistematik derlemede PRISMA 2020 yönergeleri kullanılmış ve ilgili çalışmalara ulaşmak için PUBMED, WoS, CINAHL ve COCHRANE veri tabanlarında tarama yapılmıştır. Dahil etme kriterleri; hakemli dergilerde yayımlanmış randomize kontrollü çalışmalar, in-situ simülasyon içeren girişimler, yalnızca hemşire katılımcılarla olması ve son on yıl içinde İngilizce dilinde yayımlanmış olması şeklinde belirlendi. Hemşire olmayan katılımcılarla veya multidisipliner sağlık ekipleriyle yürütülen çalışmalar kapsam dışında bırakılmıştır. Derleme kapsamına alınan çalışmalar, metodolojik kalite açısından değerlendirilmek üzere CASP Randomize Kontrollü Çalışma Kontrol Listesi kullanılarak analiz edilmiştir.

Bulgular: Veri tabanlarının taranması sonucunda 3981 makale bulundu, yinelenen makaleler dışlandıktan sonra 2986 makale içerisinden belirlenen dahil edilme kriterlerini karşılayan altı randomize kontrollü çalışma derleme kapsamına alındı. İn-situ simülasyonun yoğun bakım, preterm yoğun bakım ünitesi, pediatri, doğum ve postpartum ünite, dahiliye ve nöroloji alanlarında görev yapan hemşirelerle, düşük ve yüksek gerçeklikli manken, standardize hasta ve tıbbi bakım malzemeleri kullanılarak gerçekleştirildiği görüldü. Girişimlerin; ilaç hatalarının önlenmesi, temel yaşam desteği etkinliğinin artırılması, kateter ilişkili enfeksiyonların önlenmesine yönelik kanıta dayalı bakım girişimlerinin uygulanması ve ilaç hazırlama ile uygulama sürelerinin azaltılması gibi çeşitli bakım süreçlerine odaklandığı görüldü.

Sonuç: In-situ simülasyon, hasta güvenliğini artırma, tıbbi hataları azaltma, bakım girişimlerinin etkinliğini geliştirme anlamında etkilidir ve hemşirelik bakım kalitesini doğrudan etkileyen güçlü bir eğitim yöntemi olarak değerlendirilebilir. Gerçek bakım ortamlarında uygulanabilirliği yüksek ve maliyet etkin bir yöntem olması anlamında, hemşirelerin sürekli mesleki gelişimlerinde ve hizmet içi eğitimlerinde etkili bir eğitim aracı olarak kullanılması önerilmektedir.

2. Uluslararası Hemşirelik Eğitiminin Geleceği Kongresi
2nd International Congress on the Future of Nursing Education
17-19 Eylül –September 2025, Ankara

Anahtar kelimeler: In-situ simülasyon, bakım kalitesi, hemşirelik eğitimi, sistematik derleme

ABSTRACT

Introduction and Aim: In-situ simulation provides nurses with real clinical environment experiences, helping them prepare for critical situations, recognize system-related issues, and enhance care quality. Although this educational approach is both effective and feasible, it is not yet widely adopted in clinical settings. The limited literature on the impact of in-situ simulation on nursing care quality highlights the need to present the existing evidence. This systematic review aims to evaluate the effect of in-situ simulation interventions on nursing care quality by reviewing randomized controlled trials involving nurses.

Materials and Methods: This review was conducted following the PRISMA 2020 guidelines. A detailed search was carried out in PUBMED, WoS, CINAHL, COCHRANE databases. Studies were included if they were English-language randomized controlled trials from the past ten years, conducted solely with nurses using in-situ simulation. Studies including non-nurse participants or multidisciplinary teams were excluded. The methodological quality of the included studies was evaluated using the CASP Randomized Controlled Trial Checklist.

Results: The initial search identified 3,981 articles. After removing duplicates, 2,986 articles were screened, and six studies met the inclusion criteria. These studies were conducted with nurses in clinical areas such as intensive care, neonatal intensive care, pediatrics, maternity, internal medicine, and neurology. In-situ simulation was implemented using various tools including manikins, standardized patients, and clinical equipment. The interventions targeted key aspects of nursing care, including medication error prevention, improvement of basic life support performance, reduction in medication preparation time, and promotion of evidence-based practices for preventing catheter-related infections.

Conclusion: In-situ simulation is an effective educational method that directly enhances nursing care quality by reducing medical errors, improving patient safety and the effectiveness of care interventions. Given its high applicability in real care environments and cost-effectiveness, it is recommended as a valuable tool for ongoing professional development and in-service training of nurses.

Keywords: In-situ simulation, quality of care, nursing training, systematic review

Klinik Eğitimde Kullanılan Teknolojik Uygulama Örnekleri

Examples of Technological Applications Used in Clinical Education

Nihal ALTUN¹, Tuba ÖTÜN²

nihal.altun@izu.edu.tr

¹Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü, İstanbul Sabahattin Zaim Üniversitesi, İstanbul / Türkiye

²Beyoğlu İlçe Sağlık Müdürlüğü, İstanbul / Türkiye

ÖZET

Giriş ve Amaç: Günümüzde gelişen teknoloji, hemşirelikte klinik eğitim uygulamalarına yön veren önemli bir unsur haline gelmiştir. Hemşirelik eğitiminde teorik bilginin klinik alana entegre edilmesi sonucunda öğrencilere farklı bakış açıları kazandırılmaktadır. Eğitimin teknoloji ile desteklenmesi, öğrencilerin hasta ile karşılaşmadan önce gerçek klinik ortamını deneyimleyerek yetkin bir hemşire olmalarına katkı sağlayabilir. Klinik eğitimde kullanılan teknoloji örnekleri; vSim for Nursing, IMventro-sim, CliniSpace, Clinical Simulations and Virtual Reality, Digital Clinical Experience, Smart Bed, BodyExplorer, Head Mounted Display, Microsoft HoloLens, Flight Simulator olarak sıralanabilir. Wang ve diğerlerinin (2023) Çin’de yaptığı çalışma sonucunda, öğrencilerin geleneksel öğretim yöntemlerine kıyasla sanal gerçekliğin, hemşirelik öğrencilerinin teorik bilgilerini, uygulama yeterliliklerini ve genel memnuniyetlerini geliştirmede üstün bir potansiyel sunduğunu ve eleştirel düşünme becerilerini arttırdığı bulunmuştur. Söz konusu uygulamalar sadece öğrencilerin gelişimlerini değil aynı zamanda eğitimcilerin de gelişimini olumlu yönde desteklemektedir. Bu derlemede hemşirelik alanında klinik eğitimde kullanılan teknolojik uygulama örneklerine ilişkin bilgi verilmesi amaçlanmıştır.

Sonuç: Klinik eğitimde kullanılan teknolojiler öğrencilere birçok defa uygulama yapma ve sonuçlarını izleyebilme olanağı sağlayarak akademik başarılarına katkıda bulunabilmektedir. Bu nedenle hemşirelik müfredatına eklenmesi önerilir.

Anahtar Kelimeler: Klinik eğitim, Hemşirelik, Teknoloji

2. Uluslararası Hemşirelik Eğitiminin Geleceği Kongresi
2nd International Congress on the Future of Nursing Education
17-19 Eylül –September 2025, Ankara

ABSTRACT

Introduction and Objective: Today, developing technology has become a significant factor shaping clinical education practices in nursing. Integrating theoretical knowledge into the clinical field in nursing education provides students with diverse perspectives. Supporting education with technology can contribute to students becoming competent nurses by experiencing the real clinical environment before encountering patients. Examples of technologies used in clinical education include vSim for Nursing, IMventro-sim, CliniSpace, Clinical Simulations and Virtual Reality, Digital Clinical Experience, Smart Bed, BodyExplorer, Head Mounted Display, Microsoft HoloLens, and Flight Simulator. Wang et al. (2023) conducted a study in China and found that virtual reality offers superior potential for improving nursing students' theoretical knowledge, practical competencies, and overall satisfaction, as well as enhancing critical thinking skills, compared to traditional teaching methods. These applications positively support not only student development but also the development of educators. This review aims to provide information on examples of technological applications used in clinical education in nursing.

Conclusion: Technologies used in clinical education can contribute to students' academic success by providing them with the opportunity to practice multiple times and monitor their results. Therefore, their inclusion in nursing curricula is recommended.

Keywords: Clinical education, Nursing, Technology

[ID-1865]

Hemşirelik Eğitiminde Dijital Dönüşüm Yapay Zeka Benzetim ve Benzetim Tabanlı Meslekler Arası İşbirliği

Digital Transformation In Nursing Education: Artificial Intelligence, Simulation And Simulation-Based Interprofessional Collaboration

Dicle TOPÇU¹

dicletopcuu@gmail.com

¹Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü, Başkent Üniversitesi, Ankara / Türkiye

ÖZET

Giriş ve Amaç: Hemşirelik mesleği yalnızca fiziksel değil; psikolojik, sosyal ve tinsel gereksinimleri dikkate alan, empati, farkındalık, karar verme ve etkili iletişim becerileriyle bütünleşen, hastanın iyilik hâline ulaşmasını hedefleyen bütüncül bakım sürecini kapsamaktadır. Sağlık hizmetlerinin gelişmesi, hemşirelik öğrencilerinin öğrenme farklılıkları ve mükemmel bütüncül bakıma ulaşma hedefi; yalnızca klinik yeterlilik kazanımını değil, meslekler arası eğitim modelleri ve sanal evren uygulamaları içerisinde bulunan yapay zeka ile benzetim tabanlı eğitim kullanımını da gerekli hâle getirmiştir. Bu uygulamaların kullanımı artsa da henüz müfredata tam olarak entegre edilememiş ve istenilen kullanım seviyesine ulaşmamıştır. Etkili şekilde entegre edilmeleri, öğrencilerin daha fazla vaka deneyimi kazanmasına, klinik karar verme süreçlerinde güçlenmelerine, ekip çalışması becerilerinin gelişmesine katkı sağlayabilir. Bu nedenle, bu konudaki güncel literatürün incelenmesi, bu yaklaşımların hemşirelik eğitimine potansiyel katkılarının anlaşılması ve eğitim programlarına yön verebilmesi açısından önem taşımaktadır. Bu derleme çalışmasının amacı, hemşirelik bakımı kalitesini şekillendirecek olan yapay zeka, benzetim ve benzetim tabanlı meslekler arası eğitim yaklaşımlarının, hemşirelik eğitimi sürecine katkılarını değerlendirmektir. Bu amaçla PubMed, Google Scholar ve Science Direct veri tabanlarında 2020-2025 yılları arasında yayımlanan İngilizce ve Türkçe makaleler taranmış, ilgili literatür incelenmiştir.

Sonuç: Son yıllarda teknoloji alanındaki gelişmeler, hemşirelik eğitiminde yenilikçi yaklaşımların kullanımını artırmıştır. Her ne kadar bu kullanım henüz istenilen seviyeye ulaşmamış olsa da giderek yaygınlaşmakta ve eğitimde önemli fırsatlar sunmaktadır. Bu kapsamda, yapay zeka tabanlı uygulamalar öğrenciye özgü kişiselleştirilmiş içerikler sunmakta, anlık geri bildirim sağlayarak öğrenme sürecini güçlendirmektedir. Benzetim uygulamaları öğrencilerin klinik karar verme, hasta bakımı ve iletişim becerilerini gerçekçi senaryolar üzerinde pratik yaparak geliştirmektedir. Benzetim tabanlı meslekler arası eğitim ise zaman ve mekan kısıtlaması olmaksızın ekip çalışması, rol farkındalığı ve bütüncül bakım becerilerini artırmaktadır. Bu yaklaşımlar, hemşirelik müfredatına etik konular göz önünde bulundurularak entegre edilmelidir. Entegrasyon sürecinde hem eğitimcilerin hem öğrencilerin çeşitli eğitimler alması sağlanmalı; teknoloji bağımlılığı ve eleştirel düşünme becerisinin zayıflama riski dikkate alınmalıdır. Yeni yaklaşımların etkili kullanımı ancak bu şekilde sağlanabilir.

Anahtar kelimeler: Hemşirelikte yapay zeka, hemşirelikte benzetim, hemşirelikte meslekler arası eğitim, hemşirelik eğitiminin geleceği, bütüncül bakım

ABSTRACT

Introduction and Aim: The nursing profession encompasses a holistic care process addressing physical, psychological, social, and spiritual needs, integrating empathy, awareness, decision-making, and effective communication to promote patient well-being. Advances in healthcare, diverse learning needs of nursing students, and the aim of achieving quality holistic care have necessitated not only clinical competence but also the integration of artificial intelligence (AI) and simulation-based training into interprofessional education models and metaverse applications. Although use is increasing, these methods are not yet fully embedded in curricula or at the desired level. Effective integration can enhance case-based experience, strengthen clinical decision-making, and improve teamwork skills. Reviewing literature is essential to understand their potential contributions to nursing education and guide program development. This review aims to evaluate the contributions of AI, simulation, and simulation-based interprofessional education to nursing education. Articles published between 2020 and 2025 in English and Turkish were identified in PubMed, Google Scholar, and Science Direct and reviewed.

Conclusion: Recent technological advancements have increased the use of innovative approaches in nursing education. Although this use has not yet reached the desired level, it is becoming increasingly widespread and offers significant opportunities for education. In this context, artificial intelligence-based applications provide personalized content tailored to the student and strengthen the learning process through real-time feedback. Simulation activities enable students to improve clinical decision-making, patient care, and communication skills by practicing with realistic scenarios. Simulation-based interprofessional education enhances teamwork, role awareness, and holistic care skills without the constraints of time and space. These approaches should be integrated into nursing curricula with careful consideration of ethical issues. During the integration process, both educators and students should receive appropriate training, and potential risks such as technology dependence and weakened critical thinking skills should be addressed. Effective utilization of these innovations can only be achieved through such measures.

Keywords: Artificial intelligence in nursing, simulation in nursing, interprofessional education in nursing, future of nursing education, holistic care

[ID-1867]

Hemşirelik Eğitiminde Standart Hasta Kullanımının Öğrencilerin Öz Yetkinliklerine Etkisi

The Effect of Using Standard Patients in Nursing Education on Students' Self-Efficacy

Hediye Dilara KILAVUZ¹, Ceren KARACA¹, Rukiye KÖKKIZ¹, **Nermin EROĞLU¹**

nermin.eroglu@fbu.edu.tr

¹Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü, Fenerbahçe Üniversitesi, İstanbul/Türkiye

ÖZET

Giriş ve Amaç: Hemşirelik eğitimi, teorik bilginin yanı sıra klinik uygulamalarla pekiştirilen kapsamlı bir öğrenme sürecidir. Bu süreçte standart hastaların kullanımı, öğrencilerin klinik becerilerini geliştirmelerinin yanı sıra öz yetkinlik düzeylerini artırmada da önemli bir rol oynamaktadır. Araştırma hemşirelik eğitiminde fiziksel muayene aşamasında laboratuvar ortamında standart hasta kullanımının öğrencilerin öz yetkinliklerine etkisinin belirlenmesi amacıyla randomize kontrollü olarak yürütülmüştür.

Gereç ve Yöntem: Araştırma bir vakıf üniversitesinin hemşirelik bölümünde sağlığın değerlendirilmesi dersini alan 69 öğrenci örnekleme dahil edilerek uygulanmıştır. Öğrenciler deney ve kontrol grubuna randomize edilerek atanmıştır. Deney grubuna sağlığın değerlendirilmesi dersi kapsamında yapılan tüm uygulamalar laboratuvar ortamında standart hasta üzerinden, kontrol grubuna ise yapılan tüm uygulamalar sözel olarak anlatılmıştır. Öğrencilere uygulama öncesi Tanımlayıcı Bilgiler Formu ve Hemşirelik Öğrencileri Yetkinlik Ölçeği uygulanmıştır. Çalışma bitiminde 2 ay sonra tüm öğrencileri son test uygulanarak Hemşirelik Öğrencileri Yetkinlik Ölçeği tekrar uygulanmıştır. Adalet ve eşitlik ilkesi gereği kontrol grubundaki öğrencilere de çalışma sonrası standart hasta üzerinden uygulama yapılmıştır.

Bulgular: Cinsiyet, yaş ve kardeş sayısı gruba göre anlamlı farklılık göstermedi. Deney grubunda, Hemşirelik Öğrencileri Yetkinlik Ölçeği öntest değerine göre sontest değerindeki artış anlamlı bulundu. Kontrol grubunda; Hemşirelik Öğrencileri Yetkinlik Ölçeği öntest değerine göre sontest değerindeki artış anlamlı bulundu ($p<0,05$). Deney grubunda Hemşirelik Öğrencileri Yetkinlik Ölçeği sontest ölçümleri ($\bar{x}=254,16$), kontrol grubunda sontest ölçümlerinden ($\bar{x}=229,81$) yüksek bulundu.

Sonuç: Grup içi karşılaştırmada sontest puanlarının öntest puanlarından yüksek olması eğitim verildiği için beklenen bir durumdur. Ancak deney grubundaki artış tüm maddelerde daha fazladır. Bu durum eğitimde standart hasta kullanmanın öğrencilerin fiziksel muayenede yetkinlik puanlarını artırdığını göstermektedir. Bu sonuçlar doğrultusunda; hemşirelik müfredatına standart hasta uygulamalarının sistematik şekilde entegre edilmesi, öğrencilerin öz yeterlik gelişimini desteklemek amacıyla bu uygulamaların sayısının ve çeşitliliğinin artırılmasını, eğitim sürecinde öğrencilerin deneyimlerini yansıtacak geri bildirim mekanizmalarının oluşturulması ve sürekli değerlendirilmesi önerilir.

Anahtar Kelimeler: Hasta simülasyonu, hemşirelik eğitimi araştırması, yetkinlik

ABSTRACT

Introduction and Aim: Nursing education is a comprehensive learning process reinforced by both theoretical knowledge and clinical practice. In this process, the use of standardized patients plays a crucial role in developing students' clinical skills and enhancing their self-efficacy. A randomized controlled trial was conducted to determine the effects of using standardized patients in a laboratory setting during the physical examination phase of nursing education on students' self-efficacy.

Materials and Methods: The study was conducted with 69 students taking the health assessment course in the nursing department of a foundation university. The students were randomized and assigned to experimental and control groups. All procedures performed within the scope of the health assessment course were explained verbally to the experimental group using a standardized patient in a laboratory setting, while all procedures were explained verbally to the control group. A Descriptive Information Form and the Nursing Student Competency Scale were administered to the students before the study. Two months after the study, all students were posttested, and the Nursing Student Competency Scale was administered again. In accordance with the principles of justice and equality, the control group also underwent a standardized patient application after the study.

Results: Gender, age, and number of siblings did not differ significantly by group. In the experimental group, the increase in the posttest value of the Nursing Student Competency Scale compared to the pretest value was found to be significant. In the control group, the increase in the posttest value of the Nursing Student Competency Scale compared to the pretest value was found to be significant ($p < 0.05$). The posttest measurements of the Nursing Student Competency Scale in the experimental group ($\bar{x} = 254.16$) were found to be higher than the posttest measurements in the control group ($\bar{x} = 229.81$).

Conclusion: In the within-group comparison, posttest scores were higher than pretest scores, which is expected given the training provided. However, the increase in the experimental group was greater across all items. This suggests that using standardized patients in training increased students' physical examination competency scores. Based on these results, it is recommended that standardized patient practices be systematically integrated into the nursing curriculum, the number and variety of these practices be increased to support students' self-efficacy development, and feedback mechanisms be established and continuously evaluated to reflect students' experiences throughout the training process.

Keywords: Patient simulation, nursing education research, competency

[ID-1869]

MAES[©] Metodolojisi: Simüle Ortamlarda Kendi Kendine Öğrenmeye Yönelik Yenilikçi Bir Yaklaşım

The MAES[©] Methodology: An Innovative Approach to Self-Learning in Simulated Environments

Mehmet Halil ÖZTÜRK^{1,2}, José Luis DÍAZ AGEA², **Vesile ÜNVER³**

vesile.unver@acibadem.edu.tr

¹Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü, Pamukkale Üniversitesi, Denizli / Türkiye

²Faculty of Nursing, University of Murcia, Murcia / Spain

³Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü, Acibadem Mehmet Ali Aydınlar Üniversitesi, İstanbul/Türkiye

ÖZET

Simüle Ortamlarda Kendi Kendine Öğrenme Metodolojisi (MAES[©]), hemşirelik eğitiminde aktif öğrenmeyi ve öğrenci merkezli yaklaşımları teşvik eden yenilikçi bir simülasyon metodudur. 2012 yılında İspanya'nın Murcia kentinde geliştirilen MAES[©], klinik simülasyonun avantajlarını probleme dayalı öğrenme, kendi kendine öğrenme ve akran eğitimiyle birleştirerek öğrencilerin bilgi, beceri ve tutum gelişimini hedefler. Bu metodolojide öğrenciler, bir kolaylaştırıcının rehberliğinde kendi senaryolarını seçer, öğrenme hedeflerini belirler, bilimsel kanıtlara dayalı vaka senaryoları oluşturur ve bu senaryoları uygulayarak deneyim kazanırlar. Öğrenciler, takım içinde aktif rol alır, sorumluluk paylaşımı yapar ve kendi öğrenme süreçlerini yönetirler. Öğrencilerin takım çalışması, liderlik, iletişim, karar verme ve eleştirel düşünme gibi temel mesleki beceriler gelişir. MAES[©] metodolojisi, öğrencilerin öz güvenini artırmakta, hata yapma korkusunu azaltmakta ve güvenli bir öğrenme ortamı sunmaktadır. Ayrıca öğretim elemanlarının da kolaylaştırıcı rolüyle öğrencilerle birlikte öğrenmesini sağlayan çift yönlü bir yapıya sahiptir. Başta hemşirelik olmak üzere sağlık bilimleri eğitiminde yaygınlaştırılabilecek bu metodoloji, öğrencilerin karmaşık klinik durumlarla başa çıkma becerisini geliştirerek mesleki yaşama hazırlanmalarını amaçlamaktadır. Bu derlemenin amacı, MAES[©] metodolojisinin yapısını, temel ilkelerini, uygulama adımlarını ve sağlık eğitimine katkılarını paylaşmaktır. MAES[©] Metodolojisi; altı aşamadan oluşmaktadır. Bunlar;

1. Aşama: Takımların Seçimi ve Takım Kimliğinin Oluşturulması (İlk MAES[©] Oturumu)
2. Aşama: Simülasyon Vakasının Gönüllü Olarak Seçilmesi (İlk MAES[©] Oturumu)
3. Aşama: Temel Becerilerin Belirlenmesi ve Beyin Fırtınası Yoluyla Kazanılacak Becerilerin Programlanması (İlk MAES[©] Oturumu)
4. Klinik Simülasyon Senaryosunun Tasarlanması (Ev Ödevi)
5. Klinik simülasyon uygulamasının gerçekleştirilmesi (İkinci MAES[©] Oturumu)
6. Kazanılan Becerilerin Diğer Gruplara takımlara Sunulması ve Değerlendirilmesi (İkinci MAES[©] Oturumu)

MAES[©], Uluslararası Klinik Simülasyon ve Öğrenme Hemşirelik Birliği (INACSL) tarafından belirlenen "Sağlık Hizmeti Simülasyon Uygulamaları En İyi Uygulama Standartları[®]" ile uyumlu olması sayesinde akademik geçerliliğini ve uygulamadaki güvenilirliğini pekiştirmektedir. MAES[©], farklı klinik senaryolarda, lisans ve lisansüstü düzeydeki öğrencilerle uygulanabilir niteliktedir.

2. Uluslararası Hemşirelik Eğitiminin Geleceği Kongresi
2nd International Congress on the Future of Nursing Education
17-19 Eylül –September 2025, Ankara

Anahtar Kelimeler: Aktif Öğrenme, Akran Eğitimi, Kendi Kendine Öğrenme, Simülasyona Dayalı Öğrenme

ABSTRACT

The Self-Learning Methodology in Simulated Environments (MAES[©]) is an innovative simulation-based approach that promotes active learning and student-centered strategies in nursing education. Developed in 2012 in Murcia, Spain, MAES[©] combines the advantages of clinical simulation with problem-based learning, self-directed learning, and peer teaching, aiming to enhance students' knowledge, skills, and attitudes. In this methodology, students guided by a facilitator select their own scenarios, determine learning objectives, create evidence-based clinical case scenarios, and gain practical experience through simulation. Throughout the process, students also develop teamwork, leadership, communication, and critical thinking skills. MAES[©] increases students' self-confidence by reducing the fear of making mistakes and provides a safer learning environment. It also offers a bidirectional learning structure that supports continuous learning for instructors. The aim of this review is to present a comprehensive introduction to the structure, implementation processes, and educational contributions of the MAES[©] methodology. The MAES[©] Methodology consists of six stages. These are:

1. Stage: Team Selection and Team Identity Formation (First MAES[©] Session)
2. Stage: Voluntary Selection of Simulation Case (First MAES[©] Session)
3. Stage: Identification of Basic Skills and Programming of Skills to be Acquired through Brainstorming (First MAES[©] Session)
4. Designing the Clinical Simulation Scenario (Homework)
5. Implementation of the clinical simulation application (Second MAES[©] Session)
6. Presentation and Evaluation of Acquired Skills to Other Groups and Teams (Second MAES[©] Session)-

The alignment of MAES[©] with the “The Healthcare Simulation Standards of Best Practice[®]” set by the International Nursing Association for Clinical Simulation and Learning (INACSL) reinforces its academic validity and applicability. MAES[©] can be applied with undergraduate and graduate students in different clinical scenarios.

Keywords: Active Learning, Peer teaching, Self-Directed Learning, Simulation-Based Learning

[ID-1870]

Hemşirelik Öğrencilerinde Yapay Zekâ Kaygısı ve Hazır Bulunuşluğun, Yapay Zekâ Tutumları Üzerindeki Aracılık Rolü

The Mediating Role of Artificial Intelligence Anxiety and Readiness on Attitudes Toward Artificial Intelligence among Nursing Students

Sevcan AVCI IŞIK¹, Elif BUDAK ERTÜRK¹

sevcanhunter@gmail.com

¹Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü, Başkent Üniversitesi, Ankara / Türkiye

ÖZET

Giriş ve Amaç: Yapay zekâ (YZ) teknolojilerinin sağlık alanındaki hızlı entegrasyonu, hemşirelik öğrencilerinin bu teknolojilere yönelik bilgi, tutum ve kaygı düzeylerinin önemini artırmıştır. Kaygı, yeni teknolojilerin benimsenmesinde engelleyici bir faktör olabilirken; hazır bulunuşluk, olumlu tutum gelişimini destekleyebilmektedir. Bu çalışmanın amacı, hemşirelik öğrencilerinde yapay zekâ kaygısı ve hazır bulunuşluğun, yapay zekâya yönelik tutumları üzerindeki olası aracılık rolünün incelenmesidir.

Gereç ve Yöntem: İlişkisel tarama modelinde yürütülen araştırma, Mart–Mayıs 2025 tarihleri arasında Türkiye'nin metropol bir ilindeki vakıf üniversitesinin hemşirelik bölümünde öğrenim gören 295 öğrenci ile gerçekleştirilmiştir. Veriler, Demografik Soru Formu, Yapay Zekâya Yönelik Genel Tutum Ölçeği, Yapay Zekâ Kaygı Ölçeği ve Tıbbi Yapay Zekâ Hazır Bulunuşluk Ölçeği ile toplanmıştır. Analizlerde yapısal eşitlik modellemesi (YEM) kullanılmış; aracılık etkisi bootstrap yöntemi (2.000 örnekleme) ile test edilmiştir.

Bulgular: Araştırmaya 295 hemşirelik öğrencisi katılmıştır. Öğrencilerin yaş ortalaması 21.27 ± 1.66 , %89.5'i kadın olup, %28.1'i 1. sınıf, %28.5'i 2. sınıf, %23.1'i 3. sınıf ve %20.3'ü 4. sınıf düzeyindedir. Öğrencilerin yapay zekâ kaygısı, yapay zekâya yönelik tutumlarını anlamlı ve negatif yönde etkilemiştir ($\beta = -0.328, p < .001$). Hazır bulunuşluk, yapay zekâya yönelik tutumları anlamlı ve pozitif yönde etkilemiştir ($\beta = 0.097, p < .05$). Kaygının hazır bulunuşluk üzerindeki etkisi anlamsız bulunmuştur ($\beta = -0.031, p > .05$). Hazır bulunuşluğun, kaygı ile tutum arasındaki dolaylı etkisi anlamsızdır (indirect = -0.003 ; %95 GA [$-0.034, +0.010$]). Modelde toplam etki $\beta = -0.334$ 'tür.

Sonuç: Hemşirelik öğrencilerinde yapay zekâ kaygısı, yapay zekâya yönelik tutumların en güçlü olumsuz belirleyicisidir. Yapay zekâya hazır bulunuşluk, tutumu doğrudan olumlu etkiler ancak aracılık rolü oynamadığı belirlenmiştir. Eğitim programları ve uygulamalı öğrenme ortamları ile kaygının azaltılması ve hazır bulunuşluğun artırılması, olumlu tutumların geliştirilmesinde etkili olabilir. Kaygının azaltılması ve hazır bulunuşluğun artırılması için eğitim programlarına vaka temelli simülasyonlar, etik ve veri güvenliği eğitimleri ile yapay zekâ okuryazarlığı modülleri eklenmelidir.

Anahtar Kelimeler: Yapay zeka, hemşirelik öğrencileri, kaygı, hazırbulunuşluk

ABSTRACT

Introduction and Aim: The rapid integration of artificial intelligence (AI) technologies into healthcare has heightened the importance of nursing students' knowledge, attitudes, and anxiety levels toward these technologies. While anxiety may act as a barrier to adopting new technologies, readiness can facilitate the development of positive attitudes. This study aimed to examine the potential mediating role of readiness in the relationship between artificial intelligence anxiety and attitudes toward artificial intelligence among nursing students.

Materials and Methods: This relational survey study was conducted between March and May 2025 with 295 nursing students enrolled in a foundation university in a metropolitan city in Turkey. Data were collected using a Demographic Information Form, the General Attitudes Toward Artificial Intelligence Scale, the Artificial Intelligence Anxiety Scale, and the Medical Artificial Intelligence Readiness Scale. Structural equation modeling (SEM) was employed for data analysis, and the mediation effect was tested using the bootstrap method (2,000 resamples).

Results: A total of 295 nursing students participated in the study. The mean age was 21.27 ± 1.66 years, 89.5% were female, and the distribution by academic year was 28.1% first-year, 28.5% second-year, 23.1% third-year, and 20.3% fourth-year students. Artificial intelligence anxiety had a significant negative effect on attitudes toward AI ($\beta = -0.328$, $p < .001$), while readiness had a significant positive effect ($\beta = 0.097$, $p < .05$). The effect of anxiety on readiness was not significant ($\beta = -0.031$, $p > .05$). The indirect effect of readiness between anxiety and attitudes was also non-significant (indirect = -0.003 ; 95% CI $[-0.034, 0.010]$). The total effect in the model was $\beta = -0.334$.

Conclusion: Among nursing students, artificial intelligence anxiety was the strongest negative predictor of attitudes toward artificial intelligence. Readiness positively influenced attitudes directly but did not serve as a mediator. Educational programs and experiential learning opportunities aimed at reducing anxiety and increasing readiness—such as case-based simulations, ethics and data security training, and artificial intelligence literacy modules—may foster more positive attitudes toward artificial intelligence.

Keywords: Artificial intelligence, nursing students, anxiety, readiness

[ID-1871]

Hemşirelik Bölümü Öğrencilerinin Bilimsel Araştırma Yapmaya Yönelik Kaygısı ile Lisansüstü Eğitim Yapma Niyeti Arasındaki İlişkinin Belirlenmesi

Determining The Relationship Between Nursing Students' Anxiety About Doing Scientific Research and Their Intention to Pursue Graduate Education

Özgül EYCAN¹, Emine Elzem KARAYILAN¹, Sümeyye KASAP¹, Asmin AKAY¹

ozguleycan@gmail.com

¹Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü, İstanbul Arel Üniversitesi, İstanbul / Türkiye

ÖZET

Giriş ve Amaç: Hemşirelik biliminin ilerlemesinde hemşirelerin ve hemşirelik bölümü öğrencilerinin araştırma yapmaya yönelik düşünceleri ve lisansüstü eğitim yapmaya yönelik görüşleri önemli rol oynamaktadır. Bu çalışmada hemşirelik bölümü öğrencilerinin bilimsel araştırma yapmaya yönelik kaygısı ile lisansüstü eğitim yapma niyeti arasındaki ilişkinin belirlenmesi amaçlanmıştır.

Gereç ve Yöntem: Araştırma ilişki arayıcı tiptedir. Çalışmanın evrenini Türkiye’de bulunan hemşirelik bölümlerine kayıtlı 68.152 öğrenciler oluşturmuş ve örneklem sayısı 383 olarak belirlenmiştir. Örneklem yöntemi olarak kartopu örnekleme yöntemi kullanılmıştır. Bu araştırma 384 öğrenci ile tamamlanmıştır. Veriler “Bilgi Formu”, “Araştırmaya Yönelik Kaygı Ölçeği” ve “Lisansüstü Eğitim Niyeti Ölçeği” kullanılarak toplandı. Veri toplama işlemi öncesinde etik kurul izni Üniversite Etik Kurulu’ndan 27.12.2024 tarihli 2024/25 sayılı toplantıda 04 numaralı karar ile alınmıştır. Araştırmada veriler, çevrim içi ortamda Şubat ile Mayıs 2025 tarihleri arasında toplanmıştır. Verilerin analizinde aritmetik ortalama, frekans, standart sapma, yüzde, median, Cronbach Alpha iç tutarlık analizi, Kruskal Wallis testi ve Pearson korelasyonu testlerinden yararlanılmıştır.

Bulgular: Araştırmaya katılan öğrencilerin %78,4’ünün kadın; %32,6’sının 2. sınıfa devam ettiği; %52,3’ünün vakıf üniversitesine kayıtlı olduğu; %52,5’inin lisansüstü eğitim yapmak istediği belirlenmiştir. Çalışmaya katılan öğrencilerin Lisansüstü Eğitim Niyet Ölçeğinden 21,44±4,67 ve Araştırmaya Yönelik Kaygı Ölçeğinden 31,51±8,07 toplam puan aldığı belirlenmiştir. Öğrencilerin araştırmaya yönelik kaygısı ile lisansüstü eğitim niyeti ($r=0.414$, $p<0.01$) arasında negatif yönde orta düzeyde anlamlı bir ilişki bulunmuştur.

Sonuç: Araştırmada öğrencilerinin lisansüstü eğitim niyetlerinin ortalamanın üzerinde olumlu olduğu belirlenmiştir. Öğrencilerin araştırmaya yönelik kaygı düzeylerinin ise orta düzeyde belirlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Hemşirelik araştırması, hemşirelik öğrencileri, hemşirelik eğitimi, lisansüstü eğitim.

2. Uluslararası Hemşirelik Eğitiminin Geleceği Kongresi
2nd International Congress on the Future of Nursing Education
17-19 Eylül –September 2025, Ankara

ABSTRACT

Introduction and Aim: The thoughts of nurses and nursing students regarding research and their views on postgraduate education play an important role in the advancement of nursing science. This study aims to determine the relationship between nursing students' anxiety about doing scientific research and their intention to pursue graduate education.

Materials and Methods: The research is correlational in nature. The study population consisted of 68,152 students enrolled in nursing departments in Türkiye, and the sample size was determined to be 383. The snowball sampling method was used as the sampling method. This study was completed with 384 students. Data were collected using the “Information Form,” “Research Anxiety Scale,” and “Graduate Education Intention Scale”. Prior to data collection, ethical committee approval was obtained from the University Ethics Committee at its meeting dated December 27, 2024, numbered 2024/25, with decision number 04. The data for the study was collected online between February and May 2025. The arithmetic mean, frequency, standard deviation, percentage, median, Cronbach Alpha internal consistency analysis, Kruskal Wallis test, and Pearson correlation test were used in the analysis of the data.

Results: It was determined that 78.4% of the students participating in the study were female; 32.6% were in their second year; 52.3% were enrolled in a private/foundation university; and 52.5% wanted to pursue graduate education. It was determined that the students participating in the study scored 21.44 ± 4.67 on the Graduate Education Intention Scale and 31.51 ± 8.07 on the Research Anxiety Scale. A moderately significant negative correlation was found between students' research anxiety and their intention to pursue graduate education ($r=0.414$, $p<0.01$).

Conclusion: The study found that students' intentions to pursue graduate education were above average. Students' anxiety levels regarding research were found to be moderate.

Keywords: Nursing research, nursing students, nursing education, graduate education.

[ID-1873]

İklimden Kliniğe: Hemşirelik Eğitiminde Sürdürülebilirlik

Zülfünaz ÖZER¹, Ayşe Nefise BAHÇECİK¹

zulfinazozer@gmail.com

¹Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü, İstanbul Sabahattin Zaim Üniversitesi, İstanbul / Türkiye

ÖZET

Giriş ve Amaç: Sürdürülebilirlik, “gelecek nesillerin kendi ihtiyaçlarını karşılama yeteneğini tehlikeye atmadan bugünün ihtiyaçlarını karşılamak” olarak ifade edilmektedir. Sağlık sektörü, küresel sera gazı emisyonlarının beşinci büyük kaynağıdır ve çevresel açıdan sürdürülebilir bir geleceğe geçiş, ciddi ve koordineli çabalar gerektirmektedir. Bu sorunların ele alınması, bireysel adımların ötesinde, kolektif toplumsal eylem gerektirir. Üniversiteler, bu süreçte iki temel sorumluluğa sahiptir: gezegen sağlığını olumlu yönde etkileyecek sürdürülebilirlik girişimlerini destekleyerek sosyal, ekonomik ve çevresel zorluklarla mücadele etmek ve mezunlarını sürdürülebilir bir geleceğe katkı sağlayacak bilgi, tutum ve becerilerle donatmak. Hemşireler, sürdürülebilir uygulamalarda kritik bir role sahiptir. Bu nedenle hemşirelik eğitiminde yalnızca klinik beceriler değil, aynı zamanda çevresel farkındalık, etik ve liderlik yetkinliklerinin kazandırılması büyük önem taşımaktadır.

Gereç ve Yöntem: Bu çalışma, hemşirelik eğitiminde sürdürülebilirlik konusunun teorik temellerini ve uygulama örneklerini içeren derleme niteliğindedir.

Bulgular: Müfredat Sürdürülebilir Kalkınma Hedefleriyle uyumlu konuların yerleştirilmesi, öğrencileri gezegen sağlığını ele almaya ve iklim dostu bakım sağlayan sürdürülebilir uygulamaları hayata geçirmeye hazırlamaktadır. Sürdürülebilirlik konularında verilen eğitim; çevresel sağlık, ekolojik ayak izi, karbon salımı, atık yönetimi, enerji tasarrufu, çevre dostu uygulamalar ve sürdürülebilir bakım protokollerinin uygulanması gibi konuları kapsamalıdır. Senaryo tabanlı öğrenme ve artırılmış gerçeklik uygulamaları, öğrencilerin iklim değişikliği ve sürdürülebilirliğe yönelik tutumlarını önemli ölçüde iyileştirmektedir. Ayrıca laboratuvarlarda simüle edilmiş elektronik tıbbi kayıtların ve yenilenebilir enerji kaynaklarının kullanılması, ilaçların güvenli şekilde atılması, tek kullanımlık plastiklerin ayrıştırılması ve geri dönüştürülmesi sürdürülebilirlik uygulama bilincinin kazanılmasına yardımcı olacaktır. Öğrenciler, bu bilgileri klinik uygulamaya aktarmada zorluk yaşayabilmektedir, bu nedenle destekleyici ortamlar ve rol modeller gereklidir. Hemşirelik eğiticilerinin de sürdürülebilirlik konusunda bilgi ve motivasyonlarının artırılması gerekmektedir.

Sonuç: Hemşirelik eğitiminde sürdürülebilirlik, gelecekte sağlıklı toplumların inşasında temel bir unsurdur. Eğitim kurumlarının müfredatlarını ve uygulama alanlarını sürdürülebilirlik ilkeleri doğrultusunda yeniden yapılandırması, hemşireleri gezegen sağlığını koruyan, iklim dostu ve yenilikçi bakım uygulamalarını hayata geçirebilen profesyoneller olarak yetiştirecektir. Ulusal ve uluslararası standartlar ile politika desteği, bu sürecin yaygınlaştırılmasında önemli rol oynamaktadır.

Anahtar Kelime: Sürdürülebilirlik, Hemşirelik, Eğitim.

2. Uluslararası Hemşirelik Eğitiminin Geleceği Kongresi
2nd International Congress on the Future of Nursing Education
17-19 Eylül –September 2025, Ankara

ABSTRACT

Introduction and Aim: Sustainability is defined as “meeting the needs of the present without compromising the ability of future generations to meet their own needs.” The healthcare sector is the fifth largest source of global greenhouse gas emissions, and the transition toward an environmentally sustainable future requires serious and coordinated efforts. Addressing these challenges demands collective societal action beyond individual steps. Universities have two fundamental responsibilities in this process: to combat social, economic, and environmental challenges by supporting sustainability initiatives that positively impact planetary health, and to equip graduates with the knowledge, attitudes, and skills needed to contribute to a sustainable future. Nurses play a critical role in sustainable practices. Therefore, nursing education should focus not only on clinical skills but also on fostering environmental awareness, ethics, and leadership competencies.

Materials and Methods: This study is a review that presents the theoretical foundations and practical examples of sustainability in nursing education.

Results: Integrating topics aligned with the Sustainable Development Goals into the curriculum prepares students to address planetary health and implement sustainable practices that provide climate-friendly care. Education on sustainability should cover topics such as environmental health, ecological footprint, carbon emissions, waste management, energy conservation, eco-friendly practices, and the implementation of sustainable care protocols. Scenario-based learning and augmented reality applications significantly improve students’ attitudes toward climate change and sustainability. Additionally, the use of simulated electronic health records and renewable energy sources in laboratories, the safe disposal of pharmaceuticals, and the segregation and recycling of single-use plastics help develop awareness of sustainable practices. However, students may face challenges in transferring this knowledge to clinical practice, which highlights the need for supportive environments and role models. It is also essential to enhance the knowledge and motivation of nursing educators regarding sustainability.

Conclusion: Sustainability in nursing education is a fundamental element in building healthy societies in the future. Restructuring curricula and practice settings in line with sustainability principles will prepare nurses to implement innovative, climate-friendly care practices that protect planetary health. National and international standards, along with policy support, play an important role in promoting this process.

Keywords: Sustainability, Nursing, Education.

[ID-1874]

Hemşirelik Öğrencilerinin Hasta Güvenliği Yetkinlik Düzeyleri ile Tıbbi Hata Tutumları Arasındaki İlişki

The Relationship Between Nursing Students' Patient Safety Competency Levels and Their Attitudes Toward Medical Errors

Öznur GÜRLEK KISACIK¹, Münevver SÖNMEZ², Gül BÜLBÜL MARAŞ³, **Ezgi EYİLER**²

ezgieyiler1997@gmail.com

¹Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü, Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Afyonkarahisar /Türkiye

²Gülhane Hemşirelik Fakültesi, Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Ankara /Türkiye

³Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu, İzmir Demokrasi Üniversitesi, İzmir /Türkiye

ÖZET

Giriş ve Amaç: Tıbbi hataların önlenmesi ve hasta güvenliğinin sağlanması, tüm sağlık sistemlerinin temel öncelikleri arasında yer almaktadır. Hemşirelik öğrencilerinin hasta güvenliğine yönelik yetkinlikleri, bu hedefe ulaşmada kritik bir rol oynamaktadır. Bu araştırmanın amacı, hemşirelik öğrencilerinin hasta güvenliği konusundaki yetkinlik düzeylerinin, tıbbi hatalara ilişkin tutumları üzerindeki etkisini incelemektir.

Gereç ve Yöntem: Kesitsel tipteki bu araştırma iki devlet ve bir vakıf üniversitenin hemşirelik bölümlerinin 3. ve 4. sınıflarında öğrenim gören 345 öğrenci ile gerçekleştirildi. Araştırma verileri "Öğrenci Bilgi Formu", "Hasta Güvenliği Yetkinliği Öz Değerlendirme Aracı (HGYÖDA)" ve "Tıbbi Hata Tutum Ölçeği (THTÖ)" ile elde edildi. Verilerin analizinde tanımlayıcı istatistikler, pearson korelasyon analizi, hiyerarşik doğrusal regresyon analizi kullanıldı.

Bulgular: Öğrencilerin %71.3'ü kadın, %53.6'sı son sınıf öğrencisiydi. Yaş ortalamaları olarak 22.28±1.37 bulundu. Hemşirelik öğrencilerinin HGYÖDA toplam puan ortalaması 3.96±0.45, THTÖ toplam puan ortalaması ise 3.45±0.27 olarak belirlendi. Öğrencilerin HGYÖDA ve THTÖ toplam puan ortalamaları arasında pozitif yönde orta düzeyde anlamlı bir ilişki vardı ($r= 0.429$; $p<0.001$). Hiyerarşik doğrusal regresyon analizinde oluşturulan ilk modelde önem sırasına göre klinik uygulamaya çıkılan gün sayısı ($\beta= 0.418$) ve eğitim yılı ($\beta= 0.326$) tıbbi hata tutumunu anlamlı olarak yordayan değişkenler olarak saptandı. Modele HGYÖDA toplam puanının dahil edilmesiyle oluşturulan Model 2'ye göre ilk modelde yer alan değişkenlerin anlamlılığını koruduğu ancak öğrencilerin hasta güvenliği yetkinlik düzeylerinin ($\beta=0.434$; $p<0.001$), tıbbi hatalara yönelik tutumu yordayan en önemli faktör olduğu saptandı.

Sonuç: Hemşirelik öğrencilerinin hasta güvenliği yetkinlik düzeylerinin genel olarak tatmin edici; tıbbi hatalara yönelik tutumlarının ise orta-üst düzeyde olumlu olduğu saptandı. Öğrencilerin hasta güvenliği yetkinlik düzeyleri arttıkça, tıbbi hatalar ve bu hataların bildirilmesinin önemi konusunda daha olumlu tutumlara sahip oldukları belirlendi. Bu bağlamda, hemşirelik öğrencilerinin kaliteli ve güvenli bakım sunma rollerinde etkinliklerini artırabilmek için, hemşirelik eğitim programlarında hasta güvenliği yetkinliklerinin geliştirilmesine öncelik verilmesi gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Hasta güvenliği, Hasta güvenliği yetkinliği, Hemşirelik öğrencisi, Tıbbi hata

ABSTRACT

Introduction and Aim: The prevention of medical errors and the assurance of patient safety are among the fundamental priorities of all healthcare systems. Nursing students' competencies in patient safety play a crucial role in achieving these goals. The aim of this study is to examine the effect of nursing students' patient safety competency levels on their attitudes toward medical errors.

Materials and Methods: This cross-sectional study was conducted with 345 third- and fourth-year students enrolled in the nursing departments of two public universities and one foundation university. Data were collected using the "Student Information Form," the "Patient Safety Competency Self-Evaluation Tool (PSCSET)," and the "Medical Error Attitude Scale (MEAS)." Descriptive statistics, Pearson correlation analysis, and hierarchical linear regression analysis were used for data analysis.

Results: Of the participants, 71.3% were female, and 53.6% were final-year students. The mean age was 22.28 ± 1.37 years. The mean total score was 3.96 ± 0.45 for the PSCSET and 3.45 ± 0.27 for the MEAS. A moderately positive and statistically significant correlation was found between the total PSCSET and MEAS scores ($r = 0.429$; $p < 0.001$). In the first model of the hierarchical linear regression analysis, the number of days in clinical practice ($\beta = 0.418$) and the academic year ($\beta = 0.326$) were identified, in order of importance, as significant predictors of attitudes toward medical errors. When the total PSCSET score was included in Model 2, the significance of the variables from Model 1 was maintained; however, students' patient safety competency levels emerged as the most influential factor predicting attitudes toward medical errors ($\beta = 0.434$; $p < 0.001$).

Conclusion: Overall, nursing students demonstrated satisfactory levels of patient safety competency and moderately to highly positive attitudes toward medical errors. Higher patient safety competency levels were associated with more positive attitudes regarding medical errors and the importance of reporting them. In this context, to enhance nursing students' effectiveness in delivering high-quality and safe care, nursing education programs should prioritize the development of patient safety competencies.

Keywords: Patient safety, Patient safety competency, Nursing students, Medical error

[ID-1875]

Hemşirelerde Değişime Direncin Kanıta Dayalı Uygulamalara Etkisi: Hizmet İçi Eğitimin Aracı Rolü

The impact of resistance to change among nurses on evidence-based practices: the mediating role of in-service training

Ozan ÖZKOL², Özkan UĞUZ³, **Ahmet KOLIP¹**, Adife Ahsen ÇETİN²

ahmet.kolip@anadolusaglik.org

¹Bakımı Geliştirme ve Klinik Kalite, Anadolu Sağlık Merkezi, İstanbul / Türkiye

²Hemşirelik Yüksekokulu, Maltepe Üniversitesi, İstanbul / Türkiye

³Karaciğer Nakli Servisi, Başakşehir Çam ve Sakura Şehir Hastanesi, İstanbul / Türkiye

ÖZET

Giriş ve Amaç: Çalışmada hemşirelerin değişime direnç düzeyleri ile kanıta dayalı uygulamaları arasındaki ilişkide, hizmet içi eğitimin etkinliğinin aracı rolünü belirlemek amaçlanmıştır.

Gereç ve Yöntem: Kesitsel-tanımlayıcı türde planlanan bu çalışma için etik kurul onayı, kurum izni ve katılımcılardan bilgilendirilmiş onam alındı. Araştırmanın evrenini Kocaeli’de bir özel hastane oluşturmuştur. Örneklem büyüklüğü G Power yazılımında %5 hata payı 0.25 etki büyüklüğü %80 test gücü için 180 olarak hesaplandı. Veriler temmuz-ağustos 2025 tarihleri arasında kolay/gelişigüzel örnekleme yöntemi ile Google Forms’ta “Tanımlayıcı Bilgi Formu”, “Değişime Direnç Ölçeği (DDÖ)”, “Hemşirelerin Kanıta Dayalı Uygulama Ölçeği (HKDUÖ)” ve “Hizmet İçi Eğitim Değerlendirme Ölçeği (HİEDÖ)” kullanılarak toplandı. Çalışma 200 hemşire ile tamamlanmıştır. Bağımlı değişken kanıta dayalı uygulama, bağımsız değişken değişime direnç, aracı değişken ise hizmet içi eğitimidir. Veriler SPSS 26 ve PROCESS 5 programlarında analiz edilmiştir.

Bulgular: Çalışmaya katılan hemşirelerin %83.5’i kadın, %66’sı lisans mezunuydu ve yaş ortalamaları 31.47±6.85 yıldır. Hemşirelerin %22.5’inin mesleki deneyimi 5-10 yıl arasındaydı ve %75.5’i kanıta dayalı uygulamalara yönelik eğitim aldığını belirtti. DDÖ puanı ve HKDUÖ puanı arasında zayıf düzeyde istatistiksel olarak anlamlı korelasyon saptandı ($r=0.19$, $p<0.01$). Değişime direnç ve kanıta dayalı uygulama arasındaki doğrudan etki istatistiksel olarak anlamlı değildi ($p=0.091$) ancak, toplam etki negatif ve istatistiksel olarak anlamlıydı ($t=-2.58$, $p=0.010$). Bootstrap analizinde, dolaylı etkinin anlamlı olduğu ve hizmet içi eğitimin, tam aracılık rolünün olduğu saptandı ($B= -0.23$, %95 GA[-0.45, -0.06]).

Sonuç: Değişime direnç ile kanıta dayalı uygulama arasındaki ilişkide, hizmet içi eğitimin tam aracılık rolünün olduğu belirlendi. Sonuç olarak değişime direnç gösteren hemşirelerin kanıta dayalı uygulama becerilerinin gelişmesinde, hizmet içi eğitimin etkili bir yöntem olduğu bulundu. Sürekli değişen ve gelişen sağlık kurumlarında hizmet içi eğitim programlarının güçlendirilmesi, hemşirelerin değişime adaptasyonunu kolaylaştıracak kanıta dayalı uygulamaların benimsenmesini destekleyecektir. Hizmet içi eğitimde farklı yöntemler kullanılarak, değişime direnç ve kanıta dayalı uygulamalar üzerindeki etkilerinin incelenmesi önerilmektedir.

Anahtar kelimeler: Kanıta dayalı uygulamalar, hizmet içi eğitim, hemşireler, değişim yönetimi.

ABSTRACT

Introduction and Aim: The study aimed to determine the mediating role of in-service training (IST) in the relationship between nurses' resistance to change and evidence-based practices (EBP).

Materials and Methods: Ethical committee approval, institutional permission, and informed consent were obtained for this cross-sectional descriptive study. The population of the study consisted of a private hospital in Kocaeli. The sample size was calculated 180 using G Power software with a 5% margin of error, 0.25 ES, and 80% test power. Data were collected between July-August 2025 using a convenience/random sampling method via Google Forms using the "Descriptive Information Form", "Resistance to Change Scale (RCS)", "Nurses' Evidence-Based Practice Scale (NEBPS)", and "In-Service Training Evaluation Scale (ISTES)". The study was completed with 200 nurses. The dependent variable is EBP, the independent variable is resistance to change, and the mediator variable is IST. The data were analyzed using SPSS 26 and PROCESS 5 software.

Results: 83.5% of nurses were female, 66% held a bachelor's degree, and their mean age was 31.47 ± 6.85 years. 22.5% of nurses had 5-10 years of experience, and 75.5% stated that they had received training in EBP. A weak statistically significant correlation was found between the RCS and the NEBPS ($r=0.19$, $p<0.01$). The direct effect between resistance to change and EBP was not statistically significant ($p=0.091$), but the total effect was negative and statistically significant ($t=-2.58$, $p=0.010$). In the bootstrap analysis, the indirect effect was found to be significant, and IST was found to play a full mediating role ($B=-0.23$, 95% CI [-0.45, -0.06]).

Conclusion: In the relationship between resistance to change and EBP, it was determined that IST plays a pivotal role. As a result, it was found that IST is an effective method for developing the EBP skills of nurses who resist change. Strengthening IST programs in healthcare centers that are constantly changing and evolving will facilitate nurses' adaptation to change and support the adoption of EBP. It is recommended that different methods be used in IST to examine their effects on resistance to change and EBP.

Keywords: Evidence-based practice, inservice training, nurses, change management.

[ID-1876]

Hemşirelik Öğretim Elemanlarının Performansına Yönelik Bir Değerlendirme: Kurumsal Bir Uygulama Örneği

An Evaluation of Nursing Academic Staff Performance: An Institutional Practice Example

Adalet KUTLU¹, Nurgül GÜNGÖR TAVŞANLI¹, Cansu KOŞAR¹, Dilan DENİZ¹, Nurcan BILGIN¹,
Dilek ERGİN¹

adalet.kutlu@cbu.edu.tr

¹Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü, Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Manisa / Türkiye

ÖZET

Giriş ve Amaç: Bu çalışmanın amacı bir üniversitenin hemşirelik bölümü öğretim elemanlarına yönelik yapılan 360 derece performans değerlendirme (PD) süreci deneyiminin paylaşılmasıdır.

Olgu sunumu: Retrospektif, tanımlayıcı ve uygulama temelli bir durum(vaka) çalışmasıdır. Çalışma, Eylül 2023-Aralık 2024 tarihlerinde yapılmıştır. Performans değerlendirme sürecinin kongrede paylaşılması için ilgili hemşirelik bölüm kurulundan onay alınmıştır. Çalışmaya hemşirelik bölümünün tüm öğretim elemanları dahil edilmiştir. İlk olarak, performans değerlendirme sürecini tanımlayan bir akış oluşturulmuştur. Performans değerlendirme süreci, Akreditasyon Standart 5 ekibi tarafından planlanmış, uygulanmış ve değerlendirilmiştir. Performans değerlendirme çalışması genel olarak üç aşamada gerçekleştirildi; değerlendirme formlarının geliştirilmesi, PD formların pilot çalışmasının yapılması, PD tüm öğretim elemanlarına uygulanması ve performans değerlendirme görüşmesi yapılması şeklindedir. Kullanılacak değerlendirme formları, literatür, öğretim elemanları, yöneticiler, akredite olan kurum örnekleri ve uzman görüşleri alınarak düzenlenmiş, güncellenmiş ve uygulanması için yönetsel (Bölüm Başkanlığı ve dekanlık) izinler alınmıştır. Değerlendirme formlarının pilot çalışması; değerlendirici ve değerlendirilen öğretim elemanları, anabilim dallarına göre tabakalama yapılarak sayı belirlenmiş ve belirlenen sayıdaki öğretim elemanları arasından (değerlendirici ve değerlendirilen olması için) kura çekilmiştir. Formlar online olarak gönderilmiştir. Pilot çalışma sonrası sonuçlar öğretim elemanları ile paylaşılmıştır. Bu sonuçlara göre gereksinim olan konularda; motivasyon ve zaman yönetimi seminerleri düzenlenmiştir. Güncellenen formlar, tüm yönetici ve öğretim elemanlarına uygulanmıştır; tüm öğretim elemanları (kendileri ve yöneticiler dahil) formlar çerçevesinde birbirlerinin performans değerlendirmelerini yapmıştır. Değerlendirme sonuçları istatistiki olarak analiz edildikten sonra performans değerlendirme sonuçları, Bölüm başkanı tarafından geliştirilen değerlendirme formları çerçevesinde öğretim elemanlarıyla birebir görüşme yapılarak değerlendirilmiştir.

Tartışma ve Sonuç: Öğretim elemanlarının akademik-bilimsel performansları dışındaki ölçütlere göre bir performans değerlendirme yapılması ve performans değerlendirme görüşmesi, değerlendirici ve değerlendirilenler açısından önemli bir deneyimdi. Bu konuyla ilgili çekincelerin azaldığı ve farkındalıkların ortaya çıktığı söylenebilir. Performans değerlendirmenin her yılın sonunda tekrarlanması, sonuçlara göre iyileştirmeler yapılması önerilir.

Anahtar sözcükler: 360 derece performans değerlendirme, performans değerlendirme, kurumsal uygulama

2. Uluslararası Hemşirelik Eğitiminin Geleceği Kongresi
2nd International Congress on the Future of Nursing Education
17-19 Eylül –September 2025, Ankara

ABSTRACT

Introduction and Aim: This study aims to share the experience of a 360-degree performance evaluation (PE) process conducted for faculty members in a university's nursing department. The evaluation was designed to support professional development beyond academic and scientific performance indicators.

Case Presentation: This retrospective, descriptive, and practice-based case study was conducted between September 2023 and December 2024. Approval for sharing the evaluation process at a conference was obtained from the department board. All faculty members in the nursing department participated. The PE process was planned, implemented, and evaluated by the Accreditation Standard 5 team. It consisted of three main phases: Development of Evaluation Forms were created based on literature review, feedback from faculty and administrators, examples from accredited institutions, and expert opinions. Necessary administrative approvals were obtained. For pilot study; stratified sampling was used to select evaluators and evaluatees across academic units. Forms were distributed online, and results were shared with participants. Based on feedback, seminars on motivation and time management were organized. For full implementation and feedback, updated forms were applied to all faculty members, including self and peer evaluations. After statistical analysis, individual feedback sessions were conducted by the department head using the developed evaluation framework.

Discussion and Conclusion: Evaluating faculty performance using broader criteria and conducting feedback interviews proved to be a valuable experience for both evaluators and evaluatees. The process helped reduce concerns and increase awareness. It is recommended that the PE process be repeated annually, with improvements made based on the results.

Keywords: 360-degree performance evaluation, performance evaluation, institutional practice.

[ID-1877]

Türkiye’de Hemşirelik Eğitiminde Sürdürülebilir Kalkınma Hedefleri Doküman Analizi: Güncel Ders Profili Nasıl Şekilleniyor?

A Document Analysis of Sustainable Development Goals in Nursing Education in Turkey: How Is the Current Course Landscape Shaping Up?

Hasan Fehmi DIRİK¹, Menevşe YILDIRIM², Şeyda SEREN İNTEPELER¹

fehmidirik@gmail.com

¹ Hemşirelik Fakültesi, Dokuz Eylül Üniversitesi, İzmir, Türkiye

² Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü, Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi, Muğla, Türkiye

ÖZET

Giriş ve Amaç: Sürdürülebilir kalkınma hedefleri, ekolojik, ekonomik ve sosyokültürel boyutlarıyla toplumların refahını güvence altına almak için kritik öneme sahiptir. Hemşirelik eğitiminde sürdürülebilirlik bilincinin erken dönemde kazandırılması, geleceğin hemşirelerinin çevreye ve topluma duyarlı, sürdürülebilir sağlık uygulamalarını benimsemesini sağlayacaktır. Türkiye’de hemşirelik programlarındaki sürdürülebilirlik temalı derslerin kapsamı, içeriği ve entegrasyon düzeyi hakkında kapsamlı ve güncel bir analiz bulunmamaktadır. Bu çalışma, kamu ve vakıf üniversitelerinin hemşirelik bölümlerinde sürdürülebilirlik temalı derslerin durumunu belirlemeyi ve hemşirelik eğitimi için yol haritası sunmayı amaçlamaktadır.

Gereç ve Yöntem: Bu çalışma, nitel araştırma yöntemlerinden doküman analizi tasarımında gerçekleştirilmiştir. Yükseköğretim Program Atlası’nda yer alan tüm kamu ve vakıf üniversitelerinin hemşirelik bölümleri ders katalogları Temmuz-Ağustos 2025 tarihleri arasında incelenmiştir ($n=173$). Sürdürülebilirlik temalı veya sürdürülebilirlikle ilişkili derslerin isimleri, içerikleri, sınıf düzeyleri ve tematik dağılımları analiz edilmiştir.

Bulgular: Ders isimlerinde “sürdürülebilirlik” ifadesi, 18’i kamu ve 12’si vakıf olmak üzere toplam 30 üniversitede yer almakla birlikte, “hemşirelik ve sürdürülebilirlik” başlıklı ders sayısı yalnızca üç olarak belirlenmiştir. Sürdürülebilir kalkınma hedefleri kapsamında, ekolojik boyutta iklim değişikliği, çevre, beslenme ve enerji; ekonomik boyutta inovasyon, kalkınma ve tasarım; sosyokültürel boyutta ise liderlik, eğitim ve sosyal kapsayıcılık konuları öne çıkmaktadır. Ayrıca, sürdürülebilirlik terimi doğrudan yer almasa da sağlık hukuku, toplumsal cinsiyet, sağlığı koruma ve geliştirme gibi ilgili dersler de bulunmaktadır. Sınıf düzeyine göre değerlendirildiğinde, derslerin çoğunlukla 2. sınıfta yoğunlaştığı; 1. sınıfta temel farkındalık kazandırmayı, 3. ve 4. sınıflarda ise mesleki bağlamda derinleşmeyi hedeflediği görülmektedir. Kamu üniversitelerinde çevresel ve sağlık odaklı, alan içi veya ortak seçmeli dersler yaygınken; vakıf üniversitelerin dersler daha çok multidisipliner ve alan dışı seçmeli şeklinde yapılandırılmaktadır.

Sonuç: Öğretim planlarında sürdürülebilirlik temalı derslerin arttığı ve çeşitlendiği; ancak, doğrudan hemşirelik odaklı ders sayısının çok sınırlı olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Kamu üniversiteleri çevresel ve sağlık bağlantılı derslerle, vakıf üniversiteleri multidisipliner seçmeli derslerle öne çıkmaktadır. Eğitim programlarının sürdürülebilirlik bilincini artıracak şekilde genişletilmesi ve sürdürülebilirlik kavramının ders isimlerinde görünür kılınması önerilmektedir.

2. Uluslararası Hemşirelik Eğitiminin Geleceği Kongresi
2nd International Congress on the Future of Nursing Education
17-19 Eylül –September 2025, Ankara

Anahtar kelimeler: Hemşirelik, Hemşirelik Eğitimi, Müfredat, Niteleyici Araştırma, Sürdürülebilir Gelişme

ABSTRACT

Introduction and Aim: The Sustainable Development Goals (SDGs) are vital for safeguarding societies' long-term well-being by addressing ecological, economic, and socio-cultural dimensions. Early in nursing education, introducing sustainability awareness equips future nurses to adopt environmentally and socially responsible healthcare practices. Yet, no comprehensive, up-to-date analysis exists on the scope, content, and integration of sustainability-related courses in Turkish nursing programs. This study examines the current status of such courses in nursing departments at public and private universities and proposes a roadmap for advancing sustainability in nursing education.

Materials and Methods: This qualitative study used document analysis. Between July and August 2025, course catalogs from nursing departments in faculties and schools of public and private universities were reviewed (n=173). Courses explicitly focused on sustainability or related topics were identified, and their titles, content, class levels, and thematic distributions were analyzed.

Results: The term “sustainability” is identified in courses at 30 universities—18 public and 12 private—yet only three specifically focus on “nursing and sustainability.” The Sustainable Development Goals framework emphasizes ecological topics of climate change, environment, nutrition, and energy; economic themes, including innovation, development, and design; and socio-cultural aspects, comprising leadership, education, and social inclusion. Additionally, courses on health law, gender studies, and health promotion contribute to sustainability education. Most of these courses are concentrated in the second year, aiming to build foundational awareness early, followed by professional depth in the third and fourth years. Public universities tend to offer environmentally and health-focused, field-specific, or common electives, whereas foundation universities favor multidisciplinary and non-field-specific elective structures.

Conclusion: Sustainability courses in nursing education are increasing and diversifying, though few focus directly on nursing. Public universities emphasize environmental and health topics, whereas private universities offer more interdisciplinary electives. Expanding curricula to enhance sustainability awareness and explicitly incorporating sustainability into course titles is recommended.

Keywords: Curriculum, Nursing, Nursing Education, Qualitative Research, Sustainable Development

[ID-1878]

Hemşirelik Öğrencilerinin Yeterliliklerinin Geliştirilmesinde Yapay Zekâ Destekli Klinik Simülasyonların Rolü: Derleme

The Role of AI-Enhanced Clinical Simulations in Developing Nursing Students' Competencies: A Narrative Review

Orkun ERKAYIRAN¹

orkunerkayiran@gmail.com

¹Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü, Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi, Karaman/ Türkiye

ÖZET

Giriş ve Amaç: Yapay zekâ (YZ) destekli klinik simülasyonlar, hemşirelik eğitiminde öğrenci yeterliliklerinin geliştirilmesinde yenilikçi bir yaklaşım olarak öne çıkmaktadır. YZ tabanlı sistemler, öğrenci performansına göre kişiselleştirilmiş geri bildirim sağlamakta, klinik karar verme, teknik beceriler, iletişim ve empati gibi çok boyutlu alanlarda öğrenmeyi desteklemektedir. Literatürde, adaptif algoritmalar, sanal hasta uygulamaları, sohbet robotları ve intelligent tutoring systems (ITS) gibi teknolojilerin hemşirelik eğitimine entegrasyonunun öğrenme çıktılarında anlamlı iyileşmeler sağladığı bildirilmektedir. Ancak bu teknolojilerin etkili kullanımında eğitici yeterliliği, veri güvenliği, etik ilkeler ve teknik altyapı gibi konular kritik öneme sahiptir. Bu derlemenin amacı, YZ destekli klinik simülasyonların hemşirelik öğrencilerinin mesleki yeterliliklerine etkisini güncel literatür ışığında incelemek ve eğitim uygulamalarına yönelik öneriler sunmaktır.

Sonuç: YZ destekli klinik simülasyonlar, hemşirelik eğitiminde klinik karar verme, teknik beceriler, iletişim, empati ve öz-yeterlik gibi alanlarda önemli gelişmeler sağlamaktadır. Bununla birlikte, veri gizliliği, algoritmik önyargı, teknik gereksinimler ve eleştirel düşünme becerilerinin korunması gibi zorlukların da ele alınması gereklidir. Eğitim kurumlarının, teknik altyapı ve eğitici eğitimi gibi unsurlara yatırım yapması, teknolojinin etik ve etkili kullanımını teşvik edecektir. YZ'nin hemşirelik eğitimine entegrasyonu, geleceğin sağlık profesyonellerini daha donanımlı ve teknolojiye uyumlu bireyler olarak yetiştirme potansiyeline sahiptir.

Anahtar Kelimeler: Hemşirelik Eğitimi; YZ (Yapay Zeka); Simülasyon Eğitimi

ABSTRACT

Introduction and Aim: Artificial intelligence (AI)-based clinical simulations have emerged as an innovative approach to enhancing nursing students' competencies. AI systems provide personalized feedback based on student performance and support learning in multiple domains, including clinical decision-making, technical skills, communication, and empathy. The literature reports that integrating adaptive algorithms, virtual patient applications, chatbots, and intelligent tutoring systems (ITS) into nursing education leads to significant improvements in learning outcomes. However, educator readiness, data security, ethical principles, and technical infrastructure remain critical factors for effective implementation. This review aims to examine the impact of AI-based clinical simulations on nursing students' professional competencies in light of current literature and to offer recommendations for educational practices.

Conclusion: AI-based clinical simulations contribute to substantial improvements in clinical decision-making, technical skills, communication, empathy, and self-efficacy among nursing students. Nevertheless, challenges such as data privacy, algorithmic bias, technical requirements, and the preservation of critical thinking skills must be addressed. Investment in technical infrastructure and educator training by educational institutions will promote the ethical and effective use of these technologies. The integration of AI into nursing education has the potential to prepare future healthcare professionals to be more competent and technologically adaptable.

Keywords: Nursing Education; AI (Artificial Intelligence); Simulation Training

[ID-1879]

Yapay Zekâ Destekli Klinik Simülasyon ile Hemşirelik Eğitimi Dönüştürmek: Fırsatlar, Yetkinlikler ve Etik Boyutlar

*Transforming Nursing Education through AI-Enhanced Clinical Simulation: Opportunities,
Competencies, and Ethical Dimensions*

Orkun ERKAYIRAN¹

orkunerkayiran@gmail.com

¹Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü, Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi, Karaman/ Türkiye

ÖZET

Giriş ve Amaç: Hemşirelik eğitiminde yapay zekâ (YZ) destekli klinik simülasyon, bilgi–beceri gelişimi, klinik akıl yürütme ve program verimliliğinde belirgin kazanımlar vaat etmektedir. Bu derleme, güncel kanıtları bütüncül biçimde sentezleyerek pedagojik tasarım, etik–hukuki çerçeve ve kurumsal uygulama boyutlarını birleştiren uygulanabilir bir yol haritası sunmayı amaçlar.

Sonuç: Kanıtlar, YZ destekli simülasyonun karar noktalarını görünür kılarak klinik muhakemeyi derinleştirdiğini; gerçek zamanlı, kişiselleştirilmiş dönütle öğrenme transferini hızlandığını göstermektedir. En yüksek etki, öğrenme hedefleri–senaryo akışı–değerlendirme hizalaması ve yapılandırılmış geri bildirim (debriefing) ile sağlanır. Gizlilik, açıklanabilirlik ve hesap verebilirliğe dayalı veri yönetimi kurumsal kabulü destekler. Uzaktan/hibrit kurgular erişimi genişletirken sürdürülebilirlik ve maliyet-etkinlik olanakları sunar. Uygulama öncelikleri; YZ okuryazarlığı, eğitici kapasitesinin güçlendirilmesi, politika/düzenleyici uyum ve ölçülebilir kalite göstergeleriyle sürekli izlemedir. Gelecek araştırmaların uzunlamasına etkiler, klinik uygulamaya transfer ve eşitlik boyutlarına odaklanması önerilir.

Anahtar Kelimeler: Hemşirelik Eğitimi; YZ (Yapay Zeka); Etik; Müfredat; Programın Sürdürülebilirliği

2. Uluslararası Hemşirelik Eğitiminin Geleceği Kongresi
2nd International Congress on the Future of Nursing Education
17-19 Eylül –September 2025, Ankara

ABSTRACT

Introduction and Aim: AI-enhanced clinical simulation in nursing education offers measurable gains in knowledge–skills, clinical reasoning, and program efficiency. This review synthesizes contemporary evidence and proposes a practical roadmap that integrates pedagogical design, ethical–legal safeguards, and institutional implementation.

Conclusion: Evidence shows that AI-enhanced simulation makes decision points explicit, deepens clinical reasoning, and accelerates learning transfer through real-time, personalized feedback. Maximum impact arises when learning objectives, scenario flow, and assessment are tightly aligned and reinforced with structured debriefing. Data governance grounded in privacy, explainability, and accountability underpins institutional acceptance. Remote/hybrid formats expand access while enabling sustainability and cost-effectiveness. Implementation priorities include AI literacy, faculty capacity building, policy/regulatory compliance, and continuous monitoring via measurable quality indicators. Future research should examine longitudinal outcomes, transfer to clinical practice, and equity of access and impact.

Keywords: Nursing Education; AI (Artificial Intelligence); Ethics; Curriculum; Program Sustainability

[ID-1880]

Yapay Zeka Kaygısının Hemşirelik Öğrencilerinin Mesleki Öz Yeterliliğine Etkisi: Derleme

The Impact Of Artificial Intelligence Anxiety On Nursing Students' Professional Self-Efficacy: A Review

Zeynep ÖZDAL¹, Pınar SOYLAR¹

zeynepozdal2001@gmail.com

¹Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü, Fırat Üniversitesi, Elazığ / Türkiye

ÖZET

Giriş ve Amaç: Yapay zeka, sağlık sektöründe/alanında giderek daha fazla kullanılmaya başlanmış olup, hemşirelik uygulamalarında önemli değişiklikler meydana getirmektedir. Klinik karar destek sistemleri, hasta izleme ve elektronik kayıt yönetimi gibi alanlarda yapay zekanın sağladığı avantajlar dikkat çekicidir. Ancak bu gelişmeler, hemşirelik öğrencileri için mesleki roller konusunda belirsizlikler doğurmakta ve endişe seviyelerini artırmaktadır. Yapay zekanın mesleği dönüştüreceği, insan gücüne olan ihtiyacı azaltacağı ya da etik sorunlara yol açacağı yönündeki düşünceler, öğrencilerde teknolojiye karşı olumsuz tutumların gelişmesine neden olabilmektedir. Bu derleme, hemşirelik öğrencilerindeki yapay zeka kaygısının mesleki öz yeterlik üzerindeki olası etkilerini incelemeyi hedeflemektedir.

Sonuç: Yapay zeka ile ilgili kaygılar, hemşirelik öğrencilerinin mesleki öz yeterlik algısını olumsuz etkileyebilir. Bu durum, öğrencilerin klinik uygulamalarda kendilerine duyduğu güveni azaltabilir ve teknolojiyi benimseme süreçlerini zorlaştırabilir. Yapay zekâ ile ilgili olumsuz algılar sürdükçe, öğrencilerin mesleki rol yeterliliği ve klinik becerilerini etkili biçimde kullanma becerileri de zarar görebilmektedir. Bandura'nın öz yeterlik kuramı çerçevesinde değerlendirildiğinde, YZ'ye yönelik kaygı düzeyinin artması, öğrencilerin kendi yeterliliklerine olan inancını zayıflatarak öğrenme motivasyonlarını ve yenilikçi yaklaşımlarını olumsuz etkileyebilir. Hemşirelik öğrencilerinin yapay zekâ uygulamalarını doğru anlayabilmeleri, bakım sürecindeki verilerin dijital sistemlerdeki önemini kavramaları ve bu dönüşümde kendilerini konumlandırabilmeleri büyük önem taşımaktadır. Bu kapsamda, lisans düzeyinden itibaren disiplinler arası iş birliğini içeren uygulamalı eğitimlerin desteklenmesi önerilmektedir. Hemşirelik eğitiminde, yapay zeka konusunda farkındalık artırıcı etik ve uygulamalı eğitim temelli stratejilerin geliştirilmesi, öğrencilerin kaygılarını azaltmada ve mesleki yeterliliklerini artırmada etkili olacaktır. Ayrıca, simülasyon tabanlı öğrenme, dijital beceri atölyeleri ve psikolojik destek programları ile öğrencilerin hem teknik hem de duygusal açıdan güçlendirilmesi mümkündür. Bu doğrultuda geliştirilecek bütüncül eğitim modelleri, hemşirelik öğrencilerinin dijital dönüşüme uyumunu kolaylaştıracak ve mesleki rollerini daha etkili üstlenmelerine katkı sağlayacaktır.

Anahtar Kelimeler: Yapay zeka, hemşirelik öğrencileri, mesleki öz yeterlik, kaygı, hemşirelik eğitimi

ABSTRACT

Introduction and Aim: Artificial intelligence (AI) is increasingly being used in the healthcare sector, bringing significant changes to nursing practice. The advantages of AI in areas such as clinical decision support systems, patient monitoring, and electronic record management are noteworthy. However, these developments have also led to uncertainties regarding professional roles for nursing students and have heightened their anxiety levels. Thoughts that AI will transform the profession, reduce the need for human labor, or cause ethical dilemmas may lead students to develop negative attitudes toward technology. This review aims to examine the potential impact of AI-related anxiety on the professional self-efficacy of nursing students.

Conclusion: Anxieties related to artificial intelligence may negatively affect nursing students' perceptions of their professional self-efficacy. This can reduce their confidence during clinical practice and hinder their ability to adopt new technologies. As long as negative perceptions about AI persist, students' competence in fulfilling professional roles and effectively using clinical skills may also be impaired. Evaluated within the framework of Bandura's self-efficacy theory, increased levels of AI-related anxiety may weaken students' belief in their own capabilities, negatively impacting their learning motivation and openness to innovation. It is crucial that nursing students understand AI applications accurately, recognize the importance of data in the care process within digital systems, and position themselves appropriately within this transformation. In this context, it is recommended to support practice-based and interdisciplinary educational programs starting at the undergraduate level.

Developing ethical and practice-oriented strategies to raise awareness about AI in nursing education will help reduce students' anxiety and enhance their professional competence. In addition, simulation-based learning, digital skills workshops, and psychological support programs can empower students both technically and emotionally. Holistic educational models developed in this direction will facilitate nursing students' adaptation to digital transformation and contribute to their ability to assume professional roles more effectively.

Keywords: Artificial intelligence, nursing students, professional self-efficacy, anxiety, nursing education

[ID-1882]

Hemşirelik Öğrencilerinde Öz Bakım Aktivitelerinin Psikolojik Sağlamlığa Etkisi

The Effect of Self-Care Activities on Resilience in Nursing Students

Ebru AKGÜN ÇITAK¹, **Tuğçe UCGUN¹**, Zeynep ŞENLİK¹, Beyza KALE¹

tugceucgun@baskent.edu.tr

¹Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü, Başkent Üniversitesi, Ankara /Türkiye

ÖZET

Giriş ve Amaç: Bu çalışma, bir vakıf üniversitesinde eğitim gören hemşirelik bölümü öğrencilerinin öz bakım aktivitelerinin psikolojik sağlamlığa etkisini ve etkileyen faktörleri incelemeyi amaçlamaktadır.

Gereç ve Yöntem: Tanımlayıcı türdeki araştırma, Ocak–Mart 2025 tarihleri arasında 216 hemşirelik öğrencisiyle gerçekleştirilmiştir. Veriler çevrimiçi anket aracılığıyla toplanmış; çalışma için etik kurul onayı ve katılımcı onamı alınmıştır. Veri toplama araçları olarak “Sosyodemografik Veri Formu”, “Kısa Psikolojik Sağlamlık Ölçeği” (KPSÖ) ve “Bilinçli Öz Bakım Ölçeği” kullanılmıştır. Verilerin istatistiksel analizleri SPSS 25.0 paket programından yararlanılmıştır. Tanımlayıcı özelliklerin analizinde ortalama, standart sapma, sayı ve yüzde ifadeleri; değişkenler arası ilişkinin belirlenmesinde Pearson korelasyon analizi, değişkenler üzerindeki etkinin incelenmesinde ise çoklu regresyon analizi kullanılmıştır. Analizlerde güven aralığı $p < 0,05$ olarak kabul edilmiştir.

Bulgular: Çalışmada hemşirelik öğrencilerinin Bilinçli Öz Bakım Ölçeği toplam puanı $86,30 \pm 15,67$, KPSÖ toplam puanı ise $17,97 \pm 3,89$ olarak saptanmıştır. İki ölçek puanları arasında anlamlı pozitif korelasyon ($p < 0,05$) bulunmuştur. Çoklu regresyon analizine göre, Bilinçli Öz Bakım puanının anlamlı yordayıcıları KPSÖ toplam puanı ($\beta = .336$, $t = 5.748$, $p < .001$), özbakım alışkanlıkları ($\beta = .217$, $t = 3.641$, $p < .001$), gelir düzeyi ($\beta = .169$, $t = 2.869$, $p = .005$), uyku süresi ($\beta = .152$, $t = 2.607$, $p = .010$) ve başarı durumudur ($\beta = .151$, $t = 2.540$, $p = .012$). KPSÖ puanını ise stres yönetimi ($\beta = .378$, $t = 6.555$, $p < .001$), öz bakım toplam puanı ($\beta = .192$, $t = 3.577$, $p < .001$) ve psikolojik sağlamlık düzeyi ($\beta = .183$, $t = 3.250$, $p = .001$) pozitif; yetersiz sosyal destek algısı ($\beta = -0.171$, $t = -3.205$, $p = .002$) ve stres düzeyi ($\beta = -0.128$, $t = -2.304$, $p = .022$) negatif yönde yordamaktadır.

Sonuç: Elde edilen bulgular sonucunda, hemşirelik eğitiminde öz bakım ve psikolojik dayanıklılığa yönelik içeriklerin artırılması, öğrencilerin ruhsal iyi oluşlarını artırmaya yönelik farkındalık temelli ve bütüncül müdahalelerin geliştirilmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: öz bakım aktiviteleri, öz bakım, psikolojik sağlamlık, hemşirelik öğrencisi

ABSTRACT

Introduction and Aim: This study aims to examine the effect of self-care activities on resilience and the factors affecting it among nursing students at a foundation university.

Materials and Methods: This descriptive study was conducted with 216 nursing students between January and March 2025 using an online survey. Ethical approval was obtained prior to data collection. The data were gathered using the “Socio-demographic Data Collection Form”, the “Brief Resilience Scale (BRS)”, and the “Mindful Self-Care Scale (MSCS)”. SPSS 25.0 software was used for statistical analysis of the data. Descriptive statistics (mean, standard deviation, frequency, and percentage) were used to summarize the data. Pearson’s correlation analysis was conducted to examine the relationships among variables, and multiple regression analysis was performed to identify predictors, with significance set at $p < 0.05$.

Results: In the study, the total score of the MSCS for nursing students was found to be 86.30 ± 15.67 , and the total score of the BRS was found to be 17.97 ± 3.89 . A significant positive correlation ($p < 0.05$) was found between the two scale scores. According to multiple regression analysis, the significant predictors of the MSCS score were the BRS total score ($\beta = .336$, $t = 5.748$, $p < .001$), self-care habits ($\beta = .217$, $t = 3.641$, $p < .001$), income level ($\beta = .169$, $t = 2.869$, $p = .005$), sleep duration ($\beta = .152$, $t = 2.607$, $p = .010$), and achievement status ($\beta = .151$, $t = 2.540$, $p = .012$). The BRS score was positively associated with stress management ($\beta = .378$, $t = 6.555$, $p < .001$), MSCS total score ($\beta = .192$, $t = 3.577$, $p < .001$), and resilience level ($\beta = .183$, $t = 3.250$, $p = .001$); perceived inadequate social support ($\beta = -0.171$, $t = -3.205$, $p = .002$), and stress level ($\beta = -0.128$, $t = -2.304$, $p = .022$) negatively.

Conclusion: Based on the findings, it is recommended that content related to self-care and psychological resilience be increased in nursing education, and that awareness-based and holistic interventions aimed at improving students' mental well-being be developed.

Keywords: self-care activities, self-care, resilience, nursing student

[ID-1884]

Akademisyen Hemşirelerin Uluslararası Hemşirelik Öğrencilerinin Eğitiminde Karşılaştıkları Sorunlar, Olumlu Deneyimler ve İyileştirme Önerileri: Nitel Bir Çalışma

Academic Nurses' Perspectives on Challenges, Positive Experiences, and Suggestions for Improvement in the Education of International Nursing Students: A Qualitative Study

Bahar KULEYİN¹, Semanur BAYSIZ¹, Şüheda CEYLAN¹

bkuleyin@bandirma.edu.tr

¹Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü, Bandırma Onyediy Eylül Üniversitesi, Balıkesir / Türkiye

ÖZET

Giriş ve Amaç: Küreselleşme ve ülkelerin sunduğu fırsatlar, öğrencilerin eğitim için farklı ülkelere göç etmesini artırmış, hemşirelik eğitimi de uluslararası bir boyut kazanmıştır. Uygulamaya dayalı hemşirelik eğitimi, uluslararası öğrenciler için dil, kültürel uyum ve iletişimde farklı ek zorluklar yaratmaktadır. Akademisyen hemşireler, bu süreçte öğrencilerin uyum ve öğrenmesinde kilit rol oynamaktadır. Bu çalışma, akademisyen hemşirelerin uluslararası öğrencilerin eğitiminde karşılaştıkları sorunları, olumlu deneyimleri ve iyileştirmeye yönelik önerilerini belirlemeyi amaçlamaktadır.

Gereç ve Yöntem: Çalışmanın verileri, Mart 2023 ile Mart 2024 tarihleri arasında Türkiye'de 7 ayrı bölgede bulunan üniversitelerin hemşirelik bölümlerinde eğitim veren en az doktora mezunu akademisyen hemşirelerden yarı yapılandırılmış görüşme formu kullanılarak toplanmıştır. Bu akademisyenlerden 12'si çalışmanın örneklemini oluşturmuştur. Toplanan veriler içerik analizi kullanılarak MAXQDA 24.0 programında analiz edilmiştir. Çalışmanın raporlaştırılmasında COREQ kontrol listesi kullanılmıştır.

Bulgular: Altı tema ortaya çıkmıştır: 1) Eğitim süreçlerinde karşılaşılan genel sorunlar, 2) Teorik eğitimlerinde karşılaşılan sorunlar, 3) Laboratuvar uygulamalarında karşılaşılan sorunlar, 4) Klinik uygulamalarda karşılaşılan sorunları, 5) Olumlu deneyimler ve 6) İyileştirme önerileri. Genel sorunlar; kültürel uyum güçlükleri, ders seçme/kayıt sorunları, sınav hazırlığında ve yazılı ifade de zorluk ve düşük akademik başarıyı içermektedir. Teorik eğitimde ders akışına uyum sağlayamama, kavrama gücü ve devamsızlık; laboratuvarda özgüven eksikliği, zaman yönetimini zorlaştırma ve teori-pratik uyumsuzluğu; klinikte iletişim sorunları, kültürel farklar ve hasta güvenliği sorunları öne çıkmıştır. Olumlu deneyimler, kültürlerarası etkileşim, dil gelişimi, empati ve motivasyon artışı olarak belirtilmektedir. İyileştirme önerileri ise dil desteği, mentörlük, oryantasyon/uyum programları ve sosyal etkinliklerin artırılması yönünde olmuştur.

Sonuç: Sonuç olarak, bu çalışmada uluslararası hemşirelik öğrencilerinin eğitiminde dil desteği, kültürel uyum ve akademik rehberlik stratejilerinin önemi vurgulanmıştır. Mentörlük, oryantasyon ve sosyal uyum programlarının öğrencilerin akademik başarı ve uyumlarını artırabileceği belirtilmektedir. Ayrıca, bu araştırma, farklı ülkelerden gelen öğrencilere eğitim veren akademisyen hemşirelerin deneyimlerini bütüncül bir bakış açısıyla ele alması ve altı ana tema altında sorunlar ile çözüm önerilerini ortaya koyması açısından literatüre değerli bir katkı sağlamaktadır.

2. Uluslararası Hemşirelik Eğitiminin Geleceği Kongresi
2nd International Congress on the Future of Nursing Education
17-19 Eylül –September 2025, Ankara

Anahtar Kelimeler: uluslararası hemşirelik öğrencisi, akademisyen hemşire, hemşirelik eğitimi, nitel araştırma

ABSTRACT

Introduction and Aim: Globalization and the opportunities offered by countries have increased student migration for educational purposes, giving nursing education an international dimension. Practice-based nursing education poses additional challenges for international students, such as language barriers, cultural adaptation, and communication difficulties. Academic nurses play a crucial role in facilitating students' adaptation and learning. This study aimed to explore academic nurses' perspectives on the challenges, positive experiences, and suggestions for improvement in the education of international nursing students.

Materials and Methods: This qualitative study was conducted between March 2023 and March 2024 with 12 doctoral-level academic nurses from universities in seven regions of Türkiye. Data were collected through a semi-structured interview form and analyzed using content analysis with MAXQDA 24.0. The COREQ checklist guided the reporting process.

Results: Six themes emerged: (1) General challenges, (2) Theoretical education challenges, (3) Laboratory training challenges, (4) Clinical practice challenges, (5) Positive experiences, and (6) Suggestions for improvement. General challenges included cultural adaptation difficulties, problems with course registration, exam preparation, written expression, and low academic achievement. Theoretical education challenges involved difficulty following lectures, comprehension issues, and absenteeism; laboratory challenges included lack of self-confidence, time management problems, and theory–practice discrepancies; clinical challenges encompassed communication barriers, cultural differences, and patient safety concerns. Positive experiences included intercultural interaction, language development, increased empathy, and motivation. Suggestions for improvement highlighted language support, mentoring, orientation/adaptation programs, and increased social activities.

Conclusion: The study underscores the need for strategies that address language support, cultural adaptation, and academic guidance in the education of international nursing students. Mentoring, orientation, and social adaptation programs may enhance academic performance and clinical competence. By addressing both challenges and solutions under six main themes, this research provides a comprehensive understanding of academic nurses' experiences and offers valuable contributions to the literature on international nursing education.

Keywords: international nursing student, academic nurse, nursing education, qualitative research

[ID-1885]

“Hemşirelik Öğrencilerinin Hemşirelik Sürecine İlişkin Tutumları” Ölçeği: Geliştirme Çalışması

"Nursing Students' Attitudes Toward the Nursing Process" Scale: A Scale Development Study

Elif BUDAK ERTURK¹

elifbudakerturk@gmail.com

¹Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü, Başkent Üniversitesi, Ankara / Türkiye

ÖZET

Giriş ve Amaç: Hemşirelik süreci, hemşirelik uygulamalarının bilimsel temellere dayalı, sistematik ve bütüncül bir şekilde yürütülmesini sağlayan temel bir yaklaşım olup, hemşirelik öğrencilerinin bu sürece ilişkin tutumları mesleki gelişimleri açısından büyük önem taşımaktadır. Bu çalışmada hemşirelik öğrencilerine yönelik hemşirelik süreci tutum ölçeği geliştirilmesi amaçlanmıştır.

Gereç ve Yöntem: Bu metodolojik çalışma, bir vakıf üniversitesinin Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü'nde öğrenim 120 öğrenciden toplanan verilerle gerçekleştirilmiştir. Uygulama süreci halen devam etmekte olup, en az 10 katı örneklem büyüklüğüne karşılık gelen 200 öğrenciye ulaşılması hedeflenmektedir. Oluşturulan 20 maddelik ölçek taslağı, kapsam geçerliği için 6 uzmanın (1'i eğitim bilimleri, 5'i hemşirelikte uzman) görüşüne sunulmuştur. Yapı geçerliği açımlayıcı ve doğrulayıcı faktör analizi (DFA) ile değerlendirilmiştir. Ölçeğin analizleri Cronbach-alfa katsayısı, pearson korelasyon katsayısı kullanılarak yapılmıştır. Ölçek, 5'li Likert tipi derecelendirme ile hazırlanmış olup, tutuma yönelik olumsuz ifadeler ters kodlanarak analiz edilmiştir. Veriler SPSS 21 paket programı ve AMOS programı ile değerlendirilmiştir.

Bulgular: Şu ana kadar elde edilen verilerle yapılan analizler sonucunda ölçekte toplam varyansın %65.38'ini açıklayan 18 maddeden oluşan üç faktörlü bir yapı ortaya çıkmıştır. Güvenirlilik analizlerinde, 1., 2. ve 3. faktörlerdeki maddelerin madde-toplam korelasyonları 0.40'un üzerinde, Cronbach Alpha katsayıları sırasıyla 0.918, 0.880 ve 0.734, toplam ölçeğin ise 0.933 olarak saptanmıştır. DFA sonucunda ölçeğin kabul edilebilir düzeyde uyum indekslerine sahip olduğu belirlenmiştir.

Sonuç: Çalışma sonucunda, “Hemşirelik Öğrencilerinin Hemşirelik Sürecine İlişkin Tutumları” ölçeğinin geçerli ve güvenilir bir ölçüm aracı olabileceği belirlenmiştir. Elde edilen üç faktörlü yapı, toplam varyansın büyük bir bölümünü açıklamış; üç faktördeki maddeler yeterli iç tutarlılık düzeyine ulaşmıştır.

Anahtar Kelimeler: hemşirelik süreci, tutum, ölçek geliştirme

ABSTRACT

Introduction and Aim: The nursing process is a fundamental approach that ensures nursing practices are carried out on a scientific basis in a systematic and holistic manner. Nursing students' attitudes toward this process are of great importance for their professional development. This study aimed to develop a Nursing Process Attitude Scale for nursing students.

Materials and Methods: This methodological study was conducted with data collected from 120 nursing students enrolled in the Faculty of Health Sciences, Nursing Department of a foundation university. The data collection process is still ongoing, with the aim of reaching at least 200 students, corresponding to 10 times the number of items. The draft scale, consisting of 20 items, was evaluated for content validity by six experts (one in educational sciences and five in nursing). Construct validity was assessed using exploratory and confirmatory factor analyses (CFA). Reliability analyses were performed using Cronbach's alpha coefficient and Pearson correlation coefficient. The scale was designed as a 5-point Likert-type instrument, and negatively worded items were reverse-coded before analysis. Data were analyzed using SPSS 21 and AMOS software.

Results: Analyses conducted with the data obtained thus far revealed a three-factor structure consisting of 18 items, explaining 65.38% of the total variance. In reliability analyses, item-total correlations of all items in the first, second, and third factors were above 0.40. Cronbach's alpha coefficients were 0.918, 0.880, and 0.734 for the three factors, respectively, and 0.933 for the overall scale. CFA results indicated that the scale demonstrated acceptable levels of model fit indices.

Conclusion: The findings indicate that the "Nursing Students' Attitudes Toward the Nursing Process" Scale is a valid and reliable measurement tool. The three-factor structure accounted for a large proportion of the total variance, and items within each factor demonstrated adequate internal consistency.

Keywords: nursing process, attitude, scale development

[ID-1886]

Hemşirelik Öğrencilerine Uygulanan Kanıta Dayalı Uygulama Eğitim Programının Etkileri: Randomize Kontrollü Bir Çalışma

The Effects of an Evidence-Based Practice Education Program for Nursing Students: A Randomized Controlled Study

Seda Nur DEMİRDAĞ ARI¹, **Fatma TAŞ ARSLAN²**

fatmatas61@hotmail.com

¹Çorlu Devlet Hastanesi, Tekirdağ / Türkiye

²Hemşirelik Fakültesi, Selçuk Üniversitesi, Konya /Türkiye

ÖZET

Giriş ve Amaç: Kanıta dayalı Resmîlik uygulamaları, bakımda yenilik sağlama, farklılıkları azaltma ve hata oranlarını düşürme açısından önemlidir. Kanıta dayalı prosedürler klinik topluluklar ve dağılımları gerekli bilgi, beceri ve inançların kazandırılması Klinik eğitimde kritik rol oynar. Araştırmanın amacı, Patentlik lisans gruplarına yönelik kanıta dayalı uygulama eğitim verilerinin değerlendirilmesi ve bilgi, tutum, davranış, güncel kullanımlar ile Resmîlikte araştırma ve gelişmelere yönelik yönetimsel ve tutum özgürlüğüdür.

Gereç ve Yöntem: Bu çalışma, paralel grup (1:1), ön test-son test randomize kontrollü kapsamlı tasarımda yapılmıştır. Araştırma programı NCTNCT 06195397 numarası ile ClinicalTrials'a düzenlenmiştir. Çalışma Mart–Haziran 2023 Kayıtlı arasında bir Sertifikalık fakültesinde yürütüldü. Araştırmaya Resmîlik üçüncü sınıf odası olan 108 öğrenci randomize olarak girişim (n=54) ve kontrol (n=54) atandı. Giriş oranları olan kayıtlar Kanıta Dayalı Uygulama eğitim programı dört oturumda kayıtlıdır. Veriler Bilgi Formu, Kanıta Dayalı Hemşirelik Bilgisi, Tutum ve Davranış Ölçeği ile Hemşirelikte Araştırma ve Gelişmelere Yönelik Farkındalık ve Tutum Ölçeğidir. Analizlerde tanımlayıcı istatistikler, Bağımsız Örneklem t Testi, Mann–Whitney U Testi, Genelleştirilmiş Doğrusal Model, Robust ANOVA ve kısmi eta karesi. Anlamlılık düzeyi $p<0,05$ olarak belirlendi.

Bulgular: Ön test-son test resminde araştırma üretkenliği toplam puan farkı farklılıkları arasında anlamlı bulundu ($t=915$; $p=0,002$). Kanıta kayıtlı Resmîlik puan farkları bilgileri ($t=-4,219$; $p<0,001$), tutum ($t=-2,112$; $p=0,037$) ve gelecekteki kullanımlarda ($t=-2,928$; $p=0,004$) alt boyutlarında anlamlıydı. Grup-zaman aktarımına göre bilgi ($F=10,2$; $p=0,002$; $\eta^2=0,046$) ve eşzamanlı kullanımlar ($F=5,65$; $p=0,018$; $\eta^2=0,026$) puanları, zamana göre tutum hesaplaması ($F=9,33$; $p=0,003$; $\eta^2=0,043$) anlamlı bulundu.

Sonuç: Sonuç olarak girişimin hem bilgi, tutum hem de gelecekte kanıta dayalı Resmîlik kayıt kullanma notunu anlamlı düzeyde artırdığını, ayrıca zamana bağlı olumlu değişim gösterdiğini göstermektedir. Bu durum, kanıta dayalı Sertifikalı eğitimin bilgi, tutum ve uygulama politikasını geliştirmede etkili olduğunu ortaya koymaktadır. Gelecek araştırmalarda, farklı dönemlerdeki gruplarda ve uzun dönemli izlem çalışmalarıyla kanıta dayalı Patentli eğitimlerinin etkisinin değerlendirilmesi renkleri.

Anahtar kelimeler: Hemşirelik öğrencileri; Kanıta Dayalı Hemşirelik; Kanıta Dayalı Hemşirelik Eğitimi; Kanıta Dayalı Uygulama

ABSTRACT

Introduction and Aim: Evidence-based nursing practice is essential for promoting innovation, reducing care disparities, and minimizing errors. Integrating evidence-based practices into clinical settings and equipping students with the necessary knowledge, skills, and beliefs are critical in nursing education. This study aimed to evaluate the effectiveness of an education program for nursing students focused on evidence-based practice and to measure changes in knowledge, attitudes, behaviors, future use, and awareness and attitudes toward nursing research and development.

Materials and Methods: This study was conducted using a parallel group (1:1), pretest-posttest randomized controlled experimental design. The research protocol was registered with ClinicalTrials under the number NCTNCT 06195397. The study was conducted at a nursing faculty between March and June 2023. 108 third-year nursing students were randomly assigned to intervention (n=54) and control (n=54) groups. The students in the intervention group were administered the Evidence-Based Practice education program in four sessions. The data were obtained from the Information Form, the Evidence-Based Nursing Knowledge, Attitude, and Behavior Scale, and the Awareness and Attitude Towards Research and Developments in Nursing Scale. Descriptive statistics, Independent Sample t Test, Mann–Whitney U Test, Generalized Linear Model, Robust ANOVA, and partial eta squared were used in the analyses. The level of significance was set at $p < 0.05$.

Results: Significant differences were observed in post-test nursing research scale scores between groups. Nursing knowledge, attitude, and future use subscales showed significant changes. Group-time interactions were significant for knowledge and future use, while time-based differences were significant for attitude.

Conclusion: The results indicate that the intervention significantly increased knowledge, attitudes, and intentions to use evidence-based nursing practices in the future, and also resulted in positive change over time. This demonstrates the effectiveness of evidence-based nursing education in improving knowledge, attitudes, and intentions to practice. Future research is recommended to evaluate the impact of evidence-based nursing education with different sample groups and long-term follow-up studies.

Keywords: Nursing Students; Evidence-Based Nursing; Evidence-Based Nursing Education; Evidence-Based Practice

[ID-1888]

Kalite ve Akreditasyon Süreçlerinde Görev Alan Üniversite Öğrencilerinin Sürece İlişkin Deneyimleri: Fenomenolojik Çalışma

Experiences of Undergraduate Students Participating in Quality and Accreditation Processes: A Phenomenological Study

Gülsüm CONOĞLU¹, Nisa Nur YALÇINÖZ¹

gulsumconoglu@karatekin.edu.tr

¹Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü, Çankırı Karatekin Üniversitesi, Çankırı / Türkiye

ÖZET

Giriş ve Amaç: Öğrencilerin üniversitelerdeki önemli iç paydaşlardan biri olarak görülmesi, kalite güvence süreçlerine dahil edilmesi ve görüşleri, talepleri ve şikâyetleri dikkate alınarak onlara sunulan hizmetin iyileştirilmesi ve geliştirilmesi önemlidir. Bu araştırma, kalite ve akreditasyon süreçlerinde görev alan üniversite öğrencilerinin sürece ilişkin deneyimlerini incelemek amacıyla yapılmıştır.

Gereç ve Yöntem: Bu çalışmada, fenomenolojik tasarım kullanılmıştır. Veriler, Mayıs-Temmuz 2025 arasında kişisel bilgi formu ve yarı yapılandırılmış görüşme soruları ile toplanmıştır. Veri doygunluğuna ulaşılan kadar bireysel görüşmelere devam edilmiştir. Gerekli izinler alınmıştır. Görüşmeler video ya da ses olarak kaydedilmiş ve daha sonra yazıya dökülmüştür. Veriler, Colaizzi'nin yaklaşımı kullanılarak analiz edildi.

Bulgular: Çalışmada 10 üniversite öğrencisi ile bireysel görüşme yapılmıştır. Görüşmeler yaklaşık ortalama 18 dakika sürmüştür. Öğrencilerin yaşları 19 ile 24 yıl arasında değişmekte olup (ort: 22.5 yıl), %80'i kadın, %70'i üçüncü sınıf öğrencisi, %30'u dördüncü sınıf öğrencisidir. Öğrencilerin %80'i devlet, %20'si vakıf üniversitesinde okumakta olup, %40'ı hemşirelik, %20'si matematik, birer öğrenci de spor bilimleri, eğitim bilimleri, hukuk ve bilgisayar mühendisliğinde öğrenim görmektedir. Öğrencilerin %80'inin öğrenim gördüğü üniversite kurumsal akredite iken, %50'sinin programı akreditasyona sahiptir. Tüm öğrenciler daha önce kalite ve akreditasyon konusunda eğitim aldığını ve kalite ile ilişkili kurul, komisyon ve topluluklarda görev aldıklarını belirtmiştir. Ayrıca, öğrencilerin %50'si kurumsal akreditasyonda değerlendirici olarak görev almıştır. Verilerin analizi sonunda kazanımlar, güçlükler, motivasyon kaynakları, kuruma sağlanan yararlar ve iyileştirmeye yönelik stratejiler olmak üzere beş ana tema belirlenmiştir.

Sonuç: Bu çalışmanın bulguları, kalite ve akreditasyon süreçlerinde görev alan öğrencilerin sürece ilişkin deneyimlerinin kendilerine ve kurumlarına yönelik olumlu etkiler oluşturduğunu göstermektedir. Bunu yanı sıra öğrencilerin yaşadığı zorluklar ve süreçte iyileştirmeye yönelik alanlar bulunmaktadır. Özellikle, öğrenciler için kurum, öğretim elemanı ve değerlendirici takım gibi destek mekanizmalarının önemli olduğu ortaya çıkmaktadır.

Anahtar Kelimeler: akreditasyon, kalite güvencesi, kalite kültürü, üniversite öğrencileri, yükseköğretim

2. Uluslararası Hemşirelik Eğitiminin Geleceği Kongresi
2nd International Congress on the Future of Nursing Education
17-19 Eylül –September 2025, Ankara

**Bu çalışma, TÜBİTAK Bilim İnsanı Destek Programları Başkanlığı (BİDEB) tarafından yürütülen 2209-A Üniversite Öğrencileri Araştırma Projeleri Destekleme Programı 2024/1 dönem kapsamında 1919B012420167 numaralı başvuru olarak desteklenmiştir.*

ABSTRACT

Introduction and aim: It is important to recognise that students are key internal stakeholders within universities and to include them in quality assurance processes. This will enable us to improve and develop the services provided to them by taking their opinions, requests and complaints into account. This study was aim to examine the experiences of university students involved in quality and accreditation processes.

Materials and methods: This study employed a phenomenological design. Between May and July 2025, data were collected using a personal information form and semi-structured interview questions. Individual interviews continued until data saturation was reached. All necessary permissions were obtained. The interviews were recorded as video or audio and later transcribed. The data were analysed using Colaizzi's approach.

Results: In the study, individual interviews were conducted with 10 university students. The interviews lasted approximately 18 minutes on average. The ages of the students ranged from 19 to 24 years (mean: 22.5 years), 80% were female, 70% were third-year students, and 30% were fourth-year students. 80% of the students are studying at a state university, 20% at a foundation university, 40% are studying nursing, 20% are studying mathematics, and one student each is studying sports sciences, educational sciences, law, and computer engineering. While the university where 80% of the students study is institutionally accredited, the program of 50% of them has accreditation. All students reported that they had previously received training in quality and accreditation, and had served on quality-related boards, commissions and communities. In addition, 50% of the students were involved in institutional accreditation as evaluators. Five main themes were identified as a result of the data analysis: achievements, challenges, sources of motivation, benefits to the institution and strategies for improvement.

Conclusion: The results of this study demonstrate that students' participation in quality and accreditation processes has a positive impact on both them and their institutions. However, students do face challenges, and improvements to the process are needed. Support mechanisms such as the institution, faculty and evaluation team are particularly important for students.

Keywords: accreditation, higher education, quality assurance, quality culture, undergraduate students

**This study was supported by the Research Project Support Programme for Undergraduate Students (2209-A), which is managed by the TÜBİTAK Directorate of Science Fellowships and Grant Programmes (BİDEB), as application number 1919B012420167.*

[ID-1889]

Hemşirelik Öğrencilerinin Yapay Zeka Kaygısı, Yapay Zeka Hazır Bulunuşluk Düzeyi ve Mesleki Değerleri: Yapısal Eşitlik Modeli Çalışması

Artificial Intelligence Anxiety, Artificial Intelligence Readiness, and Professional Values of Nursing Students: A Structural Equation Modeling Study

Tuba ARPACI¹, Nevra KALKAN², Elif SÖZERİ ÖZTÜRK²

nevra.demir@gazi.edu.tr

¹Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü, Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi, Karaman/ Türkiye

³Hemşirelik Fakültesi, Gazi Üniversitesi, Ankara / Türkiye

ÖZET

Giriş ve Amaç: Bu çalışmada öğrenci hemşirelerin yapay zeka kaygıları, yapay zeka hazır bulunuşluk düzeyleri ve mesleki değerleri arasındaki ilişkinin yapısal eşitlik modeliyle açıklanması amaçlanmıştır.

Gereç ve Yöntem: Tanımlayıcı ve ilişki arayıcı türdeki bu çalışma Türkiye’de iki üniversitenin hemşirelik bölümünde öğrenim görmekte olan öğrencilerle yürütülmüştür (n=627). Araştırma verileri Tanıtıcı özellikler formu, Yapay zeka kaygısı ölçeği, Tıbbi yapay zeka hazırbulunuşluk ölçeği” ve Hemşirelerin mesleki değerleri ölçeği-Revize kullanılarak toplanmıştır. Verilerin değerlendirilmesinde tanımlayıcı istatistikler, pearson korelasyon testi ve yapısal eşitlik modellemesi kullanılmıştır. Yapay zeka kaygısının ve hazıroluşun mesleki değerler üzerindeki dolaylı ve doğrudan etkilerini gösteren bir model oluşturulmuştur. Yapay zeka puanı aracı değişken olarak alınmıştır.

Bulgular: Katılımcıların yaş ortalaması $20,87 \pm 1,37$ ve çoğunluğu kadındır (%81,3). Katılımcıların çoğu yapay zekaya ilişkin bilgi düzeyinin kısmen yeterli olduğunu (%69,4) ve yapay zekanın hemşirelik alanındaki kullanımına ilişkin gelişmeleri nadiren takip ettiğini (%57,3) bildirmiştir. Hemşirelik öğrencilerinin yapay zeka hazır bulunuşluğu ile yapay zeka kaygısı arasında negatif yönde anlamlı ilişki olduğu ($r=-0,196$ $p<0,001$) ve yapay zeka hazır bulunuşluğu ile mesleki değer arasında pozitif yönde anlamlı ilişki olduğu ($r=0,274$ $p<0,001$) belirlenmiştir. Oluşturulan modelde yapay zeka kaygısı puanlarının etkisi olmadan toplam etki incelendiğinde hazır bulunuşluk puanlarındaki bir birimlik artış mesleki değer puanını 0,34 birim istatistiksel olarak anlamlı şekilde arttırmaktadır ($p<0,05$). Yapay zeka kaygısı puanlarının aracılığında ise hazır bulunuşluk puanlarının mesleki değer puanlarına negatif yönde 0.03 birim dolaylı (yapay zeka kaygısı üzerinden) etkisi vardır ($p<0,05$)

Sonuç: Sonuç olarak yapay zeka hazırbulunuşluğunun mesleki değer üzerinde doğrudan etkisi olduğu ve yapay zeka kaygısının bu etki de aracı rolü olduğu belirlenmiştir. Yapay zeka uygulamalarının hemşirelik eğitimi ve klinik alanda kullanımına ilişkin gelişmeler göz önüne alındığında elde edilen bulguların hemşirelik eğitiminde yapay zeka ve mesleki değer kavramlarının ele alınmasında yol gösterici olacağı düşünülmektedir.

Anahtar kelimeler: mesleki değer, hemşirelik, kaygı, yapay zeka

ABSTRACT

Introduction and Aim: The purpose of this study was to examine, using structural equation modeling, the relationship between nursing students' artificial intelligence anxiety, their readiness for artificial intelligence, and their professional values.

Materials and Methods: This descriptive and correlational study was conducted with nursing students enrolled in the nursing departments of two universities in Türkiye (n=627). The research data were collected using the Descriptive characteristics form, the Artificial Intelligence Anxiety Scale, the Medical Artificial Intelligence Readiness Scale, and the Nurses' Professional Values Scale–Revised. Descriptive statistics, Pearson correlation analysis, and structural equation modeling were employed in data analysis. A model was developed to demonstrate the direct and indirect effects of artificial intelligence anxiety and readiness on professional values, with the artificial intelligence score included as a mediating variable.

Results: The mean age of the participants was 20.87 ± 1.37 years, and the majority were female (81.3%). Most participants reported that their knowledge level regarding artificial intelligence was partially sufficient (69.4%) and that they rarely followed developments related to the use of artificial intelligence in nursing (57.3%). A significant negative correlation was found between nursing students' artificial intelligence readiness and artificial intelligence anxiety ($r = -0.196$, $p < 0.001$), while a significant positive correlation was observed between artificial intelligence readiness and professional values ($r = 0.274$, $p < 0.001$). In the developed model, when the total effect was examined without considering the impact of artificial intelligence anxiety scores, a one-unit increase in readiness scores significantly increased professional values scores by 0.34 units ($p < 0.05$). However, through the mediating role of artificial intelligence anxiety, readiness scores had an additional indirect negative effect of -0.03 units on professional values scores ($p < 0.05$).

Conclusion: In conclusion, it was determined that artificial intelligence readiness has a direct effect on professional values and that artificial intelligence anxiety plays a mediating role in this effect. Considering the developments regarding the use of artificial intelligence applications in nursing education and clinical practice, the findings of this study are expected to serve as a guide for addressing the concepts of artificial intelligence and professional values in nursing education.

Keywords: Professional values, Nursing, Anxiety, Artificial intelligence

[ID-1890]

Kanıt Temelli Hemşirelik Bakımı Rehberliğinde İstenmeyen Hipoterminin Yönetimi

Management of Unintended Hypothermia Guided by Evidence-Based Nursing Care

Hatice US¹, Sema KOÇAŞLI¹

haticeus24@gmail.com

¹Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü, Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Ankara / Türkiye

ÖZET

Hipotermi, uzun süre soğuğa maruz kalınması sonucunda vücudun ısı kaybetmesi sonucu oluşur. 36°C'nin altındaki vücut ısısı hipotermi olarak bilinmektedir ve özellikle invaziv işlemler ya da cerrahi için önemli bir risk faktördür. Hipotermi perioperatif dönemde istenmeyen bir durum olmakla birlikte hemostatik ve genel sistem bozuklukları, yara yeri enfeksiyonu gibi sorunlara da yol açabilmektedir. Türk Anesteziyoloji ve Reanimasyon Derneği tarafından yayınlanan kılavuzda istenmeyen perioperatif hipotermi (İPH) şu şekilde açıklanmıştır; 'preoperatif dönemden (anestezi öncesi 1 saat) başlar, postoperatif döneme (anestezi sonrası ilk 24 saat) kadar geçen süre içinde vücut sıcaklığının 36°C'nin altına düşmesidir'. Literatürde İPH insidansının yüksek olduğu ifade edilmektedir. Bu durum postoperatif dönemde hastaların iyileşme sürecine, hastanede yatış süresinin uzamasına, çeşitli komplikasyonların oluşumuna ve maliyet artışına neden olabilmektedir. Bu nedenle İPH'nin bilinmesi, önlemlerinin alınması perioperatif dönemde önem arz etmektedir.

Hemşireler cerrahi dönem boyunca hasta bakımında hasta ile birebir iletişimde olan sağlık personelidir. Bu nedenle İPH riskini arttıran durumları, hipoterminin komplikasyonlarını, koruma ve önlemeye yönelik girişimler konusunda bilgi sahibi olması gerekir. Cerrahi hemşirelerinde hipoterminin önlenmesine yönelik girişimlerin yaygınlaştırılması ve kanıta dayalı rehber önerilerinin uygulamaya yansıtılabilmesi amacıyla planlamaların yapılması gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: İstenmeyen Perioperatif Hipotermi, Hemşire, Kanıt Temelli Bakım

ABSTRACT

Hypothermia occurs as a result of prolonged exposure to cold, leading to a loss of body heat. A body temperature below 36°C is defined as hypothermia and is considered a significant risk factor, particularly during invasive procedures or surgery. Although unintended perioperative hypothermia (UPH) is an undesirable condition during the perioperative period, it can also result in hemostatic and systemic disorders, surgical site infections, and other complications. According to the guideline published by the Turkish Society of Anaesthesiology and Reanimation, UPH is defined as a decrease in body temperature below 36°C occurring from the preoperative period (within one hour before anesthesia) through the postoperative period (within the first 24 hours after anesthesia). The literature indicates a high incidence of UPH, which can negatively affect postoperative recovery, prolong hospital stays, lead to various complications, and increase healthcare costs. Therefore, awareness of UPH and implementation of preventive measures during the perioperative period are of great importance.

Nurses are the healthcare professionals who maintain direct and continuous communication with patients throughout the surgical period. For this reason, they must possess knowledge about factors that increase the risk of UPH, its complications, and interventions for its prevention and management. It is essential to plan and implement strategies that promote evidence-based nursing practices for the prevention of hypothermia in surgical patients and ensure the integration of guideline recommendations into clinical practice.

Keywords: Unintended Perioperative Hypothermia, Nurse, Evidence-Based Care

[ID-1891]

Oyun Temelli Eğitimin Hemşirelik Öğrencilerinin Broşür Hazırlama Bilgi Ve Becerilerine Etkisi

The effect of game-based learning on nursing students' knowledge and skills in preparing brochures

Gonca NÜZKET¹, Nilay ÖZKÜTÜK²

goncanuzket@gmail.com

¹Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü, Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Manisa / Türkiye

²Hemşirelik Fakültesi, Ege Üniversitesi, İzmir / Türkiye

ÖZET

Giriş ve Amaç: Hemşirelerin eğitimci rolü, hasta eğitiminin etkili ve planlı bir şekilde hastaların gereksinimlerine uygun olarak yapılmasını kapsar. Bu süreçte kullanılan eğitim materyalleri, bilgiyi doğru iletmek, hastaların tedaviye uyumunu artırmak ve öğrenmeyi kolaylaştırmak için kritik öneme sahiptir. Özelleştirilmiş materyallerin etkisi daha fazla olsa da materyal bulmanın zorluğu nedeniyle hemşireler sıklıkla kendi materyallerini hazırlamak durumunda kalmaktadır. Bu çalışmada öğrencilerin hasta eğitimleri için broşür hazırlama sürecinde rehberlik etmeyi ve geri bildirim sağlayarak daha iyi eğitim materyali oluşturmaları için oyun temelli eğitim broşür hazırlama bilgi ve becerilerinin artırılması amaçlanmıştır.

Gereç ve Yöntem: Araştırma, ön test- son test kontrol gruplu yarı deneysel araştırma tasarımı ile yürütülmüştür. Araştırmanın evrenini 2023-2024 eğitim öğretim yılı güz ve bahar döneminde “Hemşirelikte Öğretim/Yönetim İntörn Dersi” ne kayıtlanan 4. Sınıf öğrencileri oluşturmuştur. Araştırma verilerinin toplanması amacıyla “Tanıtıcı Bilgi Formu”, “Bilgi Testi”, “Hasta Eğitim Materyali Değerlendirme Aracı (HEMDA)”, “Dijital Eğitsel Oyunları Kullanma Ölçeği” ve “MD1 oyunu” kullanılmıştır. Araştırmanın gerçekleştirilebilmesi için MD1 oyunu geliştirilmiş ve oyundan elde edilen veriler; oyun oynama süreleri, alınan puanlar vb. kullanılmıştır. Veriler istatistiksel analiz yöntemleriyle değerlendirilmiştir.

Bulgular: Kontrol ve Girişim grubundaki öğrencilerin materyal hazırlama becerileri için hesaplanan Hasta Eğitim Materyali Değerlendirme Aracı (HEMDA) puanları; ön test son test hem anlaşılabilirlik hem de uygulanabilirlik puanları arasında anlamlı fark bulunmuştur ($p<0,05$). Bilgi testi puanları karşılaştırıldığında Kontrol grubundaki öğrencilerin son test puan ortalaması $\bar{x}=11,67 \pm 2,53$; Girişim grubu son bilgi testi puan ortalaması $\bar{x}=12,67 \pm 2,02$ olarak hesaplanmış ve istatistiksel olarak anlamlı bir sonuç elde edilmiştir ($p<0,05$). Girişim grubunun dijital eğitsel oyunları kullanma düzeyine bakıldığında öğrencilerin %87,3’ünün nötr tutum içinde olduğu belirlenmiştir.

Sonuç: Araştırmadan elde edilen veriler ile oyun temelli eğitim ile desteklenen hemşirelik öğrencilerinin materyal hazırlama bilgi ve becerilerine olumlu yönde katkısı olduğu sonucuna ulaşılmıştır.

Anahtar Kelimeler; Materyal; oyun temelli eğitim; ciddi oyun; hemşirelik eğitimi; broşür

ABSTRACT

Introduction and Aim: The role of nurses as educators includes effective and planned patient education in accordance with the needs of patients. The educational materials used in this process are critical for conveying information accurately, increasing patient compliance with treatment and facilitating learning. Although customized materials are more effective, nurses often have to prepare their own materials due to the difficulty of finding materials. In this study, we aimed to guide students in the process of preparing brochures for patient education and to increase their knowledge and skills in preparing game-based educational brochures to create better educational materials by providing feedback.

Materials and Methods: The study was conducted using a quasi-experimental research design with a pretest-posttest control group. The population of the study consisted of 4th grade students enrolled in the "Nursing Teaching/Management Intern Course" in the fall and spring semesters of the 2023-2024 academic year. The 'Introductory Information Form', 'Knowledge Test', 'Patient Education Material Assessment Tool (PEMAT)', Digital Educational Games Usage Scale and 'MD1 Game' were used to collect research data. The MD1 game was developed to conduct the research, and the data obtained from the game; playing time, scores, etc. were used. The data were analysed using statistical methods.

Results: A significant difference was found between the Patient Education Material Assessment Tool (HEMDA) scores calculated for the material preparation skills of the students in the Control and Intervention groups, and the pre-test and post-test comprehensibility and applicability scores ($p<0.05$). When comparing the knowledge test scores, the mean post-test score of the students in the Control group was calculated as $\bar{x}=11.67 \pm 2.53$, the mean post-test score of the Intervention group was calculated as $\bar{x}=12.67 \pm 2.02$ and a statistically significant result was obtained ($p<0.05$). When examining the level of use of digital educational games in the Intervention group, it was found that 87.3% of the students had a neutral attitude.

Conclusion: With the data obtained from the research, it was concluded that nursing students supported with game-based education contributed positively to their knowledge and skills in preparing materials.

Keywords: Material; game-based education; serious game; nursing education; brochure

[ID-1892]

Hemşirelik Öğrencilerinin Mesleki Yetkinlik Algıları ile Beyin Göçüne Yönelik Tutumları Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

Examining the Relationship Between Nursing Students' Perceptions of Professional Competence and Their Attitudes Towards Brain Drain

Ferzan KALAYCI EMEK¹, Şenay TAKMAK¹

ferzim.541@hotmail.com

¹Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü, Kütahya Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Kütahya / Türkiye

ÖZET

Giriş ve Amaç: Bu araştırmanın amacı hemşirelik öğrencilerinin mesleki yetkinlik algıları ile beyin göçüne yönelik tutumları arasındaki ilişkinin incelenmesidir.

Gereç ve Yöntem: Araştırma tanımlayıcı, kesitsel ve ilişki arayıcı araştırma tasarımıyla gerçekleştirilmiştir. Araştırmanın örneklemini, Ege Bölgesi'nde yer alan bir devlet üniversitesinin hemşirelik bölümünde öğrenim gören 249 öğrenci oluşturmuştur. Veriler Hemşirelik Öğrencisi Tanımlayıcı Bilgi Formu, Hemşirelik Öğrencileri Yetkinlik Ölçeği ve Hemşirelik Öğrencilerinde Beyin Göçüne Yönelik Tutum Ölçeği ile toplanmıştır. Verilerin analizinde tanımlayıcı istatistikler ve çoklu regresyon analizi kullanılmıştır.

Bulgular: Araştırmaya katılan hemşirelik öğrencilerinin yaş ortalaması $21,81 \pm 1,08$, akademik ortalaması $3,22 \pm 0,22$ 'dir. Öğrencilerin %75,1'inin kadın, %50,2'sinin dördüncü sınıfta olduğu ve %58,2'sinin gelirinin giderine denk olduğu belirlenmiştir. Mezuniyet sonrası hemşirelik yapma isteği %86,7, yurt dışına göç etme düşüncesi ise %93,9 oranında saptanmıştır. Hemşirelik öğrencilerinin mesleki yetkinlik puan ortalaması $241,54 \pm 23,8$ ve beyin göçü tutum puan ortalaması $53,42 \pm 10,76$ 'dır. Beyin göçü tutumu ve mesleki yetkinlik ölçeği "yaşam boyu" öğrenme alt boyutu arasında orta düzeyde anlamlı ilişki olduğu görülmüştür. Beyin göçü puanları ile alt boyutları arasında yüksek düzeyde, "yaşam boyu öğrenme" alt boyutu ile orta düzeyde; "itici faktörler" alt boyutu ile "mesleki yetkinlik" ($r = 0,142$, $p = 0,025$) ve "etik-sorumluluk" ($r = 0,146$, $p = 0,021$) alt boyutları arasında ise zayıf düzeyde pozitif ve anlamlı ilişkiler saptanmıştır. Regresyon analizine göre ise, beyin göçü tutumunun pozitif yordayıcıları yaşam boyu öğrenme ($\beta = 0,34$, $p = 0,001$) ve kariyer amacıyla göç etme isteği ($\beta = 0,18$, $p = 0,011$) iken, negatif yordayıcısı gelir gider dengesinin olmasıdır ($\beta = -0,18$, $p = 0,015$).

Sonuç: Bulgular, hemşirelik öğrencilerinin beyin göçü tutumlarının yaşam boyu öğrenme eğilimleri ve kariyer amacıyla göç isteği ile arttığını, gelir gider dengesine sahip olma durumu ile azaldığını göstermektedir. Bu doğrultuda, öğrencilerin yaşam boyu öğrenme ve kariyer gelişimlerini destekleyen, ekonomik koşullarını iyileştirerek yurt dışına göç eğilimlerini azaltacak program ve politikaların geliştirilmesi önerilmektedir.

Anahtar kelimeler: Beyin göçü; mesleki yetkinlik, öğrenci hemşireler

ABSTRACT

Introduction and Aim: This study aimed to examine the relationship between nursing students' perceptions of professional competence and their attitudes toward brain drain.

Materials and Methods: The study employed a descriptive, cross-sectional, and correlational research design. The study sample consisted of 249 students studying in the nursing department of a state university in the Aegean Region. Data were collected using the Nursing Student Descriptive Information Form, the Nursing Student Competency Scale, and the Nursing Student Attitudes Toward Brain Drain Scale. Descriptive statistics and multiple regression analysis were used in data analysis.

Results: The mean age of the participating nursing students was 21.81 ± 1.08 , and the mean academic grade was 3.22 ± 0.22 . 75.1% of the students were female, 50.2% were in their fourth year, and 58.2% had income equal to expenses. The desire to practice nursing after graduation was found to be 86.7%, and the thought of migrating abroad was found to be 93.9%. The mean professional competence score of nursing students was 241.54 ± 23.8 , and the mean brain drain attitude score was 53.42 ± 10.76 . A moderately significant relationship was found between brain drain attitude and the "lifelong" learning sub-dimension of the professional competence scale. High-level positive and significant relationships were found between brain drain scores and their sub-dimension, moderate-level relationships were found with the "lifelong learning" sub-dimension, and weak-level positive and significant relationships were found between the "push factors" sub-dimension and the "professional competence" ($r = 0.142, p = 0.025$) and "ethics-responsibility" ($r = 0.146, p = 0.021$) sub-dimensions. According to regression analysis, the positive predictors of brain drain attitudes were lifelong learning ($\beta = 0.34, p = 0.001$) and the desire to migrate for career purposes ($\beta = 0.18, p = 0.011$), while the negative predictor was having an income-expense balance ($\beta = -0.18, p = 0.015$).

Conclusion: The findings indicate that nursing students' brain drain attitudes increased with lifelong learning tendencies and the desire to migrate for career purposes, and decreased with having an income-expense balance. Therefore, it is recommended to develop programs and policies that support students' lifelong learning and career development, improve their economic conditions, and reduce their tendency to migrate abroad.

Keywords: Brain drain; professional competence, student nurses

[ID-1893]

Jigsaw Tekniğiyle Uygulanan Basınç Yaralanması Yönetim Programının Hemşirelik Öğrencilerinin Basınç Ülseri Bilgi, Tutum ve Öz Yeterliliklerine Etkisi: Randomize Kontrollü Çalışma

The effect of a pressure injury management program implemented using the jigsaw technique on nursing students' knowledge, attitudes and self-efficacy regarding pressure ulcers: A randomized controlled trial

Senay TAKMAK¹, Necibe DAĞCAN ŞAHİN¹, Ferzan KALAYCI EMEK¹, Burcu NAL¹

senay.takmak@ksbu.edu.tr

¹Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü, Kütahya Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Kütahya/Türkiye

ÖZET

Giriş ve Amaç: Hemşirelerin basınç ülseri riski yüksek olan hastaları belirleyip bu doğrultuda önleyici bakımı uygulamaları gerekmektedir. Hemşirelik eğitimcileri öğrencilerin basınç yarası konusunda bilgi, beceri ve tutumlarını iyileştirmek ve klinik uygulamalara hazırlamakla sorumludur. Bu araştırma jigsaw tekniğine temellendirilmiş basınç yaralanması yönetim programının hemşirelik son sınıf öğrencilerinin basınç ülseri önleme bilgi, tutum ve öz yeterliliklerine etkisini değerlendirmeyi amaçlamaktadır.

Gereç ve Yöntem: Araştırma randomize kontrollü tasarımla Nisan-Haziran 2025 arasında Ege bölgesinde yer alan bir kamu üniversitesinin hemşirelik bölümü son sınıf öğrencileri ile yürütülmüştür. Araştırmaya 62 öğrenci dahil edilmiş olup, araştırma 59 öğrenci ile tamamlanmıştır. Araştırmada öğrenci tanıtıcı bilgi formu, Basınç Ülseri Bilgi Düzeyi Değerlendirme Aracı, Basınç Ülserlerini Önlemeye Yönelik Tutum ölçeği, Basınç Ülseri Yönetimi Öz Yeterlilik ölçeği ve jigsaw teknik görüş formu ile veri toplanmıştır. Ölçümler müdahale öncesi (time 0), sonrası (time 1) ve müdahaleden 7 hafta sonra (time 2) yapılmıştır. Verilerin analizinde Mann Withney U testi, Fredman test kullanılmıştır.

Bulgular: Grupların tanıtıcı özellikleri arasında anlamlı bir fark görülmemiştir ($p>0.05$). Grupların genel ölçek puanlarında ön testte (time 0) fark görülmezken ($p>0.05$), jigsaw grubunun basınç ülseri öz yeterlilik değerlendirme boyutu kontrol grubundan yüksektir ($p=0.041$). Müdahale sonrası time 1 ve 2'de de gruplar arasında anlamlı bir farklılık belirlenmemiştir. Grupların zamana göre değişiminde her iki grupta da anlamlı değişiklikler görülmüştür ($T1, T2>T0$, $P< 0,001$). Ancak kontrol grubu öğrencilerinin test puanı daha yüksektir. Jigsaw tekniği deneyimleyen öğrencilerin jigsaw görüş ölçeği ortalaması 66,87 (SD 5,18)'dir.

Sonuç: Çalışmada hemşirelik öğrencilerinin basınç ülseri yönetimine ilişkin bilgi, tutum ve öz yeterlilik açısından jigsaw tekniğın geleneksel öğretime kıyasla fark oluşturmadığı görülmüştür. Ancak öğrenci görüşleri geleneksel eğitime kıyasla çok etkili olduğu yönündedir. Hemşirelik eğitiminde jigsaw tekniğın avantaj ve dezavantajlarının dikkate alınarak farklı konu ve sınıf düzeyinde araştırmalarla test edilmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: basınç ülseri, hemşirelik öğrencileri, jigsaw teknik, öz yeterlilik randomize, tutum

ABSTRACT

Introduction and Aim: Nurses need to identify patients at high risk of pressure ulcers and implement preventive care accordingly. Nursing educators are responsible for improving students' knowledge, skills, and attitudes regarding pressure injuries and preparing them for clinical practice. This study aims to evaluate the effect of a pressure injury management programme based on the jigsaw technique on final-year nursing students' knowledge, attitudes, and self-efficacy regarding pressure ulcer prevention.

Materials and Methods: The study was conducted between April and June 2025 using a randomised controlled design with final-year nursing students at a public university in the Aegean region. Sixty-two students were included in the study, which was completed by 59 students. Data were collected using a student information form, the Pressure Ulcer Knowledge Assessment Tool, the Attitude Scale Towards Pressure Ulcer Prevention, the Pressure Ulcer Management Self-Efficacy Scale, and a jigsaw technique opinion form. Measurements were taken before the intervention (time 0), after the intervention (time 1), and 7 weeks after the intervention (time 2). The Mann-Whitney U test and Friedman test were used to analyse the data.

Results: No significant difference was observed in the descriptive characteristics of the groups ($p > 0.05$). No difference was observed in the groups' overall scale scores in the pre-test (time 0) ($p > 0.05$), but the jigsaw group's pressure ulcer self-efficacy assessment dimension was higher than that of the control group ($p = 0.041$). No significant difference was determined between the groups at time 1 and 2 after the intervention. Significant changes were observed in both groups over time ($T1, T2 > T0, P < 0.001$). However, the control group students had higher test scores. The average Jigsaw perception scale score for students who experienced the jigsaw technique was 66.87 (SD 5.18).

Conclusion: The study found that the jigsaw technique did not make a difference in nursing students' knowledge, attitudes, and self-efficacy regarding pressure ulcer management compared to traditional teaching. However, student opinions indicate that it is very effective compared to traditional education. It is recommended that the advantages and disadvantages of the jigsaw technique in nursing education be considered and tested through research on different subjects and class levels.

Keywords: attitude, jigsaw technique, nursing students, pressure ulcer, randomized, self-efficacy

[ID-1894]

Teknoloji ve Hemşirelik: Dijital Çağda Ortaya Çıkan Roller

Technology and Nursing: Emerging Roles in the Digital Age

Tufan Aslı SEZER¹, **Barış SEZER²**

barissezer@hacettepe.edu.tr

¹Hemşirelik Fakültesi, Ankara Üniversitesi, Ankara / Türkiye

²Tıp Fakültesi, Hacettepe Üniversitesi, Ankara / Türkiye

ÖZET

Giriş ve Amaç: Dijital teknolojilerin sağlık hizmetlerine entegrasyonu hemşirelik mesleğini giderek daha fazla etkilemektedir. Bu değişim hemşirelerin klinik uygulamalarını, eğitim süreçlerini ve mesleki kimliklerini etkileyerek hemşireliğin rol ve işlevlerinde değişikliklere yol açmıştır. Bu bağlamda, mevcut çalışma dijital çağda hemşireler için potansiyel yeni rolleri belirlemek üzere bir literatür taraması yürütmeyi amaçlamaktadır. Hemşirelerin teknolojik gelişmeleri etkili bir şekilde kullanabilmeleri ve yorumlayabilmeleri için gerekli bilgi, tutum ve becerilere, yani dijital okuryazarlık yetkinliklerine sahip olmaları gerekir. Sağlık sistemi içerisinde elektronik karar destek sistemleri, mobil sağlık, akıllı cihazlar, giyilebilir teknolojiler, yapay zeka ve robotik hemşirelik uygulamalarının ayrılmaz bir parçası haline gelmiştir. Bu teknolojik gelişmeler göz önüne alındığında, hemşirelerin dijital çağda yeni rollere ihtiyaç duyduğu açıktır. Bunlar arasında: klinik karar verme için hasta verilerini analiz edebilen veri yöneticisi; yapay zeka destekli sistemleri ve elektronik sağlık kayıtlarını çalıştırabilen ve bunların tasarım ve yönetimine katkıda bulunabilen bilişim hemşiresi; tele sağlık uygulamaları aracılığıyla hastalara evde bakım desteği sağlayan tele sağlık hemşiresi bulunmaktadır. Sağlık hizmetlerini iyileştirmek için veri analizi ve araştırma metodolojilerini kullanan dijital araştırmacı; dijital araçları kullanarak meslektaşlarına ve öğrencilere eğitim veren ve dijital yeterliliklerin geliştirilmesine öncülük eden dijital eğitimci/mentor; ve hasta gizliliği, veri güvenliği ve etik sorumluluklar gibi konuları ele alarak dijital sağlık uygulamalarının etik ve güvenli kullanımını teşvik eden teknoloji savunucusu.

Sonuç: Hemşirelik mesleği dijital dönüşüme uyum sağlamalı ve teknolojik alanlarda geri planda kalmak yerine aktif rol almalıdır. Dijital teknolojiler, hemşirelik uygulamalarına uygun şekilde entegre edildiğinde hemşirelerin iş yükünü azaltabilir, hasta güvenliğini ve bakım kalitesini artırabilir, sağlık sistemlerine maliyet avantajları sunabilir ve hemşirelerin mesleki kimliklerini güçlendirebilir. Ancak insan faktörü göz ardı edilmemeli ve etik ve mahremiyetin korunması hayati önem taşımaktadır. Bu teknolojilerin hemşirelik bakımında doğru, etkili ve etik bir şekilde kullanılmasını sağlamak için hemşirelerin ortaya çıkan rollerini kabul etmeleri ve benimsemeleri gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Teknoloji, dijital çağ, hemşirelik, hemşirelik rolleri

ABSTRACT

Introduction and Aim: The integration of digital technologies into healthcare services has increasingly influenced the nursing profession. This shift has affected nurses' clinical practices, educational processes, and professional identities, leading to changes in the roles and functions of nursing. In this context, the present study aims to conduct a literature review to identify potential new roles for nurses in the digital age. For nurses to utilize and interpret technological advancements effectively, they must possess the necessary knowledge, attitudes, and skills—namely, digital literacy competencies. Within the healthcare system, electronic decision support systems, mobile health, smart devices, wearable technologies, artificial intelligence, and robotics have become integral to nursing practice. Considering these technological developments, it is evident that nurses require new roles in the digital era. These include: the data manager, who can analyze patient data for clinical decision-making; the informatics nurse, who can operate AI-supported systems and electronic health records, as well as contribute to their design and management; the telehealth nurse, who provides home care support to patients through telehealth applications; the digital researcher, who employs data analysis and research methodologies to improve healthcare services; the digital educator/mentor, who delivers training to colleagues and students using digital tools and leads the development of digital competencies; and the technology advocate, who promotes the ethical and safe use of digital health applications, addressing issues such as patient privacy, data security, and ethical responsibilities.

Conclusion: The nursing profession must adapt to digital transformation and take an active role in technological domains rather than remaining in the background. When integrated appropriately into nursing practice, digital technologies can reduce nurses' workload, enhance patient safety and quality of care, offer cost advantages to healthcare systems, and strengthen nurses' professional identities. However, the human factor must not be overlooked, and the protection of ethics and privacy remains crucial. To ensure the accurate, effective, and ethical use of these technologies in nursing care, nurses need to recognize and embrace their emerging roles.

Keywords: Technology, digital age, nursing, nursing roles

[ID-1895]

Hemşirelik Öğrencilerinde İletişim Becerileri ile Yaşam Boyu Öğrenme Eğilimleri Arasındaki İlişki: Bir Vakıf Üniversitesi Örneği

The Relationship Between Communication Skills and Lifelong Learning Tendencies Among Nursing Students: A Foundation University Example

Gülşah AKKAYA², Anita Karaca¹, **Melis ŞEN YILMAZ¹**, Özlem AVCI², Leman ŞENTURAN¹

melisy@biruni.edu.tr

¹Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü, Biruni Üniversitesi, İstanbul / Türkiye

²Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü (İngilizce), Biruni Üniversitesi, İstanbul / Türkiye

ÖZET

Giriş ve Amaç: Hemşirelikte etkili iletişim becerileri, kaliteli bakım ve ekip iş birliği için kritik öneme sahiptir. Yaşam boyu öğrenme ise, mesleki bilgi ve becerilerin sürekli gelişimini destekler. Bu araştırma, hemşirelik öğrencilerinin iletişim becerileri ile yaşam boyu öğrenme eğilimleri arasındaki ilişkiyi ve etkileyen faktörleri belirlemek amacıyla gerçekleştirildi.

Gereç ve Yöntem: Bu araştırma, tanımlayıcı ve ilişki arayıcı türde tasarlanmıştır. Araştırmanın örneklemini, 2024-2025 akademik yılında bir vakıf üniversitesinin hemşirelik bölümünde 1., 2., 3. ve 4. sınıflarında öğrenim gören 224 öğrenci oluşturdu. Veriler, araştırmacılar tarafından hazırlanan Öğrenci Bilgi Formu, İletişim Becerileri Ölçeği ve Yaşam Boyu Öğrenme Eğilimi Ölçeği kullanılarak toplandı. Verilerin değerlendirilmesinde istatistiksel yöntemler ile non-parametrik analiz yöntemleri kullanıldı.

Bulgular: Katılımcıların %86,6'sı kadın, %13,4'ü erkek olup, yaşları 17 ile 38 arasında değişmektedir (Ort = 21,04, SS = 2,182). Sınıf düzeyine göre dağılım incelendiğinde, öğrencilerin %31,7'si 1. sınıf, %18,3'ü 2. sınıf, %30,8'i 3. sınıf ve %19,2'si 4. sınıf öğrencisidir. Katılımcıların yaşam boyu öğrenme puan ortalaması $111,79 \pm 26,12$, iletişim becerileri puan ortalaması ise $99,81 \pm 19,64$ 'dir. Mezun olunan lise türüne göre yaşam boyu öğrenme puanları açısından anlamlı bir fark olduğu belirlenmiştir ($p = .021$). Ölçek toplam puanları arasında yapılan analiz sonucunda, iletişim becerileri puanı ile yaşam boyu öğrenme puanı arasında pozitif yönde ancak istatistiksel olarak anlamlı olmayan bir ilişki bulunmuştur ($r = .059$; $p = .378$).

Sonuç: Hemşirelik öğrencilerinin iletişim becerileri ve yaşam boyu öğrenme eğilimleri iyi düzeyde olduğu belirlenmiştir. Sağlık meslek lisesi mezunu öğrencilerin yaşam boyu öğrenme eğilimlerinin daha yüksek olduğu görülmektedir. Öğrencilerin iletişim becerilerini ve yaşam boyu öğrenmelerini geliştirecek şekilde çalışmaların yürütülmesi ve desteklenmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Hemşirelik Öğrencileri, İletişim Becerileri, Yaşam Boyu Öğrenme

2. Uluslararası Hemşirelik Eğitiminin Geleceği Kongresi
2nd International Congress on the Future of Nursing Education
17-19 Eylül –September 2025, Ankara

ABSTRACT

Introduction and Aim: Effective communication skills in nursing are essential for quality care and teamwork. Lifelong learning tendencies support the continuous development of professional knowledge and skills. This study aimed to examine the relationship between nursing students' communication skills and lifelong learning tendencies, as well as the factors affecting them.

Materials and Methods: This descriptive and correlational study was conducted with 224 nursing students from the 1st to 4th grades of a foundation university during the 2024–2025 academic year. Data were collected using the Personal Information Form, Communication Skills Scale, and Lifelong Learning Tendency Scale. Data were analyzed using descriptive statistics and non-parametric tests.

Results: Of the participants, 86.6% (n = 194) were female, and 13.4% (n = 30) were male, with ages ranging from 17 to 38 years (M = 21.04, SD = 2.182); 54% (n = 121) were in the 20–24 age group. The mean lifelong learning score was 111.79 ± 26.12 , and the mean communication skills score was 99.81 ± 19.64 . No significant difference was found in communication skills scores according to the type of high school graduated ($p = .143$), whereas lifelong learning scores differed significantly by high school type ($p = .021$). The analysis revealed a positive but non-significant relationship between communication skills and lifelong learning tendencies ($p = .378$).

Conclusion: Nursing students' communication skills and lifelong learning tendencies were at a moderate-to-high level. Lifelong learning tendencies varied by high school type. Educational programs should be structured to support the development of both communication skills and lifelong learning tendencies in students.

Keywords: Nursing students, communication skills, lifelong learning

[ID-1896]

Hemşirelik Öğrencide Eleştirel Düşünme, Profesyonel Değerler ve Yaşam Boyu Öğrenme Eğilimi Arasındaki İlişkisi: Bir Vakıf Üniversitesi Örneği

The Relationship Between Critical Thinking, Professional Values, and Lifelong Learning Tendencies in Nursing Students: A Foundation University Example

Melis ŞEN YILMAZ¹, Gülşah AKKAYA², Selmin KÖSE², Özlem AVCI², Nezihe KIZILKAYA BEJİ²

melisy@biruni.edu.tr

¹Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü, Biruni Üniversitesi, İstanbul / Türkiye

²Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü (İngilizce), Biruni Üniversitesi, İstanbul / Türkiye

ÖZET

Giriş ve Amaç: Hemşirelikte eleştirel düşünme, mesleki değerler ve yaşam boyu öğrenmenin kaydedilmesi; kapsamlı bakım, etik karar verme ve mesleki gelişimin sürekliliği için temel kavramlardır. Bu araştırma, ulusal düzeydeki bu üç alandaki ilişkileri ve aralarındaki ilişkileri ortaya koymayı sürdürüyor.

Gereç ve Yöntem: Tanımlayıcı ve ilişki arayıcı tipteki araştırma, 2024-2025 akademik yılında bir vakıf üniversitesinde toplanan bilinen 232 Sertifikalık üyesi ile yürütülmüştür. Veriler Kişisel Bilgi Formu, Eleştirel Düşünme Ölçeği, Profesyonel Değerler Ölçeği ve Yaşam Boyu Öğrenme Eğilimi Ölçeği ile toplanmış; analizde parametrik olmayan testler ve analiz analizi kullanılmıştır.

Bulgular: Katılımcıların %87,5'i kadın, %12,5'i erkektir. Yaşında $20,96 \pm 2,18$ 'dir. Rakiplerin eleştirel düşünme performansından farklılık gösteren puanları $344,73 \pm 70,47$, profesyonel değerlerden performanslarından farklılık puanları ortalaması $171,82 \pm 39,79$; yaşam boyu öğrenme işleminden sonuçlarının ortalamaları ise $111,60 \pm 25,70$ 'dir. Sınıf düzeyine göre eleştirel düşünme ($p = .016$) ve profesyonel değerler ($p = .010$) puanlarında anlamlı farklılıklar yoktur. Mezun olunan lise türü ise profesyonel değerler ($p = .026$) ve yaşam boyu öğrenme ($p = .010$) puanlarında anlamlı farklılıklar yaratırken, eleştirel düşünme puanlarında anlamlı bir fark göstermemiştir ($p = .365$). Eleştirel düşünme ile profesyonel değerler arasında pozitif ve orta düzeyde anlamlı bir ilişki vardır ($r_s = .384$, $p < .001$). Eleştirel düşünme ile yaşam boyu öğrenme arasında pozitif fakat zayıf düzeyde anlamlı bir ilişki değişikliği ($r_s = .184$, $p = .005$). Profesyonel değerler ile yaşam boyu öğrenme arasında pozitif, zayıf ve anlamlı bir ilişki vardır ($r_s = .228$, $p < .001$).

Sonuç: Hemşirelik konularında eleştirel düşünme, mesleki değerler ve yaşam boyu öğrenme düzeyinde orta–yüksek düzeydedir. Ölçekler arasında pozitif, zayıf–orta düzeyde ve anlamlı verilerde, bu üç alanın kişisel özelliklerinde bulunmaktadır. Eğitim programlarının bu beceri ve becerileri birlikte geliştirilecek şekilde yapılandırılabilirlik unsurları.

Anahtar Kelimeler: Eleştirel Düşünme, Mesleki Değerler, Yaşam Boyu Öğrenme, Kurumsallık, Öğrenci.

ABSTRACT

Introduction and Aim: In nursing, critical thinking, professional values, and lifelong learning tendencies are essential concepts for delivering quality care, making ethical decisions, and ensuring continuous professional development. This study aims to determine the levels of nursing students in these three areas and to examine the relationships between them.

Materials and Methods: This descriptive and correlational study was conducted with 232 nursing students studying at a foundation university during the 2024–2025 academic year. Data were collected using the Personal Information Form, Critical Thinking Scale, Professional Values Scale, and Lifelong Learning Tendency Scale. Non-parametric tests and correlation analysis were used for data analysis.

Results: Of the participants, 87.5% ($n = 203$) were female, and 12.5% ($n = 29$) were male. The mean age was 20.96 ± 2.18 years. The mean scores were 344.73 ± 70.47 ($n = 232$) for critical thinking, 171.82 ± 39.79 ($n = 232$) for professional values, and 111.60 ± 25.70 ($n = 232$) for lifelong learning. Significant differences were found in critical thinking ($p = .016$) and professional values ($p = .010$) scores according to class level. High school type created significant differences in professional values ($p = .026$) and lifelong learning ($p = .010$) scores, but not in critical thinking scores ($p = .365$). There was a positive, moderate, and significant relationship between critical thinking and professional values ($r_s = .384$, $p < .001$). A positive but weak and significant relationship was found between critical thinking and lifelong learning ($r_s = .184$, $p = .005$). The relationship between professional values and lifelong learning was also positive, weak, and significant ($r_s = .228$, $p < .001$).

Conclusion: Nursing students' levels of critical thinking, professional values, and lifelong learning tendencies are at a moderate–high level. The presence of positive, weak–moderate, and significant relationships among the scales indicates that these three areas are mutually supportive. It is recommended that educational programs be structured to develop these skills and tendencies together.

Keywords: critical thinking, professional values, lifelong learning, nursing, student.

[ID-1897]

Hemşirelik Lisans Eğitim Programı Ulusal Yeterlikleri Değerlendirme Ölçeği (HLEP-UYDÖ)'nin Geliştirilmesi ve Psikometrik Testi

*Development and Psychometric Evaluation of the Nursing Undergraduate Education Program
National Competency Assessment Scale (NUEP-NCAS)*

Cemre PAYLAN AKKOÇ¹, Fatma ORGUN²

cemre.paylan@gmail.com

¹Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü, Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Manisa / Türkiye

²Hemşirelik Fakültesi, Ege Üniversitesi, İzmir / Türkiye

ÖZET

Giriş ve Amaç: Birçok ülkede Resmi ulusal yeterlilik değerlendirmeleri amacıyla genişletilmiş ölçekler bulunmaktadır. Literatürde lisans düzeyindeki ulusal düzeydeki tanımların yeterli olduğu amacıyla ulusal standartlarda sergilenen, tanınmışlık ülkelerindeki programların çıkışları için uygulanabileceği ülkeler. Ayrıca bu ölçeklerin her ülke için özelleştirilmiş ve ulusal kütüphanelere dayalı olarak çeşitleri vurgulanmaktadır. Ancak bu amaçla Türkiye'de geliştirilmiş bir ölçüm aracına rastlanmamıştır. Bu, Sertifikalık lisans eğitim programlarının programlarına erişim durumuyla ilgili görüş ve algı ölçümlerinde aralıksız bir ölçüm aracının yaygınlaşması ve psikometrik olarak başlatılmasını sağlıyor.

Gereç ve Yöntem: Metodolojik türde olan bu çalışma akredite olan üç ayrı Resmîlik lisanslı eğitim programıyla tanınan üçüncü ve dördüncü sınıf Sertifikalık belgesi ile yürütülmüştür (n=776). Hemşirelik Ulusal Çekirdek Programı (HUÇEP) - 2022, TYYÇ Sağlık Temel Alanı Yeterlilikleri 6. Düzey (Lisans Eğitimi), Hemşirelik Eğitim Programları Değerlendirme ve Akreditasyon Derneği (HEPDAK) çıktıları, Avrupa Mesleki Yeterlikler Direktifleri, Avrupa Yeterlilikler Sınırı, Türkiye Yeterlilikler Yeterliliği, TC Sağlık Bakanlığı Sağlıkta Temel Yetkinlikler Aracı gibi ve uluslararası öğrenenlerin, akredite olan yeterlilik programı çıktıları ve ilgili literatürde 50 maddelik madde havuzu bulunmaktadır. kapsamının incelenmesinde kapsam, yapı ve ölçüt geçerlik yöntemleri; Güvenirlik için ise iç ödemelik ve test-tekrar test yönteminden faydalanılmıştır. Kapsamın tamamlanmasının ardından elde edilen 45 maddelik form ile veriler toplanmıştır. Veriler rastgele iki gruba ayrılarak madde birimleri yaklaşık dokuz katı aralıkta açıklayıcı ve doğrulayıcı faktör analizleri gerçekleştirilmiştir. Doğrulayıcı Faktör Analizi LISREL 8.8'de, diğer analizler SPSS 25'te gerçekleştirilmiştir.

Bulgular: Faktör analizleri sonucunda ortaya çıkan performansın dört alt boyutlu ve 43 maddeden oluştuğu görülmüştür. Cronbach's alpha katsayıları Bakım (11 madde) alt ortalama 0,921, 21. Yüzyıl Becerileri (7 madde) 0,849, Sürekli Mesleki Gelişim (12 madde) alt ortalamalar 0,903, Profesyonellik (13 madde) alt ortalama 0,925, hesaplama toplamında ise 0,964 olarak hesaplanır. Ayrıca test-tekrar test güvenilirliği ve eşzaman geçişlerine sahip olduğu görülmüştür.

Sonuç: Hemşirelik Lisans Eğitim Programı Ulusal Yeterlikleri Değerlendirme Ölçeği'nin geçerli ve güvenilir bir hesaplama aracı olduğu görülmüştür. Bulgar resmi sektörünün mesleki yeterliklerini ve program çıktılarına erişim durumlarını dolaylı olarak kullanmak için faydalı bir araç olabileceğini göstermektedir.

2. Uluslararası Hemşirelik Eğitiminin Geleceği Kongresi
2nd International Congress on the Future of Nursing Education
17-19 Eylül –September 2025, Ankara

Anahtar kelimeler: Hemşirelik; Hemşirelik eğitimi; Mesleki yeterlilik; Hemşirelik programı değerlendirmesi; Güvenilirlik ve geçerlilik

ABSTRACT

Introduction and Aim: Many countries have developed scales to assess national nursing competencies. The literature suggests that scales developed in line with national standards to measure the competency level of undergraduate nursing students can be applied to assess the program outcomes of nursing students. It also emphasizes that these scales should be customized for each country and developed based on national guidelines. However, no instrument developed for this purpose has been found in Turkey. In this study, the aim is to develop and psychometrically evaluate an indirect measurement tool that can be used to measure the opinions and perceptions of nursing undergraduate program students regarding their achievement of program outcomes.

Materials and Methods: This methodological study was conducted with third- and fourth-year nursing students enrolled in three accredited nursing undergraduate programs (n=776). The National Core Nursing Program (HUÇEP) - 2022, the Level 6 Health Field Qualifications of TYYÇ (Bachelor's Degree Education), Association for Evaluation and Accreditation of Nursing Education Programs (HEPDAK) outputs, European Directives on Professional Qualifications, the European Qualifications Framework, Turkish Qualifications Framework, the Ministry of Health's Guide to Basic Competencies in Nursing, and other national and international guidelines, as well as 21st-century learner skills, program outcomes of accredited faculties, and relevant literature. In examining validity, content, construct, and criterion validity methods were used; for reliability, internal consistency and test-retest methods were employed. Data were collected using a 45-item form obtained after content validity. The data were randomly divided into two groups, and exploratory and confirmatory factor analyses were conducted on a sample approximately nine times the number of items. Confirmatory Factor Analysis was performed in LISREL 8.8, while other analyses were conducted in SPSS 25.

Results: The obtained alpha values were as follows: 0.921 for the Care subdimension (11 items), 0.849 for 21st Century Skills (7 items), 0.903 for Continuous Professional Development (12 items), 0.925 for Professionalism (13 items), and 0.964 for the total scale. Test-retest reliability and concurrent validity were also found.

Conclusion: The Nursing Undergraduate Education Program National Competency Assessment Scale was found to be a valid and reliable measurement tool. The findings suggest that it could be useful for indirectly measuring nursing students' competencies and their achievement of program outcomes.

Keywords: Nursing; Nursing education; Professional competence; Nursing program evaluation; Reliability and validity

[ID-1898]

Kanıtı Dayalı Hemşirelik Yaklaşımları ile Cerrahi Hasta Güvenliğinin Güçlendirilmesi: Sistematik Derleme

Strengthening Surgical Patient Safety with Evidence-Based Nursing Approaches: A Systematic Review

Sona PASHAEİ¹, Gülten KAPTAN²

sona.pashaei@kent.edu.tr

¹ Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü, İstanbul Kent Üniversitesi, İstanbul/ Türkiye

² Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü, İstanbul Galata Üniversitesi, İstanbul/ Türkiye

ÖZET

Giriş ve Amaç: Cerrahi müdahaleler, hasta güvenliğinin sağlanmasının öncelikli olduğu karmaşık ve yüksek riskli süreçleri içerir. Perioperatif ekibin önemli üyeleri olan hemşireler, kanıtı dayalı uygulamalar aracılığıyla komplikasyonları en aza düşürmektedir ve merkezi bir role sahiptir. Bu sistematik derleme, kanıtı dayalı hemşirelik müdahalelerinin cerrahi hasta güvenliğine katkısına ilişkin güncel kanıtları sentezlemeyi amaçlamaktadır.

Gereç ve Yöntem: Bu çalışma 2015-2024 yılları arasında yayınlanmış makaleler için PubMed, CINAHL, Cochrane Kütüphanesi ve Web of Science veri tabanlarında sistematik bir tarama yapılmıştır. Anahtar kelimeler arasında 'hasta güvenliği', 'kanıtı dayalı hemşirelik' ve 'cerrahi bakım' yer almaktadır. Perioperatif hemşirelik müdahaleleri ve hasta güvenliği sonuçlarına odaklanan çalışmalar çalışmaya dahil edilmiştir. Veriler, PRISMA kılavuzları doğrultusunda analiz edilmiştir.

Bulgular: Ameliyat öncesi hasta eğitimi, cerrahi güvenlik kontrol listeleri, enfeksiyon önleme protokolleri, etkili ağrı ve sıvı yönetimi, derin ven trombozunun önlenmesi ve düşme önleme stratejileri gibi kanıtı dayalı uygulamaların ameliyat sonrası komplikasyonları ve hastanede kalış süresini önemli ölçüde azalttığını göstermektedir. Cerrahi hemşireleri için yapılandırılmış eğitim ve simülasyon tabanlı eğitimin uygulanması, güvenlik standartlarına uyumu daha da artırmaktadır. Çalışmalar, kanıtı dayalı kılavuzların entegrasyonunun hasta sonuçlarında iyileşme, sağlık bakım maliyetlerinde azalma ve hem hastalar hem de sağlık çalışanları arasında artan memnuniyet sağladığını sürekli olarak bildirmektedir.

Sonuç: Kanıtı dayalı hemşirelik uygulamaları, cerrahi hasta güvenliğini artırmak için olmazsa olmazdır. Perioperatif bakım protokollerinin standardizasyonu, hemşirelerin sürekli eğitimi ve yenilikçi eğitim teknolojilerinin kullanımı önceliklendirilmelidir. Gelecekteki araştırmalar, en iyi uygulamaları daha da doğrulamak ve klinik kılavuzlara entegrasyonunu desteklemek için büyük ölçekli, çok merkezli çalışmalara odaklanmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Hasta güvenliği, Kanıtı dayalı hemşirelik, Cerrahi bakım, Perioperatif hemşirelik

ABSTRACT

Introduction and Aim: Surgical interventions involve complex and high-risk processes where ensuring patient safety is a priority. Nurses, as key members of the perioperative team, play a central role in minimizing complications through evidence-based practices. This systematic review aims to synthesize current evidence on the contribution of evidence-based nursing interventions to surgical patient safety.

Materials and Methods: A systematic search of PubMed, CINAHL, the Cochrane Library, and Web of Science databases was conducted for articles published between 2015 and 2024. Keywords included 'patient safety,' 'evidence-based nursing,' and 'surgical care.' Studies focusing on perioperative nursing interventions and patient safety outcomes were included in the study. Data were analyzed in accordance with PRISMA guidelines.

Results: It has been shown that evidence-based practices such as preoperative patient education, surgical safety checklists, infection prevention protocols, effective pain and fluid management, prevention of deep vein thrombosis, and fall prevention strategies significantly reduce postoperative complications and length of hospital stay. The implementation of structured and simulation-based training for surgical nurses further enhances compliance with safety standards. Studies consistently report that the integration of evidence-based guidelines results in improved patient outcomes, reduced healthcare costs, and increased satisfaction among both patients and healthcare professionals.

Conclusion: Evidence-based nursing practices are essential for improving surgical patient safety. Standardization of perioperative care protocols, continuous education of nurses, and the use of innovative educational technologies should be prioritized. Future research should focus on large-scale, multicenter studies to further validate best practices and support their integration into clinical guidelines.

Keywords: Patient safety, Evidence-based nursing, Surgical care, Perioperative nursing

[ID-1899]

Hemşirelik Eğitiminde Program Değerlendirmeye Yönelik Sistemik Bir Yaklaşım

A Systematic Approach to Program Evaluation in Nursing Education

Sona PASHAEİ¹, Gülten KAPTAN²

sona.pashaei@kent.edu.tr

¹ Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü, İstanbul Kent Üniversitesi, İstanbul/ Türkiye

² Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü, İstanbul Galata Üniversitesi, İstanbul/ Türkiye

ÖZET

Giriş ve Amaç: Hemşirelik eğitim programları, öğrencilerin, sağlık sistemlerinin ve toplumun değişen ihtiyaçlarını karşılamak için sürekli olarak güncellenmelidir. Program değerlendirmesi, müfredatın kalitesini, etkililiğini ve sürdürülebilirliğini sağlamada merkezi bir rol oynar. Bu sistemik inceleme, hemşirelik eğitiminde program değerlendirme yaklaşımlarına ilişkin güncel kanıtları sentezlemeyi ve kalite iyileştirmeyi destekleyen modelleri vurgulamayı amaçlamaktadır.

Gereç ve Yöntem: Bu çalışma 2010-2024 yılları arasında PubMed, Scopus ve Web of Science gibi veri tabanlarında sistemik bir literatür taraması yapılmıştır. Hemşirelik eğitiminde program değerlendirme yöntemleri, modelleri ve çıktılarına odaklanan çalışmalar çalışmaya dahil edilmiştir. Hem nicel hem de nitel çalışmalar analiz edilmiştir. Sistemik İncelemeler ve Meta-Analizler için Tercih Edilen Raporlama Ögeleri (PRISMA) yönergeleri izlenmiştir.

Bulgular: Program değerlendirmesinin müfredat geliştirmeye, akreditasyona ve eğitim kalitesinin güvence altına alınmasına önemli ölçüde katkıda bulunduğunu göstermektedir. Yaygın olarak kullanılan çerçeveler arasında CIPP (Bağlam, Girdi, Süreç, Ürün) modeli, Mantık Modeli ve sonuç odaklı yaklaşımlar yer almaktadır. Kanıtlar, yapılandırılmış değerlendirmenin öğrenci öğrenme çıktılarını, öğretim üyelerinin gelişimini ve kurumsal hesap verebilirliği geliştirdiğini göstermektedir. Ayrıca, değerlendirme faaliyetleri hemşirelik programlarının ulusal ve uluslararası yeterlilik standartlarıyla uyumlu hale getirilmesini desteklemektedir. Simülasyon tabanlı değerlendirmelerin, paydaş geri bildirimlerinin ve karma yöntem tasarımlarının değerlendirme süreçlerinin kapsamlılığını ve güvenilirliğini artırdığı bulunmuştur.

Sonuç: Hemşirelik eğitiminde program değerlendirmesi, akademik kalitenin sürdürülmesi, akreditasyon gerekliliklerinin karşılanması ve mezunların klinik uygulamaya iyi hazırlanması için önemlidir. Kurumlar, CIPP gibi kanıta dayalı modeller kullanarak sistemik ve sürekli değerlendirmeye öncelik vermelidir. Gelecekteki araştırmalar, etkili değerlendirme uygulamaları için kanıt tabanını güçlendirmek amacıyla büyük ölçekli, çok merkezli çalışmalara odaklanmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Hemşirelik eğitimi, CIPP modeli, Kalite iyileştirme

2. Uluslararası Hemşirelik Eğitiminin Geleceği Kongresi
2nd International Congress on the Future of Nursing Education
17-19 Eylül –September 2025, Ankara

ABSTRACT

Introduction and Aim: Nursing education programs must be continuously updated to meet the changing needs of students, healthcare systems, and society. Program evaluation plays a central role in ensuring the quality, effectiveness, and sustainability of curricula. This systematic review aims to synthesize current evidence on program evaluation approaches in nursing education and highlight models that support quality improvement.

Materials and Methodss: A systematic literature review was conducted in databases including PubMed, Scopus, and Web of Science between 2010 and 2024. Studies focusing on program evaluation methods, models, and outcomes in nursing education were included. Both quantitative and qualitative studies were analyzed. The Preferred Reporting Items for Systematic Reviews and Meta-Analyses (PRISMA) guidelines were followed.

Results: Findings indicate that program evaluation contributes significantly to curriculum development, accreditation, and the assurance of educational quality. Commonly used frameworks include the CIPP (Context, Input, Process, Product) model, Logic Model, and outcome-based approaches. Evidence shows that structured evaluation enhances student learning outcomes, faculty development, and institutional accountability. Additionally, evaluation activities support the alignment of nursing programs with national and international competency standards. Simulation-based assessments, stakeholder feedback, and mixed-method designs were found to improve the comprehensiveness and credibility of evaluation processes.

Conclusion: Program evaluation in nursing education is essential for maintaining academic quality, meeting accreditation requirements, and ensuring that graduates are well-prepared for clinical practice. Institutions should prioritize systematic and continuous evaluation using evidence-based models such as CIPP. Future research should focus on large-scale, multicenter studies to strengthen the evidence base for effective evaluation practices.

Keywords: Nursing education, CIPP model, Quality improvement

[ID-1900]

Hemşirelik Öğrencilerinin Dijital Kaçış Oyununa İlişkin Deneyimleri: Nitel Bir İnceleme

Nursing Students' Experiences with Digital Escape Games: A Qualitative Study

Betül ŞAHİN KILIÇ¹, Cansu AKDAĞ TOPAL¹, Kübra Nur KABAKCI SARIDAĞ¹, Tuğçe UÇGUN¹,
Aylin GÜNAY¹, İlçim ERCAN KOYUNCU¹, Ayşe AY¹, **Rukive KEVSER SAĞLAM¹**, Esmâ
KÖYLÜ¹

rkyesaglam@gmail.com

¹Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü, Başkent Üniversitesi, Ankara /Türkiye

ÖZET

Giriş ve Amaç: Hemşirelik eğitiminde öğrencinin öğrenme sürecine aktif katılımını teşvik eden, motivasyonu artıran ve klinik becerileri geliştiren yenilikçi yaklaşımlar giderek önem kazanmaktadır. Bu yaklaşımlardan biri olan dijital kaçış oyunları, oyun öğelerinin eğitimle bütünleştirilmesiyle problem çözme, iletişim ve klinik karar verme gibi çok yönlü becerileri desteklemektedir. Bu çalışmanın amacı, hemşirelik öğrencilerinin kaçış odası oyununa ilişkin deneyimlerini, algılarını ve öğrenme süreçlerine yönelik katkılarını nitel olarak belirlemektir.

Gereç ve Yöntem: Bu nitel çalışma, fenomenolojik desen kullanılarak yürütülmüştür. Amaçlı örnekleme yöntemiyle bir vakıf üniversitesinden on iki lisans hemşirelik öğrencisi çalışmaya dâhil edilmiştir. Veriler, tanıtıcı bilgi formu ve yarı yapılandırılmış görüşmeler yoluyla toplanmış, görüşmeler birebir çözümleme yöntemiyle yazıya aktarılmış ve tematik analiz yöntemi kullanılarak analiz edilmiştir.

Bulgular: Çalışmaya yaş ortalaması 22 olan, %83,3'ü kadın ve %16,7'si erkek, tamamı üçüncü sınıf öğrencisi olan 12 hemşirelik öğrencisi katılmıştır. Katılımcıların tamamı daha önce dijital kaçış odası deneyimi yaşamamış ve kavram hakkında bilgi sahibi değildir. Tematik analiz sonucunda 3 ana tema, 12 alt tema ve 34 kod ortaya çıkmıştır. Ana temalar şunlardır: (1) beklentiler ve ilk izlenimler, (2) oyun deneyimi ve öğrenmeye katkı, (3) geliştirme önerileri ve eğitimde kullanım. Katılımcılar oyuna ilişkin merak duygusunu dile getirmişlerdir. Oyun deneyimi genellikle “eğlenceli”, “motive edici” ve “öğretici” olarak tanımlanırken, bazı katılımcılar şifre çözme sürecinde kısa süreli stres yaşadıklarını ifade etmiştir. Dijital kaçış odası oyununun bilgi pekiştirme, klinik senaryo üzerinden uygulama yapma, tanı koyma, önceliklendirme ve hızlı karar verme gibi becerilere katkı sağladığı belirtilmiştir. Katılımcılar oyunun ders sonunda pekiştirme amacıyla kullanılmasını, farklı branşlara uyarlanmasını ve içerik çeşitliliğinin artırılmasını önermiştir.

Sonuç: Dijital kaçış odası oyunu, hemşirelik öğrencilerinin öğrenme sürecine aktif katılımını teşvik eden, bilişsel ve klinik becerilerini destekleyen yenilikçi bir yöntem olarak değerlendirilmiştir. Katılımcı görüşleri, bu yöntemin eğitici, motive edici ve uygulamaya dönük katkılar sunduğunu ortaya koymaktadır. Oyunların hemşirelik eğitimine entegrasyonu ve içerik çeşitliliğinin artırılması, öğrenmenin kalıcılığı ve mesleki hazırlık açısından önem taşımaktadır.

Anahtar Kelimeler: kaçış odası, oyunlaştırma, hemşirelik, eğitim

ABSTRACT

Introduction and Aim: Innovative approaches that encourage active student participation, enhance motivation, and develop clinical skills are increasingly emphasized in nursing education. One such approach, digital escape room games, integrates game elements into learning and supports skills such as problem solving, communication, and clinical decision making. This study aimed to qualitatively explore nursing students' experiences and perceptions of a digital escape room game, as well as its contributions to their learning.

Materials and Methods: A qualitative study was conducted using a phenomenological design. Twelve undergraduate nursing students from a foundation university were recruited through purposive sampling. Data were collected via a demographic form and semi-structured interviews. Transcriptions were analyzed thematically.

Results: Participants had a mean age of 22 years; 83.3% were female and 16.7% male, all third-year students. None had prior experience with digital escape rooms. Thematic analysis yielded 3 main themes, 12 subthemes, and 34 codes: (1) expectations and first impressions, (2) game experience and contribution to learning, and (3) improvement suggestions and educational use. Students expressed curiosity and described the experience as “fun,” “motivating,” and “educational,” though some reported brief stress during puzzle solving. The game supported knowledge reinforcement, application of clinical scenarios, diagnosis, prioritization, and rapid decision making. Participants recommended using it for lesson reinforcement, adapting it to different fields, and diversifying content.

Conclusion: The digital escape room was viewed as an innovative method that promotes active engagement and supports both cognitive and clinical skills. Students emphasized its educational, motivational, and practice-oriented benefits. Integration into nursing curricula with broader content may enhance learning retention and professional readiness.

Keywords: escape room, gamification, nursing, education

[ID-1901]

Hemşirelik Öğrencilerinin Bilişsel Duygu Düzenleme ve Yaşantısal Kaçınma Stratejilerinin Psikolojik Distresi Yordama Rolünün İncelenmesi

Investigating The Role Of Nursing Students' Cognitive Emotion Regulation And Experiential Avoidance Strategies In Predicting Psychological Distress

Figen ŞENGÜN İNAN², **Cemile Şeyma GÜMÜŞ KÜREKÇİ¹**

cemileseyma.gumus@toros.edu.tr

¹Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü, Toros Üniversitesi, Mersin /Türkiye

²Hemşirelik Fakültesi, Gazi Üniversitesi, Ankara / Türkiye

ÖZET

Giriş ve Amaç: Hemşirelik öğrencileri, eğitimleri sırasında kişisel, akademik ve klinik stresörlere maruz kalarak psikolojik distrese açık hâle gelir; bu durum akademik başarı, klinik yeterlilik ve genel iyi oluşu olumsuz etkileyebilir. Bilişsel duygu düzenleme, olumsuz duyguları zihinsel olarak yeniden değerlendirerek uyumlu tepkiler geliştirme sürecini ifade ederken, yaşantısal kaçınma olumsuz duygu ve düşüncelerden bilinçli olarak kaçınmayı kapsar. Bu çalışma, hemşirelik öğrencilerinde bilişsel duygu düzenleme ve yaşantısal kaçınma stratejilerinin psikolojik distres üzerindeki yordayıcı rolünü incelemeyi amaçlamaktadır.

Gereç ve Yöntem: Bu araştırma kesitsel ve ilişki arayıcı tasarımdadır. Örneklem G*Power ile $f^2 = 0,09$, %80 güç ve $\alpha = 0,05$ parametreleriyle 244 kişi olarak belirlenmiş olup, çalışma 251 katılımcıyla tamamlanmıştır. Araştırmada Sosyodemografik Veri Formu, Bilişsel Duygu Düzenleme Ölçeği, Çok Boyutlu Yaşantısal Kaçınma Ölçeği ve Psikolojik Sıkıntı Ölçeği kullanılmıştır. Veriler 2025 Şubat–Haziran arasında toplanmış ve psikolojik sıkıntının yordayıcıları hiyerarşik regresyon analizi ile incelenmiştir.

Bulgular: Araştırmaya katılan 251 hemşirelik öğrencisinin yaş ortalaması $21,97 \pm 2,14$ olup, %80,9'u kadındır. Ölçek puan ortalamaları incelendiğinde; katılımcıların Bilişsel Duygu Düzenleme Ölçeği toplam puan ortalaması $115,29 \pm 13,88$; Çok Boyutlu Yaşantısal Kaçınma Ölçeği toplam puan ortalaması $132,93 \pm 22,38$; Psikolojik Sıkıntı Ölçeği toplam puan ortalaması $34,21 \pm 7,07$ olarak bulunmuştur. Hiyerarşik regresyon analizine göre, Bilişsel Duygu Düzenleme Ölçeği alt boyutlarından “Kendini Suçlama” ($\beta = -0,237$; $p < 0,01$) ve “Felaketleştirme” ($\beta = -0,275$; $p < 0,001$) stratejilerinin kullanımının artması psikolojik sıkıntı düzeyini yükseltirken, “Plana Tekrar Odaklanma” alt boyutu pozitif ve anlamlı ilişki göstermiştir ($\beta = 0,205$; $p < 0,05$). Çok Boyutlu Yaşantısal Kaçınma Ölçeği alt boyutlarından “Sıkıntıdan Hoşlanmama” ($\beta = -0,186$; $p < 0,01$) ve “Baskılama/İnkar” ($\beta = -0,219$; $p < 0,01$) stratejilerinin kullanımının psikolojik sıkıntı düzeyini artırdığı, ayrıca “Sıkıntıya Katlanma” alt boyutunun pozitif ve anlamlı ilişki gösterdiği bulunmuştur ($\beta = 0,166$; $p < 0,05$).

Sonuç: Hemşirelik öğrencilerinde belirli bilişsel duygu düzenleme ve yaşantısal kaçınma stratejilerinin psikolojik sıkıntı düzeyini anlamlı şekilde yordamaktadır.

Anahtar Kelimeler: hemşirelik öğrencileri, psikolojik sıkıntı, hemşirelik eğitimi

ABSTRACT

Introduction and Purpose: Nursing students face personal, academic, and clinical stressors that increase susceptibility to psychological distress, potentially affecting academic performance, clinical competence, and well-being. Cognitive emotion regulation involves mentally reappraising negative emotions to develop adaptive responses, while experiential avoidance refers to consciously avoiding negative emotions and thoughts. This study examined the predictive role of cognitive emotion regulation and experiential avoidance strategies on psychological distress in nursing students.

Materials and Methods: A cross-sectional, correlational design was used. The sample was determined as 244 via G*Power ($f^2 = 0.09$, 80% power, $\alpha = 0.05$) and completed with 251 participants. Data were collected using a Sociodemographic Data Form, Cognitive Emotion Regulation Scale, Multidimensional Experiential Avoidance Scale, and Psychological Distress Scale between February and June 2025. Hierarchical regression analysis was conducted to identify predictors of psychological distress.

Results: The mean age of participants was 21.97 ± 2.14 , and 80.9% were female. Mean scores were 115.29 ± 13.88 for the Cognitive Emotion Regulation Scale, 132.93 ± 22.38 for the Multidimensional Experiential Avoidance Scale, and 34.21 ± 7.07 for the Psychological Distress Scale. Hierarchical regression showed that higher use of the Cognitive Emotion Regulation subscales “Self-Blame” ($\beta = -0.237$; $p < 0.01$) and “Catastrophizing” ($\beta = -0.275$; $p < 0.001$) was associated with increased psychological distress, while “Refocusing on the Plan” was positively and significantly related ($\beta = 0.205$; $p < 0.05$). For experiential avoidance, “Disliking Distress” ($\beta = -0.186$; $p < 0.01$) and “Suppression/Denial” ($\beta = -0.219$; $p < 0.01$) predicted higher distress levels, and “Enduring Distress” showed a positive significant relationship ($\beta = 0.166$; $p < 0.05$).

Conclusion: Certain cognitive emotion regulation and experiential avoidance strategies significantly predict psychological distress among nursing students, highlighting the need for interventions targeting maladaptive coping strategies to enhance psychological well-being.

Keywords: nursing students, psychological distress, nursing education

[ID-1902]

Hastalara ve Yakınlarına Yönelik Yalan Söyleme/Aldatma: Hemşirelik Öğrencilerinin Aldatma Etiğine İlişkin Tanımlayıcı Kesitsel Bir Çalışma

Deception Towards Patients and Their Relatives: A Descriptive Cross-Sectional Study on Nursing Students' Ethics of Deception

Sebahat ALTUNDAĞ¹

saltundag@pau.edu.tr

¹Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü, Pamukkale Üniversitesi, Denizli / Türkiye

ÖZET

Giriş ve Amaç: Bu çalışma, hemşirelik öğrencilerinin hasta ve yakınlarına yalan söyleme eğilimlerini ve aldatma etiğine ilişkin tutumlarını belirlemek amacıyla yapılmıştır. Etik kurallara ilişkin bilgi ve farkındalık, hemşirelik mesleğinde güvenin sağlanmasında önemli bir yere sahiptir.

Gereç ve Yöntem: Tanımlayıcı-kesitsel tipte olan araştırma, Mart–Haziran 2024 tarihleri arasında Türkiye'nin batısında yer alan bir devlet üniversitesinde, 351 üçüncü ve dördüncü sınıf hemşirelik öğrencisi ile gerçekleştirilmiştir. Veriler, “Hemşirelik Etiğinde Yalanlar Anketi” ve “Hemşirelerin Hasta Haklarını Korumaya Yönelik Etik Davranış Ölçeği (HHHKYEDÖ)” ile toplanmış, STROBE kontrol listesi doğrultusunda raporlanmıştır.

Bulgular: Katılımcıların yaş ortalaması $21,47 \pm 0,09$ olup %85,2'si kadındır. HHHKYEDÖ toplam puan ortalaması $117,64 \pm 12,98$ bulunmuş; en yüksek alt boyut puanı “Bilgilendirme ve karar verme hakkına saygı” ($35,87 \pm 5,24$) olmuştur. Yalanlar Anketi'nde ise en yüksek ortalamalar, “Hemşirelik aldatmacasının ne kadar etik olduğu” ($6,19 \pm 1,12$) ve “Bir hemşirenin hastaya ne kadar etik yalan söyleyebileceği” ($6,01 \pm 1,12$) ifadelerinde saptanmıştır. Cinsiyet değişkeni açısından anlamlı fark bulunmuş, kadın öğrencilerin etik davranış puanları erkek öğrencilerden yüksek çıkmıştır ($p < 0,001$). Sınıf düzeyi ve mesleği isteyerek seçme değişkenleriyle ölçek puanları arasında anlamlı fark görülmemiştir. Korelasyon analizinde yaş ile sınıf düzeyi arasında pozitif ilişki bulunmuş ($r = ,479$; $p < 0,01$), bazı alt boyutlarla cinsiyet ve meslek tercihi arasında düşük düzeyde negatif ilişkiler belirlenmiştir.

Sonuç: Hemşirelik öğrencilerinin etik davranış düzeyleri yüksek olmakla birlikte, yalan söyleme ve aldatma konusundaki algıları farklılık göstermektedir. Bulgular, hemşirelik eğitim programlarında etik konularının daha kapsamlı işlenmesi ve öğrencilerin mesleki rollerine hazırlanırken etik karar verme becerilerinin desteklenmesi gerektiğini göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Yalan söylemek, etik davranış, hemşirelikte etik, aldatma etiği

ABSTRACT

Introduction and Aim: This study aimed to determine nursing students' tendencies to lie to patients and their relatives and their attitudes toward the ethics of deception. Knowledge and awareness of ethical principles play a crucial role in ensuring trust in the nursing profession.

Materials and Methods: This descriptive cross-sectional study was conducted between March and June 2024 with 351 third- and fourth-year nursing students at a state university in western Turkey. Data were collected using the "Lies in Nursing Ethics Questionnaire" and the "Ethical Behaviors of Nurses in Protecting Patient Rights Scale (EBNPPRS)" and reported in accordance with the STROBE checklist.

Results: The mean age of participants was 21.47 ± 0.09 years, and 85.2% were female. The total EBNPPRS mean score was 117.64 ± 12.98 , with the highest subdimension being "Respect for the right to information and decision-making" (35.87 ± 5.24). In the Lies in Nursing Ethics Questionnaire, the highest means were observed for the items "How ethical nursing deception is" (6.19 ± 1.12) and "How ethical it is for a nurse to tell a lie to a patient" (6.01 ± 1.12). A significant gender difference was found, with female students scoring higher in ethical behaviors than males ($p < 0.001$). No significant differences were found regarding class level or willingly choosing the profession ($p > 0.05$). Correlation analysis revealed a positive relationship between age and class level ($r = .479$, $p < 0.01$) and low-level negative correlations between gender, professional preference, and some subdimensions.

Conclusion: Although nursing students demonstrated high levels of ethical behavior, their perceptions of lying and deception varied. The findings highlight the need for nursing education programs to address ethical issues more comprehensively and to strengthen students' ethical decision-making skills as they prepare for professional roles.

Keywords: Lying, Ethical Behavior, Nursing Ethics, Ethics of Deception

[ID-1903]

Hemşirelik Öğrencilerinin Dijital Yeterlikleri ve İlişkili Faktörler

Digital Competencies of Nursing Students and Associated Factors

Emel GÜR¹

gr.emel.85@gmail.com

¹Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü, Çankırı Karatekin Üniversitesi, Çankırı / Türkiye

ÖZET

Giriş ve Amaç: Günümüzde sosyal, ekonomik ve kültürel değişimlerle hız kazanan teknolojik gelişmeler, dijitalleşmeyi kaçınılmaz kılmıştır. Özellikle COVID-19 pandemisiyle çevrim içi eğitime geçilmesi, öğrencilerin dijital yeterliklerinin önemini artırmıştır. Bu çalışma, hemşirelik öğrencilerinin dijital yeterlik düzeyini belirlemek ve ilişkili faktörleri incelemek amacıyla yapılmıştır.

Gereç ve Yöntem: Kesitsel tasarımla yürütülen araştırmada kolayda örnekleme yöntemiyle 409 hemşirelik öğrencisine ulaşılmıştır. Veriler Şubat–Nisan 2025’te toplanmıştır. Katılımcı bilgi formu ve Avrupa Komisyonu’nun Dijital Yetkinlik (DigCom) çerçevesine dayalı COBADI® 2.0 Türkçe versiyonu kullanılmıştır. Verilerin analizinde tanımlayıcı istatistikler, bağımsız gruplarda t-testi, ANOVA ve post-hoc testleri uygulanmıştır. Araştırma için etik kurul onayı alınmıştır.

Bulgular: Öğrencilerin yaş ortalaması $20,98 \pm 2,42$ olup %74’ü kadındır. Katılımcıların %88’i devlet üniversitesinde okumakta, %100’ü cep telefonu, %25’i bilgisayar kullanmaktadır. Öğrencilerin %53’ü çevrim içi ders aldığını, %9’u dijital okuryazarlık eğitimi gördüğünü belirtmiştir. Dijital yeterlik ölçeği genel puan ortalaması $2,76 \pm 0,53$ bulunmuştur. Üniversite türü ve dijital okuryazarlık eğitimi durumuna göre anlamlı fark saptanırken; cinsiyet ve çevrim içi ders alma durumuna göre fark bulunmamıştır. Yaş, sınıf düzeyi ve sahip olunan dijital araç sayısı arttıkça dijital yeterlik düzeyinin de yükseldiği görülmüştür.

Sonuç: Hemşirelik öğrencilerinin dijital yeterlikleri ortalamanın üzerinde bulunmuştur. Özellikle yaş, sınıf düzeyi ve dijital araç çeşitliliği yeterlikleri artırıcı etkiye sahiptir. Vakıf üniversitesinde öğrenim gören ve dijital okuryazarlık eğitimi alan öğrenciler daha yüksek dijital yeterlik sergilemiştir. Bu bulgular, hemşirelik öğrencilerinin eğitim müfredatlarında dijital becerilerin güçlendirilmesine yönelik uygulamaların önemini ortaya koymaktadır.

Anahtar Kelimeler: Dijital yeterlik, hemşirelik öğrencileri, hemşirelik eğitimi

2. Uluslararası Hemşirelik Eğitiminin Geleceği Kongresi
2nd International Congress on the Future of Nursing Education
17-19 Eylül –September 2025, Ankara

ABSTRACT

Introduction and Aim: Technological developments accelerated by social, economic, and cultural changes have made digitalization inevitable. Especially with the transition to online education during the COVID-19 pandemic, the importance of students' digital competencies has increased. This study was conducted to determine the digital competency levels of nursing students and to examine the associated factors.

Materials and Methods: The research, designed as a cross-sectional study, reached 409 nursing students through convenience sampling. Data were collected between February and April 2025. The Participant Information Form and the Turkish version of the COBADI® 2.0 scale, developed based on the European Commission's Digital Competence (DigCom) framework, were used. Descriptive statistics, independent samples t-test, ANOVA, and post-hoc analyses were applied. Ethical approval was obtained for the study.

Results: The mean age of the students was 20.98 ± 2.42 years, and 74% were female. Of the participants, 88% studied at public universities; all owned a mobile phone, while 25% had a computer. A total of 53% reported attending online courses, and 9% stated that they had received digital literacy training. The overall mean score of the digital competency scale was 2.76 ± 0.53 . A significant difference was found according to university type and digital literacy training, while no significant difference was observed regarding gender or online course participation. Higher digital competency levels were observed as age, class level, and the number of digital devices increased.

Conclusion: The digital competencies of nursing students were found to be above average. Age, class level, and digital device ownership had an increasing effect on competencies. Students studying at private universities and those who received digital literacy training exhibited higher digital competency levels. These findings highlight the importance of integrating digital skills enhancement practices into nursing education curriculum.

Keywords: Digital competence, nursing students, nursing education

[ID-1904]

Hemşirelik Öğrencilerinin Yapay Zekâ Okuryazarlık Durumlarının ve Tıbbi Yapay Zekâ Hazır Bulunuşluklarının İncelenmesi: Tanımlayıcı ve İlişkisel Bir Çalışma

An examination of nursing students' artificial intelligence literacy levels and medical artificial intelligence readiness: A descriptive and correlational study

Ebru CELEBİ¹, Bahadır ARABACI²

ebuarabaci@ibu.edu.tr

¹Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü, Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi, Bolu / Türkiye

²Mühendislik Fakültesi Yapay Zeka Mühendisliği Bölümü, Ostim Teknik Üniversitesi, Ankara / Türkiye

ÖZET

Giriş ve Amaç: Yapay zekâ okuryazarlığı, yapay zekâ sistemlerini anlama ve eleştirel değerlendirme becerisini; tıbbi yapay zekâ hazır bulunuşluğu ise sağlık profesyonellerinin bu teknolojiyi mesleki uygulamalarına entegre etme yeterliliğini ifade eder. Bu çalışma, hemşirelik öğrencilerinin yapay zekâ okuryazarlık ve tıbbi yapay zekâ hazır bulunuşluklarının incelenmesini amaçlamaktadır.

Gereç ve Yöntem: Araştırma tanımlayıcı ve kesitsel olarak, 2024-2025 bahar yarı yılında bir üniversitenin sağlık bilimleri fakültesi hemşirelik bölümünde okuyan ve araştırmaya katılmaya gönüllü toplam 448 öğrenci ile yürütüldü. Etik kuruldan, ilgili kurumdan ve ölçeklerin kullanılabilmesi için yazarlardan gerekli izinler alındı. Veriler, "Tanıtıcı Bilgi Formu", "Yapay Zekâ Okuryazarlığı Ölçeği (YZOÖ)" ve "Tıbbi Yapay Zekâ Hazır Bulunuşluk Ölçeği (TYZHBÖ)"ni içeren Google Form linki aracılığıyla toplandı ve bir istatistik uzmanı tarafından analiz edildi. Tanımlayıcı istatistikler, Independent Sample T Test ve One Way ANOVA, Pearson korelasyon analizi kullanıldı ve anlamlılık düzeyi $p < 0.05$ olarak belirlendi.

Bulgular: Katılımcıların %85'i kadın cinsiyete sahip, %87.9'u ödevlerinde, özellikle de ChatGPT (%77.22) olmak üzere yapay zekâ uygulamalarından yararlandığını belirtti. Kullanılan Yapay Zekâ Okuryazarlığı (YZOÖ) ve Tıbbi Yapay Zekâ Hazır Bulunuşluk (TYZHBÖ) ölçeklerinin yüksek düzeyde güvenilir olduğu (Cronbach Alpha sırasıyla 0.974 ve 0.966) saptandı. Erkeklerin hem YZOÖ ve TYZHBÖ puanları kadınlardan anlamlı şekilde daha yüksektir ($p < 0.05$). Ödevlerinde yapay zekâ kullananların, kullanmayanlara göre YZOÖ ve TYZHBÖ'nün bazı alt boyutlarında daha yüksek puanlar aldığı belirlendi. Yaş ile YZOÖ pratik uygulama puanı arasında anlamlı, negatif yönde, oldukça zayıf düzeyde bir ilişki bulunmuştur ($p < 0.05$). Son olarak, YZOÖ ve TYZHBÖ ölçeklerinin hem kendi alt boyutları arasında hem de birbirleriyle orta ile yüksek düzeyde, pozitif ve anlamlı ilişki olduğu belirlendi ($p < 0.001$).

Sonuç: Araştırma, katılımcıların yapay zekâ okuryazarlığı ve tıbbi yapay zekâ hazır bulunuşluklarının orta düzeyde olduğunu gösterdi. Erkeklerin yapay zekâ okur yazarlığının ve tıbbi yapay zekâ hazır bulunuşluğunun daha yüksek olduğu, yaş arttıkça yapay zeka okuryazarlığı pratik uygulama alt boyut puanının azaldığı belirlendi. YZOÖ ve TYZHBÖ'nün tüm alt boyutlarının yanı sıra her iki ölçeğin alt boyut ve toplam puanları arasında pozitif ilişki olduğu saptandı.

2. Uluslararası Hemşirelik Eğitiminin Geleceği Kongresi
2nd International Congress on the Future of Nursing Education
17-19 Eylül –September 2025, Ankara

Anahtar Kelimeler: Yapay zeka, Hemşirelik öğrencisi, Hemşirelik.

ABSTRACT

Introduction and Aim: Artificial intelligence (AI) literacy refers to the ability to understand and critically evaluate AI systems. Medical AI readiness refers to the ability of healthcare professionals to integrate AI technology into their practice. This study examines nursing students' AI literacy and readiness for medical AI.

Materials and Methods: This descriptive, cross-sectional study was conducted with 448 nursing students from a university's health sciences faculty who volunteered to participate during the spring 2024-2025 semester. The necessary permissions were obtained from the ethics committee, the relevant institution, and the authors for the use of the scales. Data were collected via a Google Form containing the “Demographic Information Form,” the “Artificial Intelligence Literacy Scale (AILS),” and the “Medical Artificial Intelligence Readiness Scale (MARS).” A statistician analyzed the data. Descriptive statistics, independent samples t-test, one-way ANOVA, and Pearson correlation analysis were performed, with significance level set at $p < 0.05$.

Results: Eighty-five percent of the participants were female, and 87.9% reported using artificial intelligence applications in their work, especially ChatGPT (77.22%). The Artificial Intelligence Literacy (AIL) and Medical Artificial Intelligence Readiness (MAIR) scales were found to be highly reliable (Cronbach's alpha = 0.974 and 0.966, respectively). Men had significantly higher AIL and MAIR scores than women ($p < 0.05$). Participants who used AI in their assignments scored higher than those who did not in some subdimensions of AIL and MAIR. A significant, negative, and weak relationship was found between age and the AIL practical application score ($p < 0.05$). Additionally, a moderate to high level of positive, significant correlation was found between the AIL and MAIR scales within their respective subdimensions and between each other ($p < 0.001$).

Conclusion: The study showed that participants had moderate levels of artificial intelligence literacy and medical artificial intelligence readiness. Men were found to have higher artificial intelligence literacy and medical artificial intelligence readiness. Additionally, it was determined that artificial intelligence literacy practical application subscale scores decreased with age. A positive relationship was found between all sub-dimensions of AIL and MAIR, as well as between sub-dimension and total scale scores.

Keywords: Artificial intelligence, Nursing students, Nursing.

[ID-1905]

Sağlık Bilimleri Fakültesinde Öğrenim Gören Öğrencilerinin E-Sağlık Okuryazarlığı ve Yapay Zekaya Yönelik Tutumlarının Belirlenmesi: Kesitsel Bir Çalışma

Determining of E-Health Literacy and Attitudes Towards Artificial Intelligence of Students Studying at the Faculty of Health Sciences: A Cross-Sectional Study

Neslihan BÜYÜKKAYA¹, Banu ÇEVİK¹

nslhnbykkya@gmail.com

¹Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü, Başkent Üniversitesi, Ankara / Türkiye

ÖZET

Giriş ve Amaç: Öğrencilerde E-sağlık okuryazarlığı üzerinde önemle durulması gereken konulardan birisi olup toplum sağlığının korunması ve geliştirilmesinde, sağlıklı yaşam biçimi davranışlarının kazandırılmasında çok önem arz eder. Bu çalışmanın amacı, üniversite öğrencilerinin e-sağlık okuryazarlığı ve yapay zekâ konusuna yönelik tutumlarını belirlemektir.

Gereç ve Yöntem: Kesitsel tipte olan bu çalışma, 2024-2025 akademik yılında Sağlık Bilimleri Fakültesi'nde öğrenim gören toplam 411 öğrenci ile yürütülmüştür. Veriler öğrencilerin sosyo-demografik özellikleri ve yapay zekâ ile e-sağlık okuryazarlık hakkındaki düşüncelerini içeren öğrenci tanıtıcı bilgi formu, Yapay Zekaya Yönelik Genel Tutumlar Ölçeği ve E-Sağlık Okuryazarlığı Ölçeği ile elde edilmiştir.

Bulgular: Araştırmaya katılan öğrencilerin %67.5'nin E-sağlık okuryazarlığı hakkında bilgisi vardır. Öğrencilerin E-sağlık Okuryazarlık ölçeğinin puan ortalaması 30.16 ± 5.44 , Yapay Zekaya Yönelik Genel Tutum Ölçeği'nin pozitif tutum puan ortalaması 44.02 ± 9.48 , negatif tutum ölçek puan ortalaması 22.00 ± 7.18 olarak bulunmuştur. Araştırmaya katılan öğrencilerin E-Sağlık Okuryazarlığı Ölçeği ile Pozitif GAAIS arasında orta düzeyde pozitif ve anlamlı bir ilişki bulunmuştur ($r = .451, p < .01$).

Sonuç: Çalışmada elde edilen bulgular doğrultusunda öğrencilerin yapay zekaya karşı pozitif bir tutum sergilediği belirlenmiştir. Öğrencilerin E-sağlık okuryazarlıklarını geliştirmek için yapay zekâ gibi dijital sağlık teknolojilerini deneyimlemelerine olanak tanıyan ve öğrencilerin gerekli dijital araçlara erişimini sağlayan yenilikçi bir lisans müfredatı geliştirilmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: E-Sağlık, sağlık okuryazarlığı, yapay zekâ, sağlık bilimleri, öğrenci

2. Uluslararası Hemşirelik Eğitiminin Geleceği Kongresi
2nd International Congress on the Future of Nursing Education
17-19 Eylül –September 2025, Ankara

ABSTRACT

Introduction and Aim: E-health literacy among students is an important issue that deserves serious attention, as it plays a crucial role in protecting and improving public health and promoting healthy lifestyles. The aim of this study is to determine university students' attitudes towards e-health literacy and artificial intelligence.

Materials and Methods: This cross-sectional study was conducted with a total of 411 students enrolled in the Faculty of Health Sciences in the 2024-2025 academic year. Data were collected using a student information form containing students' socio-demographic characteristics and their thoughts on artificial intelligence and e-health literacy, the General Attitudes Towards Artificial Intelligence Scale, and the E-Health Literacy Scale.

Results: 67.5% of the students participating in the study know about e-health literacy. The average score of the students on the E-health Literacy Scale was 30.16 ± 5.44 , the average positive attitude score on the General Attitude Towards Artificial Intelligence Scale was 44.02 ± 9.48 , and the average negative attitude score was 22.00 ± 7 . A moderate positive and significant relationship was found between the students' e-health literacy scale and positive GAAIS ($r = .451, p < .01$).

Conclusion: The findings of this study indicate that students have a positive attitude towards artificial intelligence. It is recommended that an innovative undergraduate curriculum be developed that allows students to experience digital health technologies such as artificial intelligence in order to improve their e-health literacy and provide them with access to the necessary digital tools.

Keywords: E-Health, health literacy, artificial intelligence, health sciences, student

[ID-1906]

Bulmaca Etkinliğinin Hemşirelik Öğrencilerinin Yaşlı Bireylerle Çalışma İstekliliği ve Gerontolojik Hemşirelik Yeterliliğine Etkisi: Randomize Kontrollü Bir Çalışma

The Effect of Puzzle Activity on Nursing Students' Willingness to Work with Older Adults and Gerontological Nursing Competence: A Randomized Controlled Trial

Zühal ERDOĞAN¹, Sultan AYZ ALKAYA¹

zuhalerdogan@gazi.edu.tr

¹Hemşirelik Fakültesi, Gazi Üniversitesi, Ankara / Türkiye

ÖZET

Giriş ve Amaç: Küresel ölçekte yaşlı nüfusun hızla artması, yaşlı bireylerin bakımını üstlenecek, gerontolojik yeterliliğe ve yaşlı bireylerle çalışma istekliliğine sahip hemşirelerin yetiştirilmesini zorunlu kılmaktadır. Bu doğrultuda, hemşirelik öğrencilerinin gerontolojik yeterliliğini ve istekliliklerini artırmaya yönelik yenilikçi ve etkileşimli öğretim yöntemlerine ihtiyaç duyulmaktadır. Bulmaca temelli öğrenme etkinlikleri etkileşimi artıran, eleştirel düşünmeyi teşvik eden ve bilgiyi pekiştirmeye katkı sağlayan araçlar olarak öne çıkmaktadır. Araştırma, bulmaca etkinliğinin hemşirelik öğrencilerinin yaşlı bireylerle çalışma istekliliği ve gerontolojik hemşirelik yeterliliğine etkisini belirlemek amacıyla gerçekleştirilmiştir.

Gereç ve Yöntem: Araştırma, paralel grup randomize kontrollü deneysel tasarım ile yürütülmüştür. Araştırmanın çalışma grubunu Ankara'da bir üniversitenin Hemşirelik Fakültesinde öğrenim gören ikinci sınıf hemşirelik öğrencileri (N=243) oluşturmuştur. Araştırma müdahale grubunda 51, kontrol grubunda 51 olmak üzere toplam 102 öğrenci ile tamamlanmıştır. Veriler; “Tanımlayıcı Bilgi Formu”, “Yaşlı Bireylerle Çalışma İstekliliği Ölçeği” ve “Gerontolojik Hemşirelik Yeterliliği Ölçeği” aracılığıyla toplanmıştır. Müdahale grubuna standart dersin ardından üç hafta boyunca etkin öğrenme yöntemi olarak bulmaca etkinliği uygulanmıştır. Kontrol grubunda yalnızca standart ders yürütülmüştür. Veriler müdahale öncesi ve sonrasında toplanmıştır. Araştırma öncesi etik kurul onayı, kurum izni ve öğrencilerden bilgilendirilmiş onam alınmıştır. Verilerin analizinde bağımsız gruplarda t testi ve bağımlı gruplarda t test kullanılmıştır.

Bulgular: Müdahale ve kontrol grubu arasında gerontolojik hemşirelik yeterliliği ve yaşlı bireylerle çalışma istekliliği ön test puan ortalamaları arasından fark olmadığı ($p>0.05$) saptanmıştır. Araştırmada, bulmaca etkinliği sonrasında müdahale grubunun gerontolojik hemşirelik yeterliliği puan ortalamalarının kontrol grubuna göre anlamlı düzeyde arttığı ve müdahalenin orta etki büyüklüğüne sahip olduğu ($d=0.43$) belirlenmiştir ($p<0.05$). Buna karşılık, yaşlı bireylerle çalışma istekliliği puan ortalamaları açısından müdahale ve kontrol grupları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark saptanmamıştır ($p > 0.05$).

Sonuç: Araştırmada bulmaca etkinliğinin öğrencilerin gerontolojik hemşirelik yeterliliğini artırmada etkili olduğu, ancak yaşlı bireylerle çalışma istekliliği üzerinde değişim olmadığı sonucuna varılmıştır. Araştırma bulguları doğrultusunda, hemşirelik öğrencilerinin gerontolojik hemşirelik yeterliliğini geliştirmek amacıyla eğitim programlarına bulmaca etkinliğinin entegre edilmesi önerilmektedir.

2. Uluslararası Hemşirelik Eğitiminin Geleceği Kongresi
2nd International Congress on the Future of Nursing Education
17-19 Eylül –September 2025, Ankara

Anahtar kelimeler: bulmaca etkinliği, gerontolojik hemşirelik yeterliliği, hemşirelik öğrencileri, yaşlı bireylerle çalışma istekliliği

ABSTRACT

Introduction and Aim: The rapid increase in the global elderly population necessitates the training of nurses who possess gerontological competence and are willing to work with older adults. In this context, there is a growing need for innovative and interactive teaching methods aimed at enhancing nursing students' gerontological competence and willingness to engage with older individuals. Puzzle-based learning activities have emerged as tools that enhance interaction, promote critical thinking, and contribute to the reinforcement of knowledge. This study was conducted to determine the effect of a puzzle activity on nursing students' willingness to work with older adults and their gerontological nursing competence.

Materials and Methods: The study was conducted using a parallel-group, randomized controlled experimental design. The study sample consisted of second-year nursing students (N=243) enrolled in the Faculty of Nursing at a university in Ankara. The research was completed with a total of 102 students, including 51 in the intervention group and 51 in the control group. Data were collected using the "Descriptive Information Form," the "Willingness to Work with Elderly People Scale," and the "Gerontological Nursing Competence Scale." In the intervention group, a puzzle activity was implemented as an active learning method for three weeks following the standard lecture. In the control group, only the standard lecture was delivered. Data were collected both before and after the intervention. Prior to the study, ethical approval, institutional permission, and informed consent from the students were obtained. For data analysis, independent samples t-test and paired samples t-test were used.

Results: No significant differences were found between the intervention and control groups in the pre-test mean scores for gerontological nursing competence and willingness to work with older adults ($p > 0.05$). The study revealed that, following the puzzle activity, the intervention group showed a statistically significant increase in gerontological nursing competence mean scores compared to the control group, with a medium effect size ($d = 0.43$) ($p < 0.05$). However, there was no statistically significant difference between the intervention and control groups in terms of mean scores for willingness to work with older adults ($p > 0.05$).

Conclusion: The study concluded that the puzzle activity was effective in enhancing students' gerontological nursing competence; however, it did not lead to a significant change in their willingness to work with older adults. Based on the findings, it is recommended that the puzzle activity be integrated into nursing education programs to improve students' gerontological nursing competence.

Keywords: puzzle activity, gerontological nursing competence, nursing students, willingness to work with older adults

[ID-1908]

Hemşirelik Öğrencileri ve Eğitimcilerinin Toplumsal Cinsiyet Temelli Deneyimlerinin İncelenmesi

Examining the Gender-Based Experiences of Nursing Students and Educators

Sevim ŞEN OLGAY¹, Begüm KIRIK², Esra UĞUR¹, Hediye ÖZKAN ARSLAN²

sevim.olgay@acibadem.edu.tr

¹Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü, Acibadem Mehmet Ali Aydınlar Üniversitesi, İstanbul/Türkiye
²Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü, Yeditepe Üniversitesi, İstanbul/Türkiye

ÖZET

Giriş ve Amaç: Geçmişten bu yana hemşirelik kadınların yoğun olarak yer aldığı bir alan olarak kabul görmüş; toplumsal cinsiyet rolleri bu algının güçlenmesine katkıda bulunmuştur. Buna karşın, son yıllardaki yasal ve sosyal ilerlemelere rağmen erkek hemşirelerin temsili hâlâ düşük seviyededir ve mesleğe yönelik önyargılar devam etmektedir. Bu araştırma, hemşirelik öğrencileri ve eğitimcilerinin toplumsal cinsiyet temelli deneyimlerini incelemeyi amaçlamaktadır.

Gereç ve Yöntem: Bu çalışma nitel tanımlayıcı desende yürütülmüştür. Çalışmaya İstanbul Anadolu yakasındaki iki vakıf üniversitesinden amaçlı örnekleme ile 14 lisans öğrencisi ve 15 eğitimci dâhil edilmiştir. Veriler yüz yüze, yarı yapılandırılmış bireysel görüşmeler ile toplanmıştır. Verilerin tematik analizinde Braun ve Clarke'ın altı aşaması izlenmiştir. Kurum izinleri ve etik onay alınmıştır.

Bulgular: Verilerin analizinde üç ana tema ve sekiz alt tema ortaya çıkmıştır: 1) Toplumsal cinsiyetin mesleki kimlik algısına etkisi, 2) Eğitim ve klinik ortamlarda toplumsal cinsiyete dayalı deneyimler, 3) Mesleki sosyalleşmede toplumsal cinsiyetin rolü. Katılımcılar, hemşireliğin “kadın mesleği” olarak algılanmasının, erkek öğrencilerin sosyal kabulünü zorlaştırdığını; eğitimcilerin ise bilinçli ya da bilinçsiz önyargılarla süreci etkilediğini belirtmiştir.

Sonuç: Bu araştırmanın bulguları, toplumsal cinsiyetin hemşirelik öğrencilerinin öğrenme deneyimlerini ve klinik becerilere erişimlerini etkileyebilen önemli bir unsur olduğunu göstermektedir. Eşitlikçi müfredat düzenlemeleri, cinsiyete duyarlı mentorluk ve görünür rol modeller, kadın doğum gibi alanlarda eşit klinik erişimi güvence altına alan politika ve kılavuzlar önerilmektedir. Bu adımlar, hemşirelikte daha kapsayıcı ve adil bir eğitim ortamının gelişimine katkı sağlayabilir.

Anahtar Kelimeler: Hemşirelik eğitimi, toplumsal cinsiyet, mesleki sosyalleşme

ABSTRACT

Background and Aim: Historically, nursing has been perceived as a female-dominated profession, and gender roles have reinforced this perception. Despite recent legal and social advancements, the representation of male nurses remains low, and professional biases persist. This study aimed to explore the gender-based experiences of nursing students and educators.

Materials and Methods: This study was conducted using a qualitative descriptive design. A purposive sample of 14 undergraduate nursing students and 15 educators was recruited from two foundation universities located on the Anatolian side of Istanbul. Data were collected through face-to-face, semi-structured individual interviews. Thematic analysis was carried out following Braun and Clarke’s six phases. Institutional permissions and ethical approval were obtained.

Results: Analysis revealed three main themes and eight subthemes: (1) The impact of gender on professional identity perception, (2) Gender-based experiences in educational and clinical settings, and (3) The role of gender in professional socialization. Participants reported that perceiving nursing as a “female profession” hindered the social acceptance of male students, while educators’ conscious or unconscious biases also shaped the educational process.

Conclusion: Findings indicate that gender can significantly influence nursing students’ learning experiences and access to clinical skills. Equality-oriented curriculum revisions, gender-sensitive mentorship, visible role models, and policies ensuring equal clinical access—particularly in fields such as obstetrics—are recommended. These steps may contribute to developing a more inclusive and equitable nursing education environment.

Keywords: Nursing Education, gender, professional socialization

[ID-1909]

Hemşirelik Öğrencilerinin Beyin Göçü ve Kariyer Kararı Arasındaki İlişkinin Belirlenmesi

Determining The Relationship Between Brain Drain and Career Decisions Among Nursing Student

Elif TORU¹, Zeynep ASLAN¹, **Gülşah KÖSE¹**

gulsahkose@mu.edu.tr

¹Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü, Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi, Muğla, Türkiye

ÖZET

Giriş ve Amaç: Hemşirelik öğrencilerinin beyin göçü ve kariyer kararı arasındaki ilişkinin belirlenmesidir.

Gereç ve Yöntem: Kesitsel tipteki bu araştırma, Etik Kurul izni alınmasını takiben Ekim-Kasım 2023 tarihleri arasında, tip 1 hata 0.05, %95 güç ve 0.2 etki büyüklüğüne göre 314 hemşirelik öğrencisi ile gerçekleştirilmiştir.

Bulgular: Öğrencilerin yaş ortalaması 20.45 ± 1.56 , %68.5'i kadın, %50.0'si akademik başarısını iyi, %60.2'si hemşirelik bölümünü isteyerek seçtiğini, %37.6'sı mezuniyet sonrası kariyer planı olarak yurt dışına gitmeyi ve çalışmayı düşündüğünü, %43.0'ü mezuniyet sonrası yurt dışına göç etmeyi düşündüğünü, %59.9'u göç etme düşüncesinin arkasındaki sebebin daha iyi yaşam ve çalışma koşulları ile yüksek maaşın olduğu saptanmıştır. Öğrencilerin %50'si yurt dışında hemşirelik yapmakla ilgili bilgi edindiğini, %37.9'u bu konuda hazırlık yaptığını belirtmiştir. Beyin Göçüne Yönelik Tutum Ölçeği (BGYTÖ) toplam puan ortalamasının 35.64 ± 10.90 olduğu ve buna göre öğrencilerin beyin göçüne yönelik tutumunun ve eğiliminin orta düzeyde olduğu, beyin göçünde çekici faktörlerin daha baskın olduğu saptanmıştır. Kariyer Kararı Ölçeği (KCKÖ) toplam puan ortalamasının 74.86 ± 17.53 olduğu, buna göre öğrencilerin kariyer kararı konusunda kararsız olduğu, daha çok bilinçli kariyer tercihi yaptıkları ve bu kararda çevresel etkenlerin de etkili olduğu belirlenmiştir. BGYTÖ ile KCKÖ arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki saptanmamıştır. Bununla birlikte, hemşirelik öğrencilerinin mezun olduktan sonra başka ülkeye göç etme düşüncesi ile bu konuda hazırlık yapmasının beyin göçü eğiliminde ve öğrenim görülen sınıf ile hemşirelik bölümünü isteyerek seçme durumunun da kariyer kararında istatistiksel olarak önemli etkenler olduğu belirlenmiştir.

Sonuç: Araştırmadan elde edilen sonuçlara göre, öğrencilerin beyin göçü eğilimi ile kariyer kararı arasında ilişki olmadığı belirlenmiştir. Öğrencilere, ülkemizde hemşire olarak çalışmayı destekleyici ve kariyer imkanları ile ilgili daha fazla eğitimler verilmesi, bu konuda farkındalığın artırılması önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Beyin göçü, kariyer, kariyer kararı, hemşirelik, öğrenci

ABSTRACT

Introduction and Aim: To determine the relationship between brain drain and career decisions among nursing students.

Materials and Methods: This cross-sectional study was conducted between October and November 2023, following approval from the Ethics Committee, with 314 nursing students, based on a type 1 error of 0.05, 95% power, and an effect size of 0.2.

Results: The mean age of the students 20.45 ± 1.56 , 68.5% are female, 50.0% consider their academic performance to be good, 60.2% chose the nursing department voluntarily, 37.6% considered going abroad and working after graduation as their career plan, 43.0% considered emigrating abroad after graduation, and 59.9% stated that the reason behind their intention to emigrate was better living and working conditions and higher salaries. 50% of the students stated that they had obtained information about nursing abroad, and 37.9% stated that they had made preparations in this regard. The total mean score on the Brain Drain Attitude Scale (BGYTÖ) was 35.64 ± 10.90 , indicating that students' attitudes and tendencies toward brain drain were at a moderate level, with attractive factors in brain drain being more dominant. The Career Decision Scale (KCKÖ) had a total score average of 74.86 ± 17.53 , indicating that students were indecisive about their career decisions, made more conscious career choices, and that environmental factors also influenced this decision. No statistically significant relationship was found between the BGYTÖ and the KKÖ. However, it was determined that nursing students' intention to migrate to another country after graduation and their preparation for this purpose are statistically significant factors in brain drain tendencies, and that the class in which they study and their voluntary choice of the nursing department are also statistically significant factors in career decisions.

Conclusion: According to the results obtained from the research, it has been determined that there is no relationship between students' brain drain tendency and career decisions. It is important to provide students with more training on career opportunities and to raise awareness on this issue in order to encourage them to work as nurses in our country.

Keywords: Brain drain, career, career decision, nursing, student

[ID-1910]

Hemşirelik Eğitiminde Program Çıktılarına Ulaşma Durumunun Belirlenmesinde Bir Yol Haritası: Doğrudan ve Dolaylı Değerlendirme Yöntemlerinin Kullanımı

A Roadmap for Determining the Achievement of Program Outcomes in Nursing Education: The Use of Direct and Indirect Assessment Methods

Cemre PAYLAN AKKOÇ¹, Fatma ORGUN²

cemre.paylan@gmail.com

¹Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü, Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Manisa / Türkiye

²Hemşirelik Fakültesi, Ege Üniversitesi, İzmir / Türkiye

ÖZET

Giriş ve Amaç: Literatürde program çıktılarına ulaşma durumunun belirlenmesinde doğrudan ve dolaylı değerlendirme yöntemlerinin kullanımı önerilmektedir. Yapılan çalışmalar mühendislik eğitiminde yoğunlaşırken, hemşirelik eğitiminde sınırlıdır. Bu nedenle, bu çalışmada doğrudan ve dolaylı değerlendirme yöntemleri kullanılarak program çıktılarına ulaşma durumunun belirlenmesinde stratejik bir yaklaşım geliştirmek amaçlanmıştır.

Gereç ve Yöntem: Bu çalışma akredite olan bir hemşirelik lisans eğitim programındaki mezuniyet aşamasında olan öğrencilerle yürütülmüştür. Karma yöntem türündedir ve nicel baskın eşzamanlı tasarım kullanılmıştır. Nicel bölümde (n=155); Hemşirelik Lisans Eğitim Programı Ulusal Yeterlikleri Değerlendirme Ölçeği (HLEP-UYDÖ), PÇ değerlendirme formu ve “Öğrenci Bazında Kişisel Makro Ölçme ve Değerlendirme Modeli” kullanılmıştır. Nitel bölümde (n=20) hemşirelik öğrencilerinin program çıktılarına ulaşma durumları hakkında görüş, deneyim ve duygularını araştırmak için derinlemesine görüşmeler yapılmıştır. Nicel veriler için Microsoft Excel ve SPSS 25 programları, nitel veriler için MAXQDA: Analytics Pro 2020 programı kullanılmıştır. Doğrudan değerlendirme için; Öğrenci Bazında Kişisel Makro Ölçme ve Değerlendirme Modeli kullanılarak üç ders kümesiyle, sınıf bazında ve mezuniyete kadar birikimli olarak hesaplanmıştır. Dolaylı değerlendirme için HLEP-UYDÖ, PÇ değerlendirme formu ve derinlemesine görüşmelerden yararlanılmıştır. Nitel analizlerle elde edilen tema, kategori ve kodlar ilgili program çıktılarıyla eşleştirilmiş, elde edilen nicel bulgularla birlikte yorumlanmıştır.

Bulgular: Doğrudan değerlendirmede PÇ ulaşma düzeyinin tüm program çıktılarında 4 üzerinden 3’ün üzerinde olduğu, dolaylı ve doğrudan değerlendirmeler sonucu öğrencilerin program çıktılarına büyük oranda ulaştıkları görülmüştür. Dolaylı değerlendirmede kullanılan ölçme araçları (HLEP-UYDÖ ve PÇ değerlendirme formu) arasında pozitif yönde orta- yüksek düzeyde, doğrudan ve dolaylı ölçümler arasında ise çok zayıf-zayıf düzeyde anlamlı bir ilişki görülmüştür (p<0.05).

Sonuç: Program çıktılarına ulaşma durumunun değerlendirilmesinde doğrudan ve dolaylı değerlendirme yöntemlerinin etkili olduğu, beraber kullanıldığında daha açıklayıcı bilgi elde edildiği görülmüştür. Nicel yöntem ile doğrudan ve dolaylı değerlendirme sonuçları birleştirilerek genel nicel PÇ ulaşma durumu belirlenirken; nitel yöntem ile PÇ ulaşma durumu sayısal sonuçların ötesine geçmiş ve eğitim programının güçlü ve geliştirilmesi gereken yönleri de ortaya koyulmuştur. Bu açıdan program çıktılarına

2. Uluslararası Hemşirelik Eğitiminin Geleceği Kongresi
2nd International Congress on the Future of Nursing Education
17-19 Eylül –September 2025, Ankara

ulaşma durumunun doğrudan ve dolaylı yöntemlerle değerlendirilmesi, dolaylı değerlendirmelere nitel yaklaşımların dahil edilmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler; Hemşirelik eğitimi; Program çıktısı; Ölçme; Değerlendirme

ABSTRACT

Introduction and Aim: The literature suggests the use of direct and indirect assessment methods to determine the achievement of program outcomes. While studies have focused on engineering education, they have been limited in nursing education. Therefore, this study aims to develop a strategic approach to determining the achievement of program outcomes using direct and indirect assessment methods.

Materials and Methods: This study was conducted with students who were in the final stage of an accredited nursing degree program. It is a mixed-method study, and a quantitative-dominant concurrent design was used. The quantitative section (n=155) used “the Nursing Undergraduate Education Program National Competency Assessment Scale (NUEP-NCAS)” the programme outcomes (PO) assessment form and the “Student-Based Personal Macro Measurement and Evaluation Model”. In the qualitative section (n=20), in-depth interviews were conducted to investigate nursing students' opinions, experiences, and feelings about their achievement of program outcomes. Microsoft Excel and SPSS 25 programs were used for quantitative data, and MAXQDA: Analytics Pro 2020 program was used for qualitative data. For direct assessment, the Student-Based Personal Macro Measurement and Evaluation Model was used to calculate cumulative scores across three course clusters, by class, and up to graduation. NUEP-NCAS, PO assessment form, and in-depth interviews were used for indirect assessment. The themes, categories, and codes obtained through qualitative analyses were matched with the program outputs and interpreted together with the quantitative findings.

Results: Direct assessment showed that the PO level of achievement was above 3 out of 4 for all programme outcomes. Indirect and direct assessments revealed that students had largely achieved the programme outcomes. Moderate to high positive correlations were observed between the measurement tools used in the indirect assessment (NUEP-NCAS and the PO assessment form), while very weak to weak significant correlations were observed between the direct and indirect measurements ($p < 0.05$).

Conclusion: It was found that direct and indirect evaluation methods are effective in evaluating the achievement of program outcomes, and that using them together provides more explanatory information. While the general quantitative achievement of program outcomes was determined by combining the results of direct and indirect evaluations using quantitative methods, the qualitative method went beyond numerical results and revealed the strengths and areas for improvement of the education program. From this perspective, it is recommended that the achievement of program outcomes be evaluated using both direct and indirect methods, and that qualitative approaches be included in indirect evaluations.

Keywords: Nursing education; Program outcome; Measurement; Evaluation

[ID-1911]

Diyaliz ile İlişkili Stigma Algısı Ölçeğinin Türkçe Geçerlilik ve Güvenirliliği

Validity and Reliability of The Turkish Version of The Dialysis-Related Stigma Scale

Gülay TURGAY¹, Banu ÇEVİK², Sude Nur ÖLMEZ³, Elif OK⁴

sudeolmez00@gmail.com

¹Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu Diyaliz Programı, Başkent Üniversitesi, Ankara / Türkiye

²Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü, Başkent Üniversitesi, Ankara / Türkiye

³Kardiyoloji Servisi, Bilkent Şehir Hastanesi, Ankara / Türkiye

⁴Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü, İzmir Demokrasi Üniversitesi, İzmir / Türkiye

ÖZET

Giriş ve Amaç: Hemodiyaliz tedavisi alan hastalar, hastalık ve tedavi sürecine bağlı olarak fiziksel görünüm değişiklikleri, cinsel sorunlar ve çeşitli komplikasyonlar yaşayabilmektedir. Bu durum, bireylerin sağlık, iş, gelir, beden imajı ve özgüvenini olumsuz etkileyerek damgalanma algısına yol açabilmektedir. Bu metodolojik araştırma, Diyaliz ile İlişkili Stigma Algısı Ölçeği'nin Türkçe'ye uyarlanması ve geçerlik-güvenirlilik özelliklerinin değerlendirilmesi amacıyla yapılmıştır.

Gereç ve Yöntem: Araştırma Ekim–Aralık 2024 tarihleri arasında Ankara'da bir vakıf üniversitesi hastanesine bağlı iki diyaliz merkezinde, dâhil edilme kriterlerini karşılayan 192 hemodiyaliz hastası ile yürütülmüştür. Veriler, kişisel bilgi formu ve Diyaliz ile İlişkili Stigma Algısı Ölçeği kullanılarak toplanmıştır. Ölçeğin geçerliği dil eşdeğerliği, kapsam geçerliği ve yapı geçerliği yöntemleriyle; güvenirliği ise iç tutarlık, madde analizi ve test-tekrar test yöntemleriyle değerlendirilmiştir. Yapı geçerliğini incelemek için açıklayıcı faktör analizi (AFA) ve doğrulayıcı faktör analizi (DFA) yapılmış, KMO ve Bartlett testleri uygulanmış, AFA'da Temel Bileşenler Analizi kullanılmıştır.

Bulgular: Ölçek maddelerinin madde-toplam korelasyonları yeterli bulunmuştur. Ölçeğin toplam Cronbach alfa katsayısı .765 olup, test-tekrar test güvenirlik katsayısı da yüksek bulunmuştur. İlk ve ikinci ölçüm puan ortalamaları arasında anlamlı fark saptanmamıştır. AFA sonucunda, 9 maddeden oluşan ölçeğin üç faktörlü yapıya sahip olduğu ve bu faktörlerin toplam varyansın %81,25'ini açıkladığı belirlenmiştir. DFA ile de üç faktörlü modelin geçerli olduğu doğrulanmıştır.

Sonuç: Diyaliz ile İlişkili Stigma Algısı Ölçeği'nin Türkçe formunun geçerlik ve güvenirliği sağlanmış olup, ölçek hemodiyaliz hastalarında yapılacak araştırmalarda ve klinik uygulamalarda kullanılacak geçerli ve güvenilir bir ölçme aracı olarak önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Hemodiyaliz, Stigma, Ölçek uyarlama, Geçerlik, Güvenirlik

ABSTRACT

Introduction and Aim: Patients receiving hemodialysis often experience complications related to both their disease and treatment, including physical appearance changes, sexual problems, and other challenges. These issues may negatively affect health, employment, income, body image, and self-confidence, ultimately leading to feelings of stigma. This methodological study aimed to adapt the Dialysis-Related Stigma Scale into Turkish and to evaluate its psychometric properties in terms of validity and reliability.

Materials and Methods: The study was conducted between October and December 2024 with hemodialysis patients (n = 192) treated at two dialysis centers of a foundation university hospital in Ankara, Türkiye. Data were collected using a personal information form and the Dialysis-Related Stigma Scale. The validity of the Turkish version was examined through language equivalence, content validity, and construct validity, while reliability was assessed by internal consistency, item analysis, and test-retest reliability. Construct validity was analyzed using exploratory factor analysis (EFA) and confirmatory factor analysis (CFA). Kaiser-Meyer-Olkin (KMO) and Bartlett's tests were performed, and Principal Components Analysis was used in EFA.

Results: Item–total correlations were satisfactory. The overall Cronbach's alpha coefficient of the scale was and the test–retest reliability coefficient was high, with no significant differences observed between the first and second measurements. EFA revealed a three-factor structure for the nine items, explaining 81.25% of the total variance. The three-factor model was further supported by CFA, confirming the construct validity of the scale.

Conclusion: The Turkish version of the Dialysis-Related Stigma Scale demonstrated strong validity and reliability. It is a suitable tool for use in research and clinical practice involving hemodialysis patients in Türkiye.

Keywords: Hemodialysis, Stigma, Scale adaptation, Validity, Reliability

[ID-1912]

Hemodiyaliz Hastalarında Sağlık Okuryazarlığı, Öz Yönetim ve Hasta Güçlendirme Düzeylerinin İncelenmesi

Investigation Of Health Literacy, Self-Management And Patient Empowerment Levels In Hemodialysis Patients

Sude Nur ÖLMEZ¹, Gülay TURGAY²

sudeolmez00@gmail.com

¹Kardiyoloji Servisi, Bilkent Şehir Hastanesi, Ankara / Türkiye

²Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu Diyaliz Programı, Başkent Üniversitesi, Ankara / Türkiye

ÖZET

Giriş ve Amaç: Hemodiyaliz hastalarının kendi sağlık durumları hakkında verilen bilgileri değerlendirebilmeleri, sağlıklı kararlar verebilmeleri ve tedavi süreci boyunca daha aktif rol üstlenmeleri için yeterli sağlık okuryazarlığına sahip olmaları gerekmektedir. Hastaların semptom, yaşam tarzı yönetimi veya hastalığın psikolojik etkileriyle baş etmeleri için öz yönetim becerilerini güçlendirmesi oldukça önemlidir. Bu araştırma hemodiyaliz alan hastaların sağlık okuryazarlığı, öz yönetim ve hasta güçlendirme düzeylerini incelemek amacıyla yapılmıştır.

Gereç ve Yöntem: Araştırma Ocak-Mayıs 2024 tarihleri arasında Başkent Üniversitesi Ankara hastanesi diyaliz merkezlerinde hemodiyaliz alan ve araştırmaya dahil edilme kriterlerini sağlayan 219 hasta ile yürütülmüştür. Veriler, “Hasta Tanıtıcı Bilgi Formu”, “Hemodiyaliz Hastalarında Sağlık Okuryazarlığı Ölçeği”, “Kronik Hastalık Öz Yönetim Ölçeği” ve “Hasta Güçlendirme Ölçeği” kullanılarak toplanmıştır.

Bulgular: Araştırmada hastaların sağlık okuryazarlığı ölçeği puan ortalaması 62,19±8,96’dur ve hastaların sağlık okuryazarlığı düzeyleri ortalamanın üstünde bulunmuştur. Hastaların öz yönetim düzeyi ortalamanın üstündedir. Kronik hastalık öz yönetim ölçeğinin kendini damgalama alt boyut madde puan ortalaması çalışan hastaların düşük bulunmuştur. Komorbiditeye sahip hastaların güçlendirme düzeyi daha düşük bulunmuştur. Hastaların sağlık okuryazarlığı düzeyi ile hasta güçlendirme düzeyi arasında pozitif yönde orta düzeyde ilişki bulunmuştur (r:0,604; p<0,01). Hastaların sağlık okuryazarlığı düzeyi arttıkça tedavi uyumu, kendi sağlığını yönetebilme ve hasta güçlendirme düzeyi artmakta kendini damgalama düzeyi azalmaktadır.

Sonuç: Kronik hastalıkların yönetimi, hasta güçlendirme çalışmaları ile başarılabilir. Bu yüzden kronik hastaların hastalıklarını yönetebilmelerini ve kendi sağlık kararlarını alarak uygun sağlık davranışlarını sergilemelerini sağlayabilmek için hem hasta güçlendirme hem de sağlık okuryazarlık düzeylerini geliştirecek çalışmaların birlikte yapılması gerektiği düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: hasta güçlendirme, hemodiyaliz, hemşirelik, öz yönetim, sağlık okuryazarlık

ABSTRACT

Introduction and Aim: Hemodialysis patients need to have sufficient health literacy to be able to evaluate the information provided about their own health status, make informed decisions, and take a more active role throughout the treatment process. It is very important for patients to strengthen their self-management skills in order to cope with symptoms, lifestyle management, or the psychological effects of the disease. This study was conducted to examine the health literacy, self-management, and patient empowerment levels of patients undergoing hemodialysis.

Materials and Methods: The study was conducted between January and May 2024 with 219 patients undergoing hemodialysis at the dialysis centers of Başkent University Ankara Hospital who met the inclusion criteria. Data were collected using the “Patient Identification Information Form,” the “Health Literacy Scale for Hemodialysis Patients,” the “Chronic Disease Self-Management Scale,” and the “Patient Empowerment Scale.”

Results: In the study, the average health literacy scale score of patients was 62.19 ± 8.96 , and the health literacy levels of patients were found to be above average. The self-management level of patients was above average. The mean score for the self-stigmatization subscale of the chronic disease self-management scale was found to be low among working patients. The empowerment level of patients with comorbidities was found to be lower. A moderate positive correlation was found between patients' health literacy level and patient empowerment level ($r: 0.604$; $p < 0.01$). As patients' health literacy level increases, treatment compliance, ability to manage their own health, and patient empowerment level increase, while self-stigmatization level decreases.

Conclusion: The management of chronic diseases can be achieved through patient empowerment activities. Therefore, it is thought that studies to improve both patient empowerment and health literacy levels should be carried out together in order to ensure that chronic patients can manage their diseases and exhibit appropriate health behaviors by taking their own health decisions.

Keywords: patient empowerment, hemodialysis, nursing, self-management, health literacy

[ID-1914]

Mezun Aşamasındaki Hemşirelik Öğrencilerinin Profesyonel Değerleri ile Lisans Programına Yönelik Değerlendirmeleri Arasındaki İlişki

The Relationship Between Graduating Nursing Students' Professional Values and Their Evaluations of the Undergraduate Program

Özlem AVCI², Melis ŞEN YILMAZ¹, Gülşah DOĞAN²

ozlema@biruni.edu.tr

¹Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü, Biruni Üniversitesi, İstanbul / Türkiye

²Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü (İngilizce), Biruni Üniversitesi, İstanbul / Türkiye

ÖZET

Giriş ve Amaç: Çalışmalar, profesyonel değerlerin etik duyarlılık ve bakım davranışı gibi bileşenlerle güçlü bir biçimde bağlantılı olduğunu vurgulamakta; eğitim programlarının bu değerleri desteklemesi, öğrencilerin küresel bakım standartlarına uygun refleks geliştirmeleri için kritik görülmektedir. Bu çalışma, mezun aşamasındaki hemşirelik öğrencilerinin profesyonel değer düzeyleriyle lisans programına yönelik değerlendirmeleri arasındaki ilişkiyi ortaya koyarak, eğitim programlarında güçlendirilmesi gereken alanlara dair kanıta dayalı öneriler sunmayı amaçlamaktadır.

Gereç ve Yöntem: Çalışma, 2024-2025 eğitim-öğretim yılında İstanbul'da özel bir Vakıf Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümüne devam eden son sınıf öğrencilerini kapsamaktadır. Çalışmaya katılmayı kabul eden tüm öğrenciler (N=70) çalışma kapsamına alınmıştır. Araştırmanın verileri 'Kişisel Bilgi Formu', 'Hemşirelikte Lisans Programını Değerlendirme Ölçeği' ve 'Hemşirelerin Profesyonel Değerleri Ölçeği' ile toplanmıştır. Veriler IBM SPSS Statistics 25.0 istatistik paket programı kullanılarak değerlendirilmiş, $p < 0.05$ istatistiksel olarak önemli kabul edilmiştir.

Bulgular: Öğrencilerin Hemşirelikte Lisans Programını Değerlendirme Ölçeği alt ölçek puan ortalamalarının; Evrensel, Ulusal ve Mesleki Değerleri Kazandırma için 21.03 ± 6.92 , Öğretim Süreci için 15.28 ± 5.09 , Mesleki Gelişim ve Yeterlilik için 19.10 ± 6.23 , Bireysel Gelişim için 21.52 ± 6.84 olarak belirlenmiş, toplam ölçek puan ortalamasının 76.93 ± 24.63 olduğu belirlenmiştir. Bu değerler ile lisans programını değerlendirme puanlarının olumlu yönde olduğu saptanmıştır. Öğrencilerin Hemşirelerin Profesyonel Değerleri Ölçeği toplam puan ortalamasının 186.46 ± 35.49 ile ortalamanın üzerinde olduğu belirlenmiştir. Ayrıca öğrencilerin lisans değerlendirme ölçeği tüm alt ölçek puanları ile profesyonel değerleri puanları arasında orta düzeyde pozitif yönde ilişki olduğu saptanmıştır ($p=0.000$).

Sonuç: Öğrencilerin lisans eğitimine yönelik olumlu değerlendirmelerinin profesyonel değerleri de güçlendirdiği göz önünde bulundurulduğunda, eğitim programlarının içerik, yöntem ve uygulama boyutlarının sürekli geliştirilmesi önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Hemşirelik öğrencisi, lisans eğitimi, profesyonel değerler

ABSTRACT

Introduction and Aims: Studies emphasize the strong connection between professional values and components such as ethical sensitivity and caring behavior; supporting these values in educational programs is considered critical for students to develop reflexes aligned with global standards of care. This study aims to demonstrate the relationship between graduating nursing students' professional values and their evaluations of the undergraduate program, providing evidence-based recommendations for areas that need strengthening in educational programs.

Materials and Methods: The study included senior students attending the Nursing Department of a private foundation university in Istanbul during the 2024-2025 academic year. All students (N=70) who agreed to participate were included. Data were collected using a Personal Information Form, the Nursing Undergraduate Program Evaluation Scale, and the Nurses' Professional Values Scale. Data were analyzed using the IBM SPSS Statistics 25.0 statistical package program, and $p<0.05$ was considered statistically significant.

Results: The students' mean subscale scores of the Nursing Undergraduate Program Evaluation Scale were determined as 21.03 ± 6.92 for Acquiring Universal, National and Professional Values, 15.28 ± 5.09 for the Teaching Process, 19.10 ± 6.23 for Professional Development and Competence, and 21.52 ± 6.84 for Individual Development, and the total scale mean score was 76.93 ± 24.63 . These values showed that the undergraduate program evaluation scores were positive. The students' total mean score on the Nurses' Professional Values Scale was determined to be above the average with 186.46 ± 35.49 . In addition, a moderate positive correlation was found between the students' all subscale scores of the undergraduate evaluation scale and their professional values scores ($p=0.000$).

Conclusion: Considering that students' positive evaluations of undergraduate education also strengthen professional values, it is important to continuously improve the content, methodology, and implementation dimensions of educational programs.

Keywords: Nursing student, undergraduate education, professional values

[ID-1915]

Nadir Hastalıkların Farkında Mıyız? Bir Sağlık Bilimleri Fakültesi Örneği

Are We Aware of Rare Diseases? A Health Sciences Faculty Example

Hülya KESKİN¹, Aleyna KAYA², Aysu Ecem ECEVİT³, Özgür ÇINAR⁴

hulya_k@hotmail.com

¹Sağlık Bilimleri Fakültesi/Odyoloji Bölümü, Mardin Artuklu Üniversitesi, Mardin / Türkiye

²Beyin Cerrahi Servisi, Gaziantep Şehir Hastanesi, Gaziantep / Türkiye

³Acil Servis, Kepez Devlet Hastanesi, Antalya / Türkiye

⁴Yenidoğan Yoğun Bakım Ünitesi, Gaziantep Şehir Hastanesi, Gaziantep / Türkiye

ÖZET

Giriş ve Amaç: Nadir hastalıklar, Avrupa ve diğer gelişmiş ülkelerdeki tanımıyla 2000 kişide 1’den az görülme sıklığı ile tanımlanan, çoğunluğu genetik kökenli, kronik, ilerleyici ve yaşam kalitesini olumsuz etkileyen hastalıklardır. Tanı ve tedavi süreçlerinde uzman desteğine erişim, sağlık hizmetlerinden yararlanma ve toplumsal entegrasyon konularında önemli güçlükler yaşanmaktadır. Bu bağlamda bu çalışmanın amacı, nadir hastalığı olan bireylere bakım verecek geleceğin ebe ve hemşireleri ile bu bireylerin beslenmeye ilişkin gereksinimlerinin yönetiminde rol alacak diyetisyen adaylarının nadir hastalıklara yönelik farkındalık düzeylerinin belirlenmesidir.

Gereç ve Yöntem: Araştırma, 13 Şubat-31 Nisan 2023 tarihleri arasında, Güneydoğu Anadolu Bölgesi’nde bulunan bir üniversitenin Sağlık Bilimleri Fakültesi’nde kesitsel tipte tanımlayıcı bir araştırma olarak yürütüldü. Araştırmanın evrenini, aynı fakültenin Ebelik, Hemşirelik ve Beslenme-Diyetetik bölümlerinde öğrenim gören ikinci, üçüncü ve dördüncü sınıf öğrencileri oluşturdu. Veri toplama aracı olarak, “Birey Tanıtıcı Özellikler Formu” ve “Nadir Hastalıklara İlişkin Farkındalık Formu” kullanıldı. Araştırmaya etik kurul izni ve kurum izni alındıktan sonra başlandı. Veriler, Statistical Program in Social Sciences 25 programı ile analiz edildi. Tanımlayıcı istatistikler sayı ve yüzde ile değişkenler arasındaki ilişkiler ise ki-kare analizi ile değerlendirildi.

Bulgular: Araştırmaya toplam 527 öğrenci katıldı ve katılımcıların yaş ortalaması $22,45 \pm 2,79$ yıl olarak belirlendi. Katılımcıların çoğunluğunu kadın öğrenciler oluşturdu (%76,9). Bölümlere göre dağılım incelendiğinde en yüksek oran hemşirelik bölümünde (%49,7) saptandı. Öğrencilerin büyük çoğunluğunun nadir hastalıkları daha önce duyduğu tespit edildi (%79,9). Öğrenme kaynakları arasında en sık örgün eğitim (%25,2) ve internet/sosyal medya (%19,0) yer aldı. Katılımcıların önemli bir kısmı bilgi düzeyini yetersiz (%62,8) veya çok kötü (%17,1) olarak değerlendirdi. Bu doğrultuda, öğrencilerin %80,6’sı müfredatta nadir hastalıklarla ilgili derslerin zorunlu hale getirilmesi gerektiğini ifade etti. Nadir hastalıklara ilişkin bazı değişkenlerde cinsiyet, sınıf, yaş grubu ve bölüm değişkenlerine göre istatistiksel olarak anlamlı farklılıklar saptanmıştır ($p < 0,05$).

Sonuç: Öğrencilerin nadir hastalıklar konusundaki bilgi düzeylerinin yetersiz olduğu, buna bağlı olarak müfredatta zorunlu ders ihtiyacının öne çıktığı ve demografik değişkenlere göre farklılık gösteren farkındalık düzeylerinin, eğitim programlarında bu alana yönelik düzenlemelerin gerekliliğini ortaya koyduğu belirlendi.

Anahtar Kelimeler: Farkındalık, Nadir Hastalık, Öğrenci, Eğitim

2. Uluslararası Hemşirelik Eğitiminin Geleceği Kongresi
2nd International Congress on the Future of Nursing Education
17-19 Eylül –September 2025, Ankara

Bu araştırma, 2022-2023 Eğitim-Öğretim Yılı kapsamında Hemşirelik Bölümü 4. sınıf öğrencilerinin lisans bitirme tezi olarak yürütülmüştür.

ABSTRACT

Introduction and Aim: Rare diseases are defined in Europe and other developed countries as conditions with a prevalence of less than 1 in 2,000 individuals, most of which are genetic in origin, chronic, progressive, and negatively affecting quality of life. Significant challenges are encountered in accessing specialist support, utilizing healthcare services, and achieving social integration during diagnostic and treatment processes. In this context, the aim of the present study was to determine the awareness levels of future midwives and nurses who will provide care to individuals with rare diseases, as well as dietitian candidates who will play a role in managing the nutritional needs of these individuals.

Materials and Methods: This cross-sectional descriptive study was conducted between February 13 and April 31, 2023, at the Faculty of Health Sciences of a university located in Southeastern Anatolia. The study population consisted of second-, third-, and fourth-year students enrolled in the Departments of Midwifery, Nursing, and Nutrition-Dietetics. Data were collected using the “Participant Descriptive Characteristics Form” and the “Rare Diseases Awareness Form.” The study commenced after obtaining ethical approval and institutional permission. Data were analyzed using the Statistical Program for Social Sciences version 25. Descriptive statistics were presented as frequencies and percentages, and relationships between variables were assessed using the chi-square test.

Results: A total of 527 students participated in the study, with a mean age of 22.45 ± 2.79 years. The majority of participants were female (76.9%). The highest proportion of students were from the Nursing Department (49.7%), followed by Midwifery (27.3%) and Nutrition-Dietetics (23.0%). Most students reported having previously heard of rare diseases (79.9%). The most common sources of information were formal education (25.2%) and internet/social media (19.0%). A substantial proportion of participants evaluated their knowledge level as inadequate (62.8%) or very poor (17.1%). In line with this, 80.6% emphasized that courses on rare diseases should be made compulsory in the curriculum. Statistically significant differences were found in awareness levels according to gender, class year, age group, and department ($p < 0.05$).

Conclusion: The study revealed that students’ knowledge levels regarding rare diseases were insufficient, highlighting the need to include compulsory courses on this subject in the curriculum. Moreover, the observed variations in awareness across demographic variables underscore the necessity of curriculum adaptations and educational initiatives addressing rare diseases.

Keywords: Awareness, Rare Diseases, Student, Education

This study was conducted as a senior thesis project by fourth-year Nursing Department students during the 2022–2023 academic year.

[ID-1916]

Klinisyen Hemşirelere Yönelik Hizmet İçi Eğitimler ve Teknoloji Destekli Eğitim Araçları

In Service Training for Clinical Nurses and Technology Supported Educational Tools

Birgül YURDAKUL¹, Özlem ÖZTÜRK², Beyza ERDEMİSOY KARAHAN³, **Mehtap AKMAN**³

mehtapakman8906@gmail.com

¹Sağlık Bakım Hizmetleri Müdürü, Ankara Üniversitesi, Sağlık Uygulama ve Araştırma Hastaneleri, Ankara / Türkiye

²Başhemşirelik, Ankara Üniversitesi, Cebeci Araştırma ve Uygulama Hastaneleri, Ankara / Türkiye

³Hizmet İçi Eğitim Birimi, Ankara Üniversitesi, Sağlık Uygulama ve Araştırma Hastaneleri, Ankara / Türkiye

ÖZET

Giriş ve Amaç: Klinisyen hemşirelerin mesleki yeterliliklerini sürdürebilmeleri, kaliteli ve güvenli hasta bakımının temel koşuludur. Sağlık alanında yaşanan hızlı değişim ve gelişmeler, hemşirelik uygulamalarının hizmet içi eğitimle desteklenmesini gerekli kılmaktadır.

Hizmet içi eğitimler, hemşirelerin güncel bilgiye erişimlerini kolaylaştırır, kanıta dayalı uygulamaları benimsemelerine katkı sağlar ve hasta güvenliğini artırır. Hizmet içi eğitimlerin etkinliğinin ve verimliliğinin artırılmasında teknoloji destekli eğitim araçlarının kullanımı oldukça önemli bir role sahiptir. Bu derlemenin amacı, klinisyen hemşirelere yönelik hizmet içi eğitimlerin önemini vurgulamak, teknoloji destekli eğitim araçlarının bu eğitimlerin etkililiği ve kalitesine olan katkısı hakkında bilgi sunmaktır.

Sonuç: Hizmet içi eğitimler, hemşirelerin kurumun misyon, vizyon, politika ve amaçlarını benimsemelerine, görev ve sorumluluklarını öğrenmelerine ve özlük hakları konusunda farkındalık kazanmalarına katkı sağlamaktadır. Ayrıca hasta ve çalışan güvenliğini gözetmeleri, nitelikli bakım sunmaları, bilimsel ve teknolojik gelişmelere uyum sağlamaları ve kurumsal verimliliğe destek vermeleri açısından önemlidir. Hizmet içi eğitimlerin etkililiğini artırmak ve mesleki gelişimi desteklemek için teknoloji destekli eğitim araçlarından yararlanılmaktadır. Literatürde, hemşirelerin hizmet içi eğitimlerinde simülasyon uygulamaları, sanal gerçeklik (VR) ve artırılmış gerçeklik (AR) temelli vaka çalışmaları, mobil uygulamalar ve kurum içi dijital eğitim portalları gibi teknoloji destekli güncel eğitim araçlarının kullanıldığı belirtilmektedir. Araştırmalar, hemşirelerin hizmet içi eğitimlerle kazanmaları ve pekiştirmeleri hedeflenen becerilerin simülasyon uygulamaları aracılığıyla desteklenmesi durumunda, bilgi düzeylerinin, öz güvenlerinin ve klinik becerilerinin arttığını ortaya koymaktadır. Çevrimiçi eğitim platformları ve mobil uygulamalar hemşirelerin yoğun çalışma programlarına uyum sağlayarak her zaman ve her yerde eğitim almalarını mümkün kılmaktadır. Bu esneklik, sürekli mesleki gelişimi desteklemekte ve öğrenme sürecini sürdürülebilir kılmaktadır. VR ve AR teknolojileri, hemşirelerin gerçek hayattaki klinik senaryoları deneyimlemelerini sağlayarak karar verme ve uygulama becerilerini geliştirmelerine olanak tanımaktadır.

Sonuç olarak; hizmet içi eğitimler ve bu eğitimlere güncel teknolojilerin entegrasyonu; hemşirelerin mesleki yetkinliklerini artırmakta, hasta bakım kalitesini iyileştirmekte ve sağlık hizmetlerinin genel

2. Uluslararası Hemşirelik Eğitiminin Geleceği Kongresi
2nd International Congress on the Future of Nursing Education
17-19 Eylül –September 2025, Ankara

etkinliğini yükseltmektedir. Bu nedenle, sağlık kurumlarının hizmet içi eğitim programlarında teknolojik yeniliklere yer vermeleri büyük önem taşımaktadır.

Anahtar kelimeler: Hemşire Klinisyenler; Hizmet İçi Eğitim; Eğitim Teknolojisi; Mobil Uygulamalar; Simülasyon Eğitimi

ABSTRACT

Introduction and Aim: Maintaining the professional competencies of clinical nurses is a fundamental requirement for providing safe and high-quality patient care. Rapid changes and developments in healthcare make it essential to support nursing practices through in-service training. In-service training facilitates nurses' access to up-to-date knowledge, promotes the adoption of evidence-based practices, and enhances patient safety. The use of technology-assisted educational tools plays a crucial role in increasing the effectiveness and efficiency of in-service training. The aim of this review is to emphasize the importance of in-service training for clinical nurses and to provide information on the contribution of technology-supported educational tools to the effectiveness and quality of these programs.

Conclusion: In-service training supports nurses in adopting the mission, vision, policies, and objectives of their institutions, understanding their duties and responsibilities, and increasing awareness of professional rights. It also plays a critical role in ensuring patient and staff safety, delivering high-quality care, adapting to scientific and technological developments, and contributing to institutional efficiency. To enhance effectiveness and professional development, technology-assisted educational tools are increasingly utilized. The literature reports widespread use of simulation practices, virtual reality (VR) and augmented reality (AR) case studies, mobile applications, and internal digital training portals. Simulation-based training improves knowledge, self-confidence, and clinical skills, while online platforms and mobile applications enable nurses to access education regardless of time or place, supporting continuous professional growth. VR and AR technologies allow nurses to experience real clinical scenarios, enhancing decision-making, critical thinking, and practical skills, while providing a safe learning environment that reduces errors and increases motivation. Consequently, integrating modern technologies into in-service training enhances nurses' professional competencies, improves patient care quality, increases staff satisfaction, and contributes to the overall effectiveness of healthcare services. Therefore, it is crucial for healthcare institutions to systematically incorporate technological innovations into their in-service training programs.

Keywords: Clinical Nurses; In-Service Training; Educational Technology; Mobile Applications; Simulation Training

[ID-1917]

Hemşirelik Eğitiminde Mikro Öğretim; Önemi, Katkıları ve Sınırlılıkları

Microteaching in Nursing Education: Its Importance, Contributions, and Limitations

Alive ÇAYIR¹

aliye.cyr@gmail.com

¹Hemşirelik Fakültesi, Necemettin Erbakan Üniversitesi, Konya / Türkiye

ÖZET

Giriş ve Amaç: Hemşirelik eğitimi, bilişsel bilgi ile birlikte iletişim, klinik karar verme, psikomotor beceriler ve profesyonel tutumların eşzamanlı olarak geliştirilmesini gerektiren çok boyutlu bir süreçtir. Mikro öğretim, bu çok boyutlu sürecin etkili bir şekilde tamamlanması açısından kullanışlı aktif öğrenme eğitim yöntemlerinden biridir. Mikro öğretim, eğitim becerilerinin küçük ölçekli, kısa süreli ve odaklanmış uygulamalarla denendiği, yapılandırılmış geri bildirim ve tekrar ile desteklenen bir öğretim tekniği olarak, hemşirelik eğitiminde giderek daha fazla önem kazanmaktadır. Bu çalışmanın amacı, literatürdeki bulgular doğrultusunda hemşirelik eğitiminde mikro eğitimin önemini, katkılarını ve sınırlılıklarını incelemektir.

Sonuç: Hemşirelik eğitiminde mikro öğretim kavramının önemi giderek artmaktadır. Özellikle dijital teknolojilerin gelişmesiyle birlikte, çeşitli e-öğrenme platformları ve uygulamaları aracılığıyla öğrencilere mikro eğitimler sunulmaktadır. Bu sayede öğrenciler, istedikleri zaman ve yerde öğrenmelerini gerçekleştirebilmektedir. Öğrencilerin öğrenmelerini kendi hızlarında gerçekleştirmelerini sağlayarak, bireysel öğrenme ihtiyaçlarını karşılamak için uyarlanabilir öğrenme içerikleri sunmaktadır. Ayrıca mikro eğitimler, öğrencilerin pratik becerilerini geliştirmelerine de olanak tanımakta ve klinik uygulamalarda daha başarılı olmaları için çeşitli fırsatlar sunmaktadır. Kısa süreli ve interaktif öğrenme deneyimleri sunan mikro eğitimler, öğrencilerin öğrenme motivasyonunu artırarak daha hızlı bir şekilde öğrenmelerini sağlamaktadır. Yapılan çalışmalar, mikro öğretimin hemşirelik öğrencilerinin iletişim, eleştirel düşünme ve klinik performans becerilerini geliştirmede etkili bir yöntem olduğunu göstermektedir. Yapılandırılmış geri bildirim, video kaydı, akran değerlendirmesi ve yeniden öğretim döngüsü, yöntemin başarısını artıran unsurlar olarak öne çıkmaktadır. Bununla birlikte, mikro öğretim uygulamalarının zaman yönetimi ve öğretim elemanı iş yükü açısından bazı zorluklar barındırabileceği belirtilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Hemşirelik eğitimi, mikro öğretim, hemşirelik öğrencisi

ABSTRACT

Introduction and Aim: Nursing education is a multidimensional process that requires the simultaneous development of communication, clinical decision-making, psychomotor skills, and professional attitudes, along with cognitive knowledge. Microteaching is one of the most useful active learning educational methods for effectively completing this multidimensional process. Microteaching, a teaching technique in which learning skills are tested through small-scale, short-term, and focused practice sessions, supported by structured feedback and repetition, is increasingly gaining importance in nursing education. The purpose of this study is to examine the importance, contributions, and limitations of microteaching in nursing education, based on findings in literature.

Conclusion: The concept of microteaching is gaining increasing importance in nursing education. Particularly with the development of digital technologies, microteaching is being offered to students through various e-learning platforms and applications. This allows students to learn whenever and wherever they want. By enabling students to learn at their own pace, microteaching offers adaptable learning content to meet individual learning needs. Microteaching also allows students to develop practical skills and offers various opportunities for greater success in clinical practice. Providing short-term, interactive learning experiences, microteaching increases students' motivation to learn and enables them to learn more quickly. Studies show that microteaching is an effective method for developing nursing students' communication, critical thinking, and clinical performance skills. Structured feedback, video recording, peer review, and reteaching cycles are prominent factors that increase the method's success. However, it has been noted that microteaching practices can present some challenges in terms of time management and faculty workload.

Keywords: Nursing education, microteaching, nursing student

[ID-1918]

Hemşirelikte Sürdürülebilir Kalkınma İçin Dijital Dönüşüm: Bir Hastane Deneyimi

Digital transformation for sustainable development in nursing: a hospital experience

Hülya Karaer¹, Betül Çamlı¹, Aysun Ceylan¹, Özlem Gümüş¹, Hacer Arı¹, Ziyafet Uğurlu²

hulya_0610@yahoo.com

¹Ankara Hastanesi Hemşirelik Direktörlüğü Hizmetleri, Başkent Üniversitesi, Ankara / Türkiye

²Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü, Başkent Üniversitesi, Ankara / Türkiye

ÖZET

Giriş ve Amaç: Günümüzde sağlık hizmetlerinde dijitalleşme, hem hasta bakımının genişletilmesi hem de sürdürülebilir kalkınmanın sağlanması adına kaçınılmaz bir dönüşüm haline gelmiştir. Dijital dönüşüm süreci teknolojik bir değişim dışında Hemşirelik eğitiminin uygulama alanlarının yeniden yapılandırılmayı ayrıntılı bir şekilde belirtilmiştir. Çalışmamızda, Hemşirelik Dijital Kayıt Sisteminin uygulanabilirliğinin ve uygulamaya yönelik Profesyonellerin kayıtlarının değerlendirilmesi.

Gereç ve Yöntem: Çalışma, bir vakıf hastanesinde uygulamalı ve son derece planlanmıştır. Uygulamanın pilot çalışması 04.11.2024- 18.08.2025 tarihinde 6 klinikte yürütülmüştür. Sistemde hasta başı 44 form ve kullanılan 20 skala, Hemşirelik bakım planı için erişkin grubu ile 54, pediatri grubu ile 49 tanı ve 1025 girişim yer almıştır. Uygulama için teknik alt yapı hizmetleri yeniden düzenleniyor, pilot klinikler için tablet ve multidisipliner bir ekip desteği sağlanıyor. Uygulama hastanesi bilgi yönetim sistemi entegre edilerek tüm bilgisayarlardan erişim sağlanır. Sürecin değerlendirilmesi amacıyla çalışma kapsamındaki 7 hemşire ile görüşmelere yer verilmiştir. Görüşmeler sırasında onamları alındıktan sonra yapılmış form ile ortalama 20 dk yürütülmüş ve ses kayıtlarına alınmıştır.

Bulgular: Eğitim hemşiresi, yoğun bakım, dahiliye, cerrahi, pediatri, kadın doğum kliniklerinin sorumlu hemşirelerinden oluşan çalışma grubu tarafından farklı yaş ve özellikli hasta gruplarının listesine göre kullanılan hastabaşı yazılı formların uygulanabilirliği değerlendirilmiştir. Yazılım süreci tamamlanırken bir formun kullanımı değerlendirilmiş, geri bildirimler doğrultusunda gerekli iyileştirmeler yapılmıştır. Tüm hemşireleri uygulamayı dahil etmek amacıyla bire bir eğitimler verilmiş, onun hemşirenin masaüstü bilgisayarlarından en az 1 hastasının rejimine girmeleri sağlanmıştır. Tablet temininden sonra tüm hastaların veri girişleri yapılmaya başlandı. Görüşmelerde; elektronik kayıt sistemi geçiş süreci, olumlu ve olumsuz gidişat, sürdürülebilirlik olarak 4 ana tema belirlenmiştir. Hemşireler sistemi olumlu karşılamış, başarılı olduğunu ve aktif rol almalarının sistemde aktif kullanım katkı sağladığını bildirmiştir.

Sonuç: Hastanemizde hayattaki dijital hastane uygulaması, Klinik hizmetlerinde sürdürülebilir kalkınmaya önemli katkılar sağlamak ve hizmetin perspektifli başarılı bir örneği olacaktır. Hemşirelik hizmetlerinin uygulama ortamları ve eğitim programlarında da bu yönde bir yapılanma için model oluşturulacağı.

Anahtar kelimeler: Dijital hastane, hemşirelik elektronik kayıt sistemleri, hastane bilgi yönetim sistemleri, hemşirelik

ABSTRACT

Introduction and Aim: Today, digitisation in healthcare has become an inevitable transformation in order to improve the quality of patient care and achieve sustainable development goals. The digital transformation process is not only a technological change but also a process that requires the restructuring of nursing education in its fields of application. The aim of our study was to evaluate the feasibility of the Nursing Digital Record System and nurses' opinions regarding its implementation.

Materials and Methods: The study was planned to be applied and qualitative in a foundation hospital. The pilot study of the application was conducted in 6 clinics between 04.11.2024 and 18.08.2025. The system included 44 forms per patient and 20 scales, 54 diagnoses related to the adult group and 49 diagnoses related to the paediatric group for the nursing care plan, and 1,025 interventions. The technical infrastructure services were restructured for the application, and tablets and multidisciplinary team support were provided for the pilot clinics. The application was integrated into the hospital information management system, enabling access from all computers. Interviews were conducted with 7 nurses in the working group to evaluate the process. The interviews were conducted using a semi-structured form for an average of 20 minutes after obtaining written consent, and audio recordings were made.

Results: A working group consisting of the head nurses of the education, intensive care, internal medicine, surgery, paediatrics, and obstetrics clinics evaluated the applicability of bedside written forms used according to the needs of different age and specialised patient groups. As the software development process was completed, the use of each form was evaluated, and necessary corrections were made based on feedback. All nurses were provided with one-on-one training to ensure their involvement in the application, and each nurse was required to enter data for at least one patient using desktop computers. After tablets were provided, data entry for all patients began. Four main themes were identified in the interviews: the transition process to the electronic record system, its positive and negative aspects, and its sustainability. Nurses responded positively to the system and reported that their active role in the study contributed to the active use of the system.

Conclusion: The digital hospital application implemented in our hospital will make significant contributions to sustainable development in nursing services and will be a successful example in terms of improving service quality. It is believed that this will also serve as a model for nursing students in terms of structuring their practical environments and training programmes.

Keywords: Digital hospital, nursing electronic record systems, hospital information management systems, nursing

[ID-1919]

Hemşirelikte Öğretim Elemanlarının Oryantasyonu Deneyimleri

Orientation Experiences of Nursing Faculty Members

Adalet Kutlu¹, Dilan Deniz Akan¹, Özden Dedeli Çaydam¹, Nurgül Güngör Tavşanlı¹, Cansu Koşar¹

adalet.kutlu@cbu.edu.tr

¹Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü, Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Manisa / Türkiye

ÖZET

Bu çalışmanın amacı, Hemşirelik Bölümü öğretim elemanlarının oryantasyon/uyumlaştırma süreçleri ile ilgili deneyimleri paylaşmaktır.

Bu çalışma, bir durum (vaka) çalışmasıdır. Eylül 2023- Aralık 2024 tarihleri arasında MCBÜ Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü akreditasyon çalışmaları kapsamında, Standart 5 ekibi tarafından yapılmıştır. Oryantasyon programı ve oryantasyon formlar, literatür, akredite kurumların oryantasyon deneyimleri, hemşirelik bölümünün tüm öğretim elemanlarının geribildirimlerine göre yapılmıştır. İlk olarak, uyum sürecini tanımlayan bir akış oluşturulmuştur. Oryantasyon süreci genel olarak üç aşamada gerçekleştirildi; oryantasyon formlarının geliştirilmesi, formların hemşirelik bölüm kurulu ve uzman görüşü alınması, oryantasyon gereksinimi olan öğretim elemanlarına uygulanması ve oryantasyon sürecinin değerlendirilmesi, formlarda güncelleme ve yeni formların geliştirilmesi şeklindedir. Oryantasyon formları dokümantasyon sistemine uygun kodlanarak, SharePoint dokümantasyon sistemine yüklenmiş ve ilgili kişilerle link paylaşılmıştır.

Oryantasyon çalışması gereksinimi olduğunda; bir hafta içinde süreç başlatılarak, tarih, saat ve yer belirlenerek, yeni göreve başlayan öğretim elemanı/elemanlarına, Bölüm başkanı, Akreditasyon Komisyonu başkanı, oryantasyonu yapacak birimin ekibi/ kişiye Elektronik Belge Yönetim Sistemi (EBYS)'nden davet yazısı yazılmaktadır. Oryantasyon toplantısında süreç, birebir gerçekleştirildikten sonra gereksinim olduğunda oryante edilen öğretim elemanlarına görüşeceği kişiler ve dosyalar paylaşılmaktadır. Süreç sonunda oryantasyon sürecinin değerlendirme formlarına göre değerlendirilmesi yapılmaktadır. Süreçle ilgili form, deneyim ve görseller sunum sırasında paylaşılacaktır.

Sonuç olarak, hemşirelik bölümü öğretim elemanlarına oryantasyon süreci akreditasyon çerçevesinde başlatılmış ve sürdürülmektedir. Oryantasyon süreci, öğretim elemanlarının uyum sürecinin etkin olması, oryante edilen açısından motivasyon sağlayıcı, stresle başatme, bağlılık için adım atılması vs. sağlanarak kısa sürede çalışma süreçlerinin işleme söz konusu olmaktadır.

Anahtar kelimeler: Oryantasyon, hemşirelik öğretim elemanları, deneyim

2. Uluslararası Hemşirelik Eğitiminin Geleceği Kongresi
2nd International Congress on the Future of Nursing Education
17-19 Eylül –September 2025, Ankara

ABSTRACT

This study aims to share the experiences of nursing faculty members regarding their orientation and adaptation processes. Conducted as a case study, the research took place between September 2023 and December 2024 within the scope of accreditation efforts at the Department of Nursing, Faculty of Health Sciences, Manisa Celal Bayar University. The orientation program and related forms were developed based on literature, practices from accredited institutions, and feedback from all faculty members in the department. Initially, a flowchart was created to define the adaptation process. The orientation was carried out in three stages: development of orientation forms, review by the department council and experts, and implementation for newly appointed faculty members. The process also included evaluation, updates, and creation of new forms.

All documents were coded according to the documentation system and uploaded to the SharePoint platform, with access links shared with relevant individuals. When orientation is needed, the process is initiated within one week. An official invitation is sent via the EBYS to the new faculty member, the department head, the accreditation committee chair, and the designated orientation team. The orientation is conducted one-on-one, and if necessary, the oriented faculty member is provided with contact persons and relevant documents. At the end of the process, evaluation forms are used to assess the orientation experience.

In conclusion, the orientation process has been initiated and sustained within the framework of accreditation. It supports effective adaptation, enhances motivation, helps manage stress, and fosters institutional commitment, enabling faculty members to integrate into their roles more efficiently.

Keywords: Orientation, nursing instructors, experience

[ID-1920]

Hemşirelik Son Sınıf Öğrencilerinin Kanıta Dayalı Hemşireliğe Yönelik Tutumları ile Sağlık Okuryazarlığı ve Akademik Motivasyon Düzeyleri Arasındaki İlişki

The Relationship Between Attitudes of Evidence-Based Nursing, And The Levels of Health Literacy and Academic Motivation Among Senior Nursing Students

Gizem DİKCİ ADSAY¹, Sevil GÜLER²

sevilguler26@gmail.com

¹Kastamonu Eğitim ve Araştırma Hastanesi Çocuk Yoğun Bakım Ünitesi, T.C. Sağlık Bakanlığı Kastamonu İl Sağlık Müdürlüğü, Kastamonu / Türkiye

²Hemşirelik Fakültesi, Gazi Üniversitesi, Ankara /Türkiye

ÖZET

Giriş ve Amaç: Bu araştırma, son sınıf hemşirelik öğrencilerinin kanıta dayalı hemşireliğe yönelik tutumları ile sağlık okuryazarlığı ve akademik motivasyon düzeyleri arasındaki ilişkinin incelenmesi amacıyla tanımlayıcı olarak yapılmıştır.

Gereç ve Yöntem: Araştırmanın örneklemini Hemşirelik Bölümünde 4. sınıfta öğrenim gören ve araştırmaya gönüllü olarak katılmayı kabul eden 205 hemşirelik öğrencisi oluşturmuştur. Veriler Öğrenci Bilgi Formu, Kanıta Dayalı Hemşireliğe Yönelik Tutum Ölçeği, Türkiye Sağlık Okuryazarlığı Ölçeği-32 ve Akademik Motivasyon Ölçeği ile toplanmıştır. Verilerin değerlendirilmesinde tanımlayıcı istatistikler, bağımsız t testi, tek yönlü varyans analizi, Levene, Bonferroni, Tamhane's T2 testleri ile çoklu doğrusal regresyon analizi kullanılmıştır.

Bulgular: Öğrencilerin Kanıta Dayalı Hemşireliğe Yönelik Tutum Ölçeği, Türkiye Sağlık Okuryazarlığı Ölçeği-32 ve Akademik Motivasyon Ölçeği toplam puan ortalamaları sırasıyla 62,01±9,37, 32,32±11,85 ve 133,40±25,99 olarak bulunmuştur. Öğrencilerin Kanıta Dayalı Hemşireliğe Yönelik Tutum Ölçeği toplam puanları ile Türkiye Sağlık Okuryazarlığı Ölçeği-32 toplam puanları arasında pozitif yönde ve anlamlı ($p<0,05$) ilişki bulunmuştur. Kanıta Dayalı Hemşireliğe Yönelik Tutum Ölçeği toplam puanları üzerinde cinsiyetin ve babanın çalışma durumunun; Türkiye Sağlık Okuryazarlığı Ölçeği-32 puanları üzerinde ailenin gelir düzeyi ve klinik/saha uygulamalarında kanıt temelli uygulamaları kullanabilme durumlarının; Akademik Motivasyon Ölçeği toplam puanları üzerinde mezun olunan lise türü ve daha önce hemşirelik mesleği ile ilgili bir kongreye katılma durumlarının anlamlı derecede etkisi olduğu saptanmıştır ($p<0,05$).

Sonuç: Araştırmadan elde edilen sonuçlar doğrultusunda; kanıta dayalı hemşireliğe yönelik tutumlarını geliştirmek, sağlık okuryazarlığı ve akademik motivasyonlarını arttırmak için öğrencilerin hemşirelik ile ilgili bilimsel toplantılara katılımlarının sağlanması, okula başladıkları andan itibaren akran yönderlik ve danışmanlık sistemi ile eğitim, danışmanlık verilmesi ve izlenmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Hemşirelik öğrencileri, Kanıta dayalı hemşirelik, Sağlık okuryazarlığı, Akademik motivasyon

ABSTRACT

Introduction and Aim: This research was conducted as a descriptive study in order to examine the relationship between senior nursing students' attitudes towards evidence-based nursing and their levels of health literacy and academic motivation.

Materials and Methods: The sample of the study consisted of 205 nursing students studying in the 4th year of the Department of Nursing and voluntarily agreed to participate in the research. Data were collected with Student Information Form, Attitude Towards Evidence Based Nursing Questionnaire, Türkiye Health Literacy Scale-32, and Academic Motivation Scale. Descriptive statistics, independent t test, one-way analysis of variance, Levene, Bonferroni, Tamhane's T2 tests and multiple linear regression analysis were used to evaluate the data.

Results: The total mean scores of the students on the Attitude Towards Evidence Based Nursing Questionnaire, Türkiye Health Literacy Scale-32, and Academic Motivation Scale were found to be 62.01 ± 9.37 , 32.32 ± 11.85 , and 133.40 ± 25.99 , respectively. A positive and significant ($p < 0.05$) relationship was found between the students' total scores of Attitude Towards Evidence Based Nursing Questionnaire and Türkiye Health Literacy Scale-32. On the Attitude Towards Evidence Based Nursing Questionnaire total scores, gender and father's employment status; on the Türkiye Health Literacy Scale-32 total scores, the income level of the family and the ability to use evidence-based practices in clinical/field practices; the type of high school graduated from and the status of attending a congress related to the nursing profession have a statistically significant effect on the Academic Motivation Scale total scores ($p < 0.05$).

Conclusion: In line with the results obtained from the research, it is recommended to ensure that students participate in scientific meetings related to nursing, to provide education, counseling and follow-up with peer mentoring and counseling system from the moment they start school in order to improve their attitudes towards evidence-based nursing, to increase their health literacy and academic motivation.

Keywords: Nursing students, Evidence based nursing, Health literacy, Academic motivation

[ID-1921]

Hipovolemik Şokta Hemşirelik Bakımına Yönelik Dijital Kaçış Odası Oyun Tabanlı Eğitimin Öğrenci Bilgi Düzeyleri ve Memnuniyetlerine Etkisi: Randomize Kontrollü Çalışma

The Effect of Digital Escape Room Game-Based Education on Nursing Care in Hypovolemic Shock on Student Knowledge Levels and Satisfaction: A Randomized Controlled Trial

Betül ŞAHİN KILIÇ¹, Cansu AKDAĞ TOPAL¹, **Kübra Nur KABAKCI SARIDAĞ¹**, Tuğçe UÇGUN¹, Aylin GÜNAY¹, İlçim ERCAN KOYUNCU¹, Ayşe AY¹, Rukiye KEVSER SAĞLAM¹, Esmâ KÖYLÜ¹

kubranurkabakci@gmail.com

¹Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü, Başkent Üniversitesi, Ankara /Türkiye

ÖZET

Giriş ve Amaç: Son yıllarda oyunlaştırma, özellikle dijital kaçış odaları, problem çözme, iş birliği ve kritik düşünme becerilerini destekleyen yenilikçi bir öğretim yöntemi olarak öne çıkmaktadır. Literatürde bu uygulamaların olumlu etkileri bildirilse de, hipovolemik şok gibi acil klinik durumlara yönelik kullanımı yeterince araştırılmamıştır. Bu çalışma, dijital kaçış odası tabanlı eğitimin hipovolemik şok yönetiminde hemşirelik öğrencilerinin bilgi düzeyi ve memnuniyetlerine etkisini değerlendirmeyi amaçlamaktadır.

Gereç ve Yöntem: Araştırma, randomize kontrollü araştırma tasarımında yürütülmüştür. Bir üniversitenin hemşirelik bölümünde öğrenim gören üçüncü sınıf öğrencileri müdahale (n=27) ve kontrol (n=28) gruplarına rastgele atanmıştır. Tüm öğrencilere hipovolemik şok ve hemşirelik yönetimine ilişkin iki saatlik teorik eğitim verilmiş, müdahale grubuna ek olarak Genially platformunda geliştirilen dijital kaçış odası oyunu uygulanmıştır. Ölçümler eğitim öncesi, sonrasında (post-test 1) ve birinci ayda (post-test 2) yapılmıştır. Her iki gruba Hipovolemik Şok Bilgi Formu, yalnızca müdahale grubuna GAMEX Oyun Deneyimi Ölçeği uygulanmıştır. Veriler SPSS 25.0 programında bağımsız gruplar ve tekrarlı ölçümlerde t testiyle analiz edilmiştir.

Bulgular: Katılımcıların %89,1'i kadın olup, yaş ortalaması 22,31±1,71'tir. Öğrencilerin yalnızca %5,5'i daha önce kaçış odası deneyimi yaşadığını belirtmiştir. Deney ve kontrol gruplarının ön test bilgi puan ortalamaları arasında fark bulunmamıştır (p>.05). Post-test 2 sonuçlarında deney grubunun puan ortalaması 15,55±3,64, kontrol grubunun ise 14,64±2,16'dır ve bu fark istatistiksel olarak anlamlı bulunmuştur (p<.05). Deney grubunda pre-test (14,22±2,99) ile post-test 1 (15,81±2,93) ve post-test 2 (15,55±3,64) puan ortalamaları arasında anlamlı bir artış saptanırken (p<.05), kontrol grubunda post-test 1 (15,53±2,38) ve post-test 2 (14,64±2,16) arasında anlamlı bir düşüş gözlenmiştir (p<.05). Öğrencilerin oyun deneyimine ilişkin GAMEX toplam puanı 63 ile 131 arasında değişmiş, ortalama 102,11±19,15 olarak belirlenmiştir.

Sonuç: Dijital kaçış odası, öğrencilerin aktif katılımını artıran, bilişsel ve klinik becerilerini destekleyen etkili bir yöntemdir. Katılımcılar yöntemi eğitici, motive edici ve uygulamaya dönük bulmuşlardır.

2. Uluslararası Hemşirelik Eğitiminin Geleceği Kongresi
2nd International Congress on the Future of Nursing Education
17-19 Eylül –September 2025, Ankara

Hemşirelik eğitimine entegrasyonu, öğrenmenin kalıcılığı ve mesleki hazırlık açısından önem taşımaktadır.

Anahtar Kelimeler: dijital kaçış odası, eğitim, hemşirelik, hipovolemik şok

ABSTRACT

Introduction and Aim: In recent years, gamification, particularly digital escape rooms, has been recognized as an innovative teaching method that fosters problem-solving, collaboration, and critical thinking skills. Although positive effects have been reported, its use in emergency clinical conditions such as hypovolemic shock remains underexplored. This study aimed to evaluate the effect of digital escape room-based education on nursing students' knowledge and satisfaction in hypovolemic shock management.

Materials and Methods: This randomized controlled trial included third-year nursing students randomly assigned to intervention (n=27) and control (n=28) groups. All students received a two-hour theoretical lecture on hypovolemic shock and nursing management, while the intervention group additionally participated in a digital escape room game developed using the Genially platform. Assessments were conducted before training, immediately after (post-test 1), and one month later (post-test 2). The Hypovolemic Shock Knowledge Form was applied to both groups, while the GAMEX Game Experience Scale was administered only to the intervention group. Data were analyzed with SPSS 25.0 using independent samples t-test and repeated measures t-test.

Results: Participants were predominantly female (89.1%), with a mean age of 22.31±1.71 years. Only 5.5% had prior escape room experience. Pre-test knowledge scores showed no significant difference between groups (p>.05). At post-test 2, the intervention group scored 15.55±3.64, significantly higher than the control group's 14.64±2.16 (p<.05). Within the intervention group, knowledge scores significantly improved from pre-test (14.22±2.99) to post-test 1 (15.81±2.93) and post-test 2 (15.55±3.64) (p<.05). In contrast, the control group demonstrated a significant decline between post-test 1 (15.53±2.38) and post-test 2 (14.64±2.16) (p<.05). GAMEX scores ranged from 63 to 131, with a mean of 102.11±19.15.

Conclusion: The digital escape room enhanced student engagement and supported cognitive and clinical skill development. Students perceived it as educational, motivating, and practice-oriented. Integration of such methods into nursing curricula may strengthen learning retention and professional preparedness.

Keywords: digital escape room, education, nursing, hypovolemic shock

[ID-1922]

Hemşirelik Öğrencilerinin Etik Duyarlılıkları ile Yapay Zekâya Yönelik Tutumları Arasındaki İlişki: Tanımlayıcı ve İlişkisel Bir Çalışma

Relationship between nursing students' ethical sensitivity and their attitudes toward artificial intelligence: A descriptive and correlational study

İpek KÖSE TOSUNÖZ¹

kosepek@hotmail.com

¹Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü, Hatay Mustafa Kemal Üniversitesi, Hatay / Türkiye

ÖZET

Giriş ve Amaç: Sağlık hizmetlerinde yapay zekâ (YZ) kullanımının artması, hemşirelik öğrencilerinin bu alandaki etik duyarlılık ve tutumlarının incelenmesini önemli kılmaktadır. Bu çalışmada, hemşirelik öğrencilerinin etik duyarlılıkları ile yapay zekâya yönelik tutumları arasındaki ilişkinin incelenmesi amaçlanmıştır.

Gereç ve Yöntem: Tanımlayıcı ve ilişkisel tipteki çalışmanın evrenini, 2024-2025 akademik yılında bir devlet üniversitesinin hemşirelik bölümünde öğrenim gören 2., 3. ve 4. Sınıf öğrenciler (N=252) oluşturmuştur. Evreni bilinen örneklem hesaplama formülü ile minimum gerekli örneklem büyüklüğü 153 olarak hesaplanmıştır. Çalışmaya dahil edilme kriterlerini karşılayan ve sınıf düzeyine göre orantılı tabakalı örnekleme ile seçilen 178 öğrenci dâhil edilmiştir. Veriler, “Kişisel Bilgi Formu”, “Hemşirelik Öğrencileri İçin Uyarlanmış Etik Duyarlılık Ölçeği (HÖUEDÖ)” ve “Yapay Zekâya Yönelik Genel Tutum Ölçeği” kullanılarak, 5-26 Mayıs 2025 tarihleri arasında yüz yüze anket yöntemiyle toplanmıştır. Verilerin analizinde tanımlayıcı istatistikler, bağımsız örneklem için t-testi, tek yönlü varyans analizi ve basit doğrusal regresyon analizi kullanılmıştır. Etik kurul onayı ve kurum izni alınmıştır.

Bulgular: Öğrencilerin HÖUEDÖ toplam puan ortalaması $148,05 \pm 13,97$ (min-max: 114- 188); Yapay Zekâya Yönelik Genel Tutum Ölçeği'nin pozitif ve negatif tutum alt boyut puanları sırasıyla $44,08 \pm 8,96$ (min-max: 14-60) ve $22,52 \pm 6,92$ (min-max: 8-40)'dir. Öğrencilerin HÖUEDÖ puanları YZ eğitimi ve cinsiyete; pozitif tutum puanları YZ aracı kullanımı ve YZ'nin hemşirelik bakımına etkisine ilişkin görüşlere; negatif tutum puanları ise YZ eğitimi alma durumuna göre anlamlı farklılık göstermiştir ($p < 0,05$). Öğrencilerin HÖUEDÖ puanları ile YZ'ye yönelik “pozitif tutum” alt boyutu arasında pozitif, “negatif tutum” ile negatif yönde ilişki bulunmuştur. HÖUEDÖ puanı, YZ'ye yönelik pozitif ve negatif tutum puanlarını anlamlı şekilde yordamıştır ($p < 0,05$).

Sonuç: Hemşirelik öğrencilerinin etik duyarlılık düzeylerinin orta düzeyde olduğu ve YZ'ye karşı genel olarak olumlu tutum sergiledikleri belirlenmiştir. Öğrencilerin etik duyarlılık düzeylerinin, YZ'ye yönelik tutumların anlamlı bir yordayıcısı olduğu belirlenmiştir. Etik duyarlılık düzeyi arttıkça öğrencilerin YZ'ye yönelik olumlu tutumlarının ve olumsuz yönlerine ilişkin eleştirel bakış açılarının arttığı saptanmıştır. Hemşirelik eğitiminde etik duyarlılığın güçlendirilmesi, öğrencilerin YZ'ye karşı daha bilinçli ve dengeli bir yaklaşım geliştirmelerine katkı sağlayabilir.

Anahtar kelimeler: Etik, Etik duyarlılık, Hemşirelik, Öğrenciler; Yapay zekâ.

ABSTRACT

Introduction and Aim: The increasing use of artificial intelligence (AI) in healthcare makes it important to examine nursing students' ethical sensitivity and attitudes in this field. This study aimed to examine the relationship between nursing students' ethical sensitivity and their attitudes toward artificial intelligence.

Materials and Methods: The population of this descriptive and correlational study consisted of 2nd, 3rd, and 4th year students (N= 252) enrolled in the nursing department of a state university during the 2024-2025 academic year. The minimum required sample size was calculated as 153 using the known population sample formula. 178 students who met the inclusion criteria and were selected through proportional stratified sampling by class level were included in the study. The data were collected using the "Personal Information Form," the "Modified Moral Sensitivity Questionnaire for Student Nurses (MMSQSN)," and the "General Attitudes towards Artificial Intelligence Scale" through face-to-face surveys between May 5 and May 26, 2025. Descriptive statistics, independent samples t-test, one-way analysis of variance, and simple linear regression analyses were used. Ethical approval and institutional permission were obtained.

Results: The students' mean total score on the MMSQSN was 148.05 ± 13.97 (Range: 114- 188), their mean scores on the GAAIS were 44.08 ± 8.96 (Range: 14-60) for positive attitudes and 22.52 ± 6.92 (Range: 8-40) for negative attitudes. The students' MMSQSN scores differed significantly by AI training and gender; positive attitude scores differed by AI tool use and opinions on AI's impact on nursing care; and negative attitude scores differed by AI training ($p < 0,05$). A positive correlation was found between students' MMSQSN scores and the "positive attitude" subscale toward AI, and a negative correlation with the "negative attitude" subscale.

Conclusion: Nursing students had a moderate level of ethical sensitivity and generally displayed positive attitudes toward AI. Ethical sensitivity was found to be a significant predictor of attitudes toward AI. As the level of ethical sensitivity increased, students' positive attitudes toward artificial intelligence and their critical perspectives on its negative aspects also increased. Strengthening ethical sensitivity in nursing education may contribute to students developing a more conscious and balanced approach toward AI.

Keywords: Artificial intelligence, Ethics, Moral sensitivity, Nursing, Students

[ID-1923]

OSCE ve Hemşirelik Eğitimi: Bibliyometrik Bir İnceleme

OSCE and Nursing Education: A Bibliometric Study

Ferzan KALAYCI EMEK¹, Zeynep KANDEMİR ÖZSOY¹

zeynepozsoy06@gmail.com

¹Hemşirelik Fakültesi, Gazi Üniversitesi, Ankara /Türkiye

ÖZET

Giriş ve Amaç: OSCE (Objective Structured Clinical Examination), Resmîlik eğitiminde klinik bilgi ve sunulan standart, sunulan ve güvenilir biçimde değerlendirilmesine olanak sağlayan gelişmiş bir ölçümler-değerlendirme yöntemidir. Performansın yeterliliklerini nesnel, karşılaştırılabilir ve güvenilir biçimde ölçebilmesi nedeniyle Resmîlik literatüründe giderek daha fazla önem kazanmaktadır. Bu doğrultuda, bu ürün amacının resmîlik alanında Scopus veri yapısı indekslenen OSCE'ye sunulan bilimsel yayınları bibliyometrik olarak incelemektir.

Gereç ve Yöntem: Araştırma, bibliyometrik analiz tasarımıyla gerçekleştirilmiştir. Veriler, 15.08.2025 tarihinde Scopus verisi ' göz önünde bulundurulanan klinik muayene ' anahtarıyla kullanılabilir ile yapılan tarama sonucu elde edilmiştir. Tarama sürecinde “başlık, özet ve anahtar kelimeler” alanları kullanılmış ve konu alanı olarak ödüllendirilmiştir. Elde edilen verilerin analizi R Studio yazılımı kullanılarak gerçekleştirilmiş, bibliyometrik değerlendirmeler için Biblioshiny paketi tercih edilmiştir.

Bulgular: Bu bibliyometrik çalışma, 1987–2025 yılları arasında Scopus veri resmîlik alanında OSCE yayımlanmış 741 makaleyi incelenmektedir. Yayın üretimi özellikle 2010'dan sonra hızla arttı ve 2021'de en yüksek seviyeye ulaştı. En üretken kaynak *Hemşire Eğitimi Bugün* , en üretken yazar Mitchell ML, en üretken kurumlar ise Chang Gung Bilim ve Teknoloji Üniversitesi ile Queen's University Belfast olarak belirlendi. Ülkeler arasında ABD'de yaklaşık 500 yayın ve 4106 atıf ile lider olup, onu Birleşik Krallık, Avustralya, Çin ve Kanada takip etmektedir. Kelime analizi, ülke “klinik yeterlilik, eğitim, resmîlik, öğrenci” kavramlarının kapsamlı bir şekilde yoğunlaştığını gösteriyordu. Ülkeler arası iş birliğinde ABD merkezde yer almakta, Birleşik Krallık ve Avustralya ise önemli ağ noktaları olarak öne çıkmaktadır.

Sonuç: Bulgular, AGİT'in resmî eğitiminde klinik olarak değerlendirilmesinde giderek daha yaygın bir biçimde dağıtılması ve küresel boyutların genişletilmesiyle ortaya çıkıyor. Bu doğrultuda, AGİT'in üretkenliklerinin yeteneğinin yeteneğinde daha etkin bir araç olarak kullanılması, farklı kültürel bağlamlarda uygulanarak geçerlilik ve performansın sınanması ve uluslararası işlerle birleştirilmesiyle sağlanmaktadır.

Anahtar Kelimeler: OSCE, Resmîlik eğitimi, klinik yeterlilik.

2. Uluslararası Hemşirelik Eğitiminin Geleceği Kongresi
2nd International Congress on the Future of Nursing Education
17-19 Eylül –September 2025, Ankara

ABSTRACT

Introduction and Aim: OSCE (Objective Structured Clinical Examination) is an innovative measurement and evaluation method that enables the standardized, structured, and reliable assessment of clinical knowledge and skills in nursing education. It is gaining increasing importance in the nursing literature due to its ability to measure students' professional competencies objectively, comparably, and reliably. Therefore, the aim of this study is to examine scientific publications on OSCE in the field of nursing, indexed in the Scopus database, using bibliometric methods.

Materials and Methods: The research was conducted using a bibliometric analysis design. Data were obtained through a search of the Scopus database on August 15, 2025, using the keyword "objective structured clinical examination." The "title, abstract, and keywords" fields were used in the search process, and nursing was selected as the subject area. The analysis of the obtained data was conducted using R Studio software, and the Biblioshiny package was used for bibliometric evaluations. Findings: This bibliometric study examines 741 articles on OSCE in nursing published in the Scopus database between 1987 and 2025. Publication production increased rapidly, particularly after 2010, reaching its peak in 2021. The most productive source was Nurse Education Today, the most productive author was Mitchell ML, and the most productive institutions were Chang Gung University of Science and Technology and Queen's University Belfast. Among countries, the US leads with approximately 500 publications and 4,106 citations, followed by the UK, Australia, China, and Canada. Keyword analysis revealed that studies focused on the concepts of "clinical competence, education, nursing, students." The US is at the center of international collaboration, while the UK and Australia stand out as important networking hubs.

Conclusion: The findings reveal that OSCE is increasingly widely used in the assessment of clinical skills in nursing education and is gaining global importance. Accordingly, it is recommended that the OSCE be used as a more effective tool for measuring the professional competencies of nursing students, that its validity and reliability be tested by applying it in different cultural contexts, and that it be supported by international collaborations.

Keywords: OSCE, nursing education, clinical competence.

[ID-1924]

Yeni Mezun Hemşirelerin 21. Yüzyıl Becerileri, Gelecek Vizyonu ve Mesleki Hazır Oluş Algılarının İncelenmesi

Examining New Graduated Nurses' Perceptions of 21st Century Skills, Future Vision, and Professional Readiness

Cansev BAL¹, Erdal UĞUR¹

erdalugur614@gmail.com

¹Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü, Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Samsun / Türkiye

ÖZET

Giriş ve Amaç: Araştırma yeni mezun hemşirelerin bilim çağında başarıya erişmek ve gelişimlere hazırlıklı olmak amacıyla bireylerin geliştirmesi gereken ileri düzey yeterlikleri ve öğrenme yaklaşımlarını ifade eden 21. yüzyıl becerileri, gelecek vizyonu ve mesleki hazır oluş algılarının incelenmesi amacıyla gerçekleştirildi.

Gereç ve Yöntem: Nicel desende, tanımlayıcı ve ilişki arayıcı olarak tasarlanan araştırma; 15.01.2025-15.08.2025 tarihleri arasında gerçekleştirildi. 21. yüzyıl becerileri üzerine yapılan çalışmanın toplam puan ortalamasına göre örneklem analizinde (G power 3.1); %90 güven aralığında, %5 hata payı ve 0.19 etki büyüklüğü ile en az 235 yeni mezun hemşirenin örnekleme dahil edilmesi planlandı ve 303 yeni mezun hemşirenin katılımıyla araştırma tamamlandı. Veriler, “Tanıtıcı Bilgi Formu; “Hemşirelik Öğrencileri 21. Yüzyıl Becerileri Ölçeği”, “Gelecek Vizyonları Ölçeği (GVÖ)” ve Hemşirelikte Mesleki Hazır Oluşluk Algısı Ölçeği (HMHÖ) kullanılarak toplandı. Analizler IBM SPSS V27’yle yapıldı. Tanımlayıcı istatistiklerde oran/frekans, ortalama, standart sapma, medyan, minimum-maksimum değerleri kullanıldı. Verilerin dağılımına göre analizlerde parametrik (t-testi, ANOVA, Pearson Korelasyon) ve non-parametrik (Mann-Whitney U, Kruskal-Wallis, Spearman Korelasyon) testler kullanıldı.

Bulgular: Yeni mezun hemşirelerin yaş ortalamasının 23,100±1,336 ve %75,6’sının kadın olduğu; %62’sinin 0-4 ay önce mezun olduğu, hemşirelerin lisans başarı puanı ortalamasının (GANO) 3,211±0,365 olup %67,3’ünün henüz çalışmadığı belirlendi. Yeni mezun hemşirelerin 21. Yüzyıl Becerileri Ölçeği toplam puan ortalamasının 251(59-295); GVÖ toplam puan ortalamasının 64,227±11,110 ve HMHÖ toplam puan ortalamasının 4,066 (1-5) olduğu belirlendi. Yeni mezun hemşirelerin lisans mezuniyet ortalaması (GANO) ile 21. Yüzyıl Becerileri Ölçeği, GVÖ ve HMHÖ puan ortalamaları arasında anlamlı ilişki bulunmazken ($p > 0,05$); 21. Yüzyıl Becerileri Ölçeği ile HMHÖ arasında pozitif yönde orta düzeyde, 21. Yüzyıl Becerileri Ölçeği ile GVÖ arasında ise pozitif yönde zayıf düzeyde istatistiksel açıdan anlamlı ilişki saptandı ($p < 0,01$).

Sonuç: Yeni mezun hemşirelerin 21.yy. becerileri, hemşirelik mesleğine hazır oluş algılarının oldukça yüksek; gelecek vizyonlarının ise kısmen yüksek olduğu görülürken; yeni mezun hemşirelerin 21.yy. becerileri arttıkça gelecek vizyonları ve mesleki hazır oluş algılarının da arttığı belirlendi.

Anahtar Kelimeler: 21.yy. becerileri, hemşireliğe hazır oluş, gelecek vizyonu

ABSTRACT

Introduction and Aim: The research aimed to investigate newly graduated nurses' perceptions of 21st-century skills, future vision, and professional readiness, representing the advanced competencies and learning approaches necessary for success in the scientific age and preparation for future developments.

Materials and Methods: The research, designed as a quantitative, descriptive, and correlational study, was conducted between January 15, 2025, and August 15, 2025. In the sample analysis (G power 3.1) based on the total score average of the study on 21st-century skills, it was planned to include at least 235 new graduate nurses in the sample with a 90% confidence interval, a 5% margin of error, and an effect size of 0.19. The research was completed with the participation of 303 new graduate nurses. Data were collected using the "Introductory Information Form", "Nursing Students' 21st Century Skills Scale," "Future Visions Scale (FVS)," and the Nursing Professional Readiness Perception Scale (NPRPS). Analyses were performed with IBM SPSS V27. Rate/frequency, mean, standard deviation, median, and minimum-maximum values were used in descriptive statistics. Parametric (t-test, ANOVA, Pearson Correlation) and non-parametric (Mann-Whitney U, Kruskal-Wallis, Spearman Correlation) tests were used in analyses according to the distribution of the data.

Results: The mean age of the new graduate nurses was 23.100 ± 1.336 , with 75.6% being female. Notably, 62% of them graduated within the past 4 months. The mean undergraduate success score of the nurses was 3.211 ± 0.365 , and 67.3% were not yet working. It was determined that the total mean score of the 21st Century Skills Scale of the new graduate nurses was 251 (59-295); the total mean score of the FVS was 64.227 ± 11.110 , and the total mean score of the NPRPS was 4.066 (1-5). While there was no significant relationship between the mean undergraduate graduation score of the new graduate nurses and the mean scores of the 21st Century Skills Scale, FVS and NPRPS ($p > 0.05$); A statistically significant positive correlation was found between the 21st Century Skills Scale and NPRPS at a moderate level, and a weak positive correlation was found between the 21st Century Skills Scale and FVS ($p < 0.01$).

Conclusion: Newly graduated nurses' perceptions of 21st-century skills and readiness for the nursing profession. The study found that as newly graduated nurses' 21st-century skills increased, their future vision and perception of professional readiness also improved.

Keywords: 21st century skills, nursing readiness, future vision

[ID-1925]

Olgu Sunumu: Hemşirelik Programı Öğrenci Ders Değerlendirme Sonuçlarına İlişkin PUKÖ Döngüsü Örneği

Case report: Student course evaluation results in nursing program: A PDCA cycle

Selvinaz ALBAYRAK¹, Tülay KAVLAK¹, Tuğba YEŞİLYURT¹, Serpil TOPÇU¹, Gizem Yağmur YALÇIN¹, Fatma ATKAN¹, Meryem ERCEYLAN¹, Sennur KULA ŞAHİN¹, Emine TÜRKMEN¹

selvinaz.albayrak@istinye.edu.tr

¹Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü, İstinye Üniversitesi, İstanbul / Türkiye

ÖZET

Giriş ve Amaç: PUKÖ Döngüsü, YÖKAK'ın kurumsal akreditasyon (2021) ile HEPDAK'ın hemşirelik eğitimi akreditasyon standartları ölçütleri (2022) içinde bir değerlendirme ölçütüdür. Eğitimin sürekli iyileştirilmesinde PUKÖ'ye olan ilgi artmakla birlikte, literatürde uygulama örnekleri sınırlıdır. Bu çalışma, bir vakıf üniversitesi hemşirelik programında ders planlama ve yürütme süreçlerinin öğrencilerin ders değerlendirme sonuçlarına dayalı olarak iyileştirilmesi amacıyla bir PUKÖ çalışması olarak yürütüldü.

Olgu Sunumu: Çalışma, Güz 2023 ve Güz 2024 dönemlerinde gerçekleştirildi (iki döngü). Bu çalışmaya beş hemşirelik dersinin sonuçları (hemşirelikte temel kavramlar, iç hastalıkları, doğum-kadın, halk sağlığı ve ruh sağlığı hemşireliği) dahil edildi. İlk Döngü Planlama aşamasında; Hemşirelik Müfredat Komisyonu (HMK) üniversite tarafından uygulanan ders değerlendirme anketinin kapsamının sınırlı olması nedeniyle, 2023-2024'de başlamak üzere yenilenmiş anketin uygulanmasına ve elde edilecek sonuçlara göre iyileştirme yapılmasına karar verdi. Uygulama aşamasında; HMK 5'li Likert "Ders değerlendirme Anketi" hazırladı ve dönem sonunda öğrencilere anket uygulandı (331/473;%69,9). Kontrol-et aşamasında; dersin planlanması ve yürütülmesi, fizik ortam, öğretim eleman(lar)ı, ölçme-değerlendirme, ders işyükü, ders ve program çıktılarında ulaşma alt başlıklarında "hiç katılmıyorum/katılmıyorum" diyenlerin oranı incelendi (kesme noktası,%20), beş dersten üçünde fizik ortam (%30-45.1) ve birinde geribildirim mekanizmalarının (maks.%28.1) yetersiz olduğu, ders iş yükünün derslerde belirlenenin %15 altında kaldığı belirlendi. Önlem-al aşamasında; temel mesleki derslere daha büyük sınıflar verilmesi, ders izlencelerinde öğrenci iş yükünü dikkate alma, öğrencilerin derse katılımlarını artırıcı aktiviteler yapma, dersleri öğrenci merkezli planlama ve yürütme konularında öğretim elemanlarına sunulan kaynakları kullanması ve iyi örneklerin paylaşılması kararı alındı. 2024 Güz Dönemi başlangıcında ikinci döngünün planlama ve uygulama aşamaları gerçekleştirildi, bölüm içi toplantılarda konu irdelendi, bir önceki döngünün önlem-al kararları uygulamaya aktarıldı. Kontrol-et aşamasında anket (399/505;%79) uygulandı. Bir ders dışında dört derste hedefe ulaşıldı (%20'nin altında).

Tartışma: Çalışma sonuçları, çalışmaların gösterdiği şekilde PUKÖ Döngüsünün yararlı olduğuna işaret etmektedir.

Sonuç: PUKÖ döngüsü kullanmak, ders değerlendirme sonuçlarının tüm bölüm öğretim elemanları tarafından bütün içinde görülmesini ve iyileştirme çabalarının sonuç verdiğinin görülmesini sağladı.

2. Uluslararası Hemşirelik Eğitiminin Geleceği Kongresi
2nd International Congress on the Future of Nursing Education
17-19 Eylül –September 2025, Ankara

Anahtar Kelimeler: Ders değerlendirme anket, Hemşirelik eğitimi, PUKÖ Döngüsü, Sürekli iyileştirme

ABSTRACT

Introduction and Objective: The PDCA Cycle is an evaluation criterion within the YÖKAK's institutional accreditation (2021) and HEPDAK's nursing education accreditation standards (2022). While interest in PDCA in continuous improvement of education is increasing, examples of its application in the literature are limited. This study was conducted as a PDCA study to improve course planning and execution processes in a foundation university nursing program based on student course evaluation results.

Case Presentation: The study was conducted in the Fall 2023 and Fall 2024 semesters (two cycles). Results from five nursing courses (basic concepts in nursing, internal medicine, obstetrics and gynecology, public health, and mental health nursing) were included in this study. During the First Cycle Planning phase; due to the limited scope of the course evaluation survey implemented by the university, the Nursing Curriculum Commission (HMK) decided to implement a renewed survey starting in 2023-2024 and to make improvements based on the results. During the implementation phase; HMK prepared a 5-point Likert-type “Course Evaluation Survey” and the survey was administered to students at the end of the semester (331/473; 69.9%). During the check-phase; the rate of those who said “strongly disagree/disagree” under the subheadings of course planning and execution, physical environment, faculty member(s), measurement and evaluation, course workload, and achieving course and program outcomes was examined (cut-off point, 20%). It was determined that the physical environment was insufficient in three out of five courses (30-45.1%) and the feedback mechanisms (max. 28.1%) in one course were insufficient, and the course workload was 15% below the determined value for courses. In the take-action phase; It was decided to provide larger class sizes for core professional courses, consider student workload in course syllabi, implement activities to increase student participation, utilize resources provided to faculty members regarding student-centered course planning and execution, and share good practices. At the beginning of the 2024 Fall Semester, the planning and implementation phases of the second cycle were completed. The issue was discussed in departmental meetings, and the take-action decisions from the previous cycle were implemented. During the check-and-see phase, a survey (399/505; 79%) was administered. The target was achieved in four courses except one (below 20%).

Discussion: The study results indicate that the PDCA Cycle is beneficial, as studies have shown.

Conclusion: Using the PDCA Cycle enabled all department faculty to view course evaluation results holistically and demonstrate that improvement efforts were working.

Keywords: Course evaluation survey, Nursing education, PDCA Cycle, Continuous improvement

[ID-1926]

21. Yüzyıl Hemşirelik Eğitiminde Yenilikçi Bir Yöntem: Sanal Oyunlar

An Innovative Method in 21st-Century Nursing Education: Virtual Games

Zeynep KANDEMİR ÖZSOY¹, Ferzan KALAYCI EMEK¹

zeynepozsoy06@gmail.com

¹Hemşirelik Fakültesi, Gazi Üniversitesi, Ankara /Türkiye

ÖZET

Giriş ve Amaç: Dijital çağın sunduğu yenilikler, hemşirelik eğitiminde geleneksel öğretim yöntemlerinin ötesinde yeni yaklaşımların kullanımını gerekli kılmaktadır. Öğrencilerin değişen öğrenme gereksinimlerini karşılamak ve 21. yüzyıl becerilerini geliştirmek amacıyla sanal oyunlar, eğitim alanında giderek daha fazla önem kazanan bir yöntem haline gelmiştir. Sanal oyunların öğrencilerin motivasyonunu artırması, öğrenmeye etkin katılımı sağlaması ve hatalardan öğrenme fırsatı sunması, bu yöntemi hemşirelik eğitimi için dikkate değer kılmaktadır. Bu çalışmanın amacı, sanal oyunların hemşirelik öğrencilerinin öğrenme sürecine katkılarını değerlendirmektir. Hemşirelik eğitiminde sanal oyunlar; sanal gerçeklik uygulamaları, simülasyonlar ve ciddi oyunlar aracılığıyla uygulanmaktadır. Bu yöntemler, öğrencilerin klinik becerileri güvenli ve kontrollü bir ortamda deneyimlemelerine imkân tanırken aynı zamanda kuramsal bilgilerin pekiştirilmesini desteklemektedir. Oyunların sunduğu anlık geri bildirim, etkileşimli yapı ve rekabet unsurları, öğrencilerin motivasyonunu artırmakta; öğrenme sürecini daha eğlenceli, sürükleyici ve verimli hale getirmektedir. Ayrıca gerçekçi senaryolar, öğrencilerin empati becerilerini güçlendirmekte, hata yapma kaygısı olmaksızın öğrenmelerine olanak tanımakta ve stres düzeyini azaltmaktadır. Literatürde, sanal oyunların bilgi düzeyini artırdığı, eleştirel düşünme, problem çözme ve klinik karar verme becerilerini geliştirdiği ortaya konmuştur. Bu yönüyle sanal oyunlar, hemşirelik öğrencilerinin yalnızca teorik bilgi ediniminde değil, mesleki yeterliliklerinin ve klinik uygulamalardaki özgüvenlerinin gelişiminde de önem taşımaktadır. Bununla birlikte, teknolojik altyapı sorunları, yoğun rekabetin kaygı yaratabilmesi ve uzun vadeli öğrenme çıktılarının sınırlı kanıtlarla desteklenmesi yöntemin zayıf yönleri arasında yer almaktadır.

Sonuç: Sanal oyun tabanlı öğrenme, hemşirelik öğrencilerinin motivasyonunu artıran, öğrenme sürecini zenginleştiren ve bilişsel becerilerini geliştiren yenilikçi bir yöntemdir. Klinik becerilerin desteklenmesi, hatalardan öğrenme fırsatı sunması ve empatiyi güçlendirmesi açısından öğrenciler için özel bir önem taşımaktadır. Ancak uzun vadeli etkilerini ortaya koyacak metodolojik açıdan güçlü çalışmalara gereksinim duyulmaktadır. Bu nedenle sanal oyunlar, hemşirelik eğitiminde alternatif ve destekleyici bir yöntem olarak değerlendirilip bilimsel kanıtlarla güçlendirilerek eğitim programlarına entegre edilmelidir.

Anahtar kelime: Sanal oyun, hemşirelik eğitim, dijital öğrenme

ABSTRACT

Introduction and Aim: Innovations offered by the digital age necessitate the use of new approaches beyond traditional teaching methods in nursing education. Virtual games have become an increasingly important method in education to meet students' changing learning needs and develop 21st-century skills. The ability of virtual games to increase student motivation, foster active engagement in learning, and provide opportunities to learn from mistakes makes this method a significant asset for nursing education. The purpose of this study is to evaluate the contributions of virtual games to the learning process of nursing students.

Virtual games in nursing education are implemented through virtual reality applications, simulations, and serious games. These methods allow students to practice clinical skills in a safe and controlled environment while also supporting the reinforcement of theoretical knowledge. The instant feedback, interactive structure, and competitive elements offered by games increase student motivation, making the learning process more fun, engaging, and productive. Furthermore, realistic scenarios strengthen students' empathy, allow them to learn without the worry of making mistakes, and reduce stress levels. The literature has demonstrated that virtual games increase knowledge and improve critical thinking, problem-solving, and clinical decision-making skills. In this respect, virtual games are important not only for nursing students' acquisition of theoretical knowledge but also for the development of their professional competence and self-confidence in clinical practice. However, technological infrastructure issues, the anxiety-inducing nature of intense competition, and the limited evidence supporting long-term learning outcomes are among the method's weaknesses.

Conclusion: Virtual game-based learning is an innovative method that increases nursing students' motivation, enriches the learning process, and develops their cognitive skills. It is particularly important for students in supporting clinical skills, providing opportunities to learn from mistakes, and strengthening empathy. However, methodologically sound studies are needed to demonstrate their long-term effects. Therefore, virtual games should be considered as an alternative and supportive method in nursing education, supported by scientific evidence, and integrated into educational programs.

Keywords: Virtual game, nursing education, digital learning

[ID-1927]

Sanal Hastalar, Gerçek Beceriler: Hemşirelik Eğitiminde Güncel Trendler

Virtual Patients, Real Skills: Current Trends in Nursing Education

Kamile AKARSU¹

kamile.akarsu@lokmanhekim.edu.tr

¹Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu, Lokman Hekim Üniversitesi, Ankara /Türkiye

ÖZET

Giriş ve Amaç: Bu sistematik derleme, hemşirelik eğitiminde 2020–2025 yılları arasında ortaya çıkan güncel trendleri incelemek, eğitim yöntemlerindeki yenilikçi yaklaşımları ortaya koymak ve bu uygulamaların öğrenci öğrenme süreçlerine etkilerini değerlendirmek amacıyla gerçekleştirilmiştir.

Gereç ve Yöntem: Derleme, *PRISMA (Preferred Reporting Items for Systematic Reviews and Meta-Analyses)* bildiri kontrol listesine uygun olarak yürütülmüştür. Literatür taraması PubMed, CINAHL Ultimate, Web of Science ve Google Scholar veri tabanlarında yapılmıştır. Arama stratejisi PICO (Popülasyon, Müdahale, Karşılaştırma, Çıktılar) yaklaşımı doğrultusunda oluşturulmuştur. Bu kapsamda kullanılan anahtar kavramlar şunlardır: Popülasyon: hemşirelik eğitimi, hemşirelik öğrencileri, hemşirelik eğitimcileri; Müdahale: simülasyon, e-öğrenme, yapay zekâ, sanal gerçeklik (VR), artırılmış gerçeklik (AR); Karşılaştırma: geleneksel öğretim, ders tabanlı öğrenme; Çıktılar: yeterlilik, beceriler, öğrenme çıktıları, bilgi tutma, öğrenme yöntemleri, yenilikler. Dahil edilme kriterleri: (i) 2020–2025 yılları arasında yayımlanmış olması, (ii) araştırma veya derleme türünde olması, (iii) yayın dilinin İngilizce olması, (iv) başlıkta anahtar kelimelerin yer alması, (v) tam metin erişiminin sağlanması ve (vi) hemşirelik eğitiminde güncel trendleri ele almasıdır. Belirlenen kriterleri karşılayan 17 makale değerlendirmeye alınmıştır. Veriler, araştırmacı tarafından geliştirilen “veri özetleme formu” aracılığıyla sistematik biçimde analiz edilmiştir.

Bulgular: Analiz sonucunda elde edilen bulgular üç tema altında sınıflandırılmıştır: Teorik öğrenme çıktıları: Simülasyon, e-öğrenme ve oyunlaştırma gibi yenilikçi yöntemlerin bilgi edinme ve kavramsal anlama süreçlerini güçlendirdiği saptanmıştır. Beceriye dayalı çıktılar: VR, AR ve yapay zekâ destekli uygulamaların, klinik beceri gelişimini ve uygulama güvenliğini artırdığı görülmüştür. Davranışsal çıktılar: Öğrenci merkezli aktif öğrenme yöntemlerinin, öğrenmeye katılım, motivasyon ve memnuniyet üzerinde olumlu etkiler sağladığı belirlenmiştir.

Sonuç: Bu sistematik derleme, hemşirelik eğitiminde yenilikçi teknolojilerin öğrenme sürecine önemli katkılar sunduğunu ortaya koymaktadır. Simülasyon, yapay zekâ, VR/AR, oyunlaştırma ve benzeri yöntemler; öğrencilerin öğrenme sürecine aktif katılımını artırmakta, bilgi ve beceri kalıcılığını güçlendirmekte ve öğrenme deneyiminden duyulan memnuniyeti yükseltmektedir. Sonuç olarak, hemşirelik eğitiminin geleceğinde yenilikçi öğretim stratejilerinin yaygınlaştırılması, geleneksel yöntemlerin sınırlarını aşarak daha etkili ve sürdürülebilir öğrenme çıktılarının elde edilmesini sağlayacaktır.

Anahtar Kelimeler: Hemşirelik eğitimi; Simülasyon; Yapay zekâ; Sanal gerçeklik; Oyunlaştırma.

ABSTRACT

Introduction and Aim: This systematic review aimed to examine current trends in nursing education between 2020 and 2025, highlight innovative approaches in teaching methods, and evaluate the impact of these applications on students' learning processes.

Materials and Methods: The review was conducted in accordance with the *Preferred Reporting Items for Systematic Reviews and Meta-Analyses (PRISMA)* checklist. Literature searches were performed in PubMed, CINAHL Ultimate, Web of Science, and Google Scholar. The PICO (Population, Intervention, Comparison, Outcome) framework guided the search strategy. The following concepts were applied: Population: nursing education, nursing students, nursing educators; Intervention: simulation, e-learning, Artificial Intelligence, Virtual Reality (VR), Augmented Reality (AR); Comparison: traditional teaching, lecture-based learning; Outcome: competency, skills, learning outcomes, knowledge retention, learning methods, innovations. Inclusion criteria were: (i) publication date between 2020 and 2025, (ii) research or review design, (iii) English language, (iv) keywords included in the title, (v) full-text availability, and (vi) focus on current trends in nursing education. Seventeen articles meeting these criteria were included in the analysis. Data were extracted and synthesized using a researcher-developed data summary form.

Results: Findings were categorized into three main themes: Theoretical learning outcomes: Innovative methods such as simulation, e-learning, and gamification enhanced knowledge acquisition and conceptual understanding. Skill-based outcomes: VR, AR, and AI-supported applications contributed to the development of clinical skills and improved practice safety. Behavioral outcomes: Student-centered active learning strategies positively influenced engagement, motivation, and satisfaction.

Conclusion: This review demonstrates that innovative technologies in nursing education provide substantial benefits to the learning process. Approaches such as simulation, AI, VR/AR, and gamification foster active student participation, strengthen knowledge and skill retention, and enhance satisfaction with learning experiences. The integration of these strategies into nursing curricula is essential for advancing beyond the limitations of traditional methods and achieving more effective and sustainable learning outcomes.

Keywords: Nursing education; Simulation; Artificial Intelligence; Virtual Reality; Gamification.

[ID-1928]

Hemşirelik Lisans Öğrencilerinin Akademik Memnuniyet Düzeylerinin Sınıflara Göre Karşılaştırılması: Boylamsal Bir Çalışma

Comparison of Academic Satisfaction Levels of Undergraduate Nursing Students by Grade: A Longitudinal Study

Tülay KAVLAK¹, Fatma ATKAN¹, Selvinaz ALBAYRAK¹, Tuğba YEŞİLYURT SEVİM¹, Serpil TOPÇU¹, Gizem Yağmur YALÇIN¹, Meryem ERCEYLAN¹, Zülal SOYLU¹, Sennur KULA ŞAHİN¹, Emine TÜRKMEN¹

tulay.kavлак@istinye.edu.tr

¹Sağlık Bilimleri Fakültesi/Hemşirelik Bölümü, İstinye Üniversitesi, İstanbul/Türkiye

ÖZET

Giriş ve Amaç: Hemşirelik öğrencilerinin akademik memnuniyet düzeyi, yükseköğretimin kalitesini yansıtan önemli göstergelerden biridir. Bu araştırmanın amacı; hemşirelik bölümünde okuyan lisans öğrencilerinin hemşirelik müfredatına ilişkin akademik memnuniyet düzeylerinin sınıflara göre karşılaştırmalı şekilde incelenmesidir.

Gereç ve Yöntem: Bu araştırma, bir vakıf üniversitesinde, tanımlayıcı ve boylamsal bir çalışma olarak yürütüldü. Hemşirelik Programında 2024-2025 yılında klinik uygulama saatleri artırılmış ve düzenlenmişti. Örneklemi, 2023-2024-2025 yıllarında sırasıyla 495, 278, 241 hemşirelik lisans öğrencisi oluşturdu. Veriler, “Kişisel Bilgi Formu” ve 48-maddeli “Hemşirelik Lisans Öğrencilerinin Akademik Memnuniyet Ölçeği” ile toplandı. Öğrencilerin memnuniyet düzeyi ölçeğin 4 alt boyut ve toplam ölçek puan ortalaması üzerinden değerlendirildi. Verilerin değerlendirilmesinde tanımlayıcı istatistikler, tek yönlü ANOVA ve bağımsız gruplarda t-testi kullanıldı.

Bulgular: Çalışmaya dahil olan ve 2024-2025 yılında mezun olan öğrencilerin 2022-2023 yılı (2.sınıf), 2023-2024 yılı (3.sınıf) ve 2024-2025 yılı (4.sınıf) toplam ölçek puan ortalamaları sırasıyla 3,76(0,62), 3,33(0,79) ve 3,71(0,89) şeklinde bulundu. 2024-2025 yılında 3.sınıfta öğrenim gören öğrencilerin 2023-2024 yılı (2.sınıf) ve 2024-2025 yılı (3.sınıf) toplam ölçek puan ortalamaları sırasıyla 3,68(0,55) ve 3,64(0,80) belirlendi. 2024-2025 yılında 2.sınıfta öğrenim gören öğrencilerin 2023-2024 yılı (1.sınıf) ve 2024-2025 yılı (2.sınıf) toplam ölçek puan ortalamaları sırasıyla 3,87(0,59) ve 3,35(0,56) bulundu. 2024-2025 yılında 1. sınıfta öğrenim gören öğrencilerin 2024-2025 yılı toplam ölçek puan ortalamaları 3,93(0,76) belirlendi. Sınıflar arası ölçek puan ortalamalarının karşılaştırılması sonucunda 2024-2025 yılında 1. sınıfta öğrenim gören öğrencilerin ölçek toplam puan ortalaması ve alt boyut puan ortalamalarının diğer sınıflara göre daha yüksek olduğu saptandı. Öğrencilerin cinsiyetleri ile ölçek toplam puan ortalaması ve alt boyut puan ortalamaları arasında anlamlı ilişki bulunamadı ($p>0.05$). İkinci, üçüncü ve üçüncü sınıf öğrencilerinin akademik memnuniyetleri arasında yıllar içinde değişim olmakla birlikte anlamlı bir fark saptanmadı ($p>0.05$).

Sonuç: Araştırmadan elde edilen sonuçlara göre, hemşirelik öğrencilerinin akademik memnuniyet düzeylerinin iyi düzeyde olduğu saptandı. Müfredat değişikliğinin mevcut öğrencilerin akademik

2. Uluslararası Hemşirelik Eğitiminin Geleceği Kongresi
2nd International Congress on the Future of Nursing Education
17-19 Eylül –September 2025, Ankara

memnuniyet düzeyleri ve akademik başarıları üzerindeki etkisinin uzun süreli takibinin yapılması ve nitel araştırmalar ile ortaya konulması yararlı olabilir.

Anahtar Kelimeler: Hemşirelik öğrencisi, akademik memnuniyet, hemşirelik, lisans.

ABSTRACT

Introduction and Objective: The academic satisfaction level of nursing students is one of the important indicators reflecting the quality of higher education. The purpose of this study is to comparatively examine the academic satisfaction levels of undergraduate nursing students regarding the nursing curriculum across grades.

Materials and Methods: This study was conducted as a descriptive and longitudinal study at a foundation university. Clinical practice hours in the Nursing Program were increased and adjusted in 2024-2025. The sample consisted of 495, 278, and 241 undergraduate nursing students in 2023, 2024, and 2025, respectively. Data were collected using a Personal Information Form and the 48-item Undergraduate Nursing Students' Academic Satisfaction Scale. Students' satisfaction levels were assessed based on the scale's four subscales and total scale mean scores. Descriptive statistics, one-way ANOVA, and independent samples t-tests were used to analyze the data.

Results: The total scale score averages of the students who were included in the study and graduated in 2024-2025 for the years 2022-2023 (2nd year), 2023-2024 (3rd year) and 2024-2025 (4th year) were found to be 3.76 (0.62), 3.33 (0.79) and 3.71 (0.89), respectively. The total scale score averages of the students who were studying in the 3rd year in 2024-2025 for the years 2023-2024 (2nd year) and 2024-2025 (3rd year) were determined to be 3.68 (0.55) and 3.64 (0.80), respectively. The total scale score averages for students who were studying in the 2nd grade in the 2024-2025 academic year for the 2023-2024 academic year (1st grade) and the 2024-2025 academic year (2nd grade) were found to be 3.87 (0.59) and 3.35 (0.56), respectively. The total scale score averages for students who were studying in the 1st grade in the 2024-2025 academic year were determined as 3.93 (0.76). A comparison of the scale score averages between grades revealed that the total scale score average and sub-dimension score averages of the 2024-2025 first-grade students were higher than those of other grades. No significant relationship was found between the gender of the students and the total scale score average and sub-dimension score averages ($p>0.05$). Although there were changes in the academic satisfaction of second, third, and fourth-grade students over the years, no significant difference was found ($p>0.05$).

Conclusion: According to the results of the study, nursing students' academic satisfaction levels were found to be good. It would be beneficial to conduct long-term follow-up and qualitative research to determine the impact of the curriculum change on current students' academic satisfaction and academic achievement.

Keywords: Nursing student, academic satisfaction, nursing, undergraduate degree.

[ID-1929]

Hemşirelerin Hizmet İçi Eğitimde Teknoloji Kullanımı

Use of Technology in In-Service Training of Nurses

Figen ÇALIŞKAN¹, Aliye ÇAYIR²

aliye.cyr@gmail.com

¹Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü, Trakya Üniversitesi, Edirne /Türkiye

²Hemşirelik Fakültesi, Necmettin Erbakan Üniversitesi, Konya / Türkiye

ÖZET

Giriş ve Amaç: Günümüzde yaşamın her alanında özellikle sağlık alanında bilimsel ve teknolojik yenilikler ve gelişmeler yaşanmaktadır. Aynı zamanda hemşirelik biliminde de gelişmeler yaşanmakta ve yapılan araştırmalar sonucunda kanıtlar elde edilmektedir. Yaşanan yenilik ve gelişmeler karşısında hemşirelerin bilgi, beceri ve davranışlarını sürekli güncellemeleri, araştırma sonuçlarıyla el edilen kanıtları hemşirelik uygulamalarında kullanmaları ve teknolojiye uyum sağlamaları için sürekli eğitimlere ihtiyaçları artmaktadır. Hizmet içi eğitimler, hemşirelerin güçlendirilmesi, kuruma uyum sağlamaları önemli bir rol oynar. Ayrıca hizmet içi eğitimler hemşirelerin performansının, yeterliliklerinin, hasta bakım kalitesinin artmasında etkili olup, ekip çalışmasında iyileşmeye yol açmaktadır. Hemşireler açısından ciddi öneme sahip hizmet içi eğitimin günümüz yeniliklerini takip etmek ve bakıma yansıtılması için teknolojinin kullanımı kaçınılmazdır. Çalışmanın amacı, hemşirelerin hizmet içi eğitim süreçlerinde teknolojinin kullanımına ilişkin güncel yaklaşımları, avantaj ve sınırlılıklarını ortaya koyarak, eğitimde verimliliği artırmaya yönelik etkili uygulamaları literatür ışığında değerlendirmektir.

Sonuç: Yenilikçi eğitim yaklaşımı ve güçlü teknolojiler, çevrimiçi öğrenme, mobil öğrenme, internet yoluyla iş birliğine dayalı öğrenme, bulut tabanlı öğrenme, dosya paylaşım sistemleri gibi çeşitli modern öğrenme ortamlarını ortaya çıkarmıştır. Bu gelişmelerin de etkisiyle hizmet içi eğitimlerde de uzaktan eğitim, video, oyun tabanlı, ters web tabanlı yazılımlar, ters yüz öğrenme, simülasyon vb eğitim yöntemleri kullanılmaktadır. Aynı zamanda hasta bakımında kullanılan elektrokardiyografi (EKG), pulse oksimetre, defibrilatör, aspirasyon, infüzyon pompası, tansiyon aleti vb tüm teknolojik cihazlar hizmet içi eğitimlerde uygulama yapılırken kullanılmaktadır. Hemşirelerin teknolojiyi doğru bir şekilde, eğitim içerikleri ile bütünleşik olarak kullandıkları zaman eğitimci rollerini başarılı bir şekilde yerine getirebilmekte ve etkin eğitim süreci sağlayabilmektedirler. Hizmet içi eğitimlerde teknoloji kullanılması öğrenmeyi kolaylaştırmakta, hizmet içi eğitimlere daha pozitif yaklaşılmasını sağlamaktadır. İçeriğin daha basit ve anlaşılır hale gelmesini, zamandan tasarruf edilmesini, öğrenenlerin bireysel gereksinimlerinin karşılanmasını sağlamakta, özgüveni, memnuniyeti ve motivasyonu arttırmakta, hatırlamayı kolaylaştırmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Hemşire, hizmet içi eğitim, teknoloji

ABSTRACT

Introduction and Aim: Today, scientific and technological innovations and developments are evident in all areas of life, particularly in healthcare. Similarly, progress is being made in the field of nursing, and evidence is obtained through ongoing research. In the face of these advances, nurses increasingly require continuous education to update their knowledge, skills, and behaviors, to integrate evidence from research into nursing practice, and to adapt to technology. In-service training plays a critical role in empowering nurses and supporting their adaptation to institutions. Moreover, such training contributes to improving nurses' performance and competencies, enhancing the quality of patient care, and fostering teamwork. Given the importance of in-service training for nurses, the integration of technology has become indispensable in following contemporary innovations and reflecting them in care practices. The aim of this study is to review current approaches, advantages, and limitations regarding the use of technology in nurses' in-service training processes and to evaluate effective practices that enhance educational efficiency considering the literature.

Conclusion: Innovative educational approaches and advanced technologies have given rise to a variety of modern learning environments such as online learning, mobile learning, internet-based collaborative learning, cloud-based learning, and file-sharing systems. Consequently, in in-service training programs, methods such as distance education, video-based learning, game-based applications, flipped web-based software, flipped learning, and simulation are increasingly utilized. In addition, all technological devices used in patient care, including electrocardiography (ECG), pulse oximeters, defibrillators, suction devices, infusion pumps, and sphygmomanometers, are incorporated into practical training. When nurses use technology accurately and in integration with educational content, they can effectively fulfill their educator roles and facilitate efficient learning processes. The use of technology in in-service training makes learning easier, promotes a more positive approach to training, simplifies and clarifies content, saves time, meets individual learners' needs, enhances self-confidence, satisfaction, and motivation, and improves knowledge retention.

Keywords: Nurse, in-service training, technology

[ID-1930]

Teoriden Uygulamaya: Kadın Doğum Hemşireliği Eğitiminde Sanal Gerçeklik Yönteminin Kullanımı Kapsam İncelemesi

From Theory to Practice: The Use of Virtual Reality in Gynecological and Obstetric Nursing Education

Cansu Akdağ Topal¹, **Melike Soysal Kahya¹**

melikesoysalkahya@gmail.com

¹Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü, Başkent Üniversitesi, Ankara / Türkiye

ÖZET

Giriş ve Amaç: Sanal gerçeklik kullanımı sağlık odaklı mesleklerin öğretiminde çağ atlatıcı bir eğitim figürü olarak giderek yaygınlaşmaktadır. Kadın doğum hemşireliğinde sıklıkla akut acil durumları, karışık karar alma adımlarını ve kriz yönetimi gerektiren ortamları içerebildiği göz önünde bulundurulduğunda öğrencileri bu zorlu şartlara uygun şekilde hazırlamak son derece önem arz etmektedir. Kadın doğum hemşireliği eğitiminde sanal gerçeklik kullanımı bu karmaşık ortamlarda klinik becerileri uygulamada kolaylık sağlayacağı, karar verme yetilerini *güçlendirebilecekleri ve öz yeterliklerini geliştirebilecekleri etkileşimli ve güvenli ortamlar* sunmaktadır. Kullanımı giderek artmış olmasına rağmen bu alanda çalışma oldukça azdır. Bu sistematik inceleme, çalışma tasarımlarına, müdahalelere ve eğitim sonuçlarına odaklanarak, kadın doğum hemşireliği eğitiminde VR kullanımına ilişkin mevcut kanıtları sentezlemeyi amaçlamaktadır.

Gereç ve Yöntem: Bu inceleme PRISMA yönergelerinin ışığında geliştirilmiştir. PubMed, ScienceDirect ve Google Scholar kütüphanesinde 2020-2025 yılları arasında yayınlanmış İngilizce çalışmalar için kapsamlı bir literatür taraması yapılmıştır. PICO'nun "Kadın hastalıkları ve doğum eğitimi alan hemşirelik öğrencilerinde, sanal gerçeklik tabanlı eğitim geleneksel öğretim yöntemlerine kıyasla bilgi edinimini, klinik becerileri ve öğrenen güvenini nasıl etkiliyor?" sorusuna dayanarak araştırma oluşturulmuştur. Uygun çalışmalar arasında randomize kontrollü çalışmalar, yarı deneysel çalışmalar ve doğum ve jinekoloji hemşireliği eğitiminde sanal gerçeklik tabanlı müdahaleleri inceleyen gözlemsel araştırmalar yer almıştır.

Bulgular: Beş randomize kontrollü, iki yarı deneysel ve bir kesitsel çalışma ile oluşan derlemede araştırmalar 67 araştırma arasından seçilmiştir. Sanal gerçeklik müdahaleleri, obstetrik acil durumların (örneğin doğum sonrası kanama, omuz distosisi) simülasyonundan jinekolojik prosedür eğitimine ve hasta bakımı simülasyonlarına kadar çeşitli çalışmalarda farklılık göstermiştir. Çalışmalar geniş bir çerçeveden bakıldığında sanal gerçeklik yöntemi ile yapılan müdahalelerin geleneksel öğretim yöntemlerine karşılaştırıldığında klinik yeterliklerine katkı sağladığı, bilgi kazanımını pekiştirdiği ve öğrencilerin öz-yeterliklerini artırmıştır. Ayrıca bazı çalışmalar kritik düşünme ve değerlendirme, karar verme ve öğrencilerin memnuniyet düzeylerinde artış olduğunu bildirmiştir. Çalışmalar genelinde, sanal gerçeklik müdahaleleri geleneksel öğretim yöntemlerine kıyasla klinik beceri performansını iyileştirmiş, bilgi kalıcılığını artırmış ve öğrencilerin özgüvenini artırmıştır. Bazı çalışmalar ayrıca eleştirel düşünme, karar verme ve öğrenci memnuniyetinde iyileşmeler olduğunu bildirmiştir.

2. Uluslararası Hemşirelik Eğitiminin Geleceği Kongresi
2nd International Congress on the Future of Nursing Education
17-19 Eylül –September 2025, Ankara

Tartışma ve Sonuç: Sanal gerçeklik yönteminin kullanıldığı müdahaleler, beceri edinimini, öz-yeterlik ve öğrenci motivasyonunu artırarak kadın doğum hemşireliği eğitiminde olumlu potansiyele sahip olduğu görülmektedir. Sanal gerçekliğin kadın doğum hemşirelik eğitim ve öğretim programına dahil edilmesi, geleneksel öğretim yöntemlerini tamamlayarak güvenli ve sürükleyici öğrenme deneyimleri sağlayabilmekte olup teori ve uygulamayı bütünleştireceği düşünülmektedir. En iyi uygulamaları belirlemek ve uzun vadeli eğitim sonuçlarını değerlendirmek için daha fazla büyük ölçekli, standartlaştırılmış çalışmaya ihtiyaç vardır.

Anahtar kelimeler: Hemşirelik Eğitimi, Sanal Gerçeklik, Kadın Hastalıkları ve Doğum

ABSTRACT

Introduction and Aim: The use of virtual reality (VR) in the education of health-oriented professions has increasingly emerged as a groundbreaking pedagogical approach. Considering that obstetrics and gynecology nursing often involves acute emergencies, complex decision-making processes, and crisis management situations, preparing students for these challenging conditions is of utmost importance. The integration of virtual reality in obstetrics and gynecology nursing education offers interactive and safe environments that facilitate the practice of clinical skills, strengthen decision-making abilities, and enhance self-efficacy. Despite its growing use, research in this field remains limited. This systematic review aims to synthesize the current evidence on VR use in obstetrics and gynecology nursing education by focusing on study designs, interventions, and educational outcomes.

Materials and Methods: This review was conducted in accordance with the PRISMA guidelines. A comprehensive literature search was performed in PubMed, ScienceDirect, and Google Scholar databases for English-language studies published between 2020 and 2025. The research question was developed based on the PICO framework: "In nursing students receiving obstetrics and gynecology education, how does virtual reality-based training, compared to traditional teaching methods, affect knowledge acquisition, clinical skills, and learner confidence?" Eligible studies included randomized controlled trials, quasi-experimental studies, and observational research examining virtual reality-based interventions in obstetrics and gynecology nursing education.

Results: The review included five randomized controlled trials, two quasi-experimental studies, and one cross-sectional study, selected from an initial pool of 67 studies. Virtual reality interventions varied across studies, ranging from simulations of obstetric emergencies (e.g., postpartum hemorrhage, shoulder dystocia) to gynecological procedure training and patient care simulations. Overall, VR-based interventions were found to enhance clinical competence, reinforce knowledge acquisition, and improve students' self-efficacy compared with traditional teaching methods. Some studies also reported improvements in critical thinking, decision-making, and learner satisfaction. In general, virtual reality interventions improved clinical performance, increased knowledge retention, and boosted students' confidence relative to conventional instructional approaches.

Discussion and Conclusion: Interventions utilizing virtual reality have demonstrated positive potential in obstetrics and gynecology nursing education by promoting skill acquisition, self-efficacy, and student motivation. Incorporating VR into obstetrics and gynecology nursing curricula can complement traditional teaching methods by providing safe, immersive, and integrative learning experiences that bridge theory and practice. However, further large-scale and standardized studies are required to determine best practices and to evaluate the long-term educational outcomes of VR-based learning.

Keywords: Nursing Education, Virtual Reality, Obstetrics and Gynecology

[ID-1931]

Koroner Anjiyografi Planlanan Hastalarda Anksiyetenin Öz Yeterlilik Üzerine Etkisi

The Effect of Anxiety on Self-Efficacy in Patients Scheduled for Coronary Angiography

Papatya KARAKURT¹, **Seyda Yetginler Memiş**¹, Yaren Zuhul CABAK¹

seyda_ytgnlr@hotmail.com

¹Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü, Erzincan Binali Yıldırım Üniversitesi, Erzincan / Türkiye

ÖZET

Giriş ve Amaç: Koroner kalp hastalığı sonrası bireylerin yaşadığı fizyolojik ve psikolojik değişiklikler, hastalık algısı ve hastalık sonrası emosyonel zorlanma, yeterlik-değerlilik duygusunda zedelenme ve kayıp tepkisine yol açabilmektedir. Bu araştırma, koroner anjiyografi planlanan hastalarda anksiyetenin öz yeterlilik üzerine etkisinin belirlenmesi amacıyla planlanmıştır.

Gereç ve Yöntem: Tanımlayıcı türde olan bu araştırmanın evrenini bir ildeki eğitim ve araştırma hastanesinin kardiyoloji kliniğinde yatan 18 yaş üstü koroner kalp hastalığı tanılı tüm hastalar, örneklemini ise Haziran-Aralık 2024 tarihleri arasında 300 hasta oluşturdu. Araştırmaya başlamadan önce etik kurul ve hastaneden kurum izni alındı. Verilerin toplanmasında Hasta Tanılama Formu, Kardiyak Anksiyete Ölçeği ve Genel Özyeterlilik Ölçeği kullanıldı. Verilerin analizinde tanımlayıcı istatistik, bağımsız gruplarda t testi, Oneway ANOVA, Mann Whitney U, Korelasyon ve Cronbach Alfa güvenirlik analizi kullanıldı.

Bulgular: Araştırma kapsamına alınan hastaların yaş ortalamasının 65.28 ± 11.52 , %57.7'sinin erkek, %53.7'sinin ilkökul+ortaokul mezunu, %81.3'ünün evli olduğu ve %71.7'sinin çalışmadığı belirlendi. Hastaların %45.3'ünün sigara, %14.3'ünün alkol kullandığı, %57.7'sinin aile üyelerinde de kalp hastalığı olduğu ve %66.7'sinin başka bir kronik hastalığının daha olduğu saptandı. Ölçeklerin puan ortalamaları Kardiyak Anksiyete Ölçeği 1.92 ± 0.51 ve Genel Özyeterlilik Ölçeği için ise 48.32 ± 5.77 'dir. Hastaların kardiyak kaygı düzeyleri ile öz yeterlilik inançları arasında pozitif yönde anlamlı bir ilişki olduğu belirlendi. Yaş ile kardiyak kaygı ve öz yeterlilik arasındaki ilişkinin anlamlı olduğu saptandı.

Sonuç: Araştırma sonucuna göre hastaların kardiyak kaygı düzeyleri arttıkça buna bağlı olarak öz yeterlilik inancının arttığı görülmektedir. Hemşirelerin hastaların kaygılarını azaltmaya yönelik bakım uygulamaları önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Koroner, anjiyo, anksiyete, öz yeterlilik, hemşirelik

ABSTRACT

Introduction and Aim: The physiological and psychological changes experienced by individuals after coronary heart disease, the perception of illness, and post-illness emotional distress can lead to a loss of self-efficacy and a loss response. This study was designed to determine the effect of anxiety on self-efficacy in patients scheduled for coronary angiography.

Materials and Methods: This descriptive study's population consisted of all patients over the age of 18 diagnosed with coronary heart disease in the cardiology clinic of a provincial training and research hospital. The sample consisted of 300 patients between June and December 2024. Institutional approval was obtained from the ethics committee and the hospital before beginning the study. Data were collected using the Patient Identification Form, Cardiac Anxiety Scale, and General Self-Efficacy Scale. Descriptive statistics, independent samples t-test, One-way ANOVA, Mann Whitney U, Correlation, and Cronbach's Alpha reliability analysis were used for data analysis.

Results: The mean age of the patients included in the study was 65.28 ± 11.52 , 57.7% were male, 53.7% were primary and secondary school graduates, 81.3% were married, and 71.7% were unemployed. It was determined that 45.3% of the patients were current smokers, 14.3% were alcohol users, 57.7% had family members with heart disease, and 66.7% had another chronic disease. The mean scores on the scales were 1.92 ± 0.51 for the Cardiac Anxiety Scale and 48.32 ± 5.77 for the General Self-Efficacy Scale. A positive and significant correlation was found between the patients' cardiac anxiety levels and their self-efficacy beliefs. The relationship between age and cardiac anxiety and self-efficacy was found to be significant.

Conclusion: The study results indicate that as the patients' cardiac anxiety levels increase, their self-efficacy beliefs also increase. Nurses are recommended to implement care practices to reduce patient anxiety.

Keywords: Coronary, angiography, anxiety, self-efficacy, nursing

[ID-1933]

Klinik Uygulamalarda Yeni Öğretim Yöntemleri: Kadın Sağlığı Hemşireliği Dersi İçin Öneriler

New Teaching Methods in Clinical Practice: Recommendations for Women's Health Nursing Course

Gülşen Işık¹, Nuray Egelioglu Cetişli¹

glsen20@gmail.com

¹Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü, İzmir Katip Çelebi Üniversitesi, İzmir / Türkiye

ÖZET

Giriş ve Amaç: Modern teknolojilerin hızla gelişmesi ve eğitim anlayışlarının sürekli yenilenmesi ile birlikte, geleneksel olmayan eğitim stratejilerinin yelpazesi giderek genişlemektedir. Bu yeni ve dikkat çekici yöntemler arasında; oyun temelli öğrenme, dinleyerek öğrenmeyi içeren eğitimde podcast kullanımı, simülasyon uygulamaları, akıllı telefon uygulamaları, yapay zekâ destekli sohbet botları ve sanal gerçeklik uygulamaları gibi geleneksel olmayan eğitim yöntemleri vardır. Z kuşağı öğrencileri psikomotor becerilerin öğretiminde, kısa dikkat sürelerini yakalayan, daha fazla web tabanlı dersler içeren, dünya standartlarında çevrimiçi öğrenme ortamlarını yüz yüze etkileşimle birleştiren öğretim modelleri talep etmektedir. Bu derlemenin amacı, kadın sağlığı hemşireliği eğitiminde yer alan klinik psikomotor becerilerin öğretiminde eğitim teknolojilerinin güncel kullanımını incelemek ve genel bir bakış sunmaktır.

Sonuç: Kadın sağlığı hemşireliğinde simülasyon uygulamaları; eğitim, klinik uygulama, değerlendirme hem rutin hem de acil durumlara ilişkin girişimsel ve davranışsal becerilerin araştırılmasında kullanılmaktadır. Senaryo temelli simülasyon eğitiminin kadın sağlığı hemşireliği klinik uygulamasına etkisini değerlendiren bir çalışmada simülasyon eğitim müdahalelerinin öğrencilerde klinik memnuniyet ve stresi azalttığı, ancak öz güveni etkilemediği belirtilmiştir. Küresel video tabanlı sanal gerçekliğin doğum eğitimi alan hemşirelik öğrencilerinin öğrenme performansına etkilerinin değerlendirildiği bir çalışmada, küresel video tabanlı sanal gerçeklik yöntemiyle öğrenim gören öğrencilerin öğrenme motivasyonu ve memnuniyetinin, geleneksel yöntemlerle öğrenim gören öğrencilere göre daha yüksek olduğu belirtilmiştir. Mobil chatbot (sohbet botu) temelli bir öğrenme yaklaşımını değerlendiren bir çalışmada ise mobil chatbot kullanımının hemşirelik öğrencilerinin akademik başarısını ve öz-yeterlik düzeylerini artırabildiği belirtilmiş ve öğrenciler genel olarak mobil chatbot aracılığıyla öğrenmenin öz-yeterliklerini, öğrenmeye katılımlarını ve performanslarını geliştirdiğine inandıklarını ifade etmiştir. Altı basamaklı öğretim yönteminin obstetri klinik eğitimindeki etkisinin değerlendirildiği çalışmada deney grubunun öğretim kalitesi, sınıf atmosferi, bireysel gözlem yeteneği, klinik düşünme becerisi ve hemşire-hasta iletişim becerisine ilişkin değerlendirmeleri kontrol grubuna göre daha yüksek bulunmuştur. Sonuç olarak eğitim teknolojilerinin kullanıldığı çalışmalarda, öğretim ve/veya değerlendirme sürecine yönelik eğitim çıktıları umut vericidir. Bu nedenle kadın sağlığı hemşireliği dersi psikomotor becerilerinin öğretiminde Z kuşağının özellikleri dikkate alınarak teknoloji tabanlı öğretim yöntemlerinin kullanımı faydalı olacaktır.

Anahtar kelimeler: Kadın sağlığı, hemşirelik, eğitim teknolojisi, öğretim yöntemleri, psikomotor beceri.

ABSTRACT

Introduction and Aim: With the rapid advancement of modern technologies and the continuous renewal of educational approaches, the range of non-traditional teaching strategies has been steadily expanding. Among these innovative and engaging methods are game-based learning, the use of podcasts for auditory learning, simulation practices, mobile applications, artificial intelligence-supported chatbots, and virtual reality applications. Generation Z students, in particular, demand instructional models for teaching psychomotor skills that capture their short attention spans, incorporate more web-based courses, and combine world-class online learning environments with face-to-face interactions. The aim of this review is to examine the current use of educational technologies in teaching clinical psychomotor skills within women's health nursing education and to provide an overall perspective.

Conclusion: In women's health nursing, simulation practices are employed in education, clinical training, and evaluation, as well as in the exploration of both routine and emergency interventional and behavioral skills. A study evaluating the impact of scenario-based simulation training on clinical practice in women's health nursing reported that simulation interventions increased students' clinical satisfaction and reduced stress, but did not affect self-confidence. Another study examining the effects of global video-based virtual reality on the learning performance of nursing students receiving childbirth education indicated that students who learned through the global video-based virtual reality method demonstrated higher learning motivation and satisfaction compared to those taught with traditional methods. Similarly, a study evaluating a mobile chatbot-based learning approach reported that the use of mobile chatbots could enhance nursing students' academic achievement and self-efficacy levels, with students generally expressing that learning through chatbots improved their self-efficacy, learning engagement, and performance. In a study assessing the impact of the six-step teaching method on obstetric clinical training, the experimental group reported higher evaluations of teaching quality, classroom atmosphere, individual observation ability, clinical thinking skills, and nurse-patient communication compared to the control group. Overall, the findings from studies utilizing educational technologies suggest promising outcomes in teaching and/or assessment processes. Therefore, integrating technology-based instructional methods that consider the characteristics of Generation Z into the teaching of psychomotor skills in women's health nursing courses will be beneficial.

Keywords: Women's health, nursing, educational technology, teaching methods, psychomotor skills.

[ID-1934]

İkinci Derece Haşlanma Yanığı Hastasının Greft Ameliyatı Öncesi - Sonrası Yaşam Boyu Öğrenme ve Hemşirelik Bakımı: Olgu Sunumu

Lifelong Learning and Nursing Care of a Second-Degree Scald Burn Patient Before and After Graft Surgery: A Case Report

Müzeyyen Elif ÖZGEN¹

ozgenmuzeyyenelif@gmail.com

¹Hemşirelik Tezli Yüksek Lisans Programı, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Başkent Üniversitesi, Ankara /Türkiye

ÖZET

Hemşirelikte yaşam boyu öğrenme mezuniyet sonrasında güncel literatür takip ederek kanıta dayalı uygulamaları hayata geçirmektir. Burada sunulan vakada hemşirelikte yaşam boyu öğrenme kapsamında güncel bir yaklaşım ile bakım verilmiştir.

Şubat ayında sıcak su dökülmesi sonucu dış merkeze başvuran 86 yaşındaki erkek hastanın, ileri tetkik ve tedavi için Başkent üniversitesi Ankara hastanesine yatırışı yapılmıştır.

Yapılan ilk muayene sonucu sol kolda ikinci derece derin %5, ön gövde de ikinci derece %6 haşlanma yanığı tanısı konmuştur. Vital bulguları stabil seyreden hastaya yatışının on birinci gününde sol üst bacak donör sahası olarak belirlenerek sol kol ve ön gövde greft ameliyatı yapılmıştır. Preoperatif ve postoperatif dönemde hastanın vital takibi, yara debritleme öncesi sedasyon sürecinde oksijenasyon desteği, CRP yüksekliğine yönelik antibiyotik tedavisi uygulanmıştır. Hemodinamik parametreler yakın takip edilmiştir. Hastanın hemşirelik uygulamalarında ağrı, homeostazisi dengesi, stres yönetimi uyku yönetimi, yaşam kalitesi, hasta güvenliği, cerrahi alan enfeksiyon yönetimi, beslenme yönetimi, yaşlılık yönetimi olarak bakım verilmiştir. Hasta yatışının 18. Günü – post op 7. Gününde poliklinikten takip edilmek üzere taburcu edilmiştir.

İkinci derece yüzeysel ve derin yanık hastasında yanık alanlarının bulunması ve patojen mikroorganizmaların hücumuna karşı savunmasız olmasına karşın enfeksiyon riskine ilişkin; hastanede yatış süresi boyunca görülebilecek komplikasyonların en aza indirilmesinde hemşirelik bakımının bireysel farklılık ve gereksinimlerine dayandırılması önem kazanmaktadır. Greft ameliyatı sonrası tedavisi kat sürecinde de devam ederken; taburculuk sonrası süreci daha efektif yönetmek adına fonksiyonel aktivitelere adaptasyonunu sağlamak, günlük yaşamına alışma sürecini hızlandırmak ve fiziksel bağımlılıktan kurtarmak amacıyla, hasta taburcu olduktan sonrası için eğitim verildi. Kontraktür oluşmasının önüne geçilmesi için, egzersiz programına devam edildi ve aktif mobilizasyon sağlandı. Hastanın verilen eğitimler sonrasında yaşam kalitesinin artmasında katkı sağladığı, genel durumunda belirgin bir iyileşme ve tedaviye katılımında artma gözlemlendi.

Anahtar sözcükler: yanıklar, hemşirelik bakımı, hemşirelik.

ABSTRACT

Lifelong learning in nursing is to implement evidence-based practices by following current literature after graduation. In the case presented here, care has been provided with a contemporary approach within the scope of lifelong learning in nursing.

An 86-year-old male patient who sought external medical help due to hot water scalding in February has been admitted to Başkent University Ankara Hospital for further examination and treatment.

The result of the initial examination diagnosed second-degree deep burns of 5% on the left arm and second-degree burns of 6% on the anterior torso. On the eleventh day of hospitalization, the patient, whose vital signs remained stable, was determined to be a donor site on the left upper leg, and a graft surgery was performed on the left arm and anterior torso. During the preoperative and postoperative periods, the patient's vital signs were monitored, oxygen support was provided during the sedation process before wound debridement, and antibiotic treatment was administered for elevated CRP levels. Hemodynamic parameters have been closely monitored. In the nursing practices of the patient, care has been provided regarding pain, balance of homeostasis, stress management, sleep management, quality of life, patient safety, surgical site infection management, nutritional management, and aging management. On the 18th day of hospitalization – discharged for follow-up from the outpatient clinic on the 7th postoperative day. Despite the presence of burn areas and the vulnerability to the attack of pathogenic microorganisms in patients with second-degree superficial and deep burns, regarding the risk of infection; It is important for nursing care to be based on individual differences and needs in minimizing complications that may be observed during the hospital stay. During the post-operative treatment process following the graft surgery, education was provided to ensure the adaptation to functional activities, to expedite the adjustment to daily life, and to assist in overcoming physical dependence, in order to manage the post-discharge process more effectively. In order to prevent the formation of contractures, the exercise program was continued and active mobilization was provided. It was observed that the training provided contributed to the improvement of the patient's quality of life, with a significant improvement in their general condition and an increase in participation in treatment.

Keywords: burns, nursing care, nursing.

[ID-1936]

Bilişsel Yük Kuramına Göre Tasarlanmış Simülasyona Dayalı Eğitim Programının İlaç Uygulama Yeterliliğine Etkisi

The Effect of Simulation-Based Training Program Designed to Cognitive Load Theory on Medication Administration Competency

Hilal Yıldız Çelik¹, Esra Uğur¹

hilal.yildiz@acibadem.edu.tr

¹Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü, Acıbadem Mehmet Ali Aydınlar Üniversitesi, İstanbul / Türkiye

ÖZET

Giriş ve Amaç: Hemşirelik eğitimi, güvenli ve etkin ilaç uygulama becerilerinin kazandırılmasında kritik bir süreçtir. İlaç hatalarının önlenmesi, öğrencilerin bilgi, beceri ve klinik karar verme yeterliliklerinin desteklenmesini gerektirmektedir. Bu çalışmanın amacı, hemşirelik öğrencilerinin ilaç uygulama yeterliliğini geliştirmede bilişsel yük kuramına göre tasarlanmış simülasyona dayalı eğitim programının etkisini değerlendirmektir.

Gereç ve Yöntem: Araştırma, ön–son test kontrol gruplu randomize kontrollü deneysel tasarımda gerçekleştirilmiştir. Örneklemi, bir vakıf üniversitesinin hemşirelik bölümünde öğrenim gören ve katılım kriterlerini karşılayan 112 üçüncü ve dördüncü sınıf öğrencisi oluşturmuştur. Kontrol grubuna (n=54) mevcut müfredat kapsamında ilaç uygulama eğitimi verilmiş, müdahale grubuna (n=58) ise bilişsel yük kuramı ilkeleri doğrultusunda yapılandırılmış simülasyona dayalı eğitim uygulanmıştır. Veriler, öğrenci tanımlama formu, ilaç uygulama bilgi testi, beceri kontrol listeleri, öz değerlendirme formu, bilişsel yük ölçeği, güvenli ilaç uygulama senaryo kontrol listesi ve Simülasyon Öz Bildirimli Bilişsel Yük Ölçüm Aracı 2.0 ile toplanmıştır. Veriler IBM SPSS Statistics 22 paket programı kullanılarak analiz edilmiştir.

Bulgular: Müdahale grubunda bilgi testi, beceri ve senaryo kontrol listesi puanlarının kontrol grubuna kıyasla anlamlı düzeyde daha yüksek olduğu saptanmıştır ($p<0,001$). Eğitim sonrasında her iki grupta ilaç uygulama yeterliliğine ilişkin öz değerlendirme puanlarında artış görülmüş, gruplar arasında ise istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmamıştır ($p=0,37$). Bilişsel yük açısından değerlendirildiğinde, kontrol grubunda anlamlı bir değişiklik gözlenmezken ($p=0,66$), müdahale grubunda bilişsel yük düzeyinde anlamlı bir azalma belirlenmiştir ($p<0,001$).

Sonuç: Bilişsel yük kuramına göre tasarlanmış simülasyona dayalı eğitim programının hemşirelik öğrencilerinin bilgi, beceri ve klinik karar verme düzeylerini artırmada etkili olduğu ve bilişsel yükü azalttığı sonucuna ulaşılmıştır. Bu nedenle, simülasyon temelli öğrenme deneyimlerinin tasarımında bilişsel yükün dikkate alınması önerilmektedir.

Anahtar kelimeler: bilişsel yük kuramı, simülasyona dayalı öğrenme, ilaç uygulama yeterliliği, hemşirelik.

ABSTRACT

Background and Aim: Nursing education is a critical process for developing the skills needed for the safe and effective administration of medication. In order to prevent medication errors, it is necessary to support students' knowledge, skills and clinical decision-making competencies. This study aimed to evaluate the effect of a simulation-based training programme designed according to cognitive load theory on nursing students' competency in administering medication.

Materials and Methods: This randomised controlled experimental study with a pre-test–post-test control group design was conducted with 112 third- and fourth-year nursing students enrolled at a foundation university who met the inclusion criteria. The control group (n = 54) received medication administration training within the standard curriculum, while the intervention group (n = 58) participated in simulation-based training structured in accordance with the principles of cognitive load theory. Data were collected using a student information form, a medication administration knowledge test, skill performance checklists, a self-assessment form, a cognitive load scale, a safe medication administration scenario checklist and the Simulation Self-Report Cognitive Load Measurement Tool 2.0. Data were analysed using IBM SPSS Statistics 22.

Results: The intervention group achieved significantly higher scores on the knowledge test, skill performance and scenario checklist than the control group ($p < 0.001$). Following the training, self-assessment scores regarding medication administration competency increased in both groups. However, no statistically significant difference was found between the two groups ($p = 0.37$). Regarding cognitive load, no significant change was observed in the control group ($p = 0.66$), whereas a significant decrease was detected in the intervention group ($p < 0.001$).

Conclusion: The findings suggest that the simulation-based training programme, which was designed according to cognitive load theory, is effective in improving the knowledge, skills and clinical decision-making of nursing students, while also reducing their cognitive load. Therefore, cognitive

Keywords: cognitive load theory, simulation based experince learning, medication comptency, nursing.

[ID-1937]

Hemşirelik Öğrencilerinde Maslow'un Temel İnsan Gereksinimleri Teorisi Temelli Akran Yönderlik Programının Etkinliğinin Değerlendirilmesi: 3 Yıllık Retrospektif Çalışma

Evaluating The Effectiveness Of A Peer Mentoring Program Based On Maslow's Hierarchy Of Needs Theory Among Nursing Students: A 3-Year Retrospective Study

Sevil GULER¹, Özlem CANBOLAT¹, Özlem KARA¹, Aysun ERDAL¹, Merve KIZILIRMAK TATU¹, Evrim SARITAŞ¹, İnci Mercan ANNAK¹, Şeyma Nur HEPOKUR YILDIRIM¹, Sümeyra YILMAZ¹

sevilguler26@gmail.com

¹Hemşirelik Fakültesi, Gazi Üniversitesi, Ankara /Türkiye

ÖZET

Giriş ve Amaç: Bu çalışmada, Fakültemizde üç yıldır yürütülen Maslow'un Temel İnsan Gereksinimleri Teorisine temellendirilerek geliştirilmiş "Akran Yönderlik Programının" etkinliğinin değerlendirilmesi amaçlanmıştır.

Gereç ve Yöntem: Tanımlayıcı ve retrospektif türdeki araştırma, 2022-2025 yılları arasında "Akran Yönderlik Programına" katılan toplam 256 öğrenci (94 mentör ve 162 menti) ile yürütülmüştür. Araştırmanın verileri Tanıtıcı Bilgi Formu (menti/mentör), Rotter İç-Dış Kontrol Odağı Ölçeği (RİDKOÖ), Stresle Başa Çıkma Tazları Ölçeği (SBÇTÖ), Öğrenci Hemşirelere Yönelik Profesyonellik Tutum Ölçeği (ÖHYPTÖ), Mentorluk Programını Değerlendirme Formu, Klinik Mentorluk Programını Değerlendirme Formu ile toplanmıştır. Veriler, t testi, Wilcoxon, ANOVA, Friedman testi ile analiz edildi.

Bulgular: Mentilerin 1. yıl SBÇTÖ Boyun Eğici Yaklaşım alt boyut puanında, 2. yıl SBÇTÖ alt boyut puanlarında (Çaresiz Yaklaşım, İşbirliği ve Sosyal Desteğe Başvurma), 3. yıl SBÇTÖ alt boyut puanlarında (Kendine Güvenli Yaklaşım, Çaresiz Yaklaşım, İyimser Yaklaşım, Boyun Eğici Yaklaşım), ÖHYPTÖ alt boyut puanlarında (Bilimsel Bilgi Yükünün Artırılmasına Katkıda Bulunma, Yeterlilik, Otonomi) ve RİDKOÖ toplam puanında istatistiksel olarak anlamlı değişimler belirlenmiştir ($p<0.05$). Mentörlerin 1. yıl ÖHYPTÖ İşbirliği alt boyut puanında, 2. yıl ÖHYPTÖ toplam ve alt boyut puanlarında (Bilimsel Bilgi Yükünün Artırılmasına Katkıda Bulunma, Toplumsal Hizmet), 3. yıl ve SBÇTÖ alt boyut puanlarında (İyimser Yaklaşım, Boyun Eğici Yaklaşım) istatistiksel olarak anlamlı değişimler belirlenmiştir ($p<0.05$). Mentiler programın fizyolojik, güvenlik, sosyal, saygınlık, kendilerini gerçekleştirme gereksinimlerini ve profesyonel gelişimlerini olumlu desteklediğini belirtmişlerdir.

Sonuç: Maslow'un Temel İnsan Gereksinimleri Teorisine temellendirilen Akran Yönderlik Programının menti ve mentörlerin bireysel ve profesyonel gelişimi üzerine olumlu katkıları bulunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Akran yönderliği, hemşirelik öğrencisi, Maslow ihtiyaçlar hiyerarşisi, retrospektif araştırma

2. Uluslararası Hemşirelik Eğitiminin Geleceği Kongresi
2nd International Congress on the Future of Nursing Education
17-19 Eylül –September 2025, Ankara

ABSTRACT

Introduction and Aim: This study aims to evaluate the effectiveness of the “Peer Mentoring Program” developed based on Maslow's Hierarchy of Needs Theory, which has been implemented at our faculty for three years.

Materials and Methods: This descriptive and retrospective study was conducted with a total of 256 students (94 mentors and 162 mentees) who participated in the “Peer Mentoring Program” between 2022 and 2025. The data for the study were collected using the Introductory Information Form (mentee/mentor), Rotter Internal-External Control Orientation Scale (RIECOS), The Ways of Coping Inventory (WCI), The Instrument of Professional Attitude for Student Nurses (IPASN) , Mentoring Program Assessment Form, and Clinical Mentoring Program Assessment Form. The data were analyzed using t-test, Wilcoxon, ANOVA, and Friedman tests.

Results: Mentors' 1st year WCI subscale scores for the Submissive Approach, 2nd year WCI subscale scores (Helpless Approach, Cooperation, and Seeking for Social Support), 3rd year WCI subscale scores (Self-Confidence Approach, Helpless Approach, Optimistic Approach, Submissive Approach), IPASN subscale scores (Contribution to Increasing Scientific Knowledge Load, Competence, Autonomy), and IPASN total scores in the 1st year ($p<0.05$). Statistically significant changes were determined in the 1st year IPASN Cooperation sub-dimension scores of mentors, in the 2nd year IPASN total and sub-dimension scores (Contribution to the Increase of Scientific Information Load, Community Service), and in the 3rd year and SBCTÖ sub-dimension scores (Optimistic Approach, Submissive Approach) ($p<0.05$). Mentees stated that the program positively supported their physiological, safety, social, self-esteem, and self-actualization needs, and professional development.

Conclusion: The Peer Mentoring Program, based on Maslow's Hierarchy of Needs Theory, has positive contributions to the individual and professional development of mentees and mentors.

Keywords: Peer mentoring, nursing student, Maslow's hierarchy of needs, retrospective study

[ID-1938]

Hemşirelik Öğrencilerinin Yapay Zekâ Destekli Simüle Hastalarla Görüşme Deneyimleri: Fenomenolojik Bir Çalışma

Nursing Students' Experiences of Interviewing Artificial Intelligence-Simulated Patients: A Phenomenological Study

Sinan AYDOGAN¹, Fatma DURSUN ERGEZEN², Ayse YACAN KOK¹, Semiha Asli BOZKURT⁴

¹Sağlık Bilimleri Fakültesi, Burdur Mehmet Akif Ersoy University, Burdur/ Türkiye

²Hemşirelik Fakültesi, Akdeniz Üniversitesi, Antalya /Türkiye

³Massachusetts College of Pharmacy and Health Sciences University, Boston, MA, USA

ÖZET

Giriş ve Amaç: Hemşirelik eğitiminde klinik becerilerin geliştirilmesi, öğrencilerin güvenli, etkili ve profesyonel bakım sunabilmeleri açısından kritik öneme sahiptir. Ancak, gerçek klinik uygulama alanlarına erişimde yaşanan sınırlılıklar, öğrencilerin deneyim kazanmasını zorlaştırmaktadır. Bu bağlamda, eğitim teknolojilerindeki gelişmeler, özellikle yapay zekâ destekli simülasyon uygulamaları, öğrencilere alternatif öğrenme olanakları sunmaktadır. Yapay zekâ destekli simüle hastalar, öğrencilere güvenli ve kontrollü bir ortamda hasta görüşmeleri yapma, iletişim becerilerini geliştirme ve mesleki rollerini deneyimleme fırsatı sağlayabilir. Bu çalışmanın amacı, yapay zekâ destekli simüle hastayla görüşme yapan hemşirelik öğrencilerinin deneyimlerini belirlemektir.

Gereç ve Yöntem: Bu çalışma, fenomenolojik desenle yürütülmüştür. Araştırmaya birinci sınıfta öğrenim gören ve yapay zekâ destekli simüle hastayla görüşme deneyimi bulunan 15 hemşirelik öğrencisi katılmıştır. Veriler, yarı yapılandırılmış sorularla bire bir derinlemesine görüşmeler yoluyla toplanmıştır. Görüşmeler ses kaydına alınmış ve daha sonra yazıya aktarılmıştır. Elde edilen veriler Giorgi'nin Fenomenolojik Yöntem Analizi kullanılarak çözümlenmiştir. Bulgular, nitel araştırmalarda raporlama standartlarını sağlayan COREQ kontrol listesine göre sunulmuştur.

Bulgular: Veri analizi sonucunda beş ana tema ortaya çıkmıştır: Yapay Zekâ Destekli Simüle Hastayla Klinik Gerçeklik Deneyimi, Yansıtıcı İletişim Becerilerinin Gelişimi, Gelecekteki Klinik Uygulamalara Yönelik Güven Kazanma, Mesleki Kimliğin Ortaya Çıkışı, Öğrenme Motivasyonunda Artış. Öğrenciler, yapay zekâ destekli simüle hasta ile yaptıkları görüşmelerin, gerçek klinik ortamlara hazırlanma, iletişim becerilerini güçlendirme ve profesyonel benlik algılarını geliştirme açısından olumlu katkılar sağladığını ifade etmişlerdir.

Sonuç: Bu çalışma, hemşirelik eğitiminde yapay zekâ destekli simüle hastaların kullanılmasının öğrencilerin klinik hazır bulunuşluklarını, mesleki kimlik gelişimlerini ve iletişim becerilerini desteklediğini göstermektedir. Yapay zekâ destekli simülasyonların, geleneksel öğretim yöntemlerini tamamlayıcı bir rol üstlenerek öğrencilerin öğrenme motivasyonlarını artırabileceği sonucuna ulaşılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Yapay Zeka, hemşirelik öğrencileri, nitel araştırma, iletişim, hemşirelik süreci

ABSTRACT

Introduction and Aim: The development of clinical skills in nursing education is critically important for enabling students to provide safe, effective, and professional care. However, limitations in access to real clinical practice areas make it difficult for students to gain adequate experience. In this context, advancements in educational technologies, particularly artificial intelligence (AI)-supported simulation applications, offer alternative learning opportunities for students. AI-simulated patients can provide students with the chance to conduct patient interviews in a safe and controlled environment, enhance communication skills, and experience professional roles. The aim of this study is to explore the experiences of nursing students who interviewed with AI-simulated patients.

Materials and Methods: This study was conducted using a phenomenological design. The participants consisted of 15 first-year nursing students who had experience in interviewing AI-simulated patients. Data were collected through one-on-one, in-depth interviews using semi-structured questions. The interviews were audio-recorded and subsequently transcribed verbatim. The data obtained were analyzed using Giorgi's Phenomenological Method Analysis. Findings were reported in accordance with the COREQ checklist to ensure compliance with qualitative research reporting standards.

Results: The analysis revealed five main themes: Experiencing a Sense of Clinical Reality with AI-Simulated Patient, Developing Reflective Communication Skills, Gaining Confidence for Future Clinical Practice, Emerging Professional Identity, Increase in Learning Motivation. Students reported that their interviews with AI-simulated patients contributed positively to preparing them for real clinical settings, strengthening their communication skills, and enhancing their perception of professional identity.

Conclusion: This study demonstrates that the use of AI-simulated patients in nursing education supports students' clinical readiness, professional identity development, and communication skills. It is concluded that AI-based simulations may play a complementary role to traditional teaching methods and increase students' learning motivation.

Keywords: Artificial Intelligence, nursing students, qualitative research, communication, nursing process

[ID-1939]

Randevulu Hemşirelik Beceri Laboratuvarı Deneyimi: Akreditasyon Sürecinde Bir Uygulama Örneği

The Scheduled Nursing Skills Laboratory Experience: An Implementation Example in the Accreditation Process

Ciğdem Gamze ÖZKAN¹, Ali TAYLAN¹

cigdem.ozkan@cbu.edu.tr

¹Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü, Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Manisa / Türkiye

ÖZET

Giriş ve Amaç: Hemşirelik eğitiminin akreditasyon standartları, yalnızca teorik bilginin aktarımını değil, aynı zamanda klinik uygulama becerilerinin de yüksek düzeyde kazandırılmasını hedeflemektedir. Bu çalışma, randevulu beceri laboratuvarı sisteminin hemşirelik öğrencilerinin öğrenme eğilimlerine etkisini incelemeyi ve akreditasyon standartlarının eğitim ortamlarındaki somut yansımalarını belirlemeyi amaçlamaktadır.

Gereç ve Yöntem: Çalışma, 2021–2025 yılları arasında 89 hemşirelik öğrencisinin randevu taleplerini içeren veri seti üzerinden yürütülmüştür. Veriler, öğrenci sınıf düzeyi, başvuru yılı, tercih edilen beceri uygulamaları ve randevu yoğunluğu açısından incelenmiş; yıllar arası değişim yüzdeleri hesaplanmıştır. Analizler, tanımlayıcı istatistikler ve grafiksel yöntemlerle desteklenmiştir.

Bulgular: 2021 yılında 7 olan başvuru sayısı, 2022’de 8’e (%14,3 artış), 2023’te 10’a (%25 artış) yükselmiş; 2024’te ise 34 başvuru ile (%240 artış) dikkat çekici bir yoğunluğa ulaşmıştır. 2025 yılında başvuru sayısı 30’a gerilemiştir (%11,8 azalma). En yoğun katılım 2. sınıf (n=37) ve 4. sınıf (n=31) öğrencilerindedir. En sık talep edilen uygulamalar ise CPR, enjeksiyon becerileri ve cerrahi el yıkamadır.

Tartışma: Randevulu beceri laboratuvarındaki yıllara göre artış oranları, beceri laboratuvarının akreditasyon ölçütleriyle uyumlu bir öğrenme ortamı olarak giderek daha etkin biçimde benimsendiğini göstermektedir. Bu durum, hem temel hemşirelik becerilerinin kazanımı hem de mezuniyet öncesi yetkinliklerin pekiştirilmesi açısından laboratuvara olan ihtiyacı ortaya koymaktadır. Özellikle 2024 yılındaki önemli artış, akreditasyon standartlarının eğitim süreçlerinde yalnızca bir kılavuz değil, aynı zamanda öğrencilerin öğrenme davranışlarını şekillendiren güçlü bir unsur olduğunu göstermektedir. Buna ek olarak, öğrencilerin en çok talep ettiği beceriler arasında yer alan CPR, enjeksiyon uygulamaları ve cerrahi el yıkama, akreditasyon standartlarında öngörülen hasta güvenliğine verilen önemi yansıtmaktadır. Böylece, randevulu laboratuvar sistemi, akreditasyon sürecinin eğitim ortamlarına yansıyan somut bir çıktısı olarak değerlendirilebilir.

Sonuç: Laboratuvar uygulamalarının akreditasyon süreçlerine katkı sağlayan sürdürülebilir bir eğitim modeli sunduğunu; öğrenci merkezli öğrenme, mesleki yeterlik ve mükemmel bakım anlayışının bütünleşmesine doğrudan katkıda bulunduğunu ortaya koymaktadır.

Anahtar Kelimeler: Akreditasyon, beceri laboratuvarı, mükemmel bakım, hemşirelik öğrencisi, randevu sistemi

2. Uluslararası Hemşirelik Eğitiminin Geleceği Kongresi
2nd International Congress on the Future of Nursing Education
17-19 Eylül –September 2025, Ankara

ABSTRACT

Introduction and Aim: Accreditation standards in nursing education emphasize not only the transmission of theoretical knowledge but also the acquisition of advanced clinical practice skills. This study aims to examine the impact of the scheduled skills laboratory system on nursing students' learning tendencies and to identify the tangible reflections of accreditation standards within educational environments.

Materials and Methods: The study was conducted with a dataset of appointment requests from 89 nursing students between 2021 and 2025. Data were analyzed in terms of student grade level, year of application, preferred clinical skills, and appointment intensity. Year-to-year percentage changes were calculated, and analyses were supported with descriptive statistics and graphical methods.

Results: The number of applications, which was 7 in 2021, increased to 8 in 2022 (14.3% increase) and 10 in 2023 (25% increase), reaching a remarkable 34 in 2024 (240% increase). In 2025, the number slightly declined to 30 (11.8% decrease). The highest participation was observed among second-year (n=37) and fourth-year (n=31) students. The most frequently requested skills were CPR, injection practices, and surgical handwashing.

Discussion: The year-on-year growth in scheduled laboratory applications demonstrates that the skills laboratory has been increasingly adopted as an effective learning environment aligned with accreditation standards. This reflects both the need for mastering fundamental nursing skills and the reinforcement of pre-graduation competencies. The dramatic increase in 2024 indicates that accreditation standards serve not only as a guideline but also as a strong determinant shaping students' learning behaviors. Furthermore, the most frequently requested skills—CPR, injection practices, and surgical handwashing—mirror the importance placed on patient safety as outlined in accreditation criteria. Thus, the scheduled laboratory system can be regarded as a tangible outcome of accreditation processes within educational settings.

Conclusion: Scheduled laboratory practices provide a sustainable educational model that contributes to accreditation processes by integrating student-centered learning, professional competence, and the philosophy of excellence in care.

Keywords: Accreditation, appointment system, excellence in care, nursing students, skills laboratory.

[ID-1940]

Hemşirelerin Kültürel Yeterlik Durumları ile Hasta Eğitim Uygulamaları Arasındaki İlişki

The Relationship Between Nurses' Cultural Competence and Patient Education Practices

Merdiye ŞENDİR¹, **Hacer ÖZEL**¹, Esra EKMEKÇİ¹, Kübra ERGÜN², Kübra TÜRKMEN³, Demet SEMİZ⁴, Emine GÜVEN⁵, Rukiye KÖKKİZ⁴

hacer.ozel@sbu.edu.tr

¹Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Hamidiye Hemşirelik Fakültesi, İstanbul.

²Başakşehir Çam ve Sakura Şehir Hastanesi, İstanbul

³Göztepe Prof. Dr. Süleyman Yalçın Şehir Hastanesi Anestezi ve Reanimasyon Yoğun Bakım Ünitesi, İstanbul.

⁴Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu, ⁶Fenerbahçe Üniversitesi, Tıbbi Hizmetler ve Teknikler Bölümü, İlk ve Acil Yardım Pr.

⁵İstanbul Seyrantepe Hamidiye Etfal Eğitim ve Araştırma Hastanesi, İstanbul.

ÖZET

Giriş ve Amaç: Günümüzde artan göçlerle birlikte kültürel farklılıklar, hemşirelerin hemşirelik bakımı ve hasta eğitimi süreçlerinde dikkate alınması gereken önemli bir unsur haline gelmiştir. Araştırmanın amacı hemşirelerin kültürel yeterlik durumları ile hasta eğitim uygulamaları arasındaki ilişkinin belirlenmesidir.

Gereç ve Yöntem: Bu araştırma tanımlayıcı ve ilişki arayıcı tipte tasarlandı. Araştırmanın evrenini, Türkiye'deki sağlık kurumlarında görev yapan hemşireler oluşturdu. Veriler 01 Ocak 2024-01 Mart 2024 tarihleri arasında, Bilgi Formu, Hemşire Kültürel Yeterlik Ölçeği ve Hasta Eğitimi Uygulama Ölçeğinin çevrimiçi ankete dönüştürülmesi ile sosyal medya platformları aracılığıyla toplandı. Kartopu örnekleme yöntemiyle 207 hemşireye ulaşıldı.

Bulgular: Hemşirelerin yaş ortalamalarının 33,29±8,62 olduğu, %87,9'unun kadın, %65,2'sinin lisans mezunu, %42,5'inin 10 yıl ve üstü süredir hemşirelik yaptığı, %55,1'inin yabancı dil bilmediği, %67,1'inin kültürlerarası hemşirelik bakımı ile ilgili eğitim almadığı, farklı kültürlerden hastalara bakım verirken; %89,3'nün dil problemi, %43,9'unun hastaların kültüre özgü beklentilerinin olması nedeniyle bakım vermede zorlandıkları belirlendi. Hemşirelerin Hemşire Kültürel Yeterlik Ölçeği toplam puan ortalamasının 70,72±13,6 ve Hasta Eğitimi Uygulama Ölçeği toplam puan ortalamasının 180,98±18,26 olduğu belirlendi. Lisansüstü eğitim mezunu hemşirelerin Hemşire Kültürel Yeterlik Ölçeği ve Hasta Eğitimi Uygulama Ölçeği puan ortalamalarının lisans mezunu hemşirelerden daha yüksek olduğu saptandı (p<0.05). Kültürlerarası eğitim alan hemşirelerin puan ortalamalarının almayan hemşirelere göre, yabancı dil bildiğini ifade eden hemşirelerin bilmeyenlere göre Hemşire Kültürel Yeterlik Ölçeği toplam puanları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark olduğu belirlendi (p<0.05). Hemşirelerin kültürel yeterlikleri ile hasta eğitimi uygulamaları arasında istatistiksel olarak anlamlı ve pozitif yönlü bir ilişki olduğu belirlendi (r=0.427, p<0.01).

Sonuç: Hemşirelerin kültürel yeterlik düzeylerinin orta, hasta eğitimi uygulama düzeylerinin ise yüksek olduğu ve bu iki değişken arasında pozitif yönlü anlamlı bir ilişki bulunduğu belirlendi. Bu sonuç

2. Uluslararası Hemşirelik Eğitiminin Geleceği Kongresi
2nd International Congress on the Future of Nursing Education
17-19 Eylül –September 2025, Ankara

doğrultusunda kültürel yeterlikle ilgili etkinliklerin hemşirelik eğitimi müfredatına eklenmesi ve hizmet içi eğitimlerle sürekli geliştirilmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Hasta Eğitimi, Hemşirelik, Kültürel Yeterlik

ABSTRACT

Introduction and Aim: With increasing global migration, cultural diversity has become a critical factor in nursing care and patient education processes. This study aimed to determine the relationship between nurses' cultural competence levels and their patient education practices.

Materials and Methods: This descriptive and correlational study was conducted with nurses working in healthcare institutions across Türkiye. Data were collected between January 1 and March 1, 2024, using an online survey composed of a Demographic Information Form, the Nurse Cultural Competence Scale, and the Patient Education Practice Scale, distributed via social media. Using the snowball sampling method, 207 nurses were reached.

Results: The average age of the nurses was 33.29 ± 8.62 ; 87.9% were female, 65.2% held a bachelor's degree, and 42.5% had over 10 years of professional experience. Furthermore, 55.1% did not speak a foreign language, and 67.1% had not received training in intercultural nursing care. While caring for patients from different cultures, 89.3% reported experiencing language barriers and 43.9% struggled due to patients' culturally specific expectations. The mean total score on the Nurse Cultural Competence Scale was 70.72 ± 13.6 , while the mean score on the Patient Education Practice Scale was 180.98 ± 18.26 . Nurses with postgraduate education had significantly higher scores on both scales compared to those with undergraduate degrees ($p < 0.05$). Similarly, nurses who had received intercultural training or who spoke a foreign language scored significantly higher on the Cultural Competence Scale ($p < 0.05$). A statistically significant and positive correlation was found between nurses' cultural competence and their patient education practices ($r = 0.427$, $p < 0.01$).

Conclusion: Nurses' cultural competence levels were found to be moderate, while their patient education practice levels were high. A positive and significant relationship between these two variables was identified. Based on these results, it is recommended that cultural competence be integrated into basic nursing education curricula and continuously developed through in-service training programs.

Keywords: Cultural Competence, Nursing, Patient Education,

[ID-1941]

Hemşirelik Eğitiminde Oyunlaştırma, Ciddi Oyunlar, Sanal Hasta ve Dallanmış Ağaç Yöntemi: Sistematik Bir Derleme

Gamification, Serious Games, Virtual Patients, and the Branching Tree Method in Nursing Education: A Systematic Review

Buket KILINÇOĞLU^{1,3}, Fatma ORGUN², Nilay ÖZKÜTÜK²

buket_k_93@hotmail.com

¹ OneWell Health Care, Ankara / Türkiye

² Hemşirelik Fakültesi, Ege Üniversitesi, İzmir /Türkiye

³Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Hemşirelikte Öğretim Anabilim Dalı, Ege Üniversitesi, İzmir / Türkiye

ÖZET

Giriş ve Amaç: Bu çalışmanın amacı, hemşirelik eğitiminde oyunlaştırma, ciddi oyunlar, sanal hasta ve dallanmış ağaç yöntemi yaklaşımlarının kullanım biçimlerini ve bu yaklaşımların öğrenme çıktıları üzerindeki etkilerini bütüncül olarak değerlendirmektir.

Gereç ve Yöntem: PRISMA 2020 rehberi izlenerek PubMed, ScienceDirect, BMC Medical Education, DergiPark ve Google Scholar veri tabanlarında 2015–2025 yılları arasında yayımlanan çalışmalar taranmıştır. Dahil edilme ölçütlerini karşılayan 32 çalışma (sistematik derleme/meta-analiz, randomize kontrollü ve yarı deneysel tasarımlar) nitel anlatımsal sentezle incelenmiştir.

Bulgular: Oyun tabanlı yaklaşımlar bilgi üzerinde büyük ($ES \approx 1,06$), psikomotor beceri üzerinde orta ($ES \approx 0,54$) ve akademik başarı üzerinde yüksek ($ES \approx 0,99$) etki büyüklükleri üretmektedir. Sanal hasta ve dallanmış ağaç yönteminin klinik akıl yürütme ve karar vermeyi anlamlı düzeyde güçlendirmekte; dallanmış ağaç yöntemi video uygulamaları kaygıyı azaltıcı yönde katkı sağlamaktadır. Kaçış odası uygulamaları problem çözme, klinik yargı ve ekip çalışması yeterliklerini artırmaktadır. Türkiye kaynaklı çalışmalar, özellikle ilaç/enjeksiyon modüllerinde bilgi, beceri, doyum ve öz-güven çıktılarında belirgin iyileşmeler bildirmektedir. Bununla birlikte kanıt gövdesi büyük ölçüde kısa dönemli, tek merkezli ve küçük örneklemlilerden oluşmakta; pediatri ve psikiyatri hemşireliği alanlarında kanıt sınırlı kalmaktadır.

Sonuç: Sanal ve dallanmış ağaç yöntemi temelli öğretim stratejileri, hemşirelik eğitiminde çok boyutlu öğrenme kazanımları sağlamaktadır. Bulgular, çok merkezli ve uzun dönemli randomize kontrollü çalışmaların, karma yöntemli tasarımların ve eğitici odaklı araştırmaların önceliklendirilmesini; ayrıca eğitim çıktılarının klinik performans ve hasta bakım sonuçları ile ilişkilendirilmesini gerekli kılmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Hemşirelik eğitimi; oyunlaştırma; ciddi oyunlar; sanal hasta; dallanmış ağaç yöntemi; kaçış odası.

ABSTRACT

Introduction and Aim: The aim of this study is to comprehensively evaluate the implementation of gamification, serious games, virtual patients, and branched tree methods in nursing education and their effects on learning outcomes.

Materials and Methods: Following the PRISMA 2020 guidelines, studies published between 2015 and 2025 were retrieved from PubMed, ScienceDirect, BMC Medical Education, DergiPark, and Google Scholar. A total of 32 studies (systematic reviews/meta-analyses, randomized controlled trials, and quasi-experimental designs) meeting the inclusion criteria were examined through narrative synthesis.

Results: Game-based approaches demonstrated large effect sizes on knowledge ($ES \approx 1.06$), moderate on psychomotor skills ($ES \approx 0.54$), and high on academic achievement ($ES \approx 0.99$). Virtual patient and branched tree methods significantly enhanced clinical reasoning and decision-making; branched tree method video applications contributed to reducing anxiety. Escape room activities improved competencies in problem-solving, clinical judgment, and teamwork. Evidence from Türkiye, particularly in medication and injection modules, reported notable improvements in knowledge, skills, satisfaction, and self-confidence. Nevertheless, the overall body of evidence largely consisted of short-term, single-center, and small-sample studies, with limited research in pediatric and psychiatric nursing domains.

Conclusion: Virtual patient and branched tree method based instructional strategies provide multidimensional learning gains in nursing education. The findings underscore the need for multicenter, long-term randomized controlled trials, mixed-method designs, and educator-focused studies, as well as research linking educational outcomes with clinical performance and patient care indicators.

Keywords: Nursing education; gamification; serious games; virtual patient; branched tree method; escape room.